

ПРОРОЦТВО

Об'ясняє і освітлює численні таємниці Святого Письма. “Блискавиці Єгови” і події сьогоднішнього часу є ключем до зрозуміння захованих річей і об'являють людям віковічні правди.

Написав:

Й. Ф. Рутерфорд

Автор книжок:

“Правительство”, “Життя”, “Визволення”, “Арфа Божа”,
“Примирення”, “Сотворення”, “Пекло” і інших.

Publishers

International Bible Students Association
Watch Tower Bible and Tract Society
Brooklyn, N. Y., U. S. A.

Also

London, Toronto, Wieden, Berno, Magdeburg,
Kopenhaga і в інших країнах

Переклад з польської, книги
“PROROCSTWO” — “ПРОРОЦТВО”

ІМЕНІ ЄГОВИ

ВІКОВІЧНОГО БОГА
КОТРОМУ ЗНАНІ БУЛИ ВСІ РІЧІ ВІД ПОЧАТКУ
ІНІЖИВА ЦЯ Є ПРИСВЯЧЕННЯ

„Ім'я Його вічне;
доки сонця стане,
буде ім'я Його;
в Йому будуть

свідки одного
благословити:
всі народи вийдуть
прославляти Його.”
Псалма 72:8

Copyright 1929
by
I.F. Rutherford

Вступ

Через многі століття люди доброї волі старалися зрозуміти Біблійні пророцтва. Декотрі відважилися такі пророцтва коментувати ще перед їх виповненням, але не добилися цілі. Причиною того є то, що жодне пророцтво Святого Письма не походить від чоловіка.

Ніколи перед тим не видано книжки, котра би вияснила стільки Біблійних пророцтв як ця книжка. Однак автор не приписує то власній своїй заслугі. Навіть не підіймає проби власного вияснення пророцтв, а тільки звертає увагу на добре знані факти, котрі є їх виповненням і котрі доказують, що іменно прийшов передбачений через Бога час, коли людям має бути дане розуміння пророцтв.

Через многі століття ім'я Єгови було знеславлене; причини допущення того Богом докладно є вияснені в цій книжці. А навіть більше того; подані є також вповні переконуючі докази відносно того факту, що тепер прийшов назначений Богом час, коли Він має намір оправдати своє ім'я перед усім сотворінням, після цього безпосередньо наступить утвердження світа в мирі і справедливості, а також благословення людей добробутом і життям.

Видавці не відразу можуть порекомендувати цю книжку. В своєму ясному, простому стилі вона зрозуміла може бути кожному чоловіку. Книжка ця не підіймає проби хвалення якогось сотворіння, тільки цілком її є хвалення імені Єгови і отворення людям очей для правди.

ВИДАВЦІ

Передмова

Пророцтва, в зв'язку з їх виповненням, являються оправданням імені і Слова Єгови. Жоден чоловік не є автором правдивих пророцтв. Бог є Автором всіх правдивих пророцтв і в відповідний час дає також властиве їх розуміння.

У цій книжці приведено є багато Біблійних пророцтв. Показані є Божі правила для оцінення пророцтв і на тій підставі є можливим відрізнити фальшивих пророків від правдивих. Книжка ця не має цілі коментувати пророцтва; видимі події, котрі вже взяли місце є предостанлені разом з відносними пророцтвами і через це є доказано, що всі річі знані були Богу і що Бог у назначеному часі і в спосіб Ним установлений виповнив пророцтва і тепер ще виповняє. Іменно тепер прийшов час, коли Бог має замір об'яснити свої пророцтва, через те кожний безсторонній дослідник може спостерігати багато таких виповнень. Много пророцтв відноситься до часу майбутнього, і тільки в світлі того, що до тепер вже виповнилося можемо поглянути в недалеке майбутнє, і скоро пізнати, що тепер навідає світ.

Зрозуміння пророцтв зміцняє віру і надію в Бога і здійснює в той спосіб не один тягар з людських плечей. Таке зрозуміння об'являє правдиву причину панування зла в протязі стільки століть і доказує даліше, що тепер прийшов час, коли Бог увільнить людей від тягару зла. Єгова є тим Великим Приятелем чоловіка. Ясніше це можна зрозуміти через пророцтва,

котрі Бог відкриває перед людьми
справедливими
і шукаючими правди.

АВТОР

ПРОРОЦТВО

ПРОРОЦТВО

ГОЛОВА 1

Походження і ціль

ЄГОВА, Всемогучий Бог, Всевишній, є Сотворителем всіх добрих речей. Він є від віків на віки і поза Ним нема іншого. Покривається світлом будьте шатою і все світло походить від Нього. Він сотворив небеса і розпростер їх як балдахін і наповняє їх відблиском своєї світлості. Він є також тим, котрий заложив камінь угольний і фундамент землі, заповнюючи її, згідно неограниченої волі своєї. В її молодості прикрив її хмарами неначе шатою і густа темнота була їй пеленами. Сонце на небі призначив за світло денне для землі, а місяць разом з мільйонами зірок для її освітлення в ночі. Порахував навіть зірки і кожній з осіб дав ім'я. Все що Він робить діється в порядку без ніякого замішання. Зірки і планети займають назначені їм місця і безперервно кружаться в установлених їм орбітах.

Високо підніс Він над море верхів'я гір і повелів орлам далеко вознестись над шпиль гірські і будувати свої гнізда на безпечних місцях. Одів землю свіжою зеленню, а великі ліси наповнив звірятами і птахами повітря.

Сотворив чоловіка звершеним і постановив його князем над творінням земним. В могутій своїй руці держить Він вічну судьбу всього, що сотворив. Глибину багатства Його мудрости, знання і високої Його могутності і милості є за великі щоб чоловік міг зрозуміти. А однак Всемогущий запрошує чоловіка в його упавшості, щоби прийшов, з Ним примирився і навчився Його доріг. Пізнати Бога і Його слухати означає вічне життя в спокою і щастю. Якою іншою дорогою можна чоловіку сподіватися здобути знання і мудрість, як тільки через об'явлення Всемогучого Бога? Слово Його є джерелом знань і мудрості, з котрого безперестанно це витікає і котре всім п'ющим з нього дає підкріплення і життя. Єгова є життядателем вічного життя.

Єгова Бог є Автором і Джерелом всіх правдивих пророцтв. На доказ того є написано: "Це глаголе Господь, царь Ізраїлів, і його відкупитель, Господь сил: Я первий, Я й останній; крім Мене нема Бога. Хто ж бо рівня Мені? нехай виступить, скаже й за порядком розповість усе з того часу, як Я сотворив людей в давнину, та нехай звістить, що постане, що буде". *Ісаїя 44: 6, 7.*

Кожний, хто любить справедливість і правду, любить Бога і є послухний Всевишньому, без якої-будь боязні може приступити до дослідження Божого Слова і безсумніву, що зусилля його знайдуть велику нагороду. Чинячи так, не тільки будеш сам радуватися, а також будеш мати щире бажання проповідувати іншим про ласку і милість Божу. Тим, котрі Йому є

послушні говорить Господь: “Не бійтесь і не лякайтесь. Хиба ж Я з давна не вістив, не прорікав вам? Ви свідки мої. Чи є ще Бог крім Мене? Ні, нема іншої твердині; Я ніякої незнаю”. — *Ісаія 44: 8*.

Кожний, хто має розуміння і повагу до Божих пророцтв, з великою радістю також і другим розкаже про ті дорогоцінні правди, щоби і вони могли радуватись і знайти дорогу до життя. Бог є несамолюбним і тому любить сотворіння, котре є ділом Його рук. Всі Його діла є звершені. Сотворив Він звершеного чоловіка на свою власну подобу. (*Псальма 111: 3*) Бог не може з признанням дивитись на гріх, зло чи на беззаконня. “Грішником” є той, хто переступає закон Божий. Бог є також милостивий до грішника, коли він сокрушив своє серце і кається і в приписаний спосіб шукає ласки Божої. З гріхом завжди є звязане терпіння. “Беззаконним” є такий чоловік, котрий будучи освідченим, свідомо і навмисно грішить проти світла. Сатана є тим беззаконним, а стався ним через то, що навмисно зрадив свої святі обов'язки, щоби досягнути ціль своєї похоті. Таким поступованням доказав він, що не шанував він права чоловіка і що святий свій обов'язок відносно Бога вважав за ніщо. Через то об'явив він злосливе серце, зіпсує побудження і з повною свідомістю поступив всупереч світлу правди. Всі, котрі будучи просвідчені, і свідомо завжди крокують сатанськими дорогами, є беззаконними. Беззаконний зловлений є в ділах рук своїх. (*Псальма 9: 17*) Бог знищить всіх беззаконних. (*Псальма 34: 17; 145: 20*) “Гос-

подь благий і правий, тому навчає грішника, де дорога спасення". (*Псальма 25: 8*) Всі люди крім Адама були початі в неправді і родилися в гріху. (*Псальма, 51: 5*) Для цього Бог спорядив дорогу, по котрій грішники можуть до Нього повернутись і повністю з Ним поєднатись.

Найперше висказане через Єгови пророцтво дане було, коли чоловік ще знаходився в раю. То велике пророцтво відноситься до цілого протягу часу, від хвилини розпочаття зла до повного втягнення в це всіх справедливих людей. В нім показано також напрям знищення того безбожника, котрий колись був знарядом Божим і гріх, котрий привів чоловіка до упадку. — *1 Мойсея 3: 14—19*.

Останнє велике пророцтво, про котре доносить Святе Письмо, Єгова Бог дав через свого любого Сина. (*Одкриття 21: 1—7*) Є воно предсказанням нового уряду справедливості, котрий буде панувати для добра людей. Перше пророцтво накреслює дорогу людей, котра провадить до смерті через терпіння, хвороби і плач. Останнє велике пророцтво показує очікуваний благословенний час, коли Бог утре всі сльози, коли перестане велике терпіння і нарікання, коли смерть і могила на віки будуть знищені, коли все буде оновлене, всі послухні повернуть до звершеного стану і всі люди стануть дітьми Божими і на віки будуть благословенні. В протязі тих двох зазначених часів всі висказані правдиві пророцтва були через людей, котрі служили за усне знаряддя Єгови Бога. Пророцтва ті призначені були для добра всіх тих людей, котрі шукають правди і життя.

Дослідження Божих пророцтв, є чимось більшим від кожного іншого дослідження, яким би чоловік міг займатися; просвіщає воно і приносить користь. Бачучи, що пророцтва дані є через Всевишнього і що їх Він дав з любові до своїх сотворінь, пронятий глибокою повагою чоловік приступає до їх дослідження з повною надією, що йому через то є вказана дорога до неограниченого життя і вічного щастя.

Коли людство повністю вже знаходилося на упавшій дорозі зла, тоді оголосив Бог при допомозі пророцтва свій замір зіслати в часі майбутнім свого Великого Виконавця в оточенні святих ангелів, щоб виповнив суд над усіма. (*Юди 14, 15*) Пророцтво то було виповіджене через Еноха і є то перше пророцтво, сповіщене через чоловіка. У назначеному часі наступило по нім пророцтво Боже, дане через Авраама. То велике пророцтво заповідало, що прийде час, коли Бог виведе на світ “насіння”, через котре всі покоління і народи землі будуть благословенні. (*1 Мойсея 12: 3; 22: 18—22*) Сміло можна сказати, що всі дані пізніше пророцтва мають зв'язок з тим ясно вираженим заміром Божим і були висказані в такий спосіб, що чоловік в назначеному Богом часі властиво міг їх зрозуміти. Достовірне правило, можуче бути провідником дослідника пророцтв при його дослідженню, оголосити можна слідуєчим: Пророцтва тільки тоді можуть бути зрозумілими через послужних Богу людей, якщо частично або в цілості виповнилися чи ще знаходяться в стані виповнення. Властиве розуміння отримується тільки в оприділенім часі Божім.

Пророк і віщун

Хто то є пророк? Пророком є той, хто говорить за і від імені когось. Слово “пророк” по праву вживається в зв'язку з післаництвом, котре має походити від Бога, справа в тому, чи є воно правдиве чи фальшиве. Слово то вірно застосовується завжди до таких осіб, котрими Бог послуговується, щоби звістити людям своє післаництво правди. Хто чинить так, є правдивим пророком. А якщо однако хтось об'являє, що говорить від імені Бога, а по правді воно так не є, тоді він є фальшивим пророком. Енох був правдивим пророком Божим, котрий пророкував в часі передпотопнім.

В Біблії гебрайській знаходяться два слова переведені на “пророк”, а іменно: *nabi* і *goeh*. З тих двох виразів, вираз *nabi* частіше вживається, а *goeh* дуже рідко; слово *goeh* завжди переводиться як-віщун. Слово *nabi* думкою є пов'язане із словом *na'ba*, котрого значінням є: виприснути як джерело або плисти як потік. Вираження пророків не були зроблені у відповідно вимічених або старанно вибраних словах, тільки так як виражається псалмопівець: “Із мого серця добре слово ллється”, а по другому переводі: “Серце моє виливає річи добрі”. (*Псалом 45: 2*) В такий спосіб говорили пророки Божі. Були вони голосителями того, що Бог їм дав. Не відповідало би то правді, якщо би ми хотіли сказати, що пророки не мали жодної контролю того, що говорили. Де-котрі, що піддані під вплив злих людей, говорять без контролю про те, що їм об'являють;

однако то не відноситься до пророків Божих. Пророк не вибирає того способу вираження, котрий би йому здавався якраз бути добрим, а був слугою Божим, котрий отримував приказ до певної справи і до об'явлення особливого післаництва; і коли він робив так, то сила Божа діяла на його думку і він говорив згідно волі Божої. Його думка і увага мусіли бути скеровані на його місію. Не був він якби автоматом, але Бог керував ним що до того, що мав говорити.

Віщун був із певного погляду чимось іншим. Віщун міг одночасно бути пророком, але не конечно було то обов'язково. Віщуном був той, хто міг пізнати волю Божу, і котрому було дозволено вчинити ту волю зрозумілою. Від часу до часу Бог вживав також віщуна до сповіщення післаництва (*1 Паралипоменон 25: 5*); однако то не поставило його ще на рівні з пророком. Гад названий був віщуном царя Давида і названо його також пророком. (*2 Самуїла 24: 11*) На своєму смертному ложі Яків міг пізнати волю Божу відносно своїх синів і також міг бачити, яка буде їх дальша доля, і про ті річи він дав об'яснення. — *1 Мойсея 49: 1—27*.

Найсильніше були діяльними пророки в останніх днях вибраного Богом народу Ізраїльського. В однім єдинім тільки випадку після поклику пророків Ізраїльських, Бог післав пророка до іншого народу, а було то післання Йони до мешканців Ніневії. В тяжких днях народу Ізраїльського, коли Бог хотів визволити свій народ з неволі Єгипетської, звернувся Він

до Мойсея і запропонував йому, щоби той занявся службою визволення Його народу із Єгипетського ярма. Спочатку Мойсей не був схильний прийняти ту місію, виправдовуючись перед Богом тим, що не є чоловіком красномовним. На то відповів йому Бог, що отримає Аарона яко свого пророка. Мойсей мав бути богом Аарона, а Аарон мав все те говорити, що Мойсей йому поручить, і так сталося. В такому випадку то перше називається пророком чоловіка, промовляючого за когось другого, причому при приміненні того слова не є виражена жодна думка о відповідженню майбутніх подій. — *2 Мойсея 4: 15, 16; 7: 1.*

Від Самуїла починається властивий ряд пророків. Доводить то апостол Петро, говорячи: “І всі пророки від Самуїла й після сих, скільки їх промовляло по нім” (*Діяння ап. 3: 24*) Місія Самуїла не полягала в тому, щоби проповідувати майбутні події, а служба його відносилася до тодішніх, так і до пізніших поколінь. Підлягаючи владі і керівництву Єгови, виконав він підготовчу працю для Царства над Ізраїлем. За часів свого покоління вжитий був в надзвичайний спосіб до того, щоби служити Богу. Перед Самуїлом вже Мойсей, в основному яко перший, заняв вище положення яко пророк і слуга Божий. Хоча служба його відносилася до керування справами народу Ізраїльського, то однак виходила ще поза ту чинність: Мойсей з гори предсказував майбутні події, а в основному предсказував він на загал то, що станеться з народом Ізраїльським. Говорячи від імені Єгови, розпочав він з декілька найважливіших

пророчих виразів, про які нам доносить Святе Письмо. Пророкував про прихід того Великого Пророка, на котрого він, Мойсей, єдино був образом. Пророкував, що такий Великий Пророк збуджений буде з середини їх братів, що також буде Ізраїльтянином; і на закінчення пророкував він, що нарід в усьому, що той пророк скаже повинен Його слухати, і якщо хочать мати признання Боже, мусять бути послухні тому Великому Пророкові (5 *Мойсея* 18: 15, 18) Мойсей і Самуїл обидва були усними знаряддями Єгови. Щоби бути названим пророком, потрібно однако чогось більше, аніж тільки говорити в ім'я Господнє. Самуїл був віщуном, говорив від Бога і для безпосереднього поучення Його народу викладаючи волю Божу поглядом народу Ізраїльського, а опісля стався ще знаним яко пророк. — *1 Самуїла* 9: 9—11, 19.

Ізраїль був вибраним народом Божим, вжитим до зображення замірів Божих поглядом Його народу пізніших часів. Вжитий був до предсказання річей майбутніх зв'язаних з духовим Ізраїлем, а також вказати на тих, котрі на підставі своєї віри і своєї вірності відносно Бога могли стати, синами Божими. Опісля Ізраїль вжитий був до предсказання майбутніх подій того роду, котрі в результаті відноситися будуть до всіх поколінь і народів землі. Справи народу Ізраїльського упорядковані були в той спосіб, що все що з ним сталося, наповнило якби скарбницю важних річей майбутнього. При сотворенню землі нагромадив Бог для людей великі скарби вугілля, олію, мінералів і металу,

а через історію народу Ізраїльського створив Бог багату скарбницю знання і правди на користь всіх тих, котрі колись будуть шукати її.

Бог повелів своїм слугам і пророкам повідомити тому народові певні післаництва, котрі є записані на користь тих, що доживуть до останніх часів, а особливо на користь всіх правдивих послідовників Ісуса Христа. Хоч всі ті пророцтва часто служили тимчасовій цілі, то однак в особливий спосіб відносилися до майбутнього. Багато з того, що в той спосіб було висказане, в часі об'явлення не могло послужити жодній цілі, а навіть не було зрозуміле через самих пророків. Аж у назначенім Богом часі можна було зрозуміти такі пророцтва. Безсумніву призначений на то через Бога час прийшов тепер і тому жиємо якраз в тому часі, коли пророцтва Божі повинні бути старанно досліджені.

Час пророків-писарів, якби можна назвати гроно тих шістнадцяти мужів почався тоді, коли вже підходило до упадку царство Ізраїльське і до розсіяння Його народу, і протягуючись до повернення Ізраїля з Вавилону, до часу, коли Бог через свого пророка Малахію дав останнє пророцтво. По правді, що всі від Ісаїї до Малахії пророки, були слугами Божими для тої генерації, до котрої самі належали. Через їх листи слово “пророк” набрало аж тепер того розуміння, яке звичайно про нього маємо; як бачимо вони особливо говорили про події майбутні. Пророки, котрі жили перед впровадженням Ізраїля до Вавилону, проповідували знищення потуги Асирійської і Вавилонської, що якраз ще мало виповнитися. Проповідували

також знищення Єрусалиму, а то з певністю для них було служба, зв'язана з великим болем. Вказували також на час далекої будучини, коли погорджені, далеко розпорошені і переслідувані Ізраїльтяни знову будуть зібрані і запроваджені до їх краю від чого і повернуться до повної ласки Божої. Окрім того проповідували річі, котрі діються в теперішньому часі; річі, котрі можуть бачити всі, хто спостерігає приходячі події.

Як бачимо пророцтва ті частково виповнилися або що найменше знаходяться в стані виповнення, через це ті, котрі стоять по стороні Господа деколи можуть пізнати щось з того, що станеться в недалекій будучності. Ці події відносяться до цілого роду людського і для того дослідження пророцтв якраз в тім об'ємі історії людської є чудове, зворушуюче і наповняє серце чоловіче хвалою для Бога. Через ті пророцтва отримуємо глибше розуміння про Всевишнього і то уможлиблює нам бачити щось про довжину і ширину, величину і глибину чудової милості Божої, котра об'явлена людям.

Правдиве і фальшиве

Пророки Ізраїля дотримувалися того, що говорили від імені Єгови. Післаництва свої розпочинали словами: “Так говорить Господь”. Але ж і другі мужі приступаючи до народу і говорили до нього від імені і уповажнення Бога, Котрий однако повеління такого їм не давав. Обов'язково треба було, щоби народ міг відрізнити між пророком правдивим і фальшивим. Бог дав через то знак, при помочи котрого

люди властиво могли орієнтуватися і та орієнтація відноситься до всіх часів. Святе Письмо підкреслює то слідуючими словами: “А коли скажеш у своєму серці: Як же пізнати нам слова, що не від Господа? Коли пророк в ім'я Господнє промовив, а слово його не справдилось і не сталося, то Це слово не від Господа; по своїй волі сказав його пророк; не лякайся перед ним”. — 5 Мойсея 18: 21—22. (гляди також голова 13: 1—5)

З того і других текстів Святого Письма видно, що три найважливіші пункти довести мусять, хто правдиво говорить яко пророк і представник Божий, а іменно: 1) Мусять говорити від імені Господнього. 2) Пророцтво, котре відноситься до близької будучности, мусить також виповнитися. 3) Слова його не можуть виявити найменшого насильства відвернення людей від Бога, але мусять нагадувати про оказування Богу вірності і послушенства. Якщо навіть промовляючий пророк говорив від імені Бога і його пророцтво також виповнилося, но натомість зі слів його виникало, що через свою мову хоче відвернути людей від Єгови Бога, тоді був він фальшивим пророком, котрий мав бути відлучений від людей і вбитий.

Хочемо тут привести один приклад. Єремія пророкував яко пророк Божий народу Ізраїльському, що народ той буде взятий до неволі і впроваджений до Вавилону і що Вавилон опанує всі інші народи. Один чоловік, по імені Ананія, представився за пророка Божого, але пророцтва його виражали річи зовсім противні від того, що говорив Єремія народу: заповідав

Ізраїлю дальший спокій. На то відповідав Єремія: “Ті пророки, що виступали перше мене й перше тебе з давніх давен, пророкували многим землям і великим царствам війну, нещастє і пошесть. Однако ж признавано тільки такого за пророка, посланого справді від Бога, коли слово того пророка справджувалось”. (Єремія 28: 8, 9) Тим самим вказав він на встановлене через Бога правило. Бог вже післав був до народу пророка Еремію, яко свого правдивого пророка, і Ананія старався доказати, що він є правдивим пророком. “Тоді зняв пророк Ананія дерев'яне ярмо з Єреміїної шії та й поломив його; і промовив Ананія при всіх людях ці слова: Так говорить Господь: От як розірву за два роки ярмо Навуходозорове, царя Вавилонського на шиях у всіх народів! І пішов Єремія своєю дорогою”. (Єремія 28: 10, 11) Виповіджені через Ананію слова суперечили словам Єремії і були того роду, що могли людей відвернути від Бога.

На то Бог повелів своєму пророкові вповісти слідуєче пророцтво: “Йди й скажи Ананії: Так говорить Господь: Ти ломав ярмо дерев'яне, а замість його зробиш (наведеш) ярмо залізне. Так бо говорить Господь сил небесних, Бог Ізраїля: Я наложу залізне ярмо на шії всім цим народам, щоб служили Навуходозорові, цареві Вавилонському, та й служити муть йому, я бо й звірре польове передав йому. І промовив пророк Єремія до пророка Ананії: Слухай лишень, Ананіє: Господь не послав тебе, й ти приводиш сей нарід до віри в неправду. Тим же то говорить Господь: Ось, я викину

тебе з землі; ще в сьому році вмереш, бо говорив єси на перекір Господеві. І вмер пророк Ананія в тому році, в сьомому місяці”. (*Єремія 28: 13—17*) Ананія викритий став яко фальшивий пророк і був знищений.

Так само річ мається в часі теперішньому. Духовенство нашого часу запевняє також, що говорить від імені Єгови Бога. Слова їх доказують однак, що є фальшивими пророками і що не є правдивими представителями Бога. Святе Письмо показує нам, що Бог є милостивий, під час коли духовенство говорить народам, якими Бог зробив велике озеро огня і сірки, в котрім вічно буде мучити тих, котрі не погоджуються з науками т. з. церков. Слова духовенства є направлені до відвернення щирих людей від Бога. Духовенство говорить, що багато людей знаходяться в чистилищі і що можна їх увільнити молитвами, а ті молитви тільки вони, ці духовні, говорячи можуть відмовити. І таке твердження є фальшиве і намірене відвернути від Бога таких людей, котрі не мають бажання пізнати Бога, котрий мучить своє сотворіння і увільняє його в випадку молитви незвершеного чоловіка.

Інші духовні говорять людям, що кров Ісуса не має сили викупа і що люди самі можуть придбати своє спасення; з тою ціллю вимагають тільки пізнати Ісуса яко доброго чоловіка, статися членом якої-то церковної системи і пильнувати наук церковних. Все то є фальшиве і намірене відвернути людей від Бога, котрий би мав бути таким якого церкви його представляють. Знову інші духовні говорять людям,

що Бог не сотворив чоловіка звершеним; що чоловік також не згрішив, що значить не впав і що жертва викупу не має жодної дійсної вартості. Говорять вони, що чоловік є сотворінням еволюції, котре само, власними силами може підвестися і піднесеться до звершеності. І то твердження є фальшиве і є причиною до відступлення людей від Єгови Бога.

Дальше розповсюджує духовенство між людьми науку про трійцю, то є основа, якоби “Бог Отець, Бог Син і Бог Дух Святий” становили три особи в одній особі і що всі три є рівні в силі і вічності. Така мова або пророцтво, котре для кожного мусить бути незрозуміле, не тільки робить замішання, але також знеславлює Єгову Бога і відвертає розсудливо-думаючих людей від Всевишнього Єгови, поза котрим нема іншого Бога. — *Ісаія 42: 8; 45: 5, 6.*

Крім того духовенство говорить людям, що не потрібно студіювати Біблію, тому що і так її не розуміють, тому що єдино духовні якоби є тими, для котрих Біблія є зрозуміла, із-за чого люди також для своєї орієнтації повинні звертатися до духовенства і їх наслідувати. Також така мова має замір відвернути людей від Єгови Бога і наклонити їх до порушення Його Слова.

Дальше духовенство говорить людям, якоби держави і уряди цього світа, знані яко “християнство”, становили Царство Боже на землі, хоч ті держави наскрізь є злі і зіпсуті; говорять також, що обов’язком чоловіка є послухно підпорядкуватися всьому, що тільки повинен

він зносити зі сторони тих урядів. Через такі слова щирі люди відвертаються від Єгови.

Духовні також говорять людям, що нема жодних доказів другої присутності Господа Ісуса Христа і що також нема підстави вірити, що Бог коли-небудь уділить людям благословенств відновлення; всі вибавлені мусять скоріше дістатися до неба, а всі, котрі не будуть поступати відносно наук духовенства щодо неба, — підуть на вічні муки. Такі слова є фальшиві і намірені до відвернення людей від Бога. Науки духовенства теперішнього часу нічого не завіряють в собі, щоби могло склонити людей любити Бога, поважати Його і шанувати. І через ті їх слова доказують що вони є фальшивими пророками. Хоч і утверджують, що говорять від імені Господнього, то їх проповіді не виповняються, ані не намірені до прославлення імені Єгови. Відносно Божого закону п'ятнують себе самі яко фальшиві пророки, і Бог дав своє Слово, що в назначеному часі поступить з ними так, як поступає зі всіма блудниками. — *Маттея 24: 51.*

По правилах, відносно котрих належить досліджувати пророків, ясно можна пізнати, що декотрі висказані через них від імені Єгови проповіді мусіли сповнитися тут же по виповідженню пророцтва. Виповнення декотрих таких подій не вистачило однако, щоби когось признати за пророка, а у відповідному часі мусіло також наступити цілковите виповнення. Якщо Єгова дав післаництво, котре відносилося до майбутності, то вказували на то слова подібні до тих, котрих вживав Єремія: “От, надходять

дні, говорить Господь... ”, або як говорив Ісаїя: “І станешь того часу... ”. При дослідженню пророцтв пильнувати того треба яко найважнішого пункту, котрий дослідник завжди му- сить мати в пам’яті. Даючи те каміння проби, уможливив Єгова початок інтересу гідного до- слідження і всі пророцтва мусять бути відносно тих правил. Много виголошених через пророків Божих речей дотепер ще не виповнилися. На- приклад Ісаїя пророкував, що Бог запровадить на землі справедливий уряд, котрий буде на раменах Месії (*Ісаїя 9: 6, 7*); далше, що всі народи обернуться до Єрусалиму, щоби отри- мати від Єгови поучення, пильнувати даних через Його уряд повелінь і не приготувлятися більше до війни. (*Ісаїя 2: 2—4*) Єремія проро- кував, що Бог зробить з народом Ізраїльським і посвятить Новий Завіт і що на підставі того завіту так само мертві як і живі мають мати спосібність отримання благословенств. Було би доказано, що ці перелічені мужі були фальши- вими пророками, якби хтось міг показати, що їх пророцтва до сього часу не виповнилися і що також нема вже жодних передбачень, що коли-небудь виповняться.

Духовенство послуговується такими речами і заперечує на тій підставі, що Бог замірив привернути Ізраїльтян до звершеності і устано- вити на землі справедливий уряд через Христа. Заперечують вони, що мужі, котрі в той спосіб говорили, дійсно були представниками Єгови Бога. Займаючи таке положення, духовенство робить Бога неправдомовцем, або що ці пророки муіли бути фальшивими пророками. Але всі,

котрі правдиво є Господу віддані, пізнати можуть по існуючих тепер на землі фактах, що много з тих пророцтв власне тепер виповняються. Бог виповів певні загальні видимі події, котрі мали мати місце яко виповнення пророцтв і при допомозі котрих дослідник може ствердити, що пророцтво знаходиться в стані виповнення. Ті змислово видимі факти показують, що пророки Божі говорили правду, і є одночасно вказівкою на то, що згідно з волею Божою в близькій будучности всі ті пророцтва виповняться.

Новочасне духовенство заперечує, що пророки Старого Завіту що-небудь говорили, що відноситься до нашого часу або до часу майбутнього. Хотівши показатися перед світом яко люди поважні і розумні, говорять вони, що ті люди минувших часів без сумніву виповідали тільки то, що самі вважали за правду, і що новочасні духовні посідають більше мудрості від своїх старих пророків але однако помилилися. Духовні нашого часу є подібні тим, як Ісус колись назвав книжників і фарисеїв: сліпими провідниками сліпих. Не пізнають, що заміром Божим є найперше вибрати “насіння обітниці”, а потім через “насіння обітниці” (Христа) повернути до звершеності Жидів і благословити всіх людей на землі через відновлення. Духовенство зневажає ім'я Єгови Бога і відвертає людей від Нього.

Спірне питання ясно тепер є виражене; воно звучить: чи Єгова є Всемогучим Богом, чи може є ним хто інший? Чи Біблія є Словом Божим чи тільки словом людським? Те спірне питання

у назначеному часі буде повністю поладжене. Бог повелів виповісти і записати своє Слово, а у назначеному часі оправдає Він як своє Слово так і своє ім'я. З тою ціллю певна кляса людей по приказу Єгови проголошує тепер на землі в вірності і правді Його ім'я і Його Слово, щоб всі, котрі бажають Його пізнати, могли довідатися, що єдино Він є правдивим Богом і щоб люди отримали повідомлення про Його замір що — до повного виконання того, що предсказали Його пророки.

Ці знані яко пророки, святі мужі Біблійної древности не написали власних своїх післаництв. Написали то, до чого їх побудив дух Бога Єгови. Дух Божий або дух святий є невидомою для людей Божою силою, котра діяла на повністю відданих Богу людей, щоб ними керувати. Невидима сила Божа діяла на вказаних мужів древности, на пророків і побудила їх до описання подій, котрі вони бачили на користь жиючих на землі людей. “Се найперш знаючи, що жадне книжне пророцтво не діється своїм розв'язаннем. Бо ніколи із волі чоловіка не виповідано пророцтво, а від Духа сьвятого розбуджувані, промовляли сьвяті люди Божі”. — *2 Петра 1: 21.*

Ціль

Поміщені в Біблії пророцтва не представляють тільки буквальних думок, котрі новочасні критики могли розсудити і зважити пристосовуючи до свого власного розуміння. Пророцтва ті взагалі не є призначені до таких людей,

котрі заперечують жертву викупу і окреслюють чоловіка як творіння еволюції. Не є воно призначене на то, щоб їх зрозуміли такі люди, котрі відсувають на бік ім'я Єгови і вмісто того вивисшують ім'я якого-то сотворіння; і не є навіть для тих, котрі направду вважають себе за послідовників Ісуса Христа, але вихвалюють ім'я сотворіння вмісто шанувати і прославляти ім'я Сотворителя. Пророцтво не є також для думаючих бути християнами, котрі “мають погляд на чоловіка і надають людям підлесні титули”, споглядаючи таким способом на людей, як на передових вмісто того, щоби покласти надію на Бога і вважати на Його Слово. — *Йова 32: 21, 22.*

З якою ціллю були написані пророцтва? Відповідь є така, що мають служити на користь правдивих послідовників Ісуса Христа, котрі повністю є віддані Єгові Богу; а іменно призначені є особисто для тих, котрі в “останніх днях” все посвячують для Єгови Бога і для слави Його імені. (*посл. до Римлян 15: 4; 1 посл. до Коринтян 10: 11*) “Всяке писанне Богодухновенне і корисне до науки, до докору, до направи, до наказу по правді, щоб звершений був Божий чоловік, до всякого доброго діла готовий.” — *2 Тимотея 3: 16, 17.*

Всі, котрі повністю віддалися Богу і з радістю слухають Його приказу, повинні отримати розуміння, що вони посідають мудрість в погляді Святого Письма. Посідають мудрість ті, що повністю віддані Богу, і знання своє вживають до того, що Бог їм каже чинити. Розсудливі і мудрі мають розуміння, натомість

несправедливі розуміння не отримують. — *Данийїл 12: 10.*

Через свій вибраний народ Ізраїльський, Єгова змалював певні картини, котрі називаємо образами, котрі відносяться до будучности, а в дійсності виповняються вже тепер ці дані образи. Такі образи цілком справедливо назвати можна пророцтвами. Бог вживав також кілька других людей, — наприклад Йова, — яко образи або образні картини, що також представляло пророцтва. Храм у пустині і святиня в Єрусалимі оповістили пророчі післаництва, хоч самі були німі. Священство — Аарон і його сини, а також Ісаїя і його сини були образами і в спосіб пророчий вказували на річи, котрі статися мали безпосередньо перед установами справедливого уряду Божого. На підставі старанного дослідження тих предметів все те вважати належить за пророцтво.

Чоловік стався неприятелем Бога в зв'язку гріха впровадженого сатаною-дияволом. З певністю відомо було Богу, що він в дальшому протязі безславити буде Його добре ім'я, покриваючи його ганьбою і відвертаючи людей від Него і від правди. Заміром Божим було однако дозволити сатані дійти до крайності і в той спосіб дати людям спосібність вибирання між добром і злом. Щирим і вірним людям, хотів Він дати докази своєї Всемогучої сили справедливості, мудрості і милосердя і показати їм, що в назначеному через Нього часі установить справедливий уряд, знищить злих людей, котрі чинять несправедливість і покрий ім'я своє хвалою, щоби всі люди могли пізнати

дорогу життя. Для того вчинив пророків своїми свідками і доказав правдивість їх свідочств сотні років по їх відповідженню. Чинить Він то, що беруть місце події, про котрі вони яко усне знаряде пророкували. Є то переконуючі докази, що Єгові Богу від самого початку знаний був кінець і що Єгова є єдиним правдивим Богом.

Пізнав то також Яків апостол і будучи надхнений духом святим, сказав він: “Звісні од віку Богові всі діла Його”. (*Діян. св. апостолів 15: 18*) Єгова, котрому кінець знаний був від початку, дав пророче свідочство, через котре відданий Богу в теперішнім часі чоловік цілковито отримує світло, уможливлююче йому встояти в добрих і справедливих ділах.

ГОЛОВА 2

Відкуплення

ЄГОВА ясно показує в своєму Слові, що завжди було Його заміром доказати чистоту свого Слова, - представити людям перед очима своє ім'я, а іменно на їх власну користь, і об'явити людям свою повну любові доброту. При дослідженні пророцтв нехай дослідник завжди про те пом'ятає і нехай собі крім цього зробить висновок з того, що у всіх часах, від Едену до теперішнього часу знаходився у всесвіті і іще знаходиться архиворог Божий, а ним є сатана-диявол, котрого ціллю завжди було і є знеславити Бога або Його окрити ганьбою і відвернути людей від Нього, Єгови Бога. Якщо дослідник ті річі завжди буде мати в пам'яті, то спосібність його буде до щораз кращого зрозуміння відносно його поступків в дослідженню Божих пророцтв.

Факт, що Єгова сотворив звершеного мужчину і звершену жінку і наділив їх здібністю розмножатися і залюднювати землю, що найменше завіряє в собі правдоподібний доказ, що — згідно з заміром Єгови — в якомусь майбутньому часі та звершена пара людська мала бути оточена власним гроном звершених дітей, злучених спільним щастям і життям вихваляти Великого Всевишнього Сотворителя. Безсумніву, замір той подав також до відома відносно

Льогоса і Люцифера в часі, коли угрунтував підстави землі. (Йова 38: 6, 7) Бунтівничий Люцифер пробував однако, зробити безсильним той замір Божий і здобути для себе пошану людей.

Розуміється то зараз виникло спірне питання, а іменно: Чи Єгова додержить своє добре ім'я і виповнить своє Слово, чи також буде змушений на віки знищити своє сотворіння і тим самим признати, що Його замір що до сотворення землі і чоловіка є хіба що в ділі? Думки сатани очевидно були слідуючі: “Якщо Бог виконає заповідану кару і умертвить Адама, буде то з Його сторони ніби признанням до того, що не може сотворити чоловіка, котрий доказав би свою непорочність і вірність з погляду Бога, а то доведе до того, що творчі зусилля Бога зазнали розчарування. Якщо однако Бог Адама не позбавить життя, як того вимагає заповідана кара, тоді самого себе зробить неправдомовцем і жодне з Його сотворінь не могло би в Ньому більше мати надії. В кожному з тих двох випадків сотворіння Божі втрачуть до Нього інтерес і відвертаються від Нього і в той спосіб похвала людей і також інших сотворінь дістануться мені в уділ [чого так жадно прагнув]”.

Сатана бажав собі, — і правдоподібно також того сподівався, — щоби Бог не умертвив Адама; для того він у смілий спосіб видумав брехню, першу брехню і сказав: “Ні бо, не помрете”. Не тільки назвав він через то Бога неправдомовцем, але Його викликав, щоб Той виконав заповіджену кару, зробивши висновок, що Бог

через такий чин об'явить свою власну безсильність. Тому то одно і друге, то єсть бунт Люцифера і упадок чоловіка, в безпосередній спосіб торкається Слова і імені Великого Створителя. Питання було таке: В який спосіб Бог одно і друге оправдає?

Бог дійсно виголосив на чоловіка вирок смерті, лиш не виконав його зараз. Вигнав Адама і Еву з Едену і відвернув від чоловіка своє лице. Коли би відношення такі zostалися на віки і чоловік став би чужий Богу, а однак жив би дальше, то мусіло би запровадити для нього великі муки духові. Правдоподібно сатана в тім часі винайшов науку про вічні муки і ту очерняючу науку утримував сатана від часу відкинення Адама до часу теперішнього. Який то був би наслідок коли би Бог з милості до Адама зніс і поміняв свій вирок? Чоловік дійшов би тоді до висновку, що по новому може поповняти гріхи і безкарно переступати право Боже. Також ангели небесні думали би, що так само можуть поступати. Обставину, що Бог не умертвив Адама відразу використав сатана відвернувши від Єгови багато ангелів і перетягнув їх на свою сторону. В тім, що Бог не умертвив відразу Адама, бачив сатана доказ для самого себе, як також знайдений доказ для інших, що Бог є неправдомовцем і що через своє поступовання унеможливив своїм створінням покладати на Нього надію. Безсумніву було то також поводом до того, що багато ангелів відвернулося від Єгови і піддалося сатані.

Деякі вважали, що Бог повинен був пробачити Адаму і оказати йому милосердя, тобто не повинен був виконувати кару смерті. При таких пропозиціях покликаються вони на слова Ісуса до Петра. Апостол Петро записав слова Ісуса, як часто треба пробачати своєму брату, котрий проти нього згрішив. На то Ісус відповів: "Не кажу тобі: До семи раз, а: До сімдесяти раз семи". (*Маттея 18: 21, 22*). Якщо хтось тим аргументом попирає свою думку, що Бог повинен був пробачити Адамові, тоді доводить він тільки, що не може пізнати великої різниці, котра заходить у випадках між двома братами, і між Богом а Його звершеним сотворінням. Сотворіння Боже — Адам, було звершене і свідомо переступило закон Божий. Ісус відносився своїми словами до братів, котрі обидва є незавершеними, а значить грішниками, і котрі повинні вважати на слабості інших. Адам був чоловіком звершеним і обов'язком його було слухати закону Божого. Закон той був виражений ясно і недвозначно. (*1 Мойсея 2: 16, 17*) Адам здається підлягав найменшому завіту, в котрім знаходилась його обіцянка, що пильнувати буде Його закону, а до того також він був здібний. Тому-то сумування і пробачення зовсім не могли бути взяті під увагу.

Надалі, коли чоловікові було б дозволено ціленаправлено грішити, а потім було би йому це прощено, тоді не було би причини чому також ангелам не мало бути дозволено грішити і заслужити прощення. Великий всесвіт Божий через то безпосередньо був би занечищений в своїх основах. Всі ті проблеми, котрі сотво-

рінням видаються хаотичними, жодним способом не занепокоїли би однако Творця. Богу знаний був кінець від самого початку і спокійно дозволив Він сатані і іншим своїм сотворінням мудрувати як хотіли, і йти дорогою, котру самі собі вибрали. Божа мудрість є возвишена, щоб її могли зрозуміти Його сотворіння власно з ворогом сатаною. (*Псалом 10: 5; Прип. Соломона 24: 7; посл. до Римлян. 11: 33*) Бог дає однако мудрість і відкриває скарбниці знань тим, котрі Його люблять, і дозволяє їм заглянути в декотрі Його багатства (*Псалом 111: 10; 25: 9*) В назначеному часі Єгова докаже всім своїм розумним сотворінням, що думання сатани були повністю неправильними і він робив мильні заключення і що всі, котрі поступали за сатаною, були злісними. Єгова докаже, що Він єдино є Всевишнім, справедливим, Всемогучим і повним любови Богом, що нема іншого Бога крім Нього і що всі, котрі бажають життя, можуть його отримати тільки в спосіб приписаний через Бога.

В тім самім часі, коли Бог видав вирок смерти на Адама, також був проголошений вирок смерти на сатану. Виконання вироку на сатану було відложено і буде мати місце в майбутности. Без сумніву люцифер послуговувався також тою обставиною, щоби спровокувати ангелів небесних до переходу на його сторону і багато то зробили. Ясно то є, що від того до теперішнього часу було спірним питанням: Хто є Всевишнім і Всемогучим Богом? Звичайно то повинно бути вияснено.

Бог мусів бути справедливим і з тою ціллю завдати Адамові смерть, тільки з певних важних причин відстрочив виконання того вироку на дев'ятьсот літ. Наслідки вироку смерті охопили ціле потомство Адама. (*Посл. до Римлян 5: 12*) Всі люди народилися грішниками і через то зовсім не є в стані самі знайти дорогу примирення між Богом і чоловіком. Якщо чоловік коли-небудь має бути оправданим і стати перед своїм Сотворителем бездоганим, тоді тільки Бог може приготувати дорогу до цього. Тільки Бог є досить мудрим і сильним і Він, котрий знає кінець від самого початку, вчинив події для оправдання і поєднання з чоловіком. Апостол Павло, котрому Бог уділив мудрости, показує, як Бог може zostатися справедливим, а також статися тим, котрий оправдає чоловіка. — *Посл. до Римлян 3: 24, 26.*

Відразу по вигнанні Адама з Едену почав також Бог давати пророцтво щодо реституції чоловіка. Підчас коли Богу з певністю знаний був кінець від самого початку, сатана не мав до того мудрості. Єгова, видаючи вирок, говорив також про “насіння”, котре колись, — тільки не через Адама, — прийде і повністю знищить сатану і смерть зі всіма його потугами. Ніхто не був досить мудрим, щоби бачити в який спосіб “насіння” і побідитель прийде, але Бог сказав, що це станеться, а того було повністю подостатком. — *1 Мойсея 3: 15.*

*Зробив Бог одержу шкiряну i одiв iх
Це вказало на покриття гріху через жертову викупу*

Покриття

І зробив Бог шкіри звірячі і дав їх Адамові і Еві для покриття. Чин той був пророчим. Річ буквальна, — вмерти мусіло одно або більше звірят, щоб зробити таку одежу шкіряну. Покриття то зробив Бог з приводу гріху, вказуючи через то на можливість покриття гріха чоловіка і укрити то перед Його очами; але тільки через чийсь смерть. Смерть того, котрий покриє гріхи Адама, мусіла бути задовольняючою за утрачене життя Адама. Той пророчий чин Єгови вказав на дальший факт, що Бог пішле чоловікові заступника, яко його відкупителя і також, що той вибавитель зможе виконати то діло тільки за високу ціну і що буде сильним і побідителем ворога. В різних часах Господь завжди представляв людям перед очима річи, котрі вказували на майбутнього Відкупителя. Однак аж тепер в останніх днях ті люди, котрі мають Біблію і мають духа Божого, могли отримати зрозуміння тих річей. Дякувати Богу за то, що тепер настав час, коли людям є дозволено, щоб в певній мірі зрозуміли і оцінили мудрість, любов і силу Божу.

Оприділення

Так як Єгова пророчо вказав на Відкупителя, хочемо тут ствердити, яке значіння має слово “відкупитель”. Необхідно є зрозуміти значіння виразів “відкупити” і “відкупитель” на підставі Святого Письма. В Старому Завіті є то особливі два вирази переведені на “від-

купити” і “відкупитель”, а іменно один з тих виразів звучить *qaal*, котрого значінням є — відкупити через найближчого кривного або месника і увільнити через заплочену ціну викупу. (3 *Мойсея* 25: 25, 48; 2 *Мойсея* 6: 6) Друге слово яке знаходимо, є вираз *rad ah*, котре значить звільнити, виставити або випустити на волю. (5 *Мойсея* 13: 5; *Осія* 13: 14) Окрім того точне значіння слова “відкупитель” поглядом Святого Письма є то, що найближчий кривний або месник заплатити мусить вимагаючу ціну викупу і через то увільнити або вибавити знаходячогоса в неволі чоловіка. В такий спосіб мало місце вибавлення чи відкуплення невольника.

Святе Письмо вказує нам, що Адам в наслідок свого гріху отримав вирок смерті і що через то також всі люди унаслідували смерть. (*посл. до Римлян* 5: 12; 8: 21) Якщо люди мають бути визволені з тої неволі смерті, тоді хтось, хто до того є здібний і готовий, заплатити мусить вимагаючу ціну, а той визволитель мусить бути сильним і в стані впертися і побідити ту силу, котра тримає чоловіка в неволі. Перше висказане пророцтво завіряло в собі вказівку, що в зв'язку з відкупленням чоловіка розвяжеться завзята війна і що визволитель буде одночасно побідителем. Нинішні докази мають на цілі показати, що Бог пророчо предсказав прихід такого Визволителя і Збавителя, також вказав на знаряддя, через котре має бути перепроводжено визволення. Далше має бути показано, що та заповідь прийнята була також через слова пророчі, як і через пророчі вчинки.

Жертва

Єгова признав жертвування звірят. Принесення в жертву звірят вказувало пророчо на то, чого Бог вимагає за звільнення чоловіка з неволі. Авель і Каїн кождий зосібна зложили Господу жертву, а іменно жертву Авеля становило первородство його труда. Бог прийняв його жертву і тут треба додивитися пророчої вказівки на то, що було вимогою за відпущення чоловіка на волю; тому що 2500 років після того повелів Бог Ізраїльтянам зложити таку саму жертву. (*1 Мойсея 4: 4; 4 Мойсея 18: 17*) Натомість зложена через Каїна жертва не вподобалася Господу. Кождий стараний дослідник також зможе додивитися причину того в тім, що жертва Каїна складалася тільки з овочів землі, що значить не вимагала жертви Життя, підчас коли зложена через Авеля жертва була через пролиття крові. “Вірою приніс Авель луччу жертву Богу ніж Каїн, через котру свідчено (йому), що він праведний...” (*Посл. до Жидів 11: 4*) Не значить то, якими Бог мав вподобання в забиванню звірят. Але значіння тих річей полягає на даній через то пророчій вказівці на той час, коли Бог прийме життя яко рівновартість, яко жертву викупу за утрачене життя Адама.

З Святого Письма ніде не можна зробити висновку, щоб всі люди тих минулих часів зрозуміли властиву ціль тих жертвів, але вірні люди не дивлячись на це зрозуміли, що Єгова звертав увагу на жертвування життя і що то в певний спосіб візьме місце в зв'язку з

майбутніми благословенствами людей. Віра їх вподобалася Богу. Приймаючи такі жертви, видавав Єгова пророцтва. Всі ті жертви звірят зовсім не могли справити Богу якогось задоволення або принести яку-то користь, але Бог вживав тих средствів до видавання пророцтв, щодо свого заміру відкуплення чоловіка. Через то замірив Він у назначеному часі об'яснити вірним людям значіння тих річей і зміцнити через то їх віру і надію в Нього. (*посл. до Жидів 10: 6*) Декотрі люди мали властиву віру в Єгову Бога, що виникає з тих подій.

Коли Ной вийшов з ковчегу і вбив він звірята і зложив в жертву їх Єгові, то Господь признав ті жертви. (*1 Мойсея 8: 20*) Час Едену лежав тоді вже в далекій минулості, безсумніву також зложена через Ноя жертва виразила свідомість гріха і потребу вибавителя для грішників і тому та жертва є пророчою дією.

Авраам оправданий став через віру і об'явив свою віру в Бога через складання жертвів. Робив то наприклад тут же по вступленню до землі Ханаанської. (*1 Мойсея 12: 7*) Не могло то означати, якими Авраам мав знати Божий замір відкуплення, але вірив він, що те що Бог чинить є річ правильна і вірна. Бог керував Авраамом в його ділах і жертви звірят Авраама сталися в той спосіб пророцтвом, котре вказувало на кращі майбутні річи. Потім склонив Бог Авраама зложити жертву, котра з пророчим предсказанням предсказувала ту велику жертву для відкуплення людей. Бог повелів Авраамові, щоби взяв єдиного свого сина Ісаака і жертвував його на всепалення. (*1 Мойсея 22: 1—18*) Авраам

З вірою Авраам приніс в жертву свого сина Ісаака

приступив до виконання того повеління і коли вже мав вбити свого єдиного сина, Бог стримав його руку. Заразом дав Єгова звіря на жертву замість Ісаака. Втім, що дійсно було виконано, знаходиться велике пророцтво, промовляючи також виразно, як коли би Авраам дійсно умертвив свого сина. З того пророцтва не тільки випливає, якої ціни Бог вимагає за вибавлення чоловіка, а об'ясняє воно також значіння жертви звірят. Показує, що жертвування служило єдино, яко пророчий образ, котрого головним значінням було вказати на час, коли через жертвування життя дана буде велика ціна викупу за вибавлення чоловіка, як також вказівка на то, що те життя; яко рівновартість життя Адамового мусить бути звершене.

Втім пророчім образі Авраам представляв Бога, підчас коли Ісаак, єдиний син Авраама, представляв Єдиного Любого Сина Божого Ісуса Христа. Означало то для Авраама велику втрату посвятити свого єдиного сина, а то виражало пророчо: Єгова Бог сам є Відкупителем чоловіка, а іменно вчинив Він то великим коштом зі своєї сторони. В тому, що Авраам вчинив в зв'язку з тою жертвою, не знаходилося жодного об'яснення того пророчого образу, але тепер дослідник Святого Письма виразно може пізнати, якою дорогою Вікупитель був вибраний і даний. І що тільки через свою жертвовану смерть Ісус Христос стався Відкупителем чоловіка.

Коли Бог замірив увільнити свій народ, Ізраїльтян, з неволі єгипетської, котра була

образом невільничого стану людства до свого гноблючого ворога, сатани, повелів Він щоби кожда родина зложила в жертву ягня без пороку. Кров'ю того ягняти мусіли бути покроплені оба одвірки і всюди, де кров та була кроплена, первородні були захищені від смерті. Жертва була зложена, а опісля Ізраїльтяни були випроваджені з неволі через Мойсея, котрий представляв Великого Визволителя. (2 *Мойсея* 12: 1—51) Перед усім забите ягня представляло Мойсея, котрий напевно не міг одночасно вмерти і керувати виходом Ізраїльтянів з Єгипту; пророчо агнець вказував також на Більшого від Мойсея, котрого Мойсей тільки зображав і показав, що той Більший від нього помре яко жертва.

Коли Бог дав Ізраїльтянам закон при горі Синай, повелів їм побудувати храм і подав zarazом церемонії які мали бути обходжені в зв'язку з тим храмом. (2 *Мойсея* 25: 1—40) Десятий день сьомого місяця кожного року був днем, в котрім Ізраїльтяни — з особливим розкаянням — мали пригадувати свої слабости і переступи, а той день був їх щорічним днем примирення. В тім дню треба було забивати звірят, котрих кров священники мусіли заносити до свята святих храму і нею покропити ублагальню і скриню свідоцтва. Найперше кроплено кров'ю теляти, а потім в той самий спосіб кров'ю козла. Церемонія та мала силу на даний рік примирення за гріхи людей; а то з певністю було все, що Жиди могли зрозуміти, тому-то властиве значіння тих жертвів було для них таємницею. Через то знову також було дане

велике пророцтво, показуюче по перше, що мусить бути хтось вибраний на жертву за людство; по друге, через то показано було, в який спосіб примирення буде перепроваджено. Жертву забивали на подвір'ю, котре оточувало храм, а то місце представляло землю, на котрім мусить бути зложена велика жертва. Святая святих є образом неба, де мусить бути кроплена кров, а суть того образу є та, що велика ціна за чоловіка мусить бути зложена в небі і що ту ціну становити мусить жертвуване життя.

Навіть через поступовання свого люду давав Єгова пророцтва, котрі відносяться до майбутности. Показав Він, що Відкупитель одночасно також мусить бути Визволителем. Єгипет тримав Ізраїльтянів в оковах, при чому Фараон, владика Єгипту, представляв сатану, котрий спільно зі своїми зорганізованими потугами держить в неволі людей. Мойсей, натомість сильний в Господі визволив Ізраїльтянів, даючи через то слідуєче пророцтво: Прийде час, коли Більший від Мойсея повстане, котрий відкупить людство і визволить його з неволі ворога. Так само також Давид через визволення Ізраїля з рук їх ворогів пророчо зображав факт, що Бог пішле Могучого, котрий вибавить людей і звільнить їх від ворогів.

Опісля повелів Бог іншим, повністю відданим йому мужам висказати пророчі слова про відкупителя. Не належить припускати, якби ті люди висказували свої слова що до відкупителя; говорили і писали вони скоріше так, як їх до того побудила сила Божа.

В своїх тяжких терпіннях і страданнях зображав Йов терпляче і очікуюче визволення людство. В його мові знаходимо, що найперше говорив про доброту Божу і про немочи чоловіка, а наступно вказує на то, як для незвершеного чоловіка є річчю повністю неможливою самому повернути до гармонії з Сотворителем; потім додає: “І проміж нас ніякий посередник не стане, щоб положив руку на нас обох”. *Йов 9: 33*) Дальше Йов виповідає слідуєчі пророчі слова: “Я знаю — Відкупитель мій живе, й він у послідний день підійме з пороку отсю розпадаючуся кожу мою, і я в тілі мойому побачу Бога”. — *Йов 19: 25, 26*.

З повеління Єгови написав пророк слідуєчі слова: “Та Я вибавлю їх із потали пекла, відкуплю їх від смерті [інший перек. увільню їх]”. (*Осія 13: 14*) Вжитє в тім тексті слово “вибавити” означає відкупити за зложенням певної вартости, а “увільнити” означає вирятувати, Ті пророчі слова виражають, що Бог у свій встановлений спосіб відкупить чоловікові право до життя, а іменно за зложення викупної ціни, і що вибавить людей з сили смерті і пекла.

Що до того предмету повелів Бог ще свому пророкові написати: “Котрі вповають на свої достатки, і великістю багатства свого величаються. Ніколи не здоліє чоловік спасти брата свого, і не зможе дати викуп за него, щоб він жив на віки, і не бачив зотління”. (*Псальма 49: 69*) Яких би багатств чоловік не посідав, не може таки зложити потрібної ціни, щоби увільнити себе самого, свого брата або ціле

людство. Бог тільки може то зробити, а подане в наступних віршах пророцтво говорить, що Він має намір це вчинити; звучить воно: “Кладуть їх, як овець, в підземну країну, а смерть пасе їх; аж поки вранці возьмуть верх ними праведні, і підземна країна пожере постать їх, кожного далеко від домівки його. Та Бог спасе душу мою з рук підземної країни; Він бо прийме мене”. — *Псальма 49: 14, 15.*

Словом і ділом, виконаним через підлегли Його керівництву люди, відкривав Бог поступово, щораз виразніше свій замір несення людям збавлення через жертву життя — замість життя Адама. Пізніше пророки під надхненням Божим ще докладніше виражалися про той замір. Проповідували вони: Прийде звершений, чистий і безгрішний чоловік, буде жертвуваний і понесе смерть. Той чоловік віддасть свою душу на смерть і тому достарчить велику ціну викупу, котра буде вжита на відкуплення людства від смерті — і гробу. Цей звершений чоловік по правді помре, якими був грішником, але Він буде без гріха і з життя Його зроблена буде жертва за гріх; тому що Бог збудить Його із мертвих і Його рукою воля Єгови виповниться. Не тільки стане Він відкупителем чоловіка через жертвування своєї власної крові, в такуж буде побідителем і одержить успіх над ворогом. В тім чудовім пророцтві між іншими вживає Бог слідуєчих слів:

“Та він взяв болесті й недуги наші на себе; а нам здавалось, що це Бог його покарав, побив та понизив. Він же поранений був за гріхи наші й мучений за беззаконня наші; це кара

за весь мир наш упала на него, й ми його ранами оздоровлені. Всі ми блукали, як вівці, кожен ходив своєю дорогою, — провини ж усіх нас вложив Господь на нього одного. Його брано на допит, та він терпів добровільно й не отворив уст своїх; неначе вівцю на заріз, його ведено, й як ягня перед постригачем німує, так і він не одчиняв уст своїх. З узяв і від суду пірвано його, хоч рід його — хто його збагне? Вирвано його з землі живущих; за проступки людей моїх притерпів він смерть. Визначили гріб йому з злодіями, та його погребано в багатого, бо не вчинив він гріха, й неправди не було в устах його. Та Господу вгодно було його вбити, то ж віддав його на муки; но як він принесе життя своє в жертву примирення, то й узрить потомство довговічне, й рука його доведе волю Господню до щасливого успіху. Вдоволений споглядати ме він на працю життя свого, а ведучи до пізнання його (Бога), він, праведник, слуга мій, оправдає многих, гріхи ж їх понесе на собі. Тим же то я дам його пай між можними, й з сильними ділитиме здобич, за те, що оддав свою душу (життя) на смерть, і до лиходіїв дав себе пролічити, хоч він приймив на себе гріхи многих, і за проступників зробився посередником”. — *Iсаія 53: 4—12.*

Пророчі докази Святого Письма показують понад всякий сумнів, що з часу, коли Люцифер збунтувався і чоловік упав, — встановлений вже був замір Божий, що на землі жити буде звершене сотворіння людське, котре окажется поглядом Нього, Єгови, повністю вірним і відданим, і повністю піддається Його волі;

сотворіння то з власної волі вирішить зайняти місце вмісто Адама, щоб через то достарчити для чоловіка покриваючу або потрібну ціну викупу. Того мужнього збудить Бог зі смерті, дасть Йому Божу природу і оправдає своє Слово і своє велике ім'я.

Пробний камінь

Як однако можемо бачити, що пророцтва в дійсності є правдиві? Тому, що повністю відповідають даному через Бога пробному каменеві. Кождий пророк правди говорив від імені Єгови і для того пророцтво таке є Словом Божим. Єгова дав ознаки, через котрі люди відрізнити можуть правдиве пророцтво від фальшивого. Всі поміщені тут пророцтва показують кожде прапор правди; всі вони були від імені Єгови; всі також виражають ціль запровадження людей до Єгови і поучення їх, що Він є Всевишнім Богом, і врешті багато з тих пророцтв вже виповнилося або знаходяться в стані виповнення, це є доказом, що ті пророки говорили як пророки Божі і проголошували його Слово правди. Якщо деякі з тих пророцтв вже виповнилися, тоді з неомильною певністю можемо сподіватися також виповнення інших даних ще предсказань.

Виповнення

Ісус народився в місті Вефлєсмі, предсказаним через пророка Божого. (*Михей 5: 2*). Не був сплджений через мужчину, але через силу

Божу і тому був чистим без пороку. (*Маттея 1: 18; посл. до Жидів 7: 26*) Післаний був на світ, щоб говорити в ім'я Єгови Бога, а то також зробив. (*Йоана 6: 38, 57*) Згідно свого народження був. Він Жидом підлеглим запові, а тим самим збуджений був з середини братів своїх, так як Мойсей про то пророкував. (*5 Мойсея 18: 15, 18; посл. до Галат 4: 4*) Коли Ісус приступив, щоб розпочати на землі свою місію яко чоловік, Йоан Хреститель, один з найбільших пророків, вказав на Него словами: “Ось Агнець Божий (заповіданий яко Агнець жертвний Ісус), що бере на себе гріхи світа”. (*єв. Йоана 1: 29*) Ісус прийшов з тою ціллю, щоби сам зложений був в жертву, так само як Ізраїльтяни жертвували ягня; а життя Ісуса мало бути жертвоване за гріхи світа. Пророк Божий предсказав, що Ісус прийде, щоб “потішити всіх засумованих”. (*Ісаія 61: 1, 2*) Ісус ходив, чинячи багато річей для добра інших, потішав сумуючих, лічив хворих і відкривав очі сліпим. (*єв. Луки 14: 18; єв. Маттея 11: 28*) Ціле людство знаходилося в неволі смерті і Ісус виразився щодо того: “Я прийшов, щоб життя мали”. (*єв. Йоана 10: 10*) Дальше сказав, що прийшов, щоб дати душу свою в жертву яко ціну викупу за людей. — *єв. Маттея 20: 28; єв. Йоана 6: 51.*

Ісуса переслідувано і гонено; схоплено і невірною оскаржено яко бродягу, потім Його переслухано і признано винним, як коли би переступив закон і врешті розп'ято Його між двома злочинцями. Все те предсказано було через пророка Божого. Через силу Єгови Ісус був збуджений з мертвих. (*Діяння Ап. 10: 38—*

40). А по своєму воскресенню даний Великий побідитель над смертю вступив до неба. Тому Він посідає життя на віки і в дальшому протязі є даним Провідником, тим Великим Побідителем всякого опору. (*Одкриття 1: 18; 6: 2*) Відносно до цілі жертвування Його життя говорить надхнений Богом слуга слідує: “А бачимо Ісуса, малим чим умаленого від ангелів, за муку смерти увінчаного славою й честю, щоб благодаттю Божою за всіх пожив смерти”. (*посл. до Жидів 2: 9*)

“Один бо Бог і один посередник між Богом і людьми, чоловік Ісус Христос, що дав себе на викуп за всіх: свідкування часами своїми”. (*1 посл. до Тимотея 2: 5, 6*) “Знаючи, що не тлінним сріблом або золотом викупились од марного життя вашого, від отців переданого, но дорогоцінною кров'ю Христа, як непорочного і чистого агнца, призначеного перш настання світа, об'явленого в останні часи задля вас”. (*1 посл. Петра 1: 18—20*)

Ісус був жертвований, щоби змити гріхи многих. “А нині раз у кінці віків явився на знівечення гріха жертвою своєю”. (*посл. до Жидів 9: 26—28*) “В котрому маємо збавлення кров'ю Його й ставлення гріхів по багатству благодате Його”. (*посл. до Єфесян 1: 7*) “Тепер же в Христі Ісусі ви, що були колись далеко, стали близькі кров'ю Христовою. Він бо мир наш, що зробив з обох одно, і розвалив середню перегородню стіну; вражду тілом своїм, закон заповідей наукою обернув у ніщо, щоб з двох зробити собою одного нового чоловіка, роблячи мир, і примирити з Богом обох ув одному тілі

хрестом, убивши ворогування на ньому”. — *посл. до Єфесян 2: 13—16.*

“В котрому маємо викуп кров’ю Його і прощення гріхів. І щоб через Нього поєднати все з собою, примиривши кров’ю хреста Його, через Нього, чи то земне, чи то небесне”. (*посл. до Колосян 1: 14, 20*) “І нема ні в кому другому спасення, бо й нема іншого ім’я під небом, даного людям, щоб ним спастись нам”. — *Діяння Ап. 4: 12.*

Фальшиві пророки

Передовці різних церковних систем теперішнього часу виставляють претензію, що говорять яко пророки від імені Божого. На своїх зібраннях від часу до часу говорять вони про ім’я Бога і Христа, але відрікаються вони сили, котра захована в тих іменах. Тим то виповняють вони много відносячихся до них пророцтв. (*Ісаія 29: 13; 2 посл. Тимотея 3: 5*) Багаторазово перечуть свідочеству Біблії про створення, гріх і упадок чоловіка, а тим самим заперечують, що є потрібний відкупитель; далше перечать вони відносно того, що пролята кров Ісуса є ціною викупу для вибавлення чоловіка. Є то явне відкинення великої жертви викупу. Біскуп Бірмінгаму, в Англії, др. Борнес може служити за взірець для тих багатьох новочасних духовних; говорив він наприклад дня 26 вересня 1927 року у великому надхненні слідуюче:

“В тім віці соціального і морального замішання, духового поступовання і поспіху, безладдя досягло таких розмірів, що небагато

тільки обмежених каменів могло дати забезпечення і гостро визнати релігійні погляди і традиції наших предків.

Чи люди повинні були триматися старої віри? Чи не сказали би ми інакше: Витайте нові відкриття з відкритим почуттям і повною повагою до тих великих людей, котрі їх зробили; не належить однак забувати, що за всім тим новим пізнанням основний смисл життя, однак є закритий заслоною.

Серед признаних людей наскільки мені відомо панує сьогодні повна єдинодумність, що до того, що чоловік розвився з подібного до мавпи сотворіння. Піднявся він може вже перед мільйоном років — із вузловатої громади мавп, котрі в різних напрямках почали змінюватися.

Результатом того стану річей було, що історія про сотворення Адама і Еви, про їх первісну невинність і наступний упадок, сталося для нас байкою. Навпаки ті мужі, котрі створили католицьку теологію, вважали її за непідлягаючі сумніву факти, так як окреме сотворіння чоловіка було одним найбільше ґрунтовним для заложення католицької системи. Толкувало собі наступний гріх упадком чоловіка.

Тріумф Дарвіна розбив однак ту всю теологічну систему. Чоловік не є сотворінням, котре вийшло з ідеального стану повної невинності, тільки із звірячого стану, котре з часом осягнуло духові здібности то є почуття, і дякувати тій вигідності, піднеслося далеко понад своїх давно минулих предків".

Майже кождий духовник нашого часу, котрого би ми запитали про вибавлення чоловіка

через кров Ісуса, відповідає, що кров Ісуса не була пролята яко ціна викупу. То стається відповісти на питання: Чи вони правдиві, чи фальшиві? Чи мужі ті дійсно є в несвідомості щодо довгого ряду пророцтв про Відкупителя і відкуплення, або також навмисно перекручують правду? Міряючи їх Словом Божим, пізнаємо їх як фальшиві; по перше, вони заперечують Слово Боже, по друге, їх пророцтва що до здібности чоловіка вибавити самого себе, як бачимо не справдилися, і ніколи не виповняться; а по третє, ті науки чоловіка відвертають людей від Єгови Бога і роблять з них агностиків і невіруючих. Тому то ті люди є фальшивими пророками і представляють свого отця диявола, виповняючи його прикази як то було за часів Ісуса. — *Йоана 8: 42—44.*

Про звірячі жертви, котрі складали Жиди і котрі мали на цілі в пророчий спосіб об'явити заміри Божі, говорить новочасне духовенство, що то наповняє його огидністю; а ще огиднішою річчю є для нього жертвовання чоловіка за гріхи інших людей. Сама більша трудність таких полягає в тому, що не хочять признати, що чоловік є грішником і що до свого вибавлення, визволення і повернення до життя вповні є залежний від Бога.

Через спостереження і особисте досвідчення кожному відомо, що чоловік є незвершеним, наражається на хвороби і болісті, і підлягає смерті. Кожному відомо, що жоден чоловік ніколи не був здібний, щоби власними силами піднятися до звершеного стану або вічного життя. Найбільшим бажанням всіх духово-здо-

рових людей то є — мати життя, а поза тим бажають вони також пізнання правди. Нічого не є правдою окрім того, що є написано в Слові Божому, і того що є в повній згоді зі Словом Божої правди — Біблією. Відносно того сказав Ісус: “Слово Твоє правда”. (Йоана 17: 17) Пізнати правду і до неї пристосуватися, — значить знати — дорогу ведучу до життя.

Довгий ряд таких пророчих виразів, котрі поперті або підтверджені через їх виповнення— є переконуючим доказом того, що пророки Божі голосили правду. Пророцтва становлять фундамент для віри і заохочують всіх ширих людей надалі займатися дослідженням пророцтв. Щоби всі покинули встановлені через людей теорії і посвятилися щирому, старанному дослідженню Божого Слова правди! Якщо так зроблять, то навчаться, що Єгова є єдиним правдивим Богом і що через повну любови службу Великого Вибавителя, Пророка, Священника і Царя про-вадить людей на дорогу життя. І якщо надалі щирий дослідник посувається наперед в своїм дослідженню, тим більше відчиняється йому скарбниця знань і мудрості і в нагороду достануться йому неограничені благословенства.

Хто все ж таки є тим Великим Пророком, Священником і Царем, котрий визволить людей з їх неволі і вкаже їм дорогу до життя?

ГОЛОВА 3

Пророк, Священник і Цар

ЯКО приготовленім до повного оправдання свого Слова і свого ІМЕНІ, Єгова предсказав, якими потужними средствами Він перепровадить свою постанову, а іменно покличе Пророка, котрий авторитетно буде говорити від Його імені, далі Священника, котрий буде служити яко найвищий Виконавець Єгови, а опісля Царя, котрий в назначенім Богом часі буде управляти світом в справедливості. Розуміється, Ізбавитель і Відкупитель чоловіка мусить бути сильним і оказатися побідителем, через те зараз дійдемо до висновку, що Той Можний є також призначений на то, щоби зайняти уряд Пророка, Священника і Царя Божого.

В часі, коли Мойсей закінчив поручену йому місію яко пророк, забажав Бог через нього звернути увагу Ізраїльтянів на прихід Більшого від Мойсея і для того Мойсей промовив до Ізраїльтянів: “Пророка зміж вас, із браття твого, такого як я, Господь, Бог твій, поставить тобі; його маєте слухати. Тоді сказав Господь до мене: Добре вони кажуть. Поставлю їм зміж браття їх пророка такого як ти; вложу слова Мої в уста йому, і говорити ме до них все, що прикажу йому. А хто не послухає слів моїх, що промовить їх пророк в імені моїм. Я покараю того”. — *5 Мойсея 18: 15, 17—19.*

В назначеному часі всі люди на землі будуть слухати того Великого Пророка, в противному разі Єгова сам буде діяти, “страшно впасти в руки Бога живого”. (*посл. до Жидів 10: 31*) З того випливає, що описаний тут Пророк не прийде щоби голосити своє власне післаництво, а тільки щоб сповістити післаництво Всемогучого Бога і познакомити людей з волею Всевишнього, щоб люди на землі чинили Його волю так, як її сповняють в небі.

Факт, що Бог сказав, що той Пророк буде рівний Мойсееві, мусить означати, що виконане через Мойсея діло чи повеління Господнє вказує на певну працю чи обов’язки, які виповнити мусить той, котрий є Більший від Мойсея. То, що в діях Мойсея особливо відзначається, можна спостерігати як слідує: Найперше був він через Єгову вибраний. Бог покликав його, щоби був визволителем свого народу. Мойсей був законодавцем, а також учителем народу, котрий повчав відносно волі Божої. Далі був вірним і правдивим свідком Божим для людей і врешті був отцем і потішителем Ізраїльтянів. Поза тим всім докладав усіх зусиль, щоби повністю прославилось ім’я Єгови. Той, котрий буде Більшим від Мойсея, мусить чинити так само, але в далеко більшому обсягу. Бог післав Мойсея до Єгипту, а головною причиною того було то, що Бог хотів собі Ізраїльтянів “щоб придбати його собі в народ, і прославити своє ім’я”. (*2 Самуїла 7: 23*) А тому також головна причина післання того, котрий є Більший від Мойсея, полягає в тому, щоб вибавив народ, і вчинив Єгові ім’я.

При тому нічого не вказується на то, що післаний був єдино для того, щоб вибавити небагатьох і їх взяти до неба, щоб там помагали Богу управляти Його справами. Якщо Святе Письмо і події, котрі дійсно вже мали місце, доказують, що предсказане через Мойсея пророцтво, що до приходу того Великого Пророка вже виповнилось, тоді впливає також з того, що той, котрий виповняє то пророцтво іменно є Великим Екзекутором Бога Єгови і що Його слова є цілковитою правдою і вимагають виконання їх чи послушенства. Далі впливає з того, що кожний, чи то духовний чи то інший, хто відрікається слів Ісуса — є фальшивим пророком і говорить неправду. Всі люди, Жиди і інші народи, мусять слухати того, котрий є Великий Пророк урядовий, якщо хочуть зостатися в ласці Божій.

Виповнення

Йоан Хреститель був пророком, а іменно був він тим, котрий заповідав прихід Ісуса Христа, Сина Божого. Вчені Жиди прийшли до нього, щоб його запитати, чи він є тим пророком, про котрого Мойсей пророкував. Йоан відповідав, що не є тим Великим Пророком, але однако той, котрий після нього прийде, буде тим, котрого прихід він заповідав. Коли Ісус приступив і розпочав свою місію глаголав Йоан: “Це той, про кого я казав: За мною гряде муж, що поперед мене був, бо перше мене був”. — *єв. Йоана 1: 21, 30.*

Коли Ісус охрещений був в Йордані, Дух Божий зійшов на Нього, а голос з неба говорив: “Це Мій Син любий, що Я вподобав Його”. (єв. Маттея 3: 17) Йоан говорив, що був свідком тої великої об’явленої сили. (єв. Йоана 1: 33, 34) Також апостол Петро засвідчив, що Ісус є тим, про котрого пророкував Мойсей. (Діяння св. апостолів 3: 19—24) Далі також апостол Павло доводить, що Ісус був тим Великим Пророком. (посл. до Римлян 1: 1—3) Тексти Святого Письма повністю свідчать про те, що Ісус Христос був тим Великим Пророком про котрого Мойсей заповідав. А все ж таки, чи Він відповідав вимогам Божим на пророка? Так, із кожного погляду, тому що: коли говорив від імені Єгови Бога, Його слова в кождім випадку об’являли Його бажання скерувати людей до Єгови Бога і пошани Його імені, і безсумніву вже много з Його пророцтв виповнилося.

Говорив від імені Єгови, яко уповноважене усне знаряддя Боже. “Почасту і всяково промовляючи здавна Бог до батьків через пророків, в останні ці дні глаголав до нас через Сина, котрого настановив наслідником усього, котрим і віки створив”. (посл. до Жидів 1: 1, 2) Ісус завжди поважав свого Отця, а для себе самого не бажав жодної слави. “Бо не шукаю волі моєї, а волі пославшого мене Отця”. (єв. Йоана 5: 30) “Коли ж Я суджу, суд мій правдивий; ... як навчив мене Отець мій таке глаголю. ... Шаную Отця мого;... Коли Я прославляю себе, слава моя ніщо. Єсть Отець мій, що прославляє мене”. (єв. Йоана 8: 16, 28, 49, 54)

Не подав Він і погляду, щоб возвишати самого себе — возвеличував тільки ім'я Бога. Якщо Його слухачі не хотіли Йому вірити, тоді взивав їх щоб Йому вірили по тих ділах, котрі Він чинив. — *єв. Йоана 14: 10, 11.*

Ціле донесення Нового Завіту про Ісуса повністю доказує, що Ісус був тим Великим через Бога післаним Вчителем, котрий дав свідоцтво про правду Єгови. З тою ціллю родився і прийшов на світ. (*єв. Йоана 18: 37*) Був Він тим великим Повідомителем волі Єгови Бога і яко особливе усне знаряддя Єгови повідомляв Він про майбутні річі, котрі могли бути зрозумілими тільки в часі їх виповнення.

Велике пророцтво Ісуса про Його другий прихід вказане є в донесенню (*єв. Маттея 24 гол.*), а виповнення предсказаних подій розпочалося в 1914 році і триває ще надалі. Ісус предсказав упадок Єрусалиму і розкинення Жидів; говорив також, що в пізнішій часі вони знову будуть привернені до ласки Божої. Виповнення першої часті того пророцтва мало місце вже в минулому часі; натомість виповнення другої часті бачимо в теперішній часі. Ісус пророкував також, що помре, щоби представити велику ціну викупу за чоловіка. (*єв. Маттея 20: 28; єв. Йоана 10: 10; 6: 51*) Пророцтво то виповнилося. (*посл. до Жидів 2: 9; 1 посл. до Тимотея 2: 5, 6*). Він також пророкував, що буде збуджений з мертвих, що піде до неба і що пізніше повернеться; всі ті пророцтва виповнилися. З Його пророцтв велика частина вже виповнилася, а багато інших має ще виповнитись. Сьогодні є ціль доказати, що Ісус

в усіх відносинах відповідав вимогам Божим, через що оказався правдивим пророком; має також бути доказано, що є іменно тим Великим через Мойсея пророчо предсказаним Пророком.

Так само як Мойсей був вибавителем і визволителем Ізраїльтян із під ярма Єгипетського, також і цей Великий Пророк Ісус Христос є Вибавителем і Визволителем всіх людей. Як Мойсей був законодавцем Ізраїльтян, також і Ісус Христос був Тим Великим Законодавцем для всіх людей. Як Мойсей був навчителем народу Ізраїльського, так Ісус Христос є тепер і на віки тим Великим Учителем роду людського. Як Мойсей був провідником Ізраїльтян, також і Ісус Христос є Провідником, Керівником і Інструктором людей. (Ісаїя 55: 4) Далі, як Мойсей був для Ізраїльтян подібним до “отця”, так також Ісус Христос є тим Великим життядавцем для світа. (Ісаїя 9: 6, 7) І на закінчення, так як Мойсей домагався пошани для імені Єгови, так само цей Більший від Мойсея, Ісус Христос, котрого Бог вивисшив і котрий тепер і на всі часи домагається пошани і хвали для Бога Єгови. (посл. до Филипян 2: 9—11) Згідно з існуючим і переконуючим матеріалом не підлягає найменшому сумніву, що Ісус Христос є тим Великим зі сторони Бога через уста Мойсея предсказаним Пророком, що слова Ісуса є словами Єгови і що кожний, хто бажає мати життя, мусить слухати тих слів.

Священник

“Великий Священник Єгови Бога”, — то є титул того, котрий в урядовій належності служить яко найвищий уповноважений Єгови. В день примирення Ізраїля перепроваджено в зв'язку з храмом певні церемонії, котрі мали пророче значіння. Виконання тих церемоній спочивало в руках священника і виражались вони в спосіб пророчий: Прийде час, коли той Великий через Єгову настановлений Священник як уповноважений правитель стане перед Єговою Богом і здійснить примирення за гріхи світа. Звершена людська жертва мусить бути зложена яко задовільняюча за грішне людство, через що достарчена буде ціна викупу за вибавлення чоловіка, котра то ціна в назначенім часі мусить бути вручена Єгові, хтож мав бути тим священником до перепровадження того діла жертвенного? Апостол Павло відповідає яко інспірований свідок Божий на то питання і доказує, що Ісус Христос є тим Найвищим Первосвященником, котрий був вірним Богу і настановив його Господь Бог. (*посл. до Жидів 3: 1—6*) З існуючих доказів випливає, що не тільки на землі був Він тим пророком Божим, але що і тепер в небі займає той високий уряд. (*посл. до Жидів 4: 15; 8: 1*) Не сам Він прославив себе, щоб первосвященником стати, а отримав його від уповноваження Єгови Бога. — *посл. до Жидів 5: 5, 6.*

Раз на рік, а іменно в день примирення найвищий священник Ізраїльтянів перепроваджував ті пророчі церемонії через жертвування

життя різних звірят, і яко виповнення того пророцтва Ісус Христос, Первосвященник Божий, зложив одноразову жертву через жертвування своєї крові і через то достарчив ціну викупу і жертву за гріхи людей. “Христос же, прийшовши яко Архиєрей грядущих благ, із більшою і звершенішою скинею, нерукотворною, це єсть не такого будування, ані з кровю козлиною, ні телячою, а своєю кровю, увійшов раз у святиню, знайшовши вічне відкуплення. То скільки більше кров Христа, що Духом вічним приніс себе непорочного Богу, очистить совість вашу від мертвих діл, щоб служити Богу живому? Не в рукотворену бо святиню ввійшов Христос, зроблену взором правдивої, а в саме небо, щоб нині являтись лицю Божому за нас (а то б треба було Йому много раз страдати від настання світу), а нині раз у конці віків явився на знівеченнє гріха жертвою своєю”. — *посл. до Жидів 9: 11, 12, 14, 24, 26.*

Дальшим доказом, що церемонії Жидівські в день примирення мали значіння пророчі є слідує: Кождий первосвященник у Жидів мусів бути взятий з покоління Левіїного, звідки і походить назва “священство Левітське”. Однак Ісус походив з покоління Юди, котрому то поколінню нічого нема сказано про священство. Передбачено було як бачимо інше священство, назване через Єгову в Святому Письмі священством “по чину Мелхиседековому”. (*посл. до Жидів 7: 11, 17*) В зв'язку з тим апостол Павло виповів слідуєчі пророчі слова: “Без батька, без матери, без родоводу, ні почину днів, ні кінця життя немаючи, уподоблений же Сину

Божому, пробуває священником вічно”, — *посл. до Жидів 7: 3.*

Цей вираз означає, що згадане тут священство не сталося зайняте і не є діюче з точки зору походження, як то було у священників порядку Левітського; і що до того священства нема ні батька ані матері. Так як нема жодного донесення про початок того Могучого, тому то священство Його ніколи не має скінчитись, відносно того сказано, що “ні почину днів, ні кінця життя немаючи”. Священство Левітське вказує через то пророчо на місію Великого Первосвященника, Ісуса Христа, котра має бути перепроваджена в зв'язку з позаобразним днем примирення. Той самий Великий Священник виконує ще інші завдання, котрі не були зображені через священство Левітське.

Інша пророка вказівка на того Великого Священника, а також рід Його місії була дана, коли Авраам повернувся з подорожі бажаючи врятувати Лота і коли зустрівся з Мелхиседеком, котрий в той час був царем Салиму, то є царем спокою, а одночасно священником Бога Всевишнього. Мелхиседек виніс Аврааму хліба і вина. (*1 Мойсея 14: 18; посл. до Жидів 7: 1*) Пророцтво то предсказало прихід Могучого, котрий буде займати уряд священника Бога Всевишнього і людям на землі роздасть життєдайний покарм. Ісус Христос виповнив то пророцтво; Так, як Він на віки є Священником Божим і Його найвищим Виконавцем і уділив людям того, що дає і утримує життя. (*посл. до Римлян 6: 23*) Тепер і на віки все, що Він яко найвищий Виконавець Божий робить, діє-

ться для Єгови і в Його ім'я, щодо цього є написано, що “Усе ж від Бога... через Ісуса Христа”. — 2 посл. до Коринтян 5: 18; 1 посл. до Коринтян 8: 6.

Цар

Пророцтво відносно Мелхиседека показує далі, що урядуючий найвищий Священник є також Великим Царем або Володарем. Бог повелів Ісаї пророкувати про прихід того Могучого, на раменах котрого спочивати буде царювання справедливості і котрий принесе людям на землі життя і мир. Ісаія проповідував, що той Могучий буде Князем миру. (*Ісаія 9: 6, 7*) Рівнож через Якова, на його ложі смерті, дав Бог пророцтво, що до майбутніх річей, а між іншим було предсказано: “Юда левчук голодний; ситим будеш, синку, і хижацтвом підеши в гору; левом опочинеш: Мов той лев заляжеш спати, страшен, як левиця; хто осмілиться збудити, сон його стрівожить? В Юди не похитнеться берло між колінами, докіль мир постане в людях, чаяння в народах”. — 1 *Мойсея 49: 9, 10*.

Ісус походив з покоління Юди, а Святе Письмо показує, що іменно є ‘левом з роду Юдиного’. (*Одкриття 5: 5*). Цей Могучий заповіданий через пророка мусить мати право до царювання і бути тим Великим Законодавцем для людей, так само, як Мойсей був законодавцем для Ізраїля. Ім'я Його Примиритель знаменує Його яко Князя Спокою. Англійський переклад тексту з 1 кн. *Мойсея 49*)10 звучить:

“До Нього прийде громада людей”, а то значить, що Він має бути їх Володарем. Частково Ісус вже сповнив те пророцтво, а тепер є зайнятий повним його виконанням.

Через свого пророка велів Бог предсказати місце народження того, котрий передбачений бути справедливим Володарем світа: “І ти, Вєфлєме — ти, Ефрато, хоч ти малий між тисячами в Юдеї, але з тебе вийде мені Той, що має бути Володарем в Ізраїлі, а його народини — від початків, від днів вічності”. (*Михея 5: 2*) Коли Ісус народився в Вифлиємі, було то частковим виповненням того пророцтва — виповненням в малому обсягу. Слова пророчі “від початків, від днів вічності” ясно дають зрозуміти, що мова тут йде про Лєгоса, через котрого є створені всі річі, і котрий стався тілом і жив між людьми; Він же є тим, котрий народився, щоби колись бути Володарем світа. (*єв. Йоана 1: 1—4*) Коли Ісус був на землі, був Він помазаний на Царя; був вже в той час Царем, але не обняв тоді ще свого царського уряду. Мусів зачекати, аж прийде назначений час Божий, котрий то час мав взяти місце в майбутності, як то засвідчив Пилатові. (*єв. Йоана 18: 36—38*) Через слідуєчий пророчий вираз був предсказаний час, коли Ісус обійме свій царський уряд. “Тим же то він полишить їх (у зневазі), аж породить та, що має породити, а тоді вернеться до синів Ізраїля і останок братів їх”— *Михея 5: 3*.

Пророцтво те відноситься до часу, коли мав народити народ царя і коли мало розпочатися його царювання, що звичайно вже сталося. Про

тс однако, говорити будемо в одному з наступних розділів. Вказуючи на час майбутній, сказав Бог через свого пророка: “Це ж Я помазав царя Мого над Сином, святою горою Моєю”. (*Псальма 2: 6*) Виповнення того пророцтва розпочалося в 1914-му році, як то зрозуміємо в пізніше обговоренім доказанім матеріалі.

Незаперечними пророчими свідощтвами ясно є доведено, що цей, котрого Бог післав для вибавлення роду людського, одночасно також є Великим Пророком Єгови Бога, котрий з неограниченим авторитетом говорив про Нього. Надалі пізнати можна на підставі існуючих доказів “Священника Бога Всевишнього”, котрий на віки виконувати буде обов’язки того уряду; тим самим Він є Найвищим Уповноваженим Єгови. На закінчення цей доказ показує, хто є тим Великим Царем і правлячим Володарем світа, котрий царювати буде в справедливості на благословлення людей; слідуючим доказом є, що ті вічні права на всі ті уряди отримав в тім часі, коли помазаний був святим Духом Єгови.

Слово “помазання” означає призначення до певного уряду в чому повиннося розуміти, що Помазанець є вивисшений в силу і уповноважений очолити свій уряд. Слово “Христос” означає — Помазанець, а титул Христос отримав Ісус в часі свого помазання. Від того часу має Він також законні титули Пророка, Священника і Царя. Слово “Месія” означає Помазанець і Бог повелів своєму пророкові проповідувати, що Месія буде вбитий, але не за

самого себе. (*Даниїла 9: 25, 26*) Пророцтво те є повністю згідне з пророцтвом Ісаїї (53: 8, 12). Ісус виповнив то пророцтво, тому що є Помазанником, Месією і віддав душу свою на смерть не за самого себе, а тільки за добробут людей.

Коли Єгова Бог збудив Господа Ісуса зі смерті і вивисшив Його на найвище положення в небі, стався Ісус Вибавителем, як також тим, котрий доконав примирення за гріхи. “Вибавитель” є одним із даних Йому титулів окрім титулів — Пророка, Священника і Царя. Ісус отримав через те силу і авторитет до певного установаження справедливого правління на землі, а також виступити проти того великого ворога, і викинути його з позиції тої влади над світом, перепроводити ту справу і оправдати ім'я Єгови, а також покликати людей до послушенства. То справило би Йому багато радості, коли би все вже в той час міг зробити; колиб тоді вже настав визначений через Бога час. Але час Божий ще не був прийшов і для того сказав Єгова до Ісуса, згідно зі своєю проповіддю через слова Давида: “Сказав Господь моєму Господеві: Сядь праворуч коло Мене, доки не положу ворогів Твоїх підніжком тобі в ноги!” (*Псальма 110: 1*) Апостол Павло згадував про виповнення того пророцтва, пишучи: “Він же, принісши одну жертву за гріхи, сів на завсіди по правиці Бога, дожидаючи далі, доки положаться вороги Його підніжком ніг Його”. — *посл. до Жидів 10: 12, 13*.

Вище згаданих пророчих слів не можна коментувати в той спосіб, будь-то би Ісус мусів бути бездіяльним, коли отримав повеління, щоб сісти по правиці Отця. Тільки мають вони озна-

чати, що мав чекати на призначений через Бога час, щоби виступити проти ворога, викинути його з неба, установити справедливе Правительство і оправдати ім'я свого Отця. Між тим часом, мав Він однако, багато праці. Коли прийшов кінець Його служби на землі як чоловіка, сказав Він до своїх учеників: “І Я завітую вам [через примирення, згідно другого перекладу], як завітував мені Отець мій, царство, щоб їли й пили за столом моїм у царстві моєму, і сиділи на престолах, судячи дванадцять родів Ізраїлевих”. (єв. Луки 22: 29, 30) Поміщене в тім є пророцтво Ісуса, що Його вірні послідовники (Його учні і інші, котрі ступають Його слідами) сполучені будуть з Ним в Його Царстві.

Менше більше про той час сказав Він далі до своїх учеників: “Піду наготовити місце вам. І, як піду та наготовлю вам місце, знов прийду й прийму вас до себе, щоб де Я, і ви були”. (єв. Йоана 14: 2, 3) І то є пророцтвом, котрого значіння Його послідовники не розуміли до часу Його приходу і Його Царства. Звичайно то пророцтво хоть частково є в стані виконання і всі посвячені Господу можуть Його зрозуміти. Звернувши увагу на то, що пророцтва повідомляють про Вибавителя, Великого Пророка, Священника і Царя і що всі виконані або знаходяться в стані виконання, дає то надзвичайний матеріал для зміцнення віри тих, котрі люблять Єгови. Та обставина, що Єгова Бог велів написати ті пророцтва на користь тих, котрі повністю посвятилися Йому, переконуючо доказує, що ті предсказання у назначеному часі також мають бути зрозумілими.

ГОЛОВА 4

Дні зрозуміння

ЄГОВА об'являє себе самого і свої заміри своєму народу завжди якраз в призначеному через Себе часі і тому пророцтва не можуть бути скоріше зрозумілими, поки не настане для цього час. Всі перед назначеним часом зроблені пояснення пророцтв є нічим більшим як припущенням. Безсумніву однако вподобалося Господу, що Його посвячені вже перед відповідним часом старалися отримати зрозуміння, тому що вже то, що шукали правди заховало їх в гармонії з Господом. Святі ангели небесні також - прагнули отримати розуміння, коли ще Господь не об'явив їм своїх замірів, і все ж таки Він не докоряв їм за то, це показує, що Господь не відноситься з неприязню до тих, котрі шукають правди. Далі можна завважати, що зрозуміння пророцтв Божих побільшається в той спосіб, в яким відкрито є їх виповнення, всеж-таки початково зрозуміти можна тільки частину пророцтва, а пізніше можна бачити ті річи ясніше: "Стежка праведних — це та зоря, що зорить рано вранці, і світить ясніше та ясніше аж до повного дня". (*Припов. Солом. 4: 18*) Далі це також згідно з фактами, що пророцтва мають більше аніж тільки одно виповнення. Побачимо, що пророцтво виповняється в певному часі в малому обсягу, а

пізніше якраз наступає більш ширше, повне виповнення.

Багато дослідників попало у фатальне заблудження, думаючи, якоби Бог побудив багатьох людей до пояснення пророцтв. Святі пророки Старого Завіту надхненні були через Єгови Бога, щоби написати то, до чого їх побудила Його сила; також ті, що писали Новий Завіт піднесені були до певного авторитету і сили, щоби написати під впливом Єгови важні річі. Однак, після днів апостолів, ані жоден чоловік на землі не був побуджений, щоби написати пророцтво, ані також жоден чоловік в той спосіб не був здібним до вияснення пророцтв. Апостол Петро говорить вповні зрозуміло: “Це найперш знаючи, що жадне книжне пророцтво не діється своїм розв’язаннєм”. (2 посл. Петра 1: 20) У назначеному часі Бог сам дає пояснення. Якщо настає час, коли мають місце ті видимі події, через котрі посвячені можуть пізнати виповнення пророцтва, тоді дається до зрозуміння предсказане. Правда не є власністю якого-небудь чоловіка або іншого сотворіння. Слово Боже є правда, а в назначеному часі і не раніше Бог дає зрозуміти її тим, котрі є Йому віддані. Ісус говорив до своїх вірних учеників: “Як же прийде той Дух правди, то проведе вас до всякої правди... й що настане, звістить вам”. (єв. Йоана 16: 13) В часі П’ятидесятниці на учеників був зіллятий Дух Божий і від того часу говорили і писали вони під впливом Духа Божого. (Діяння св. Апост. 2: 4) Господь показав їм майбутні річі, а деякі з них висказували також пророчі

слова. А все ж таки, нема жодного доказу Святого Письма, щоби апостоли мали намісників, і для того мусимо прийти до висновку, що вони в особистий спосіб призначені були через Бога на то, щоби згідно з Його волею отримати виrozumіння і силу говорити. Звичайно декотрі з них посідали більше знань, аніж їм дозволено було об'явити то іншим. Апостол Павло наприклад говорить про себе, що мав видіння і почув слова, котрих йому не було дозволено іншим розповідати. (2 посл. до Коринтян 12: 4) Як то впливає з Біблії, від часів апостолів не було іншого чоловіка, котрий мав би видіння про котре не мав права об'явити. Зі слів Ісуса мусимо зробити висновок, що навіть Його ученики отримали зрозуміння замірів Божих, тільки в точно назначенім часі.

Ісус говорив також до своїх учеників: “І оце глаголав вам, перш ніж тому статися, щоб, як станеться, увірували”. (єв. Йоана 14: 29) Є то ясно виражені правила, іменно щодо зрозуміння пророцтва, а іменно: “Щоб, як станеться, увірували”. Слово “щоб” відноситься в тім тексті до учеників, і як бачимо обмежується до тих, котрі посвятилися Єгови Богу. Через то ясним є, чому Слово Боже не можуть зрозуміти ті, котрі не знаходяться в гармонії з Богом. Якщо хтось має бажання отримати розуміння Слова Божого, тоді щиро мусить посвятитися Господу. “Довірність Господня для тих, що Його бояться, а заповіт Його на те, щоб звістити їм”. — *Псалма 25: 14.*

Під керівництвом Божим організували апостоли за своїх часів храм, а писма їх скеровані

були до відповідальних членів Церкви тільки в точному значінню, а головне служили вони до освідчення, зміцнення і потішення живучих при кінці світу членів Церкви. (*посл. до Римлян 15: 4; 1 посл. до Коринтян 10: 11*) Після смерті апостолів дуже скоро прийшов на Церкву час темряви, довгий період темноти, названий звичайно “темним середньовіччям”. В протязі того довгого обсягу часу, лице Боже відвернене було від цієї організації названої “церквами”, що до виявлення замірів Єгови. Період той тривав менше більше від третього до дев’ятого століття і в протязі того періоду правдоподібно жило на землі дуже небагато послідовників Христа. Дуже багато претендували назватися послідовниками Христа, а по правді вірних і правдивих, було тільки дуже мала горстка. Під час того періоду правдиві і фальшиві перебували разом, що Ісус описав подібно до росту на загальному полі “пшениці” і “кукілю”. Засвідчив Він, що обидва види надалі рости мусять до кінця світа. (*єв. Маттея 13: 24, 30, 39*) При тому спільному росту правдивим послідовникам Христа в високій мірі шкодили фальшиві наслідники. Учителі церковні були самолюбними мужами з сильною склонністю до політичного впливу і підхлібництва особистого. Під впливом і контролею ворога-сатани, допровадили вони до того, що правда знайшлася в темряві і що її з великим трудом можна було пізнати.

А тепер завважмо знову на слова, котрі Ісус яко Великий Пророк, сказав до своїх учеників з уповноваження Єгови: “Йду наготовити місце

вам. І, як піду... знов прийду й прийму вас до себе". Належало сподіватися, що другий прихід Господа буде знаком початку дня ліпшого зрозуміння Слова Божого. Згідно з тим апостол Петро дав слідуюче пророцтво: "Як прийде час покріплення від лиця Господнього, і пішле наперед проповіданого вам Ісуса Христа, котрого мусіло небо прийняти аж до часу новонастання всього, що глаголав Бог устами всіх святих своїх пророків од віку". (*Діяння св. Апост. 3: 19—21*) Апостол проповідував той час охолоди для народу Божого і показує, що то станеться при другому приході Господа Ісуса.

Не означає то, щоби Ісус знову тілесно мусів бути присутній на землі, так як віддаленість не є для Нього обмеженням. Є Він сотворінням духовим, Божої природи і сила Його не має границь, де би тільки в дану хвилю він знаходився. Вивисшений є у всяку силу в небі і на землі, може Він ділами Церкви Божої так само керувати з того чи другого місця. Слова апостола знайомлять прямо, що Ісус Христос в точно назначенім часі і згідно з повелінням Єгови, дасть посвяченим поміч і уділить їм підкріплення. Що має становити то підкріплення?

Петро говорить про "направлення", що означає повернення забраного або скритого, до чого буквально також належить правда, котра в темному середньовіччю була скрита. При іншій нагоді сказав Ісус, що "Ілія прийде попереду, і налагодить усе". (*єв. Маттея 17: 11*) Ілія був пророком Божим, котрий в даному часі якраз препровадив діло направлення, що

навернув Ізраїльтянів до зрозуміння правди відносно Бога і їх відношення до Нього. (1 кн. Царів 18: 39) Діло його було пророчим і предвіщало, що Господь поверне своєму народові правду. Коли Ілія вже помер, пророкував Малахія, що Бог пришле Ілію пророка, а за ним прийде Великий і страшний день Єгови. (Малахія 4: 5, 6) Пророцтво то доводить, що хтось інший перепровадить місію подібну до місії Ілії, але далеко ширшу і важнішу.

Направлення або привернення всіх річей, про котрі говорив Ісус і апостол Петро, мусять розпочатися в той спосіб, що народові Божому повернені будуть скриті в темряві середньовіччя правди, а то діло направлення безсумніву в часі очевидної другої присутності Ісуса Христа мусить стало поступати наперед. Належить однак сподіватися, що початок днів зрозуміння пророцтв лежить коротко по об'явленню другої присутності Господа і що то зрозуміння після того щораз буде збільшуватися.

Святе Письмо доказує, що друга присутність Господа Ісуса Христа розпочалася в 1874 році по нар. Хр. Відносні докази поміщені в брошурі “Другий Прихід Христа”. В зв'язку з другою присутністю Господа Ісуса Христа знаходимо в Біблії три різні грецькі вирази, а іменно: парусія (єв. Маттея 24: 3), що означає присутність; епифанія (2 посл. до Тимотея 4: 1), що означає присутність і окрім того в збільшаючій світлі випромінення; а врешті апокаліпсис (Одкриття 1: 1), що значить випромінюючу в збільшаючій світлі і допроваджуючу до повного відслонення або об'явлення

присутність Господа. З того пізнати можна поступаюче наперед в часі присутності Господа об'явлення пророцтв, а то є згадано через апостола Петра часу охолоди, тобто охолоди, даної вірним дослідникам Слова Божого на їх користь, так як Бог звернув на них своє обличчя, а Ісус Христос об'являє їм свою присутність і уділяє їм своєї помочі.

Підчас того періоду Його присутності довершується поступово, стає на перед слідуюче привернення основних правд Слова Божого; тим самим ця праця Ілїї проповідує час відновлення всіх велики основних правд діяння. Божого. Пророцтво то виповнилося. Особливо три великих в основному правди дуже мало зрозумілих до другого приходу Господа, а іменно є то правди про науку жертви викупу, про таємницю щодо Христа і членів Його тіла і про реституцію людства в часі царювання Христа.

Те відновлення основних правд не може наприклад означати відкриття або висвітлення всіх пророцтв, тому що вони всі ніколи перед тим не були зрозумілими, а з рештою є то річ не можлива відновити щось, чого перед тим ніколи не було, або чого давніше ще ніхто не розумів. Безсумніву апостоли зрозуміли ті основні правди, котрі повище представили ми яко відновлені, але так само є річ певна, що много з пророцтв не могли ясно зрозуміти, тому що не прийшов ще на то відповідний час Божий. До того особливо належить наука про другий прихід Господа, про котрий Господь сам говорив, але жоден чоловік того тоді не розумів. (св. Маттея 24: 36) З того випливає висновок,

що відновлення всіх річей не має нічого спільного з виясненням пророцтв.

Одною з дальших головних, вірних і надійних вказівок, котрої дослідник пророцтв може триматися, є слідуєче: Пророцтва звичайно знаходяться в стані виповнення, поки послідовники Христа то розпізнають, а часто Господь вживає своїх послідовників, щоби самі взяли уділ у виповненню пророцтв, причому того свого уділу навіть не спостерігають. В дальшій фазі того виповнення Господь розпоряджується, що належить наступно пізнавати. В вірі правдивий християнин поступає наперед і згідно з волею Божою робить що тільки може, а потім показує йому Господь, в який спосіб став він через Нього вжитий. Безсумніву чинить то Господь з ціллю додати християнину відваги і помножити його віру.

Постійно писали люди коментарі пророцтв, і багато вважали такі коментарі найперше за властиві, пізніше всеж таки, коли об'яснено було то, признати мусіли за мильні, було то для многих великим розчаруванням і відложили вони набік дослідження Слова Божого. То було великою помилкою. Якщо завжди пам'ятати будемо про те, що правда є власністю Божою, а не якого-будь чоловіка, і що жоден чоловік не є здібний до вияснення пророцтв, але правдивий послідовник Господа отримує зрозуміння після виповнення пророцтв, тоді дослідник наражається на менше розчаровуючихся досвідчень. Тоді він також всяку пошану і хвалу віддає Єгови, а не якомусь чоловікові. Єгова ніколи не зробить хочаби найменшої помилки.

Якщо дослідник покладає своє довір'я на людях, тоді з певністю принесе йому то трудність, якщо він все ж таки надіється на Господа, тоді заховає його де в звершеному спокою. — *Ісаія 26: 3.*

Приготовлення дороги

Ісус Христос, Великий Пророк Божий, про-рокував, що повернеться, а виповнення того пророцтва є одною з найбільших відзначених частин Божого розпорядження. Так як Господь розпорядився, щоби також інші прийняті були до “примирення при жертві”, щоби всі мали уділ в Царстві. Через то належить сподіватися що Господь при другому своєму приході най-перше доконає спеціального діла на їх користь. Отримати вони мусять відновлену правду, щоби сталися здібними до спостереження присутності Господа і чинення Його волі. Мусять мати знання Святого Письма, щоби були відповідно вивисшені і уздібнені виконати роботу, котру Господь їм повіряє до перепровадження. (2 посл. до Тимотея 3: 16, 17) Вже при зорганізованню Церков постановив Господь, що ті, котрі посідають здібність до навчання, мають чого навчитися, і предоставити можливість тим, котрі бажають знання правди, так що члени Церкви в той спосіб взаємно собі помагають. Така служба довірена була вірним послідовникам Ісуса Христа через Бога, а то без сумніву означає, що ворог піднімає пробу перешкодити тому і відвернути думки всіх від Бога.

В часі “темного середньовіччя” ворог послуговувався в особливий спосіб духовенством до засліплення інших, з тим результатом, що далеко переважаюча більшість показала брак поваги до особистого знання і через то осліпла поглядом цілої правди. Декотрі очевидно в тих часах були вірними і правдивими. Сатана вживав несправедливих до осліплення многих. Неправедні духовні і вчителі церковні шанували самих себе і других людей і укривали перед очима людей знання про Єгови Бога і Господа Ісуса Христа, і в той спосіб уживав їх сатана за своє знаряддя. А всеж таки прийшов час Божий, щоби післати Ісуса Христа, щоб прийшли часи радості для Його вірного народу. В тій мірі, як праведні самі отримують підкріплення через правду, мають вони бути вжиті через Господа яко поміч для інших, щоби навчати їх правди і приготувати їх через то до спостереження другої присутності Господа і Його Царства. Така місія проголошення правди, довірена була апостолам, а всі вірні послідовники Ісуса Христа від тоді рівнож мають певні способності, щоб щось вчинити для просвітлення інших. Для запевнення собі вподобання Господнього, мусять вони перебувати в праведності і голосити правду Божу, а іменно особливше постановлення Бога щодо вибавлення людей через Ісуса Христа.

Завважаймо слідуючі слова апостола: “Тим же то, маючи це служення, яко же помилювані, не слабнемо, а відреклись тайного в безчестю, не ходячи в лукавстві, ані хитруючи словом Божим, а явленнем правди поручаючи себе

всякій совісті чоловічій перед Богом. Коли ж і закрите благовісте наше, то у погибаючих єсть закрите, в котрих бог віку сього осліпив думки їх, невірних, щоб не засіяло їх світло благовістя слави Христа, котрий єсть образ Бога. Бо ми не себе самих проповідуємо, а Христа Ісуса Господа, себе ж самих слугами вашими Ісуса ради. Бо Бог, що звелів з темряви засияти, той засвітив у серцях наших на просвіченне розуміння слави Божої в лиці Ісус Христовім. Маємо ж скарб сей у глиняних посудях, щоб премножество сили було від Бога, а не від нас”. (2 посл. до Коринтян 4: 1—7). З того випливає, що особистою вимогою для розуміння правди — з часу коли правда повернена була церквам — є праведність. А щоби однако назавжди остатися в правді і поступати зі світлом присутності Господньої, належиться віддати честь і хвалу єдино тільки Богу, а не людям. В тім подивитися можна на роботу приготувчу.

Якраз таку роботу приготування дороги предсказав Єгова через свого пророка в слідуєчих словах: “Ось, Я посилаю ангела мого, а він приготує дорогу передо мною, й негайно за цим прийде в храм свій, що його шукаєте, — Ангел завіту, що його бажаєте; ось, він йде, говорить Господь Саваот”. (Малахія 3: 1) Згаданим тут Ангелом є Христос Ісус, Великий Пророк, уповноважене знаряддя Боже, вжите до перепровадження даного через Єгову повеління, а іменно Святе Письмо називає то повеління ‘приготуванням дороги перед Єговою’. Та робота приготування дороги перед

Єговою полягала в тому, що привернені повинні перебувати в початкових основах правди, а щиро шукаючі правди мали бути зібрані з ціллю дослідження Слова Божого, а також взаємного будування в найсвятійшій вірі. З певністю, іменно то і є та робота, про котру Ісус пророкував промовляючи: “Ілія прийде попереду, і полагодить усе”. Пророк Ілія виконав пророчу працю привернення Ізраїльтянів до пізнання Бога, через що проповідувана була робота, котра перепроваджена мала бути через Ісуса Христа і в котрій мали мати уділ Його вірні члени тіла.

Через діяльність Ілії зображена робота відновлення, розпочалася менше—більше в році 1878 і тривала до року 1918. В тому періоді часу між дослідниками правди було особливо проголошене післаництво другого приходу Ісуса Христа, питання великої жертви викупу, таємниця Христа і остаточне призначення людей. В тім періоді часу отримано таке докладне розуміння тих, великих правд, як ніколи перед тим. Безсумніву то ясне зрозуміння про правду від початку того часу щораз все побільшалося, але багато картин правди в тім часі всеж таки ще не було відкрито, так як не прийшов на то ще відповідний час Божий.

То, що було об’явлене, становило зрозуміння десяти великих основних правд справи вибавлення. Храм Божий отримав зрозуміння всіх тих пророцтв, котрих виповнення вже мало місце; певна річ однак, ще не могли бути зрозумілими ті пророцтва, котрі в той час ще не виповнилися, а також не знаходилися ще в

Слова Божого і завжди її слухати. “Син мудрий слухає батькової науки”. (*Прип. Солом. 13: 1*) Названі є синами Божими тому, що життя своє отримують від Бога. Вибраним ім'ям названі ті мудрі дівиці, так як храм Божий, невіста Христова, представлена є яко чиста дівиця.

Лампа або світильник є символом Божого Слова правди. “Слово твоє світильник перед ногами моїми, і світло на стежці моїй”. (*Псалма 119: 105*) “Ти, мій Боже, у мене за світло, ти світиш мені й у темноті, і просвічуєш темряву й розум й серця сумного”. (2 *кн. Самуїла 22: 29*) “Я приготував світильника для помазанця Мого”. (*Псалма 132: 17*) Ще раз звертаючи увагу на пророцтво Ісуса, в котрому заповідав про свій прихід до храму і мудрих дівицях і також якраз про те, що в призначеному часі буде сповнено, бачимо, що Ісус сказав: “тоді повставали всі дівчата ті, та й наготували каганці свої”. (*єв. Маттея 25: 7*) Приготовляється і чиститься лампу, щоби блиск її був ясніший і щоби через то краще бачити. Об'яснення Ісуса означає, що вірні без зволікань приступають до ще старанного дослідження Святого Письма, щоби отримати більше світла щодо Слова Божого. А також в часі приходу Господа до свого храму освідчені і припроваджені були до кращого розуміння Слова Божого ті, котрі становлять клас храму.

Три і пів року по своїм помазанню і розпочаттю проголошення післаництва про Царство Боже на землі, в'їхав Ісус до Єрусалиму, представився яко Цар і без зволікань пішов до храму або дому Божого в Єрусалимі, котрий

очистив. В році 1914 Єгова посадив свого Помазанця на Його престолі і тим самим Христос Ісус прийняв в тім часі своє царське призначення. Три і пів року пізніше, а іменно в 1918 році прийшов Господь до свого храму, котрий також є святинею Божою. Одним із завдань, пов'язаних з приходом Господа до свого храму, було-як то показують слова пророка Малахії — дане класу храму краще розуміння замірів Божих. Тим самим початок кращого розуміння пророцтв, з погляду на то, що прийшов до того відповідний час Божий, в той спосіб було встановлено.

Знову повертаючись до того, що стосується пророцтва Малахії, звернемо увагу, що є написано: “І засяде він до перетоплювання срібла й очистить синів Левіїних і переплавить їх, як золото й срібло, щоб приносили жертву Господеві в праведності”. (*Малахія 3: 3*) Срібло ужите є в Святому Письмі як символ правди; аж по приході до свого храму Господь мав очистити правду, іншими словами: Членам класу храму дати ясніше розуміння правди. Клонить то до припущення, що від 1918 року можна буде твердити, що послідовники Христа прийшли до зросту розуміння правди — особливо що до пророцтв. Факти показують, що то якраз мало місце як виповнення того пророцтва. Найперше навчилася кляса храму, що ціль приходу Господа не полягала в тому, щоби всіх взяти до неба; пізніше отримала вона ще краще розуміння постанови Божої і довідалася, що Господь має щось до чинення для оставшоїся ще на землі кляси храму, нім буде забрана до

стані виповнення, так як не був прийшов на то ще призначений час Божий. Робота приготування дороги перед Єговою мала місце в часі парусії Христа Ісуса, але перед Його епіфанією. Значіння тих слів вже стало вияснене.

Ще раз повернемося до пророцтва Малахії, ясно можна пізнати, що з часу, коли ангел Господній викінчив свою працю приготування дороги перед лицем Єгови, настане час на дальші події, котрі висказані є в слідуючих словах: "... й негайно за цим прийде в храм свій [Господь Ісус Христос], що його шукаєте, — Ангел завіту, що його бажаєте; ось, він йде, говорить Господь Саваот". *Малахія 3: 1*) До року 1918 вірні християни на землі, виглядали часу, коли Господь закінчить роботу храму Божого на землі і всіх їх забере до небесної слави. Поступово отримали краще розуміння заміру Божого, котре опиралося на тому, що в цім часі Господь "одночасно" (інший переклад: несподівано) прийде до свого храму.

Святиня (Храм)

Важною річчю є знати, що розуміти маємо через храм Божий і яке значіння має прибуття Господа до свого храму. "А був Мойсей вірний у всьому домі Його, яко слуга". Ісус Христос є головою дому синів Божих. (*посл. до Жидів 3: 6*) "Храм Божий" є то інше ім'я для того дому синів, а храм той становлять помазанники Господні, в котрім то Ісус Христос сам є тим 'угловим каменем', підчас коли вірні члени

Його Тіла є 'живими каміннями'. (*посл. до Ефесян 2: 18—22*) Далі доказує апостол Павло словами: "Хиба не знаєте, що ви храм Божий, і Дух Божий живе в вас?... бо ви церква Бога живого, яко ж рече Бог: вселюся в них, і ходитиму; і буду їм Бог, а вони будуть мені люди". (*1 посл. до Коринтян 3: 16; 2 посл. до Коринтян 6: 16*) Прибуття Господа до свого храму повинно означати початок часу особливого розуміння для тих, котрі відносяться до храму Божого, а факти показують також, що то є правда.

Ті, котрі належать до класу невісти, до храму Божого, радуються в Господі Ісусі, своїм Возлюбленим, прихід котрого невіста так вірно чекала. Доказує то висказане через Ісуса пророчтво про мудрі діви. (*єв. Маттея 25: 1—8*) Через увесь час, поки Христос Ісус 'готовив дорогу перед лицем Єгови', Його вірні послідовники пильнували і чекали на то, щоби Він прийшов і забрав їх до себе, що сам пророчо заповідав. Вже перед тим раділи вони з Його приходу, коли Він був їх радістю. Через то є доказано, що вони є тою описаною через пророка Малахію клясою, котра бажає для себе Ангела Єгови. Названі вони є "дівиці", тому що є чистими і непорочними і повністю покладають надію на Господа. Храм Божий порівняний є з чистою, Христу приготованою невісткою): "Бо я ревную про вас ревністю Божою; я бо заручив вас одному мужові, щоб чистою дівою привести пред Христа". (*2 посл. до Коринтян 11: 2*) Є вони 'мудрими дівицями'; так як властиво стараються пізнати правду

слави небесної. Прихід Господа до свого храму підчеркує початок днів того розуміння.

Священники Ізраїльські вибрані були із синів Левія, що пророчо вказує на то, що “Царське священство” має бути вибране з числа посвячених Господу. (1 посл. Петра 2: 9, 10) Слова пророка, що Ісус по приході до свого храму “очистить синів Левіїних і переплавить їх, як золото й срібло”, повідомляють, що Господь в тому часі порахується з тими, котрі є прийняті до примирення при жертві і їх очистить, щоби сталися явними ті, котрі отримали знання, а вони тоді отримають ясніше розуміння заміру Божого і радісно будуть виконувати Його волю.

Належить всеж таки спостерегти, що правдиві послідовники Господні, котрі отримали признание по 1918 році, коли розпочалася робота очищення, мають краще вирозуміння Слова Божого, підчас коли ті, котрі того признание не отримали, Слова Божого так ясно не розуміють. Спостережені факти вказують також, що від 1918 року безумовно то виповнилося. Одні збунтувалися і відвернулися від Господа і Його роботи. Інші по тяжких досвідченнях отримали краще розуміння пророцтв і розпорядку Божого і радуються з того. Іменно по 1918 році помазаний народ Божий отримав розуміння і оцінку відносно “одежі спасення” і “риз справедливості”.

Бог повелів своєму пророкові сказати: “Велико радуватись буду Господом, звеселиться душа моя Богом моїм; Він бо зодягнув мене в одержу спасення, ризою справедливості обгорнув мене; мов на жениха, вложив вінець, мов

княгиню, прибрав окрасами”. (*Ісаія 61: 10*) По 1918 році кляса мудрих дівиць почала пізнавати, що ‘ризи справедливості’ — означають признання Єгови, і що ‘одежа спасення’ є знаком признаних, котрі подобаються Господу і щиро стараються чинити Його волю. Пізнавши всі ті річи, почали вони радуватися і постільки осталися під ризами справедливості, пробувають вони також в тій радості. Після того часу помазаним почало відкриватися мною інших пророцтв в тій мірі, як розуміння їх тих річей щораз все побільшувалося, зросла також їх радість в Господі.

Далі підтверджуюче свідоцтво поміщене в пророцтві Христа Ісуса, Великого Пророка, що до кінця світу і слідуєчих по нім подій. Говорив Він: “Царства світа стали (царствами) Господа нашого й Його Христа, і царюватиме по вічні віки”. (*Одкриття 11: 15*) відповідає то безумовно записаним в Псалмї 2: 6 словам пророка Божого, котрі виражають, що Бог Єгова посадив свого Сина на Його престолі. В зв’язку з тим пророкував Ісус далі: “І розгнівались погани і настиг гнів Твій”. (*Одкриття 11: 17, 18*) В 1914 році розгнівалися народи; розпочалася світова війна, котра тривала чотири роки і скінчилася в 1918 році. Та світова війна зі всіма подіями її була точним виповненням тих записаних в єван. Маттея 24: 7—10 пророчих словах Ісуса. Опісля в 1918 році, прийшов Господь до свого храму: “І відчинився храм Божий в небі, і видно було ковчег завіту Його в храмі Його; і постали блискавки, і гуркіт і громи, і трясення, і великий град”. (*Одкриття 11: 19*)

В той спосіб храм Божий отворений був для тих з класу храму, котрі отримали і для того почали доступати кращого розуміння речей небесних. Почавши від того часу, члени класу храму отримали таке властиве розуміння пророцтв, як ніколи перед тим, так як цей момент знаменує початок часу, призначеного через Бога на уділення того знання. Як Господь сам свідчить, вказані “блискавиці” представляють правду Божу і в тій мірі, як клас храму отримує роз’яснення, члени її отримуючи щораз краще знання постановлення Господнього, що особливо відноситься до пророцтв. Становить то епіфанію Господню, то є Його присутність і випромінювання в побільшеному світлі. Той стан випромінювання в побільшеному світлі мусить тривати до апокаліпсису, означаючого повне відкриття постановлення Божого відносно Його Царства і Його справедливого уряду.

У відповідь на запитання що до другої своєї присутності, кінця світу і приходу до свого храму, сказав Ісус Христос, цей Великий Пророк: “І тоді явиться ознака Сина чоловічого на небі”. (єв. *Маттея 24: 30*) Та велика ознака Сина чоловічого — яко виповнення того пророцтва — взяла місце по 1918 році, а іменно по приході Господа до свого храму. А що ж тоді є та ознака?

ГОЛОВА 5

Організація Божа

ПРОРОКОВІ своєму, котрому дав об'явлення, повелів Єгова написати слідуєчі пророчі слова: “І явилась велика ознака на небі, — жінка зодягнена в сонце, а місяць під ногами її, а на голові її вінець з дванадцяти звiзд”. (*Одкриття 12: 1*) Є вповні певного річчю, що згаданий в тім пророцтві знак згідний є з тим, про що Ісус говорив в поміщені в *єв. Маттея 24: 30* пророцтві. В обидвох випадках слово “ознака” походить з того самого виразу первочаткового. Далі певно є, що той знак не міг скоріше бути пізнаний а ні оцінений, аж Господь прийшов до свого храму і храм став отворений. Знак — то є знамено або доказ, котрий служить до ствердження очевидного факту. Тим “великим знаком” як силою річи мусить бути якась подія, котра малаби місце яко виповнення пророцтв, а з обставини, що знак той мають бачити на небі, впливає, що його мають пізнати ті, котрі мають розуміння речей невидимих.

Єгова все робить попорядку і поступає наперед згідно певних правил. Не знає Він замішання. (*1 посл. до Коринтян 14: 33*) Йому знаний був кінець від початку і для того все в Його діятися мусить в найбільшім порядку і в настановлені через Нього часі. В першім

своїм пророцтві говорив Він про невісту, котра видасть на світ “насіння” або паросток, котре вжито буде до перепровадження заміру Божого. Пророцтво то не може відноситися до Еви і когось з її дітей. Воно мусить вказати на щось, що пророчо представлене через невісту і її насіння. Святе Письмо дає доказ, що тим “насінням” є “Христос”, Помазанець Божий. (*посл. до Галат 3: 16, 27—29*) Відносно до “насіння” є написано, що воно “вишній Єрусалим”...; він мати всім нам”, а через вираз “нам” розуміється всіх, котрі належать до “насіння”. Земне місто Єрусалим значить вказує на організацію Божу в небі і тому невіста вжита є для символічного представлення організації Божої. Мусимо бути усвідомлені про те, що Бог має організацію, так як все робиться згідно певного порядку, що без організації булоби ніяк неможливо. То нас змушує до ствердження, що невіста в пророцтві Одкриттю, 12 голіві означає організацію Божу.

Вповні вірно сказати можна, що Бог в кожному часі мав організацію; так як земля призначена є для чоловіка і в зв'язку з цим Святе Письмо є написане для тих людей на землі, котрі є приготовлені для організації Божої, через то пророцтво повисше безсумніву мусить відноситися до організації Божої, котрої діяльність безпосередньо дотикає людей. Мусить відноситися до тої організації, котра спеціально є створена для людей, а іменно в точнім ще значіню для таких людей, котрі стають прийняті до класи храму і самі являються частиною організації Божої. Ісус, цей Великий Пророк,

сказав своїм ученикам слідуюче пророцтво: “В дому Отця мого осель багато. Коли б ні, сказав би вам: Йду наготовити місце вам. і, як піду та наготовлю вам місце, знов прийду й прийму вас до себе, щоб де Я, і ви були”. (єв. Йоана 14: 2, 3)

Вираз “осель” в тому тексті означає місце перебування або замешкання. В організації Божій є різні становища або місця перебування. Ісус засвідчив так, що йде, щоби особливо своїм вірним послідовникам на землі приготувати місце в тій організації, і через те сказав, що приготує їм місце в організації Божій, щоби були там, де є Він і що у відповідному часі поверне і візьме їх до себе, щоби опісля назавжди zostалися в Його. Від вступлення в небо Ісуса, головною ціллю туги і надії правдивих послідовників Ісуса Христа завжди було Його повернення і Його Царство.

Говорячи про “знак”, котрий покажеться на небі, Ісус дав тим самим пророцтво про свій прихід і своє царство. Коли то Царство видане буде на світ і розпочне свою діяльність, правдиві послідовники Ісуса мусять у відповідному часі щодо того бути усвідомлені і ясно мати перед собою докази того. Якщо якась невістка вродить дитину, це значить, що та дитина від того часу вже видана на світ для власної життєдіяльності. То з впевністю уповноважнює нас до заключення, що знак, котрий клясі храму даний, що становить благословення, є признаком, що Царство розпочалося. (Псальма 2: 6) Декотрі із вірних мають то пізнати перед тим поки їх забрано до слави Господньої.

Згадана в Одкриттю 12: 1 невіста “зодягнена в сонце, а місяць під ногами її”. Бог сотворив сонце і випромінююче з його світло. (*Псальма* 74: 16) “Бо Господь Бог — сонце і щит”. (*Псальма* 84: 11) В однім з пророцтв Божих відносно до Царства є написано: “Насіння його буде по віки, і престіл його, як сонце передімною”. (*Псальма* 89: 36) “Ти (Єгова) світлом, як шатою, покрився, розіпняв небеса, як плахту наметну”. (*Псальма* 104: 2) Закон Божий є Його виражена воля, а всі, котрі Його люблять, будуть керуватися тим законом і в такий спосіб йти по правдивій дорозі. — *Псальма* 19: 8; 89: 37; 119: 105.

Приздоблена світлістю сонця і по правдивій дорозі крокуюча невіста представляє організацію Божу, котра через Нього є освітлена і згідно з волею Божою поступає наперед. На голові жінки видна корона, що пророчо означає: Голова організації Божої є Христос Ісус, цей Великий Пророк, Священник, Цар і головний Виконавець Єгови, котрому дана є “всяка власть на небі й на землі”. (*єв. Маттея* 28: 18) То, що в короні її було дванадцять зізд, показує представлену через дванадцяти апостолів дванадцять відділів видимої організації Єгови. (*Одкриття* 7: 5—8) То велике знамено або те чудо присутнє, коли в небі отворений є храм, завдяки “блискавицям” Єгови бачений є через знаходячихся ще на землі членів класи храму.

І коли Ісус Христос вступив до неба, Йому було сказано через Його Отця: “Сядь праворуч коло мене, доки не положу ворогів твоїх

підніжком тобі в ноги! ” (*Псальма 110: 1*) Безсумніву, Ісус був назначеним урядником, щоби приступити до викинення ворога і оправдання імені свого отця, і як показує пророк, мусів також настати час, коли зробить все що належить. Знаменувало би то початок або наступаюче на світ Царство, то є уряд Божий. Пророцтво описує як бачимо організацію Божу яко жінку вагітну, котра є скоро перед родами і знаходячуся в муках (а також прагнущу) народження. (*Одкриття 12: 2*) Мусів прийти час, коли Ісус взяв свою владу і розпочав своє Царство, тому Бог повелів своєму пророкові предсказати, що Ісус буде царювати серед ворогів своїх. (*Псальма 110: 2*) Вказало би то на виповнення Псальми 2: 6, а іменно, що Бог посадив свого Царя на Його престолі. Становило би народження або розпочаття Його Царства, котре має опанувати цілий світ, і то було би виразним виповненням слідуячого пророцтва: “І породила сина, хлоп’ятко, що має пасти всі народи жезлом залізним; і взято дитятко її до Бога і до престолу Його”. — *Одкриття 12: 5*.

“Син, хлоп’ятко” є Царством Божим, котрий має мати владу і царювання над усіма людьми і народами землі і не стерпить жодного опору. В той спосіб показано нам є Царство Боже, котрого царювання буде в повній згоді з волею Всевишнього. Є то Царство і панування, про котре Ісус казав молитися: “Нехай прийде царство Твоє. Нехай буде воля Твоя, як на небі, так і на землі”. (*єв. Маттея 6: 10*) В той спосіб значить показує то пророцтво організацію Божу, представлену через жінку,

з'одягнену в сонце і котра родить або видає на світ Царство, для обняття царювання над світом.

‘Час чекання’ скінчився в 1914 році (*Псалма 110: 1; посл. до Жидів 10: 13*), а то означає одночасно час кінця панування сатани, котрому від тоді не було вже дозволено без перешкоди панувати. Якраз того часу почалася світова війна, в котрій належить додивитися виповнення того пророцтва о присутності Господа і закінчення світа. (*єв. Маттея 24: 7—10*) В тому самому часі розпочалася також війна в небі, котрої результатом було викинення сатани з неба. (*Одкриття 12: 7—9*) А однак, правдивим послідовникам Христа не раніше як тільки по 1918 році можливим було бачити ту “ознаку на небі”, тому що Господь тільки в 1918 році прийшов до свого храму і почав давати класі храму ясніше світло відносно Слова Божого. (*Одкриття 11: 19*) А між тим часом Господь—згідно зі своїм пророцтвом — “приготовив місце” для членів свого тіла і ото прийшов Він, щоби оприділити їм місце в організації Божій і дати їм високе світло, щоби самі розпізнали волю Божу. Народження народу або уряду, початок Царства Господнього через посадження Його на Його престолі, а також прихід Його до свого храму є незмінними правдами для зрозуміння многих пророцтв, котрі Бог тепер відкриває своїм людям.

Сион

Бог заложив в своєму Слові ще додаткове свідоцтво щодо своїх замірів, щоби правдиві і віддані Йому люди мали вповні вистарчаючі докази для зміцнення своєї віри. На підставі Святого Письма подаються понище ще додаткові докази, котрі рівнож показують, що Бог має велику видиму і невидиму організацію в теперішньому часі, котра є лише з Його волі і що також клас храму — котрого члени частично знаходяться в небі а частично на землі — належать також до тої організації.

Одною з назв організації Божої є Сион. Сионом назване також зістало місто Єрусалим: "... з Давидового (олюбленого) города, це є з Сиону". (1 кн. Царів 8: 1) Бог зорганізував місто Єрусалим і злучив з ним своє ім'я через що знаменував його як своє власне; представляє воно Його організацію. Пророк доносить: "Тільки вибрав Юдин рід, гору Сион, що полюбив її. І збудував Він святиню, як гору високу, як земля, що на віки утвердив її. І вибрав Давида, слугу свого". (Псальма 78: 68—70; 76: 2, 3) Тим самим в пророчих виразах Сион є описаний як організація Божя, а Христос Ісус Олюблений Божий, як її Голова.

Коли Давид забрав скриню завіту з дому Обедедома, то поставив її в наметі на горі Сион, в місті Єрусалимі. (1 кн. Царів 8: 1) Було то урядове місце міста, так як там мешкав цар, а також вся центральна влада царства знаходилася там. Потім збудовано святиню і перенесено до неї скриню Господню, тому що

назва Сион стосувалася до того місця. — *1 кн. Царів 8: 4—21.*

Скрина завіту з промінюючим над нею світлом представляла присутність Єгови і Його місце замешкання. (З *Мойсея 16: 2; посл. до Жидів 9: 5; Ісаія 60: 19; 2 Мойсея 13: 21*) Для того Сион представляє офіціальну родину Божу, будучи Його місцем замешкання: “Спогадай ту гору Сион, на котрій Ти осівся! ” (*Псальма 74: 2*) “Бо Господь вибрав собі Сиона, бажав його собі за оселю”. — *Псальма 132: 13.*

В місті Єрусалимі мешкало много, котрі не належали до пануючої чи царської родини, а також не всі, котрі прийняті були до родини Божої належати будуть до урядової організації. Святе Письмо показує скорше, що багато не належить до родини царської, але однако належати будуть до організації Божої, а значить є слугами родини царської. (*Одкриття 7: 15*) Тим же самим назва “Єрусалим” обіймає всіх членів храму Божого, покликаної класи, підчас коли строго ограничена назва “Сион” відноситься тільки до тих, котрі належать до родини царської і з Ісусом Христом сидіти будуть на Його престолі. (*Одкриття 3: 21*) Обидва вирази “Єрусалим” і “Сион”, вжиті до назви організації Божої, в Святому Письмі символічно вона є представлена яко невіста.

Будова Сиону

Через свого пророка предсказав Бог, що в назначеному часі побудує Сион. “Коли Господь відбудує (Сион), явиться в славі своїй”. (*Псаль-*

ма 102: 16) Слово, перекладене в тім місці на “відбудує”, в других місцях виражене є “породити діти” і “взнести”. А тепер роздивимося в зв’язку з *Одкриттям* 12: 5 далі пророцтво. Єгова предсказав через свого пророка, що Сион породить сина-хлопятко і дітей. “Ще й не мучилась, а вродила; нім ще прийшли болі, а вже привела сина”. (*Ісаія* 66: 7) Згаданий в тім пророцтві “син” безсумніву є тим самим, про котрого говорить Одкриття 12 голова. Спосіб Єгови при будові Сиону здається буде сліду-ючий: Коли прийшов властивий час Божий, посадив Він свого Любого Сина на Його пре-столи, представленим через святу гору в Сионі, то є найвище місце, верхів’я Сиону. (*Псальма* 2: 6) В пророчій картині подія та представлена є в той спосіб, що невіста, Його організація родить сина-хлопятко, то значить видає на світ уряд ділаючий на добро Його народу. Потім повелів Єгова своєму Любому Синові, щоби виступив наперед в своїм царюванні і викинув ворога. — *Псальма* 110: 2, 6.

Аж до назначеного часу не було в Сионі хвороби або другого горя. Тільки безпосередньо, коли Ісус Христос сів на престолі, розпочалися хвороби або другі занепокоєння, а іменно же все в зв’язку з війною, в котрій Господь Ісус, Великий Цар і Священник Єгови, зі своїми ангелами виступив проти диявола і його ангелів. До назначеного часу сатана ще мав приступ до неба і до місць небесних (*Йов* 1: 6), в наступаючій однак потім війні був викинутий з неба. То є описано в пророцтві як слідує: “І постала війна на небі. Михаїл і ангели його

воювали проти змія, і змії воював і ангели його, і не здоліли; ані місця вже не знайдено по них на небі. І скинутий змії великий, вуж вікодавний, званий дияволом і сатаною, що зводить цілу вселенну, скинутий на землю, і ангели його з ним скинуті. І чув я голос великий, що говорив в небі. Тепер настало спасення і сила і царство Бога нашого, і власть Христа Його; бо скинуто винувателя братів наших, що винував їх перед Богом нашим день і ніч. І вони побідили його кров'ю Агнця, і словом свідчення свого, і не полюбили життя свого аж до смерті”. — *Одкриття 12: 7—11.*

В скорому часі по тій битві в небі зроджені були на світ діти Сиону і була велика радість. Пророк предсказав то як слідує: “Хто коли чував таке? Хто коли видав таке диво? Чи виринув коли який край в одну днину? Чи народився де нарід відразу, як от Сион, що ледви почав боліти, а вже й породив синів своїх? Чи то ж я доведу до породи, та й не дам уродити? — говорить Господь. Або даючи силу родити, — чи зачиню утробу? — говорить Бог твій. Звеселіться ж із Єрусалимом і радуйтесь із-за него всі, що любите його! возрадуйтеся із ним радістю, всі, що через него колись журилися”. — *Ісаія 66: 8—10*

Народження Ісуса Христа наступило розуміється при Його воскресінню з мертвих; “син-хлоп'ятко” однако, представляє новий нарід або Царство, а воно народилося чи встановлене стало на світ, коли Бог посадив Царя свого на Його престолі. За то вираз “діти Сиону” мусить відноситися до членів тіла

Христового, котрі вже є видані на світ або тільки що в муках родяться. Значить пророцтво від *Ісаїї* і *Одкриття* 12 голова повністю погоджуються між собою.

Що до розсудливого чергового порядку того видання на світ було би річчю зрозумілою, що то найперше дістанеться в уділ вже відомим послідовникам Христа, котрі в вірності відносно Господа вже вмерли, як наприклад апостоли, а потім інші вірні на землі. В спосіб пророчий сказав їм всім Ісус: “І, як піду та наготовлю вам місце, знов прийду й прийму вас до себе, щоб де Я, і ви були”. Апостол Павло був одним із тих вірних і незадовго перед своєю смертю писав він до Тимотея: “Мене бо вже на жертву наготовлено, і час мого відходу настав. Боротьбою доброю я боровся, дорогу скінчив, віри додержав. На останок готовиться мені вінець правди, котрий оддасть мені Господь того дня, праведний суддя, і не тільки мені, та і всім, хто полюбив явлення Його”. — 2 посл. до Тимотея 4: 6—8.

Воскресення вірних

В тім маємо ключ до розуміння того предмету. Апостол Павло бачив, що смерть його була близька і що він буде перебувати в стані смерті поки Господь при своєму приході візьме Його до себе. Слова Павла виражені є в формі пророцтва і встановлюють час його воскресення виразом “того дня”. Звичайно той вираз є вжитий в Святому Письмі, знаходимо, що відноситься то до присутності Господньої, до

часу, коли Господь обійме свою владу і розпічне своє царювання. Апостол Павло підкреслює той час, навіть ще виразніше говорячи: котрий оддасть мені Господь... праведний суддя". Ціллю приходу Господа до свого храму, іменно є виконання суду, а при тім уділяє Він вінець, як говорить Павло. (*Псалма 11: 4, 5*) Далі говорить Павло про інші спосібності: "Це бо вам глаголемо словом Господнім, що ми котрі зостанемось живими по приходу Господнього, не попередимо тих, що впокоїлись". — *1 посл. до Солунян 4: 15.*

Апостоли, а також інші, котрі також в вірності померли, становлять часть храму Божого. (*1 посл. до Коринтян 3: 16, 17*) Належать вони також до Сиону, а щоби могли бути приведені або збудовані до Сиону, мусять вони стати з мертвих. З того всього випливає незаперечний висновок, що вказані святі, котрі померли в вірності поглядом Господа і яко признані Ним, будуть збуджені зі смерті, прилучені до храму і збудовані яко часть Сиону по приготуванню для них через Господа місця у приході до свого храму. Павло писав: "Усі бо станемо перед судищем Христовим", власне в цілі суду. Збудження вірних святих зі смерті і впровадженню їх до Сиону є їх остаточним судом, в котрім то часі Суддя справедливий, Ісус Христос, кожному з тих признаних особисто вручить вінець життя і всіх введе до приготованого для них місця в організації Божій.

Суд

Одною із головних цілей приходу Господа до свого храму є виконання суду, що мусить зачатися від дому Божого. (*Малахія 3: 1, 3; Псальма 11: 4, 5; 1 Петра 4: 17*) З того випливає, що члени народу Господнього, жиючі на землі в часі приходу Господа до свого храму, найперше мусять бути суджені, поки ті, що належать до організації Божої прийняті будуть членами Сиону. Суд їх, скінчився їх признанням, визначив час, коли будуть збудовані і прилучені до Сиону. Що прихід Господа до свого храму буде початком огненної і рішучої проби або досвідчення всіх тих на землі, котрі думають належати до Господа, то показують також слідуєчі слова пророка: “І нехайно за цим прийде в храм свій, що Його шукаєте... Хто ж видержить день приходу Його, й хто встоїть, як він явиться? Він бо — огонь розтоплюючий і як те зілля очищуюче; І засяде він до перетоплювання срібла й очистить синів Левіїних і переплавить їх, як золото й срібло, щоб приносили жертву Господеві в праведності”. — *Малахія 3: 1—3*.

Одягнений в усяку силу і авторитет до виконання вироку, засів Ісус Христос в суді яко очищаючий і переплавляючий синів Левіїних і щоби вчинити явними тих, котрі не знайшли Його признання. (*єв. Йоана 5: 22*) Приведені в пророцтві сини Левіїни є пророчою вказівкою на всіх тих, котрі стараються виконати волю Божу і в часі суду живуть на землі.

Обговорене пророцтво ясно показує, що декотрі тої проби не витримують, але впадуть.

А тепер звернемо нашу увагу на факти, будучі виповненням того пророцтва. В 1918 році на іменуючийся нарід Божий прийшов час проби, в котрій досвідчена була віра і послушенство всіх. В періоді часу, коли Христос Ісус готовив дорогу перед лицем Єгови, много вийшло з номінальних церковних систем і виразили свій замір крокувати в світлі правди і служити Господу; але підчас огнених досвідчень в 1918 році велике їх число відпало від Господа і повернулося до світа. Много з них по тім часі виглядало, щоби Господь прийшов і забрав їх до неба, бо чого-то особливо вважали рік 1914 за відповідний час. Що правда рік 1914 дійсно був знаменуючим терміном, але вони тільки припускаючи взяли під увагу певні події, котрі наступно не справилися.

В огненній пробі, котра потім, іменно в 1918 році настала, много з них оказалось обманутими, сталися боязливими, втратили свою віру і відпали. Між тою клясою посвячених християн були також і інші, котрі витримали ту огнену пробу і ті досвідчення, і котрі пробували в своїй позиції повного послушенства поглядом Господа. Ті, котрі в той спосіб оказались вірними, отримали признання Господнє — зображене через ризи справедливості — ввійшли до стану храму і мають звідтіля ясніше розуміння правди, аніж коли-будь перед тим. В часі їх безустанного росту в несамолюбнім послушенстві поглядом Господа їх ясний погляд і оцінка правди поширювалися все більше.

В данім часі великі громади номінальних християн на землі становили частъ знану як “зорганізоване християнство”, то є організація номінальних церковних систем. Менше-більше в році 1918 провідники тих церковних систем відреклися Господа і Його Царства, повністю від Нього відпали і висунули намість того звідничу організацію звану Лігою Народів, дитя диявола, свідкуючи, що то є то уявлене на землі Царство Боже і що то, чого люди бажають, буде запроваджено через ту інституцію. Для того Господь вчинив суд над системами так званої зорганізованої релігії. Безсумніву події підтверджують той висновок повністю, що в 1918 році коли Господь прийшов до свого храму, суд розпочався в домі Божім і що вірні потім були прилучені до Сиону.

Приповіді

Повчаючи своїх послідовників про свій прихід і своє Царство, говорив Ісус до них приповідями. Багато з тих приповістей були пророцтвами, між ними є приповідь про срібло і таланти. В пророцтві про срібло представився Ісус яко чоловік знатного роду, котрий від’їхав в далеку країну, щоби отримати для себе царство і опісля вернувся. (*єв. Луки 19: 12*) Коли Бог в 1914 році повелів Ісусові, щоби царював, отримав Він також незаперечно своє Царство. (*Псалма 110: 2*) Силою річей поворот Його мусить наступити в тім часі і мусить бути в зв’язку з Його прибуттям на клич своїх вірних, котрих опісля — згідно зі своїм про-

родтвом — бере до себе. В приповідях про срібло виступає Ісус як чоловік, відбуваючий до далекого краю: “Покликавши ж десять слуг своїх, дав їм десять мин срібла, та й сказав до них: Орудуйте, поки прийду”. (єв. Луки 19: 13) Подібно також читаємо в приповідях про таланти, що “прикликав слуги свої, і одному дав п’ять талантів, другому два, іншому ж один, кожному по його сназі, та й від’їхав зараз”. — єв. Маттея 25: 14, 15.

Виповнення того пророцтва розпочалося з часу вступлення Ісуса до неба, де мусів чекати аж отримає своє Царство або своє панування, котрого мав бути Могучим Володарем. В часі Його неприсутності всі справи Царства або уряду на тій землі довірені були тим, котрі прийняли угоду виконувати волю Божу, а до них належать також всі ті, котрі підчас приготування дороги перед лицем Єгови — виконаного через Ісуса, Ангела (Малахія 3: 1) — прийшли до пізнання правди і через посвячення дали доказ, що хотять відповідно поступати. Всі такі справи Царства представляє Єгова символами у вигляді маєтку, талантів, грошей і срібла.

Питанням було: Хто до часу приходу Господа залишиться Йому вірним і правдиво відданим і — відкидаючи всякі інтереси світові — повністю посвятить себе інтересам Господа? В пророцтві читаємо далі: “Міщани ж його ненавиділи його, й послали послі слідом за ним, кажучи: Не хочемо сього, щоб царював над нами”. (єв. Луки 19: 14) Духовні як провідники так званого “християнства” виставляли собі

претензію, що є представителями Царства Божого. Приведені останні слова того пророцтва виповнилися в той спосіб, що духовенство з числа керівників церковними системами засвідчили, що хочуть Лігу Народів встановити яко форму панування і при тому, разом з їх приверженцями, великим гандлем і політикою, самі встановлять царювання, через що якраз доказали, що не бажають мати над собою Володаря Христа Ісуса.

Ісус Христос отримав своє Царство і розпочав своє панування в 1914 році. Скоро по тім— згідно з тими пророцтвами — наступив Його поворот. З якою ціллю? Власна Його відповідь є та, що приходить, щоби порахуватися зі своїми слугами, а то значить: З ціллю проведення суду. Пророчі приповіді предсказують то в слідуючий спосіб: “І Сталось, як вернувся він, прийнявши царство, сказав прикликати собі слуг тих, що дав їм срібло, щоб знати, хто що зорудував”. (єв. *Луки 19: 15*) “По довгому ж часу, приходить пан слуг тих, і бере перелік із них”. (єв. *Маттея 25: 19*) Порахуватися зі слугами значить те саме, що предсказане через давніх пророків суд або випробовування. — *Малахія 3: 1, 3; Псальма 11: 4, 5.*

Також ті проповіді пророчі представляли наслідок того обрахунку або того суду, котрі понище подані в протилежнім черговім порядку. Найперше що до ворогів, духовних і благородних з їх стада: “А ворогів моїх тих, що не хочуть, щоб царював над ними, приведіть сюда, та й повбивайте передо мною”. (єв. *Луки 19: 27*) Факти показують, що то пророцтво виповнилося

в 1919 році. Коли духовні і благородні їх стада прийняли владу Ліги Народів замість панування Христа. Через то втратили вони спосібність належати коли-будь до Царства Христового. В іншій пророчій приповіді представлені вони є якок кукіль, котрий є зв'язаний в снопи, щоби його спалити. (єв. Маттея 13: 30) На випадок енергічного проголошення Божої правди, а також в наслідок “мудрості” духовних, церковні системи були змушені самі зв'язатися в сніп системи зв'язку церковів і для того спосібність взяти участь в Царстві Христовім раз і назавжди для них проминула.

Такому слугі, котрий інтересів Царства — представлених через срібло і таланти — не зберігав стосовно до спосібності, які мав, то в часі обрахунку через Господа будуть забрані і віддані тим, котрих Господь признає за вірних. Господь називає невірних ‘слугами нікчемними’ і поглядом таких пророцтво говорить: “І викиньте слугу нікчемного у темряву надвірню”. (єв. Маттея 25: 24—30; єв. Луки 19: 20—24) Події які мали місце показують, що та часть пророцтва виповнилася в 1918 році. Всі ті, котрі обвиняли і забороняли стерегти інтереси роботи Господньої через старання і щире голошення людям правди, втратили свій інтерес до Царства і не мають жодного розуміння, жодного оцінення плану Божого; вони знаходяться в темряві.

Великий Пророк показує також, що Його робота свідоцтва при приході до свого храму виявить клас вірних. По вислухання відчиту вірного слуги, сказав йому Господь: “Таразд,

добрий слуго; що у найменшому вірен був єси, то май власть над десятьма городами”. (єв. Луки 19: 17) “Гаразд, слуго добрий і вірний: у малому був єси вірен, над многим поставлю тебе. Увійди в радощі пана твого”. (єв. Маттея 25: 21) Ті, котрі становлять клас вірних, отримують знання і будуть запрошені, щоби ввійшли, до радощів Господа. Тим вірним довіряє Господь всі свої справи Царства на землі. Ті справи — спосібності до служби Господньої забрано було від невірних і доручено вірним, тобто класу, названим останком.

Опісля виповів Господь пророцтво, відносно приходу до свого храму і впровадження вірних в свою організацію. Порівняв Вінполучене теогняне досвідчення з потопом за часу Ноя, причому вжив Ноя і його вірну родину до зображення вірного класу, котрий очікує Господа і старанно буде чинити все можливе, щоби стерегти Його інтереси. Показує, що двоє разом будуть працювати на полі, котрі обидва дотримуються думки, що представляють Господа, але тільки один з них буде признаний. Господь додає: “Ото ж пильнуйте, бо не знаєте, котрої години Господь ваш прийде. Який єсть вірний слуга й розумний, що поставив пан його над челяддю своєю, щоб роздавав їй харч у пору? Щасливий той слуга, котрого, прийшовши пан його, застане, що робить так. Істино глаголю вам: Що поставить його над усім добром своїм”. — єв. Маттея 24: 42, 45—47.

В виповненню того пророцтва показують видимі факти, що від 1918 року мала горстка вірних і правдивих послідовників Ісуса Христа,

видавала свідоцтво про Ім'я Єгови, Його Царя і Його Царство. Та кляса вірних крокувала властивою дорогою, бо ж вони чинили, що Господь повелів їм, щоб було зроблено, і без перестанно проводять вони ту роботу в установлений через Бога спосіб. Тих називає Господь “вірним і розумним слугою”. Поглядом теперішнім, то ще існує інша кляса, котра вступила на противну дорогу і відреклася роботи Господньої і видачі свідоцтва для його імені і Його Царства, а такі названі є “лукавим слугою”. (єв. *Маттея 24: 48—51*) Ті, якраз, котрі становлять клас “вірного і розумного слуги”, є також дітьми Сиону, котрі виходять із світа і приєднуються до організації Єгови.

Останок

Єгова повелів своєму пророкові в наступних словах пророкувати, що серед народу Його буде останок: “Одного часу буде один Господь Саваот величним вінцем і короною слави для останків свого народу; Він буде духом правосуду тим, що засідають на суд, та відвагою тим, що ворога од воріт проганяють”. (*Ісаія 28: 5, 6*) Ізраїльтяни були пророчим народом. Много з пророцтв виповнилося на тім народі в малім обсягу, підчас коли повне виповнення візьме місце над духовим Ізраїлем і об'явитися мусить в тих, котрі заключили з Єговою угоду, щоби крокувати слідами Ісуса. Між Жидами багато відпало від Єгови і своєї постанови; так що остався тільки малий останок, про котрий згадує апостол Павло. (*посл. до Римлян 11: 5*)

Ісаїя також пророкував, що останеться тільки останок. (*Ісаїя 1: 9*) і далі пророкував він, що “я й діти, що дав мені Господь як дороговкази та прообрази в Ізраїлі”. (*Ісаїя 8: 18*) Слова “дороговкази” та “прообрази” означають сигнали або знамена, вказуючі на щось будуче. Бог вплинув на надання імен синам Ісаїї, а іменно ім'я одного означає незмінні і нехибні суди, котрими Господь навідає визнаючих Його людей (*Ісаїя 8: 1*), в тексті англійським замість: “Квапся луп здирати, бери хутко користь”, приложене є неперекладене ім'я: Могер-Шалал-гаш-бас. Ім'я другого означає: “Останок має повернути” і за свою вірність отримати благословенство Господнє. (*Ісаїя 7: 3*) Пророцтво то відповідає безумовно тому, що Ісус проповідував в приповідях про срібло і таланти.

Через останок розуміється то, що останеться по усуненню більшої частини. Суд, котрий розпочався в 1918 році при приході Господа до свого храму, багато усунув і оставив тільки останок, котрий обітує, що надалі бажає остатися Господу вірним. Останок є клясою признаних, котра отримує ризи справедливості і котрій дані також одержі спасення (*Ісаїя 61: 10; єв. Маттея 22: 2—14*), а також котра має на собі весільну одержу. Відносно приходу до свого храму і виконання суду Ісус сказав: “Тільки ж Син чоловічий прийшовши, чи знайде віру на землі? ” (*єв. Луки 18: 8*) Висказане через Нього в приповідях про срібло і таланти пророцтво показує, що багато не будуть вірними, тільки останок останеться вірним. Рівнож при іншому способі пророкував Він, що з уявної

кляси Царства вибере всіх невірних і несправедливих і що тоді останеться останок. — *єв. Маттея 13: 41—49.*

Бог говорив через свого пророка Ісаію: “Тим же то Я дам йому пай між можними, й з сильними ділити ме здобич”. (*Ісаія 53: 12*) Потужні ці представляють вірних, котрі переносять огнені проби і стають сильними в Господі. (*Псальма 118: 13, 14; посл. до Єфесян 6: 10*) З таких складається кляса, котра з Господом сидіти буде на престолі і отримає вдасть над народами. (*Одкриття 2: 26, 27; 3: 21*) Вони також є тими, котрі з Христом управляти будуть в небі. (*Одкриття 20: 6*) Не всі з тих, котрі думають бути послідовниками Ісуса Христа і фальшиво промовляють в Його ім’я будуть знаходитися в Царстві (*єв. Маттея 7: 22, 23*), але тільки “вірні і правдиві” будуть становити останок і отримають уділ в Царстві. Всі інші будуть потрясені, як то показують пророчі слова Господа. (*посл. до Жидів 12: 26, 27*) То потрясення і очищення почалося в 1918 році і від того часу продовжується далі. Останок є збудований і зроблений частиною Сиону через то стався також частиною організації Божої.

Збирання

Єгова предсказав через свого пророка збирання до себе свого вірного народу: “Зберіть мені праведних моїх, що над жертвою прийняли завіт мій”. (*Псальма 50: 5*) Згаданий тут завіт при жертві є тим самим завітом, котрий Бог заключав з Ісусом, коли обіцяв духову природу,

а також завіт заключений був при Йордані в часі хрещення Ісуса. Під умовою повного послуху поглядом Бога — навіть аж до смерті — запрошені також є інші, що можуть взяти уділ в тому завіті. Много погодилося чинити волю Божу, але заключення завіту само по собі не є вистарчальним. Хто прийнятий став до того завіту, той через вірне виконання своєї частки обов'язків завіту, мусить okazатися вірним і правдивим. Згідно слів пророка одні признані були за вірних, а другі за невірних. Згромадження до Єгови має місце тоді, коли Господь приходить до свого храму і виставляє на пробу свій нарід. Ті, котрі okazалися вірними, остаються згромаджені до Господа, вступають в стан храму і збудовані застаються як частина Сиону або організації Божої. До тих вірних звернена є повна любов і ласка Єгови, тому що вони є Йому послухні, а Він проявляє до них милість.

Той самий текст згідного іншого перекладу має звучати: “Згромадьтеся до мене ви, люди ласки, котрі поважають і виповняють мій завіт при жертві”. У назначеному часі відлучаються вірні від невірних ідучи дорогою мудрості і вірності. По випробовуванню і признанню їх вірними Господь ставить їх на бік, відлучаючи їх як клясу, котра служить Його замірам. (*Ісаія 43: 21*) Ці становлять останок. Особливо на клясу останка кидає ворог свою атаку, тому що вони є єдиною групою людей, котрі вірно представляють Господа на землі, беззастереження і радісно жертвують себе в день Господній

і з радістю роблять то, що Господь їм каже робити. — *Одкриття 12: 17; Псалма 110: 3.*

Таємне місце

Єгова повелів своєму пророкові, щоби в слідуєчий спосіб предсказав таємне місце для тих, котрі є зібрані до Господа: “Хто під покровом Всевишнього, той буде в тіні Всемогучого”. (*Псалма 91: 1*) Пророцтво то не могло виповнитися, поки Господь не прийшов до свого храму, тому що відноситься то до Його вибраних на землі. Ніхто не міг би мешкати в таємному місці Всевишнього не будучи частиною організації Божої. По пробі і виявленню тих, котрі ту пробу витримали, Господь прилучає їх до організації Єгови, а там вони є певні, якщо остануться Господу вірними, зостануться вони на віки в тому місці безпеки. “Ти бо Господа Всевишнього, мою пристань, взяв собі за оселю. Так, не постигне тебе жадне нещастя, і жадне лихо не приблизиться до шатра твого”. — *Псалма 91: 9, 10.*

Бути в таємному місці Всевишнього, значить з Христом Ісусом, Головою Сиону знаходитися в організації Божій. Ніхто не міг би вступити до того місця, хіба що стався дитиною Божою і став помазаним Духом Єгови і виявився вірним завіту, а також мусить бути прилучений до храму Господнього і статися частиною організації Божої. В тому самому пророцтві є написано: “Бо Він ангелам своїм звелить над тобою, берегти тебе на всіх дорогах твоїх”. (*Псалма 91: 11*) То значить, що обов’язком

тих ангелів опікуватися і оберігати їх. (*Захарія 3: 7*) Є то Бог, котрий призначає до того ангелів, з чого випливає, що є вони частиною Його організації і що ті, котрі належать до останка і є запроваджені до таємного місця Всевишнього, користуються особливою охороною Божою через милостиву службу ангелів. Святе Письмо показує, що Бог вживає святих ангелів як посланців і що є вони частиною організації Божої; що останок ставшись частиною організації Божої користує з тої особливої охорони. — *єв. Луки 1: 19; Псальма 34: 8.*

Коли вороги хотіли схопити Ісуса, Петро відтяв одному вухо. Тоді Ісус сказав до нього: “Або думаєш, що не міг би нині вблагати Отця мого, й приставив би мені більш дванадцяти легионів ангелів?” (*єв. Маттея 26: 53*) Безсумніву легиони ангелів завжди готові були прийти Ісусові на поміч і підлягали би Його розпорядку. З слідуєчих слів пророка ясно випливає, що Бог уділяє своєму вірному останкові, прилученому до організації особливу поміч і охорону: “Покличе мене, і озвуся, буду коло него в тісноті; вислобоню його і прославлю”. (*Псальма 91: 15*) Охорона та має свою особливу причину, а то буде розглянуто в однім із слідуєчих розділів.

Камінь

Єгова повелів щоб Соломон збудував імені Господньому в Єрусалимі дім або святиню. (*Укн. Царів 5: 5*) І Господь розпорядився, щоб приготувати матеріал до його будови. “І як

будовано храм, то брано до будування каміння тесане там, де його ламано, так що в храмі при роботі не чути було ні молота, ні сокири, ані якого іншого залізного знаряддя”. (*1 кн. Царів 6: 7*) Будова храму Соломонового була ділом пророчим; предсказала вона будову духового дому або храму, котрого Головою є Ісус Христос. (*посл. до Жидів 3: 6*) “Духовий дім” Господній будується з “живого каміння”. (*1 посл. Петра 2: 3—5*) Бог повелів своєму пророкові написати: “За це так говорить Господь Бог: Ось Я закладаю в основу камінь на Сионі, — камінь певний, угольний, великоцінний, та кріпко заложений; хто в його ввірує, той не застидається. І зроблю суд мірою, а справедливість — вагою, і наче градом, спустошене буде втечище лжі, й води затоплять місце вашого сховку”. — *Ісаія 28: 16, 17.*

Не можна не побачити факту, що це відноситься до часу суду, будучого в зв'язку з заложенням головного каменя наріжного. Згадане тут через пророка заложення каменя наріжного стоїть в злучі з організацією Божою. Що означає той камінь? Святе Письмо часто говорить про Ісуса Христа яко Царя. Його вірні послідовники, котрі стаються частю дому або організації Божої, через то стаються частиною Царства або родини царської. Є вони поставлені стовпами в храмі Божому. Вираз “Царство” відноситься не раз до Христа. (*єв. Маттея 21: 43*) А значить “камінь”, про котрий говорить пророк згідно Святого Письма, відноситься до помазаного Царя Божого. Якщо Слово Боже говорить про Ісуса Христа яко про Царство, то

в таких випадках то відноситься до Царя. (єв. Луки 17: 21) Апостол продовжує пророцтво Ісаїї і виразно при тому зазначає, що Ісус Христос є Головою або Каменем наріжним. (1 посл. Петра 2: 1—8) Апостол Павло також пристосовуючи то саме пророцтво і називає Ісуса Головним Каменем наріжним. (посл. до Римлян 9: 32, 33; посл. до Ефесян 2: 20, 22) “Каменем” є помазаний Цар Божий, а заложення каменя означає представити Його перед тих, котрі думають бути дітьми Божими, яко Царя, котрий має царювати.

Пророцтво Ісаїї 28: 16 має подвійне виповнення. Перше виповнення в малій мірі мало місце, коли Ісус був на землі; виповнення в великім обсязі або повне виповнення наступає пізніше по приході Господа до свого храму.

Ізраїльтяни були образним або пророчим народом Божим. Ісус післаний був до них і голосив як перед тим ніхто інший на землі. Ісус помазаний був на Царя, а пізніше почав голосити Царство. В даному часі камінь однако ще не був заложений. Жиди найперше мусіли отримати спосібність щоби прийняти Його яко свого Царя, а Ісус найперше мусів бути досвідчений бо так говорить пророцтво, що камінь був ‘досвідченим каменем’. В протязі трьох з половиною років своєї місії Ісус підданий був тяжкій пробі або досвідченням, причому ворог сатана в кождий можливий спосіб старався знищити Його. (єв. Маттея 4: 1—10) В огнених пробах оказався Він Богу вірним і правдивим і для того “дорогоцінним”. В назначеному часі в’їхав Ісус до Єрусалиму і предоставився Ізра-

їльтянам яко Цар. То було часткове виповнення того пророцтва. — *єв. Маттея 24: 1—10.*

Пануючі елементи Ізраїльтянів склалися з духовенства, політиків і представителів капіталу. Відкинули Ісуса яко Царя і старалися всіх інших проти Його підбурити. Вскорі потім Ісус пішов до храму, вигнав звідтіля міняйлів і докоряв противникам Царства. (*єв. Маттея 21: 13*) Наступного дня прокляв Він дерево фігове, через що пророчо засвідчив, що народ Жидівський далі вже не розвинеться. Того ж дня, коли говорив о пануючих чинниках Ізраїля продовжив Він пророцтво зі 118 Псальми і сказав: “Хіба ніколи не читали в писаннях: Камінь, що відкинули будівничі, сей стався головою угла. Від Господа сталося се, й дивне воно в очах наших? Тим я глаголю вам: Що відніметься од вас Царство Боже, й дасться народові, що робитиме овощи його”. (*єв. Маттея 21: 42, 43*) В той час говорив Він їм, що даний Богом є їм яко Цар, але однако Його відкинули, в зв’язку з чим спосібність їх брати уділ в Царстві проминула.

Так само як Соломон зібрав матеріал для храму або дому Господнього, занім підняв будову, так і Бог через Ісуса Христа від П’ятидесятниці до Його повернення зібрав матеріал для будови духового дому Божого. В пам’ятному дню П’ятидесятниці вірні ученики Ісуса Христа отримали помазання Духом Святим і стали в той час представниками на приналежність до дому Господнього. Приготовані вони були там яко матеріал для будови того дому і як апостол Павло засвідчив, заховані були до призначеного часу для підняття

святині. (2 посл. до Тимотея 4: 6—8) Період часу від П'ятидесятниці до повернення Господа вжитий був до приготування інших живих. каменів, котрі мали бути вбудовані в храм Божий. Що до того є написано: "І самі, яко живе камінне, будуйте дім духовний". (1 посл. Петра 2: 3, 5) Всі помазанці Божі, котрі коли-будь мають належати до родини царської в небі або до Царства є тими живими каменями, котрі приготувані стають так само, як Ісус Христос, щоби в назначеному часі Господньому, зайняти в домі Його місце. Розміщення їх наступає без галасу, світ того не спостерігає, так само як матеріал для будови храму Соломонового з'єднаний був спокійно, причому не було чути ані одного удара молотом. В 1914 році посадив Бог свого помазаного Царя на престолі Його і повелів Йому приступити до панування посеред ворогів своїх. (Псалма 2: 6; 110: 2) Три і пів року пізніше, іменно в 1918 році, прийшов Господь до свого храму і представився своєму народові яко Цар і яко справедливий Володар землі. В той час Ісус також був досвідченим і дорогоцінним Каменем. З великої війни в небі між Христом Ісусом і сатаною, ворогом, Ісус Христос вийшов побідителем, а значить яко досвідчений, вірний і правдивий і яко Побідитель. (Одкриття 12: 7—10) Коли при повному виконненню представився яко Цар, тоді ті, котрі Йому повірили і Його прийняли, радувалися і завжди Він їм буде "великоцінний".

В тому ж часі пророцтво — що до заложення каменя угального — виконнилося в повнім обсязі. Потім наступило викриття або голошення правди, котрої Бог вживав, щоби обнажити

брехні, котрими сатана засліпив думки людей. (*Ісаія 28: 17*) Петро цитує з пророцтва: “Тим то й стоїть в писанню: “Ось, кладу в Сионі угольний, камінь, вибраний, дорогий; і віруючий в него не осоромиться”. — *1 посл. Петра 2: 6*.

Помазаний Цар Божий являється фундаментом, а також головним угольним каменем. Фундамент будинку держить цілий його тягар. Підчас, коли будова посувається вперед, приходить час, коли мусить бути визначений відповідний угол будови і установлена основна її лінія. Тоді той основний угольний камінь положений буде на своїм місці, потім опускається рівень, відносно якого кождий наступний камінь відповідати мусить цьому угольному камені. Так як будівничий матеріал для збудованого через Соломона дому Господнього був приготовлений і забудований без удару молота і без шуму якого-будь залізного інструменту, так само приготовлений був будівничий матеріал для духового дому Господнього, котрий був зібраний без шуму і замішання. Головний угольний камінь є положений і всі інші каміння тої будівлі будуть відповідні йому, тому що мусять відповідати образу головному угольного каменя — Римл. 8: 29.

Спотикання

Пророк Єгови говорить про той же дорогий камінь: “Та він камінь спотикання та скеля згіршення обом домам Ізраїля”. (*Ісаія 8: 14*) Дім Ізраїльський складався з двох частей, по перше з пануючої класи полудневої части краю, котра твердила, що знає закон Божий, котра

чула про Ісуса і мала всякий повід щоби повірити, що Він є Месія; по друге з простолюду, особливо мешканців північної части краю. Провідники Ізраїля приближалися до Бога устами своїми, але серце їх далеко було від Його. Обов'язком їх було навчити людей Божого Слова правди, але того вони не зробили. Простолюдові було говорено, що має чекати Царя, а коли люди то почули, хотіли силою настановити Його Царем, чого Він всеж ж таки оминув. (єв. Йоана 6: 15) Коли однако сам представився яко Цар, пануюча класа Його відкинула і в подібний спосіб також ввесь народ. 'Обидва дома' чи обидві части Ізраїля спіткнулися об Христа яко Месію і Царя. Тільки останок Ізраїля вірив в Господа Ісуса яко в Христа і остався вірним. Було то виповнення того пророцтва в меншій мірі. — *посл. до Римлян 9: 32, 33; 11: 5.*

Від П'ятидесятниці до повернення Господа голошена була Євангелія і багато її почуло і в неї повірило. Ті поділені були на два дома або дві групи. Духовенство зорганізувало релігійну систему, звану "релігією християнською", а в тій системі політики, провідники військові і багаті завжди були "найвизначнішими стада". Велике множество прилучилося до церков; лиш з приводу своєї бідноти і неграмотності тримано їх здалека.

Коли Господь в 1878 році почав відкривати своєму народові правди, котрі мали підставу тоді багато покинули системи церковні і зійшлися, щоб дослідити Слово Боже і взаємно підкріпитися в найяснішій вірі. Вони становили другий духовний дім Ізраїльський. В тім домі

знову виступили на вид дві часті: По-перше провідники церковні, котрі думали, що з приводу своєї вченості і свого становища в церкві мають первенство до кращих поглядів і вищих становиськ; по-друге такі, котрі любили правду і виглядали часу, коли будуть приготовлені для неба і Господь забере їх до себе. В обох частях однако були такі, котрі Бога щиро любили і тому також витримали пробу.

Помазаний Цар Божий, камінь, в 1918 році положений був цілковито, коли прийшов до свого храму і сам представився jako Цар. Потім наступило спотикання. Так звані християнські системи називають себе “зорганізованим християнством”. В 1918 році системи ті відкинули Христа jako Царя і підмінили Його Лігою Народів. Спіткнулися вони в той камінь і впали. На тих, котрі ті системи покинули і котрі бачили і прийняли докази присутності Господа, прийшла тоді огнена проба.

Багато відкинуло докази, що Господь є присутний, що розпочав своє панування і прийшов до свого храму, і ці відпали. А ті натомість, котрі витримали ту пробу в тих огнених досвідченнях вийшли побідителями і становлять останок. Є вони частю складової організації Божої. Другі натомість стали відкинуті. Факти, які мали місце, доказують, що обидва дома Ізраїльські спотикнулися і що остався останок. Проба в 1918 році є дальшим доказом того, що Господь прийшов до свого храму, і що в теперішнім часі повністю виповнить своє пророчтво — положений є jako головний Камінь наріжний.

“Той день”

В пророцтві часто є вживаний вираз “того дня”. Відноситься він особливо до періоду часу, коли Господь побудує Сион. “Той день” є днем Єгови, також є часом або початком періоду часу, коли Господь посадив свого Царя на Його престолі і повелів Йому збудувати Сион. Звернім увагу, як то доказують пророчі слова: “Відчиніть мені ворота справедливості, я увійду ними, прославлю Господа. Ось ворота Господні, праведники ввійдуть ними”. — *Псальма 118: 19, 20.*

Коли Господь в 1914 році вивисшений став на свій престіл (*Псальма 2: 6*), тоді Царство почало бути діяльним і для того отворена була дорога до входу, що зорганізоване є через “ворота”, через котрі праведні мали вступити до організації Божої. В зв’язку з тим говорить пророк: “Буду прославляти тебе, ти бо вислухав мене, і стався спасенням моїм”. (*Псальма 118: 21*) Та частина пророцтва виповнилася, коли Господь привів своїх випробуваних під ризи справедливості і дав одержу спасення, через що відріжнені стали яко складова частина організації Божої. Наступаючо пророк говорить: “Камінь, котрого відкинули будівничі, угольним каменем стався”. (*Псальма 118: 22*) Помазаний Цар Божий представлений став тим, котрі твердили, що належать до народу Божого і багато Його відкинули; останок зато прийняв Його з радістю. Останок бачить і цінить велику правду, що Господь присутний є в своєму храмі, і говорить: “Від Господа це сталося; дивно се в очах наших, це день, що сотворив його

Господь; радуймося і веселімся в йому! ” (*Псальма 1 18: 23, 24*) Через то пророцтво, котре Ісус сам предложив і до себе пристосував, остаточно і з певністю доказаний є “той день”. Є то “день” коли Господь Бог через Христа Ісуса приступає до оправдання свого імені і для того є то “день Єгови”. — *Псальма 110: 2—5*.

Там же, де при дослідженню пророцтв зустрічається вираз “того дня” дослідник Слова Божого встановити може час, коли розпочалося їх виконання. Яко встановлений час є підкреслений словами “того дня”, то з цього стає ясно, що пророцтво в міру того, що відноситься до Царя — не могло виконатися перед розпочаттям “того дня” в 1914 році, а лиш по році 1918 — в міру того як відноситься до вірних товаришів Господа Ісуса. Кляса храму почала тоді пізнавати, що між “насінням жени” а “насінням вужа” точиться війна, і бажаючи остатися вірною Господу і побідити, просить вона горячо і з радістю: “О Господи, спаси! Господи, благаю тебе, пошли щасну долю! Благословенний той, що в ім’я Господа приходить! З дому Господнього ми благословили вас”. — *Псальма 118: 25, 26*.

Володар

Пророк Божий не тільки предсказав місце народження Ісуса, Володаря, а також час, коли розпочне своє панування, збудує Сион і останкові оприділить місце в організації Божій. “Тим же то Він полишить їх (у зневазі), аж породить та, що має породити, а тоді вернеться до синів Ізраїля і останка братів їх”. (*Михея 5: 3*)

Припадає то менше-більше на час, коли Сион мав муки як та, що родить, вивів на світ народ справедливості, а той народ розпочав свою діяльність; в тім часі останок введний був до організації Божої: “Стане він кріпко й пастиме в силі Господній, в величності імені Господа, Бога свого, й будуть вони жити безпеч, бо великим буде він аж до окраїн землі”. (*Михея 5: 4*) Ісус Христос Цар і Голова Сиону, стоїть і пасе свій народ, як говорить пророцтво, то Він робить в ім’я і величність Єгови. Згоджується то повністю з пророцтвом Ісуса, в котрім він говорить: “Блаженні слуги ті, котрих, прийшовши пан, знайде їх пильнуючих: істино глаголю вам, що підпережеться та й посадовить їх за стіл, і, приступивши, послугувати ме їм”. — *єв. Луки 12: 37*.

Яко Володар світа, Великий Пророк, Священик і Цар виступає Ісус і кормить свою челядь підкріплюючим покармом, розяснюючи перед своїми слугами пророцтва і повчаючи їх цінити. Накриває Він їм святковий стіл перед лицем їх ворогів; останок споживає той ласкаво приготований йому покарм і радується. (*Псальма 23: 5*) Покарм той, отримують вони в ім’я Єгови і віддають Йому честь і хвалу. То виповняється над народом Божим особливо від 1918 року.

“Сім очей”

Єгова повелів своєму пророкові написати слідує. В той день явиться пагоніць Господній в красоті і честі, і оwoц землі — в величності й славі, на радість тим, що в Ізраїлі цілі zostались”. (*Ісаія 4: 2*) З певністю текст

той відноситься до тих, котрі відлучилися від невірних і котрі доказали свою віру і своє послухенство поглядом Бога. Діставшись під ризи справедливості і ставшись членами організації Божої, є вони частиною “пагонця” або кляси “слуги”. Згідно з тим писав інший пророк Божий: “Ось, Я приведу слугу Мого, Пагонця”. (*Захарія 3: 8*) Та кляса слуг складається з Христа Ісуса, Голови, і Його “вірного і розумного слуги”, Його живучих на землі членів. (*Ісаія 42: 1; Маттея 24: 45*) “Слуга мій Пагонець” є то пророче вияснення відносно організації Божої, і відноситься особливо до часу, коли Господь приходить до свого храму і будує Сион. Потім говорить пророк: “А ось, і камінь, що кладу перед Ісусом; на сьому камені семеро очей; і виріжу на йому начерки його, говорить Господь сил небесних, і зітру гріх землі сієї одного дня”. — *Захарія 3: 8, 9*.

Згаданий тут камінь представляє помазаного і любого Царя Божого, підчас коли Йозуя представляє членів кляси храму, з котрих знята замазана одіж і котрі стають під ризи справедливості, підчас коли Господь їх привів до стану храму. — *Захарія 3: 3—5*.

Число “сім” є числом символічним, представляючи повноту або звершеність, підчас коли “очі” зображають мудрість. Вираз: “На сьому камені семеро очей” представляє помазаного Царя, Ісуса Христа, посадаючого повне світло або звершену мудрість, котре то світло випромінює і освітлює клясу храму. Згідно опису пророка прекрасна Голова Сиону представлена є через Йозуя, то є членами кляси храму, і згідно з волею Божою Христос Ісус видає на

них світло правди. Ото причина, чому пророцтва починаються тепер виповнятися і для чого вони відкриваються.

Від часу приходу Господа до свого храму і збудовання Сиону, членам кляси храму оприділене є місце в організації Божій, а якщо остануться вірними до кінця своєї земної подорожі і перебуваючи в стані храму, тоді дано їм буде постійне місце в організації Божій, щоби ходили між “стоячими” ангелами (як то показує пророцтво), що означає стан перевищаючий ангелів. “Так говорить Господь сил небесних: Як ходити меш дорогами Моїми й будеш пильнувати сторожі Моєї, то будеш судити дім Мій й наглядати над Моїми дворами. І дам тобі в підмогу з тих, що стоять отгут”. — *Захарія 3: 7; подивись єв. Луки 22: 30.*

Випромінювання

По збудованні Сиону члени його проголошують хвалу Єгови, а не хвалу і честь людей. Бог повелів своєму пророкові написати: “Коли Господь відбудує (Сион), явиться в славі своїй”. (*Псальма 102: 16*) Багато християн знайшлося у великому заблудженні проголошуючи радше хвалу людей, аніж Єгови. Святе Письмо однако виразно навчає, що Господь Бог вибрав собі людей для свого імені, щоби ті люди оповідали Його чесноти. (*Діяння св. апост. 15: 14; 1 посл. Петра 2: 9, 10*) Коли котрий-небудь християнин, віддаючи в теперішньому часі ще честь людям, тим самим доказує що не належить до організації Божої і що ті, що колись і були в Його організації — то тепер

стали з неї усунуті. *Шов 32: 21, 22*) “А в храмі Його все належне Йому виголошує хвалу Єгови”. (*Псальма 29: 9; згідно попр. перекладу*) З того випливає, якщо хто-будь занедбає або відмовиться оповідати хвалу Єгови, а замість того вихвалює людей як учителів, той не належить до класу храму.

Багато людей, котрі видають себе за християн, “відсунуло на бік” своїх Учителів. Духовенство безперестанку творило так і наклоняло інших щоби робили так само. Учителями народу Божого є Єгова і Його Любий Син. Син завжди віддає Отцю честь і хвалу. Останкові, котрий тепер знаходиться в стані храму і проголошує правди Єгови, є обітниця, що по мимо великого терпіння і великої напасти, що є його уділом, учителя його вже не будуть відсунуті на бік “І дасть вам Господь хліб у горю, й воду в нужді; і вчителі твої не будуть ховатись (подив. англійський переклад: не будуть більше відсунуті на бік) та й очі твої будуть бачити вчителів твоїх”. (*Ісаія 30: 20*). Ті, котрі становлять храм проголошують хвалу Божу.

Згідно з тим висновком писав пророк Божий: “Із Сиона звершеної краси засияв Бог”. (*Псальма 50: 2*) Підчас коли з побудованого Сиону його прекрасна Голова, Пагонець, Христос Ісус, віддає блиск світла і славу своєму Отцю, Єгови, а всі члени виголошують хвалу Єгови, тоді випромінює Єгова світло з Сиону своєї організації. Члени Сиону хвалять і прославляють Бога і подають світло з Його організації в той спосіб далі, що навіть люди з него можуть багато бачити.

Блискавиці

Єгова предсказав через свого пророка, що “того дня” люди Його як члени Його організації будуть стояти в храмі Господнім і виголошувати хвалу Єгові. Потім додає пророк: “Господь... підносить хмари понад землю, дає дощ з блискавками, виводить вітра із сховищ його”. (*Псалма 135: 1—7*) Єремія пророк Божий, ужив тих самих слів і з загальної їх точки впливає, що відносяться до “тих днів”, коли Бог буде Сион. — *Єремія 10: 13; 51: 16*.

Блискавиця є електричним атмосферним розрядом і подібно їй є ясний промінь світла. Блискавиця вжита через то, яко символ для представлення яснішої правди Божої.

Всі блискавиці виходять від Єгови. “Просіте в Господа дощу, коли його треба, а Господь блисне блискавицею і дасть вам ливень, дасть кожному траву на полі”. — *Захарія 10: 1*.

Блискавиці звичайно супроводять громи, дощі і ливні. Блискавиця освітлює і об’являє то, що перед тим заховано було в темноті. Символічно блискавиці Єгови роблять ясним Його Слово тим, котрі його очікували і відкривають то, що є невластиве Богу і Його організації. Пророцтво показує, що то виповниться в часі, коли Бог об’явить своєму народові свою присутність, як освітляючу правду — представлену через дощ — що дає йому більше виrozumіння Слова Божого і об’являє йому свої заміри, підчас коли одночасно викриває ворога.

Грім зображає голос Єгови. “Чи така ж рука у тебе, як рука у Бога! Чи зумієш загромити

таким голосом, як Він? ” (Йов 40: 4) “Гуркіт грому твого на небесному колі” (Псалма 77: 19) “Господній голос над водами; Бог слави гремить”. (Псалма 29: 3) Дощ є символом отверезуючої правди, підкріплюючої і утішаючої серце народу Божого. “Дожидали мене, й, як (земля) доопізненого дощу, отвирали роти свої” (Йов 29: 23) “Дав линути животворному дощеві, о Боже; Ти кріпив наслідде Твоє, коли воно томилось”. (Псалма 68: 9) “Засьпівайте Господеві похвальну пісню! Співайте псалми Господеві нашому при гуслях! ” — Псалма 147: 7, 8.

Тексти ті показують, що правда і її роз’яснення походить від Єгови Бога. “Слово Твоє правда”. (Йоана 17: 17) А також показано є в спосіб пророчий, що Бог в своєму відповідному часі, посилає блискавиці, громи і дощ, об’являючи своєму народові правду і підкріплює його. Оказується, що час, коли Бог при допомогі своїх средств позволяє заглянути до своїх пророцтв, починається то якраз по приході Господа до свого храму і побудованню Сиона. “І відчинився храм Божий [святиня Божа] в небі,... і постали блискавки, і гуркіт і громи, і трясення, і великий град”. — *Одкриття 11: 19.*

Якщо хтось в часі наступаючої бурі сидить в темноті, тоді може спостерегти, як блискавиці відслонюють річи, котрі через темноту перед тим були закриті. Одинокa блискавиця правдоподібно дуже не ясно відслонить даний предмет, але з часом, коли в бистрішому темпі наступають блискавиці далі, той предмет стає ясніше освітлений. Так само також річ мається з правдою Слова Божого. Коли храм був отворений, а блискавиці почали приходити від Бога,

і тим самим зображена через дощ правда, в той час посвячені Богу люди початково отримали певні знання Слова Божого; тоді погляд їх став яснішим і виrozumіння їх побільшилося в тій мірі, в якій яснить тих блискавиць сталася більшою. То вияснює, чому правда в теперішньому часі може бути краще зрозуміла аніж в часах минувших. Надійшов призначений через Бога час, коли правда мусить бути зрозуміла особливо членами Його організації. Є то привілеєм тих, котрі належать до Його організації, щоби також звертати увагу інших на ті особливі правди і в стані сповнення знаходячися пророцтва, щоби вони то спостерегли, набрали охоти і мали надію. Були то блискавиці Єгови, котрі об'явили “велику ознаку” Сина Чоловічого на небі, — то є велику організацію Божу.

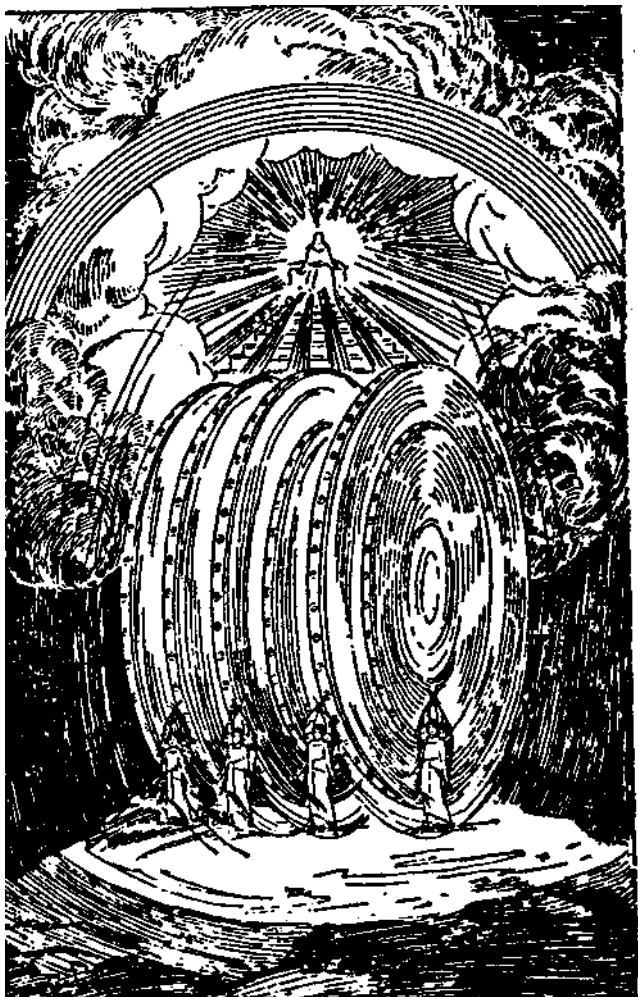
Появлення Його організації

Єгова завжди мав свою організацію, а від незапам'ятних часів Льогос був її головним Урядником. З приводу бунту сатани і повсталого від тоді упадку чоловіка, вчинив Бог Льогоса чоловіком на землі. В часі Його хрещення в Йордані став він “новим сотворінням”, Котрим Бог особливо послужився, щоби поєднати з собою світ. Ісус Христос був випробуваний і оказався в тій пробі вірним і правдивим; опісля вивисшений став на найвище становище в небі і на віки поставлений був Головою організації Божої. Все те сталося яко виконання пророцтва. — *Псальма 110: 4; посл. до Жидів 7: 17.*

Бог зорганізував образний Сион, котрий був пророчим образом будучого дійсного Сиону. Опісля зорганізував Він правдивий Сион з Ісусом Христом яко Головою і в той спосіб Сион, також є дійсною організацією Божою. Вірні, побудовані в Сионі і частина Сиону, котру становлять послідовники Ісуса Христа є складовою частиною організації Божої, котра виконає заміри Божі поглядом людей. Господь Ісус яко виконавчий Урядник Божий приготує для Своїх послідовників місце в тій організації.

Пророкові Божому Езекиїлу було дане видиво, котре є описане в Слові Божім. Езекиїл був повністю відданим Богу молодим чоловіком, ужитим через Бога до написання пророцтв на користь тих “на котрих кінець віку прийшов”. В даному видиві показалися йому чотири живі сотворіння, з котрих кожде мало чотири лиця і чотири крила: “І лиця їх і крила їх угорі були розділені, та в кожного по двоє крил сходилось одно з одним, а двоє вкривали тіло їм. І йшли вони, кожен у сторону перед себе; куди поривав їх дух, туди ж і йшли вони; йдучи ж, не повертались. А вид тих животин був, наче жар огняний, як смолоскипи; огонь ходив між тими животинами сюди й туди, й блищав огонь вельми ясно, й вилітали з огню блискавки. І ввихались, животини сюди й туди, наче блискавиця мигає”. — *Езекиїл 1: 11—14.*

В тому видиві бачив також Езекиїл чотири кола рівної форми. “І придивлявся я тим животинам, аж ось — на землі коло тих животин по одному колесу перед чотирьома лицами їх. І були колеса видом і роботою, наче блискучий хризолит, і всі четверо були одна-

Видіння Езикиїла — символ організації Божої.

ковісінькі, а по вигляду їх по споруді здавалось, неначе одно колесо було в другому колесі. А йдучи, йшли вони по чотири боки; не звертали на бік, ідучи. Обідде ж їх — високе й страшне, й було повно очок в обідді навкруги в усіх чотирьох. І як йшли животини, так йшли й колеса коло їх, а як вони здіймались угору від землі, здіймались і колеса. Куди хотів йти дух, туди йшли й вони, й здіймались колеса разом із ними; дух бо тих животин був у колесах. Коли ті йшли, так йшли й колеса, а як стояли, то стояли й вони, як же ті здіймались від землі, здіймались і колеса разом із ними; бо дух животин був у колесах. А над головами в животин була подобина твердині, блискача, як подобина пречудного кришталю, що понад головами в їх розпростиралася. А під твердинею розпростирались їх крила, просто одно до другого, й в кожній було їх по двоє, що вкривали їх тіло. І як вони йшли чув я шум їх крил, ніби бурханне великої води, неначе грім Всемогучого, голосний шум, як це гуде в військовому таборі; а коли вони зупинялись, то крила спускали. Бо як давався чути голос з понад твердині, що була над головами в їх, тоді вони зупинялись і опускали крила”. — *Езекиїл 1: 15—25.*

А опісля бачив пророк в своєму видиві розпростерте і понад тим розпростертим, взнесле над всім жиючим і нежиючим, показався вид престолу, на котрім сиділа надзвичайно прекрасна істота, оповита в досконале світло. “А понад твердинею, що була над головами в їх, була подобина престолу, з вигляду, як би з каменя сапфіру, а над подобиною престолу

видко було подобину чоловіка, що сидить на йому. І видів я наче палаючу мідь, як огняне сяєво в середині його кругом; від поясниці його й висше, та й від виду поясниці його й низше бачив я, наче огонь, і було промінне навкруги. Якою буває веселка на облаках в дощовий день, такий вид мало те сяєво навкруги. Оттакий був появ подобини слави Господньої. Побачивши її, впав я на лице своє, а відтак почув голос говорючого”. — *Езекиїл 1: 26—28*;

Число “чотири” є числом, представляючим Божу повноту. Видиво говорить, в спосіб пророчий, що є щось виконане. Мова йде тут про явище або пророцтво, котре в назначеному часі повинно виповнитися. Живі сотворіння і неживі річи або знаряддя, знаходяться в тому явищі, разом роблять враження дуже великої, живої до воза подібної організації, сягаючої аж до неба, в котрім престіл свій має Бог. В тій організації по Єгови появляється Його Великий Священник і Виконавець Його волі, Христос Ісус. З Ним сполучені є в небі і становлять часть Його живої організації отті вірні послідовники Ісуса — включно з апостолами — котрі колись померли і для котрих Господь зготовив місце в організації Божій. Від часу коли Господь прийшов до свого храму вони були збуджені і поміщені в свої становища.

Далі знаходяться в організації херувими; є вони виконавчою владою Єгови, а також членами Його організації. Окрім того знаходяться легиони чесних і потужних ангелів, котрі всі займають свої призначені місця в організації Божій і котрі виконують свої особливі обов’язки. В долині на землі знаходиться останок, котрий

становить “ноги” Христа; є то останні члени тіла Христового на землі, котрим Господь приготував місце, щоби знаходилися в організації Божій і були діяльними; виконують вони то, що Господь їм дає до чинення, і становлять складову частину організації.

Та в видиві через символи предствлена ціла організація обертається всередині колеса Божої мудрости і керована є через досконалу мудрість з неба. Видиво те говорить в той спосіб пророчно про досконалу і потужну організацію. Пророк говорить: “Й вилітали з огню блискавки”.

Мусить то означати, що Єгова висилає свою правду через свою організацію і що блискавки представляють ясність правди, котра походить від Єгови. Згадане видиво є пророцтвом будучи тепер в стані виповнення; тому то з того часу, коли Господь прийшов до свого храму організація та є діяльна.

Благословення членів

Сотворіння на землі, будучи членами організації Божої є незначні до рахунку і зі всіх сторін оточені ворогами і їх знярядами. Не потребують однако журитися, і вони не журяться, люблять вони Єгову звершеною любов'ю, “а звершена любов геть виганяє страх”. (*1 посл. Йоана 4: 18*) Для їх захисту повелів Господь своєму пророкові написати наступні слова: “Для Тебе, Господи, підношу душу мою, Боже мій, на Тебе я вповаю, не дай Мені осоромитись, не допусти, щоб вороги мої втішались побідою надо мною”. — *Псалма 25: 1, 2*.

З приводу їх звершеної вірности відносно Господа, Учителя їх не відійдуть (інший пере-

клад: не будуть відкинуті) більше від них. (*Ісаія 30: 20*) Вони не мають страху, так як Єгова тримає над ними свою охоронну руку. (*Ісаія 51: 16*) Єгова запровадив їх до свого дому і говорить до тих, котрі знаходяться в скритому місці Всевишнього: “не злякаєшся перед страхом серед ночі, перед стрілою, що в день летить”. — *Псалма 91: 5*.

Пророче видиво Езекиїла і його виконання показує, що вірні святі — як апостол Павло — вже є збуджені і поміщені на свої становища в організації Божій на небі. Члени останка на землі найперше мусять через воскресення досягнути переміни, поки зможуть зайняти подібне святе становище в невидимій організації Божій. Переміна та наступає при їх смерті, так як є вони прийняті до завіту при жертві. Поки є вірні, то не мають вони жодного страху перед смертю, так як Ісус дав пророцтво, котре тепер виконується з того часу, як Господь буде Сион; воно звучить: “Блаженні мертві, що в Господеві вмирають від нині. Так глаголе Дух, - що упокоїлись від трудів своїх; діла ж їх ідуть слідом за ними”. — *Одкриття 14: 13*.

Ті вірні є в Господі; є вони членами земної часті Його організації, а якщо вірні перебувати в ній будуть до часу їх воскресення, тоді переміна їх наступить в миг ока. До тих говорить Господь: “Будь вірний аж до смерті, і дам тобі вінець життя”. (*Одкриття 2: 10*) Благословенний є сьогодні чоловік, маючий свідоцтво Ісуса Христа, що належить до організації Божої і котрий цінить великі привилеї дані йому, щоби виконати оприділене йому в тій організації завдання.

ГОЛОВА 6

Організація сатанська

ВЕЛИКИЙ Пророк Єгови предсказав друге чудо в небі, котре мало показатися клясі храму: “І з’явилась друга ознака на небі; і ось, змії великий, червоний як вогонь, у котрого голов сім і десять рогів, а на головах його цім корон. А хвіст його тягнув третю часть зір із неба, і кинув їх на землю. І став змії перед жінкою, що мала родити, щоб, коли вродить, пожерти дитину її”. (*Одкриття 12: 3, 4*) Слова ті є пророцтвом і доказують, що приблизно виповняється воно в тім самім часі, як і пророцтво про жінку, котра як говорить Святе Письмо породила сина-хлопятко. Якщо висновок той є вірний, то тоді ми повинні знайти кілька фактів вказуючих на виповнення того пророцтва.

Пророцтво описує великого рижого змія, котрий готовий був пожерти дитину жінки, скоро як народиться. Змії — то одно з імен, котре Бог дав дияволу. Ім’я то означає сатана, ворог і всі безбожні знаряддя якими він послуговується. Рижий (інший перев. червоний як огонь) вказує, так само як огонь, на щось, що нищить. Змії означає пожиратель. “Червоний як огонь” змії представляє диявольську і крайнє злобну організацію, котра старається проковтнути або знищити Сион і сина хлопятко,

тобто новий народ або новий уряд, котрий має управляти світом в справедливості.

Випливає з того висновок, що “змій великий, червоний як огонь” в пророцтві є образом ворожої Богу організації сатанської. Організація сатанська складається з видимої і невидимої частини, так як сатана є невидимим для ока людського сотворіння духовим. Число сім є символом повноти речей невидимих, підчас коли число десять — символом повноти речей видимих для людей. Обидва числа є символічні і ужиті є через Бога. Представляють вони цілу організацію сатани зарівно видиму і невидиму. “Сім корон” зображає всю силу і ввесь авторитет виконуваний над його організацією, яко також і факт, що та пануюча влада є для чоловіка невидимою. “Десять рогів” є символом цілої влади пануючої над всіма народами землі. Ісус говорив своїм ученикам, що сатана-диявол є невидимим володарем світа і Йому ворожо противиться. (*єв. Йоана 14: 30*) Апостол Павло виповів подібне свідоцтво. — *2 посл. до Коринтян 4: 3, 4.*

Розумною річчю є припускати, що невидима організація сатанська має підрозділи, котрими завідують другорядні правителі; такий висновок попертий є також через Святе Письмо. Знаємо, що то має місце в невидимій частині, а частина видима відображає завсіди стан, існуючий в частині невидимій. Крім того пророк Божий згадує про “князя Перського” і “князя Грецького”, котрі ворожо протиставилися ангелові Господньому. (*Даниїла 10: 13, 20*) Мусить то означати, що диявол визначив по одному за-

ступнику-князю над народами або земними відділами своєї організації. Апостол Павло говорить про них як “миродержителями тьми” і пише, що воюють вони проти членів організації Божої. — *посл. Ефесян 6: 12.*

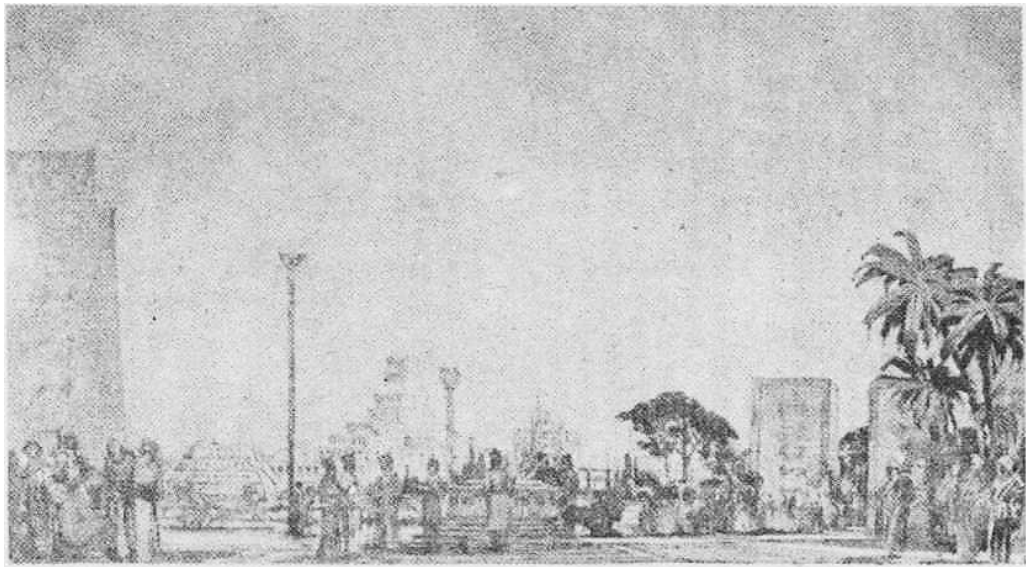
Багато людей попало в сіть і повірило, якщо він (сатана) не має жодного значіння, що вже від давна є зв’язаний і що не має організації. Багато припускало, що диявол має роги і копита і що носить з собою огнетривкий рожен, котрим поміщує огонь в своєму пеклі і котрим мучить сотворіння попадаюче в його руки. Сатана сам є автором всієї тої фантастичної брехні, котрою послуговуються його представники, щоби впровадити людей в замішання і тримати їх в несвідомості що до його дійсного поступовання.

Святе Письмо однако виразно показує, що сатана є нав’язчивим, хитрим, двох’язичним, облудним і при помочі сильної брехні ділаючим ворогом проти справедливості. Видається він за ангела світла, з’єднуючи свої смертоносні брехні з певною дозою правди, щоби обманути простодушних людей. (2 *посл. до Коринтян 11: 14; 2 посл. до Солунян 2: 9*) Методи його є так витончені і хитрі, що багато добрих християн склонив до припущення, що він не має нічого спільного з теперішніми урядами світовими; і тільки порівняно небагато коли-небудь пізнало і властиво оцінило факт, що диявол має потужну організацію. Здається буде річчю важною і необхідною зробити доказ існування його організації і обговорити виникнення її, і ціль тої організації.

Вавилон

Через захланність люцифер склонний був до бунту і тому то стався сатаною, ворогом Божим. Прагнув він зайняти зверхність над іншими сотворіннями, щоби йому поклонялися і хвалили його так, як сотворіння поклоняються перед престолом Єгови і Його шанують. *Люцифер* приступив до установаження своєї організації, однаково між сотворіннями духовими як і між людьми. На землі організував він людей в системи релігійні. Опісля організував потуги капіталістичні і піддержав їх системою військовою, а також організаціями політичними. Цілу ту організацію з'єднав з релігією і настановив провідників фінансових і політичних відділів своєї системи “найвизначнішими” стада релігійної частини організації і в той спосіб об'єднав всі три складові частини. Вавилон удачно представляє групу релігійну, Асирія групу політичну, а Єгипет групу комерційну його потужної організації. Рівнож в державах універсальних, котрі прямували по згаданих вище потугах, ці три елементи — комерційний, релігійний і політичний — завжди займали переважаюче становище і виступали яко потуги пануючі.

Вавилон заложений був через Нимрода, котрий був сином Хуша, а Хуш був сином Хама. “А початок царювання ж його розпростерлось на Вавилон, і Ёрех, і Аккад, і Капне у Синейр землі”. (*1 Мойсея 10: 6—10*) Ім'я Нимрод означає “бунтівник” або “правитель” (Конкорданс Груденса). Нимрод полишив землю, котра оп-

Ваилон. Символ організації сатанської, котра володіє через релігію

риділена була його праотцю Хамові і пішов до північної частини краю, котра оприділена була Семові, і осівся в землі Синейр. В тому виявив він самолюбного і бунтівничого духа сатани. Здається буде річчю важною, що в часі, коли вірні люди мали бути післані до обіцяної землі Ханаан, Бог покликав Авраама, вивів його з землі, опанованої сатаною і його представниками і в той спосіб забрав його з властивого місця народження організації сатанської.

Вавилон або Вавель походить від слова Вав-іль і означає “ворота Божі”. Гебрайське слово Вавель означає замішання: “Тим проложено йому ім'я Вавель: бо там помішав Господь мову всієї землі, і звідти розсіяв їх Господь по лицю всієї землі”. (*1 Мойсея 11: 9*) Вавель також є названий Сесак (Сисакі); є то ім'я Бога місяця. Місто Вавилон збудоване було через Нимрода (бунтівника) з явним заміром зробити ім'я кому-то іншому, але не Єгови, правдивому Богові. (*1 Мойсея 11: 4*) Факт, що тому місту була дана назва Вав-іль доводить, що збудовано було на злу насмішку Єгови і що від самого початку було організацією ворожою. Названо воно було так для виклику і глузування зі Всевишнього. Святе Письмо показує, що божество того бунтівничого міста називалося “Вил”. (*Ісаія 46: 1; Еремія 50: 2; 51: 44*) Такий авторитет як Стронг говорить, що Вил є скороченим ім'ям “Вaal”, котре означає містер, муж, бог або пан. Єгова є Богом, Господом і мужем свого народу і своєї організації. (*Ісаія 54: 5*) Сатана, названий також Вил або Ваал, завжди був господом своєї організації на землі,

Будівництво Вавелонської вежі. Бог показав свою велику силу і поламав план сатани

котра започаткована була через Нимрода як її видимого зверхника. Нимрод стався мужем своєї власної матері. Сатана створив і став мужем своєї організації Вавилон. Цілий набуток сатани був здобиччю його похитливої захланності. Єгова говорив через свого пророка: “О, ти, що живеш над великими водами (народами) багатий на скарби! прийшов кінець твій, — міра захланності твоєї” (*Єремія 51: 13*) Єгова дав сатані ім'я змії, котре означає пожирач або проковтувач і в той спосіб окреслив Єгова Вила (Ваала) як бога Вавилону, а місто або організацію Вавилон як пожираючу організацію диявольську. — *Єремія 51: 34*.

Убожествення Ваала було тою диявольською релігією, котра була впроваджена. Її послідовники поклонялися дияволу так, як він собі того бажав. (*1 кн. Царів 16: 31, 33; 18: 19, 40*) Релігія була найважливіша частина організації міста Вавилону, через то з певністю мала замір відвернути увагу людей від Єгови Бога і склонити їх до пошани диявола і його діл.

Правильний погляд в тій наслідуваній назві “Вил” означає “баламут”, а то впливає думка, що вавилоняни убожествили Вила, а не Єгову як Того, Котрий помішав мову. Помішання мови в Сеніяр стало з причини переступу сатани і його представителів, і тому сатана справедливо названий є баламутом. Сатана помішав релігійні визнання і обряди і засліпив людей відносно правди. Бог говорить через свого пророка проти диявола і його організації і повелів слугам: “Звістуйте й розголосіть між народами, й поставте стяга; виявляйте, не

замовчуйте і Говоріть: Вавилон звойовано, Вил осоромлений, Мєродах покрушений, осоромлено й другі образи його, порозбивано ідоли його! ”— *Єремія 50: 2.*

Нимрод перший цар того безбожного міста, був велетнем і потужним мисливцем диких звірят; був він також великим воїном і здобував різне добро через рабунок і вивисшився понад Єгову в очах людей. Склонив він до цього думку провідникам релігійним, визискувачам, мілітаристам і політикам. Із цього стає ясно, що головною ціллю організації, яка в той час стала об’явленою, було впровадження почитання диявола і зневаження імені Єгови.

З бігом часу Навуходносор якo управитель Вавилону був замісником Нимрода. Він також дуже попирав диявольську релігію: “Бо царь Вавилонський стоїть на роздоріжжі при почині двох шляхів, а щоб угадати, перемішує (в сагайдаці) стріли, питає в терафима, зазирає в печінку”. (*Езекиїла 21: 21*) “Цар Навуходносор зробив був золотого ідола на шістьдесят ліктів заввишки, на шість ліктів завширшки, поставив його на полі Деїрі, в краю Вавилонському”. (*Даниїла 3: 1*) Був він злим тиранським і крутарським правителем. Пророк Єгови говорить про Навуходносора, царя Вавилонського, якo про змія: “Пожирав мене й гриз мене”. (*Єремія 51: 34*) Таким способом, Бог через свого пророка називає царя представником диявола і дає йому одно з його імен. Той самий пророк називає також царя Вавилону царем Сесахським. — *Єремія 25: 26.*

Пророк Ісаїя утотожнює Люцифера виразно як правителя Вавилону і підтверджує тим самим то, що Бог про те сказав через Єремію: “То висьпіваєш у пісні побіду над царем Вавилонським і промовиш: Ось, не стало мучителя — скінчився грабіж. Як же це ти впав із неба, досвітня зоре? Ти розбився об землю, що топтав народи! Ти ж говорив в серці своєму: Взійду аж на небо, над Божими зорями престол мій поставлю, й засяду на горі між богами, на краю півночі”. (*Ісаїя 14: 4, 12, 13*) Відповідає то фактові, що Нимрод установив свою організацію в Вавилоні на півночі замість на півдні і що при тому цілтю установлення його організації було вторгнутися на всі території.

Доказ сильний і переконуючий повідомляє про те, що сатана, той старий Вуж, диявол — є царем, правителем, богом і мужем Вавилону. Вавилон є його жінкою і через то зображений через зіпсуту, аморальну жінку. Сказано, що Вавилон представляє священство, котре спочатку було подібно воротам до хвали і до Бога, але пізніше впало і сталося воротами блудів, замішання і позору, переважно з кукілью і блудників складаючоюся масою. Святе Письмо не попирає того висновку. Вавилон ніколи не був названий організацією Бога або Христа. Вавилон ніколи не знаходився по стороні Бога, а був зорганізований химерним і насміхався з Єгови, відданий був релігії диявольській і через це не міг відпасти від Єгови. Вавилон зовсім не міг представляти відщепленої релігії, а був скоріше здавна існуючою диявольською релігією і диявольською організацією. Факт, що сатана

зумів окрім інших релігій, також притягнути “релігію християнську” до своєї організації є чимось іншим.

Від часу її заложення на рівнині Синеяр, Єгова назвав ту організацію Вавель або замішанням; тому Вавилон не може представляти організації, котра колись мала бути воротами до Його хвали. Починання в Синеяр назвав Бог замішанням, так як Вавилон було місцем, де помішав Він мову людей. Вавилон почитав диявола від самого початку. Факти показують понад всякий сумнів, що Вавилон (Вавель) є організацією створено через архиворога Єгови, через сатану-диявола. Ім'я те від самого початку підкреслило організацію сатанську. Якщо Бог називає її дівицею, то безумовно є то вираження іронічне і насмішливе. — *Ісаія 47: 1.*

Святе Письмо показує, що диявольська організація складається із двох частей, по-перше з частини для людей невидимої, котра виконує властиву верховну владу і що панує над цілою організацією, а по-друге з частини видимої для людей. Організація та також є названа “теперішнім злим світом”, котрого богом є сатана. (*посл. до Галат 1: 4; 2 посл. до Коринтян 4: 3, 4*) Часть невидима є названа “небом”, підчас коли видима часть називається “земля”, коли є для чоловіка видима (2 посл. Петра 3: 7) “Слово пророче про Вавилон, висказане Ісаєм, сином Амосовим:... Я скараю люд за зло, й безбожників за їх беззаконня; зроблю кінець гордині пишних, і впокорю надутих гнобителів. Тим то Я потрясу небом, і земля порушиться з свого місця від гніву палкого

Господа Саваота в день палаючого гніву Його”. — *Ісаія 13: 1—11, 13; Одкриття 17: 3—5, 18.*

Спосіб будови стародавнього Вавилону представляв рівнож становище небесної як і земної складової частини організації. З джерела в Едені виходила ріка Єфрат, удачно зображаючи людство по вигнанню чоловіка з раю. Місто Вавилон збудоване було по обох сторнах ріки, котра плила з півночі на південь і в той спосіб поділила місто на дві частини. В одній частині міста поставлена була святиня, а в другій частині палац. Обидві частини міста сполучені були з собою прекрасним мостом і підземним переходом. Обидві ті частини оточили до деякої міри ріку, котра через них пропливала. Ріка представляє народи, гноблені видимою і невидимою організацією диявола і правителями її. Там “над рікою” знаходиться місцеперебування його правління, а організація його несена і піддержана є через народи. Вавилон названий є в Святім Письмі “блудниця”, а пророк Божий описує його яко сидячого на масах людей і на народах. — *Одкриття 17: 15.*

Моральний стан

Святе Письмо оскаржує і обвиняє місто Вавилон в розпусті, чужоложстві, чародійствах, мордерствах і много других лиходійствах. (*Одкриття 17: 5, 6*) Вавилон, то місто велике, що “пристрастним вином блудодіяння свого напоїв всі народи”. (*Одкриття 14: 8*) “Бо пристрастним вином блудодіяння свого напоїла всі народи, і царі земні блудили з нею, і купці земні

з превеликої розкоши її збагатіли”. (*Одкриття 18: 3*) “Оставайся ж із твоїм знахарством та з безліком чарівників твоїх, що змалку тебе так займали; хто знає, може допоможеш собі, може й переможеш? Ти аж утомилась, слухаючи дорадників твоїх; нехай же виступлять ті дослідувачі небес, і зіздарі, й ті, що з нового місяця віщують; нехай вони врятують тебе від того, що невідкладно прийде на тебе”. (*Ісаія 47: 12, 13*) “Твої бо купці були вельможі земні, і твоїми чарами зведені всі народи”. (*Одкриття 18: 23*) “Це бо земля бовванів, і вони побезуміють перед страшною карою, насланою на їх ідоли”. (*Єрємія 50: 38*) “Вино його пили народи й метались, мов біснுவаті”. (*Єрємія 51: 7*) “Велика блудниця, котра псувала землю блудодіянням своїм”. — *Одкриття 19: 2*.

Святе Письмо злучує вино з блудницею. Звичайно не йде мова тут про звичайне вино, поглядом котрого певні духовні і оборонці заборони алкоголю займають так вороже становище. Господь пояснює, що означає вино говорячи: “Бо й вони од вина спотикаються й збиваються напоями з дороги”. (*Ісаія 28: 7*) “Вони п’яні, хоч не від вина, — заточуються, хоч не від напою”. (*Ісаія 29: 9*) Ясно є, що вони п’яні від богохульних річей, котрі диявол казав розповсюдити і голосити. Розходиться про вино тої блудниці, про сфальсифіковане вино правдивої організації Божої. “Премудрість... заколола жертви, налила вина й приготувала стіл у себе”. — *Прип. Солом. 9: 1, 2*.

Подана була думка, якими “вино блудодіяння її” означало злучення системів церковних з

урядами цього світа, отже через то сполучення стала явною їх невірність поглядом “Олюбленого” Ісуса. Чи ж та думка не є справедлива? Ані буквальний ані символічний Вавилон ніколи не був заручений з Олюбленим Ісусом і через то не міг бути винним блудодійства. Вавилон вступив в зв'язок супружний з дияволом і з ним є сполучений, а установлені через його науки приводили до розповсюдження блудодійства і чужоложства. Царі земні творили з ним блудодійство (кокетничали з ним). Вавилон, діло сили диявольської через нікого іншого не міг бути представлений, як через нечисту дівицю, і в очах Божих є незвичайною організацією; тому то також такі пануючі правителі землі, котрі з ним примирилися і прийняли його релігію, мусять бути винні в нечистості; а яка-будь система, котра колись належала до організації Божої, а сполучилася з Вавилоном і була через його зведена мусить бути винна в блудодіянні і чужоложстві. Почитання божків, особливо через тих, котрі колись знаходились в стані завіту з Богом, п'ятнує тих почитателів яко блудодійників і нечистих; а Вавилон є винний, що створив все те.

“Він (Йорам) позаводив також і висоти на горах Юдейських, і завів розпусту між Єрусалимцями й попусував Юдею”. (2 *Паралипоменон* 21: 11) Мешканці Єрусалиму були завітующим з Богом народом, коли однак прийняли релігію диявольську і допустилися вони блудодійства з організацією диявола, то є з Вавилоном. То саме правило є також застосоване до духового Ізраїля. Ті, котрі колись належали

до завітуючого з Богом народу, а опісля однаково зап'ятувалися вином або фальшивими науками диявола і прийняли релігію диявольську, творили блудодійство з Вавилоном-матір'ю розпусти, взяли на себе його ім'я, і були прийняті до його родини.

Єгова називає Вавилон яко "мати блудницям і гидотам землі". Є він матір'ю всього, що в очах Божих є гидотою. Є матір'ю "гидоти спустіння" передсказаної через пророка Даниїла. (Маттея 24: 15) Ім'я Вавилон в першому разі відноситься до сатанської організації і стосується також до цілого насіння, яке видає та організація, і котре настановляє то безбожне правління.

Властивим заміром сатани є говорити неправду Єгові, відвернути від його людей і змусити їх, щоби його шанували. Сатана добре бачив, що всі сотворіння Божі, котрі люблять Сотворителя будуть співати Йому хвалу і Його будуть шанувати і для того покликав до життя власну свою організацію і від самого її початку настановив релігію її головною складовою частиною; наступно приєднав до своєї організації чинників комерційних і політичних або пануючих і вони прийняли тоді релігію диявольську. Є то елемент релігійний його організації, котрого сатана найбільше вживає, щоби засліпити людей поглядом Єгови Бога; тому то елемент релігійний від самого початку був вчинений найважливішою складовою частиною, котра в очах Божих є найбільше гідна покарання.

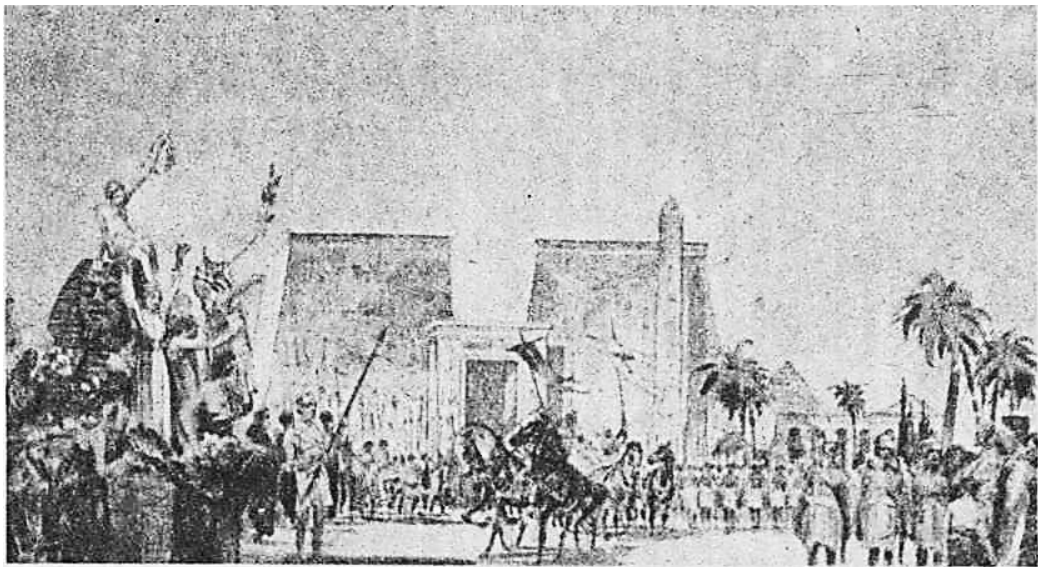
В часі, коли в нім знайдена була несправедливість, належав люцифер до організації

Божої. Керуючись жадністю, щоби сотворіння його убожествляли, створив він безбожну релігію. Через могутність своєї діяльності створив він при допомозі чинника комерційного великий галас, а з його самолюбного бажання панувати над сотворінням зродилися політичні або пануючі чинники його організації. — *Езекиїла 28: 14—18.*

Невірність склонила Люцифера до бунту проти Бога, до створення безбожної організації і статися її мужом. Вавилон представлений через то, яко нечиста дівиця і підкреслює незвичайну організацію; є значить матір'ю систем “блудодійних”. Видима складова частина організації сатанської, іменно уряди земні, символічно представляють її яко “звіра”, тому що є тверда, крутійська і тиранська. Сатанська організація взнесена або підтримувана є через того “звіра” і сидить на народах землі і опановує їх. (*Одкриття 17: 3, 5, 15, 18*) Пророк Божий називає диявольську організацію “царицею царств” (*Ісаїя 47: 5*). Є то вираження іронічне. Докази Святого Письма доказують через то переконуючо, що Вавилон зорганізований є через диявола і є диявольською організацією.

Єгипет

Постільки Вавилон найперше був зорганізований, то однак Єгипет був першим народом у великій перевишнюючій силі. Верховною владою Єгипту було військове правління, котре знаходилося за групою фінансового уряду. Здобуток власності і стан власності є властивою

Єгипет. Символ організації сатанської, котра володіє через комерцію і військо

причиною запровадження військового правління. Всі майже війни були викликані через розпорядження власності інших і запроваджені були через володарів народу внаслідок махінацій великого капіталу. Війни, проваджені з розказу Єгови через Його вибраний народ, мали на цілі виконання вироку Божого на злочинців або вивиснення славного імені Єгови, і завжди проваджені були тільки в цілях добрих. Бог є Життєдавцем і має Він повне право відібрати життя, як то признає потрібним. Того не можна сказати про когось другого. Організація диявола провадила війни для самолюбних і несправедливих цілей і створила до того великі військові потуги.

“Єгипет” є то ім’я, котре дали тій країні Греки і Римляни, але гебрайська назва звучить Мисраїм, що означає “перепинаючий” або “вгамовуючий море”, а то правдоподібно відноситься до того, що перший фараон поправив бік Нілу, захищаючи його греблями. Підтверджують то слідувачі, wypowiedжені устами сатани слова: “Моя ріка, і я її собі сотворив”. (*Езекиїла 29: 3*) Назва Мисраїм, походить від гебрайського слова Мазор, котре внаслідок перекладу Стронга означає “вал, пагірок, обложення і утиск”. Нераз гебрайський вираз Мазор ужитий є також яко назва, що відноситься до Єгипту. — *гляди Ісаїя 19: 6; 37: 25; Михея 7: 12.*

“Рахаб” означає “пишний”; назва та відноситься до релігійної системи Єгипту, а іменно внаслідок його пихи, зарозумілості і хвастливості поглядом Бога. (*Псалом 87: 4; 89: 11*) “Земля Хама” є дальшим определением на

Єгипет, правдоподібно з приводу одного з синів Хама, котрого ім'я було Мисраїм. — *1 Мойсея 10: 6.*

В давніх часах Єгипет, особливо вздовж Нілу, був дуже урожайний. Збір його залежний був від регулярних щорічних виливів Нілу. Народ убожествляв ту ріку, певно тому, що сатана ужив того середовища, щоби відвернути єгиптян від правдивого Бога і склонити їх до віри, що благословенства дають їм їх боги, котрих зверхником був він сам. Святе Письмо дає до зрозуміння, що в Єгипті ніколи не падав дощ. (*5 Мойсея 11: 10, 11*) Град, блискавиці і громи очевидно неznані були єгиптянам, аж Господь в часі, коли післав Мойсея зіслав на них нещастя. “А так простягнув Мойсей палицю свою до неба, а Господь дав громи і град і впав огонь на землю і спустив град на землю Єгипетську. І був град і огонь змішаний з градом тяжким дуже, якому не було подібного во всій землі Єгипетській, відколи в ній почали мешкати”. (*2 Мойсея 9: 23, 24*) Незвичайне явище природи яким був огонь, — спадаючі на землю якби яскраві блискавиці, звернуло увагу людей на факт, що Єгова є безперечно потужним Богом, а це зробило Йому ім'я у людей.

Тубальці Єгипту обтяжені були шкірними хворобами, що вказує на нездоровий стан крові, а з того можна додуматися о злих, грішних співвідносинах, тому що життя є в крові. Бог говорив своїм людям, ізраїльтянам, якщо будуть покірними і послухають Його голосу, тоді не зішле на них жодної з тих хвороб, котрими покарані були єгиптяни. (*2 Мойсея 15: 26; 5*

Мойсея 7: 15); а також в разі непослушенства поглядом Бога мали бути зіслані на Ізраїльтян подібні бридкі хвороби якими обложені були Єгиптяни. (*5 Мойсея 28: 27, 60*) В той спосіб Бог хотів навчити свій народ, що Він тільки має силу усунути гріхи і хвороби.

Єгиптяни знані були тим, що уміли обходитися з кіньми. “Коні приводжено Соломонові з Єгипту... А виводив Соломон з Єгипту й з Куви; царські купці вистачають бувало їх із Куви за певну плату за колесницю плачено в Єгипті шістьсот срібних секлів, а за коня по сто п'ятьдесят”. (*1 Царів 10: 28, 29; гляди також Езекиїла 17: 15*). Коні ужиті були переважно для військової цілі; вози тягнули коні, котрі також служили до війни. То знаряддя зробило Єгипет великою потугою військовою, котра панувала над всіма іншими народами. З приводу того, що надуживання кіньми, котре підорвало заінтересовання до Бога, Господь не виражається позитивно про них. Він говорить; “Горе тим що до Єгипту за підмогою ходять, і надію покладають в конях-колесницях, тим що їх багато, а до того й в кінноті, тим що вона сильна, а на святого не зважають і до Господа не прибігають”. — *Ісаїя 31: 1—3*.

Незадоволення Боже з приводу уживання коней, виражається також в тому, що повелів Йосії осунути їх. “Далі знехтував коні, що царі Юдейські ставляли сонцеві навперід ввіходу в храм Господень коло світлиць скопця Нетан-Мелеха, в Фаруримі, колесниці ж сонцеві попалив огнем”. — *2 Царів 23: 11*.

Вороги Ізраїля прибули кіньми і возами, щоби воювати з народом Божим. “І рече Господь Йозеєві: Не лякайся їх: завтра о сій добі всі вони лежатимуть перед синами Ізраїля, коням же їх поперерізує жили, а колесниці їх попали огнем”. (*Іс. Нав. 11: 6*) Якщо коні будуть безвладні через підрізання жил, тоді стаються нездібними до вживання. Давид зробив то саме з кіньми Сирійців. — *2 Самуїла 8: 4*.

Не виглядає на то, якими “кінь” вказав на науку; кінь скоріше зображає в особливий спосіб війну, політику і пропаганду воєнну і т. п. і тому напевно представляє організацію військову.

Дальший доказ, що Єгипет був мілітарною силою, показано є в тому, що Єгиптяни ненавиділи спокійний труд пастирів овець. “Обридливістю Єгиптянам є всякий пастух скота” (*1 Мойсея 46: 34*) Є то добре знаний факт, що люди або організації, котрі займаються кіньми і знаряддям військовим, можуть мати тільки легковажність до роботи пастирів. То спостерігалось також у Єгиптян; а Господь вказав на то в своєму Слові.

Єгиптяни почитали диявола і практикували диявольську релігію. Магіки Єгипетські були ученими або астрологами; креслили вони магічні лінії і кола і твердили, що через то можуть об’явити долю, яку їх невидимі боги призначили для чоловіка. Сила фінансова і військова піддана була релігії диявольській, котра також була практикована через чинник політичний або пануючий. Правителі були проти Єгови і притисняли народ. З обуренням сказав цар до

Мойсея: “Хто сей Господь (Єгова), щоб я послухав голосу Його”. — *2 Мойсея 5: 2*.

Вороже відношення до Бога ужите через диявольську релігію Єгипту виражене є в слідуючих текстах: “І над усяким богом Єгипецьким сотворю суд, Я Господь (Єгова)! ” (*2 Мойсея 12: 12*) “І сталося рано, і занепокоївся дух його; і пославши і поскликав усіх ворожбитів Єгипту та всіх мудреців його. І фараон розповів їм свій сон, — та ніхто не міг відгатати їх фараонові. (*7 Мойсей 41: 8*) ” “І знемошіє дух Єгипту в йому, й оберну в ніщо раду його, — й стануть вони шукати помочі в ідолів, у чарівників у заклинателів мертвих та ворожбитів”. (*Ісаія 19: 3*) “Покрушить стовпи (боввани) Бет-Самиські в землі Єгипетській, і попалить храми богів Єгипетських”. — *Єремія 43: 13*.

Пануючими володарями Єгипту були ж цар і князі, професора релігії, мілітаристи і будівничі. “Князі фараона бачили її (Сару) і хвалили її перед фараоном”. Показує то, що фараон уживав своїх політиків в цілях особистих. Про Йосифа в Єгипті є написано: “Післав цар і виступив владика народів, і вислобонив його; поставив його господарем над своїм домом, і правителем над усім маєтком своїм. Щоби князів його здержував, як знає і старших його розуму навчав”. — *Псальма 105: 20—22*.

Особливою опікою оточено релігійних крамарів Єгипту: “Тільки землі священників не купив: бо священники мали свій пай від фараона і жили з того паю, котрий дав їм фараон: тому і не продавали землі своєї”. (*1 Мойсея 47: 22*) Диявол постарався про те, щоб про-

відників релігійних особливо забезпечити. Диявол завжди вивисшав релігію і висував її на перший план.

Про воєнні сили фараона є написано, що мав велику кількість возів і коней до возів і багато візників. (2 *Мойсея* 14: 7, 9; 15: 4) “Сід-лайте коні та всідайте, ви їздеці; ставайте в ряди в своїх шоломах: гостріте списи, вдягайтесь в панцирі! Це Єгипет піднімається мов ріка мовби води потока розбуялись. Підіймусь мов-ляє, покрию країну, погублю міста і їх осадників. Сідайте ж на коні; летіть колесниці; виступайте силачі, — ви Етіопії, Ливії, й узброєні щитами Лидійці з натягнутими луками в руках!” — *Єремія* 46: 4, 8, 9.

В доказ того, що єгиптяни були великими архітекторами і будівничими, стосується їх, що є написано в 2 *Мойсея* 1: 11, а іменно: “І поставим над ними приставників в роботі, щоб їх мучили паньщиною своєю; і збудували вони харчові городи фараонові: Питом і Раємзес”. В землі Єгипетській вознесено великі піраміди і святині, а то сталося без сумніву під впливом сатани. З’єднані пануючі групи Єгипту були пишні, бутні, кровожадливі, тиранські, зарозумілі і блюзнірські. — *Йова* 21: 14, 15; *Ісаія* 19: 11.

Докази переконуюче показують, що Єгипет був організацією сатанською і що елемент пануючої даної організації складався з потуги фінансової, котра для самолюбних своїх цілей створила силу мілітарну, а політикам повеліла виконувати то, що група фінансова казала робити. Релігійний чинник того народу походив

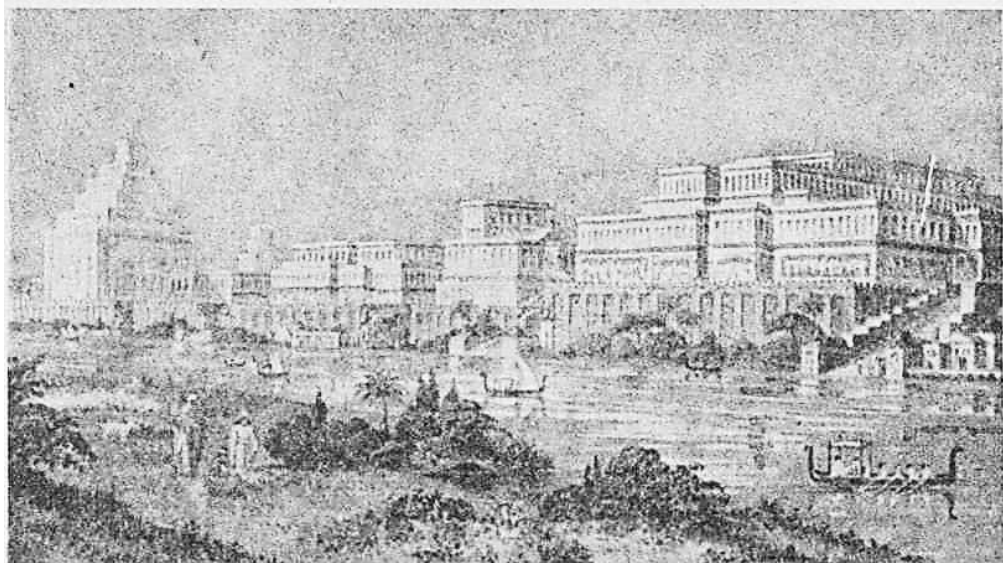
від диявола і робив прикрий вплив на інші пануючі групи. Через то знову було замірено відвернути людей від Бога і тримати їх під контролею диявола, котрий в Єгипті особливо був представлений через фараона-царя. Щоб ще сильніше підкреслити цей доказ свідчить Бог в своїм Слові виразно, що Єгипет є організацією змія або диявола і що та організація була створена через сатану, котрий домагається контролі землі і все, що на ній знаходиться, для своїх самолюбних цілей. “Промов і скажи: Так говорить Господь Бог: Ось на тебе, фараоне, царю Єгипетський, ти величезний крокодили що лежиш посеред твоєї ріки та й мовляєш: Моя ріка, я створив її для себе (через то нехай Єгова не втручається до неї)”. — *Езекиїла 29: 3.*

Простий народ Єгипту підданий був правителям так, як сатана всі народи землі тримає в підданстві через пануючу владу. Простий народ не був так жорстоким до народу Божого як правителі. Прості люди не є неприязними відносно народу Божого, отже ними є певні пануючі чинники. Великий капітал домагається контролювати натуральні джерела багатств землі, котрі Бог призначив для всього народу. Сили фінансові також на погляд, здається, що законно панують над народами і тримають його в своїй силі, а іменно на силі Божого закону. Єгипет був для народу Божого, Ізраїля, домом неволі і так само тримає людей в неволі організація диявольська.

Ассирія

Ассирія також була диявольською організацією. Виступають тут наяву три чинники або пануючі групи, а іменно релігійна, фінансова і політична, але найважливішою складовою частию в Ассирії певного роду була політична релігія, то є влада політична, котра послугувалася особливою формою релігії. Через то належить розуміти, що політики, котрі панували над народом послугоувалися релігією якo средством ведучим до цілі.

Пророчі книги Йони і Наума виключно присвячені Ассирії і Ниневії, її столиці і якнайкраще описують через то стан диявольської організації, де в сідлі буде триматися політична кляса і до перепровадження своїх політичних цілей буде послугоуватися прислужною її фальшивою релігією, притому політична складова частина завжди в спосіб найбільшефективний могла бути підтримана через великі фінансові сили, котрі разом з політиками будуть “правителями” або незвичайними членами в рядах релігійних систем. Донесення пророче відносно Ассирійської світової держави здається ясно передбачує стан, котрий буде існувати протягом часу приготовчої роботи і безпосередньо перед тою великою війною між організацією сатанською і організацією Божою. Іншими словами говорячи, ця пророча записка описує стан, котрий має існувати на землі в часі наближаючогося установаження Царства Божого, тобто в теперішньому часі.

Ніневія, столиця Асирії Символ організації сатанської, котра володіє через політиків

Нимрод був головним представником сатани на землі. Побудував він Вавилон і три інші міста в землі Синеяр і стався великим воякою, воюючим проти спокійно живучих в Месопотамії Сімітів. Асур був одним із синів Сема і він і його потомки осілися в розположеній на північ від Вавилону частині долини Месопотамії. Ниневія була столицею Ассирії і згідно різних Біблійних перекладів збудована була через Асура. Декотрі опрокидають правильність того твердження і дотримуються, що Нимрод збудував столицю Ниневію, і цей аргумент є обґрунтований. *1 Мойсея 10: 10* говорить про початок діяльності Нимрода. Вірші від шостого до двадцятого доносять про синів Хама, між котрими Нимрод був найвизначнішим. Здається, що буде нерозсудливою річчю припускати, якими донесення про ту родину мало бути в середині перерване для звернення уваги на синів Сема, про котрих є згадано далше в цім самім розділі, почавши від вірша двадцятого.

Один з добре знаних англійських переводчиків Біблії (Хіслоп) сильно притримується що властивий переклад повинен звучати як слідує: "А він (Нимрод) зміцнивши (коли збудував Вавилон і Ерех і Аккад і Калне у Синеяр землі через що стався "сильним" чоловіком на землі) вийшов з землі (Синеяр) і збудував Ниневію і Регобод-Ур місто і Калаг". Зверніть увагу, що на сторінках англійського Всесвітнього або Авторизованого перекладу поперто то заключення, котре звучить: "А він (Нимрод) вступив до Ассирії". Маємо тут тим важне підтвердження, що Нимрод розширив своє панування і по-

більшив свою владу на землі, вступаючи до Ассирії загарбав її під своє панування, і заложив Ниневію якої її столичне місто.

Один з пророків Божих називає Ассирію землею Нимрода (*Михея 5: 6*) Так як Ниневія була столицею, через то була також урядова садиба правителя, котрий названий був “царем Ассирії”. (*Йона 3: 6*) Була царською резиденцією другої держави світа, а Вавилон стався столицею третьої держави. Факти ті вказують, що Ассирію і її столицю zorganizував сатана.

Ниневія була містом або організацією з великим значінням і названа є “Ниневія, велике місто”. Дальше говорить пророк: “Ниневія ж була великий город на три дні ходи”. (*Йона 1: 2; 3: 3*). Так як денна подорож Жидівська виносила щонайменше тридцять кілометрів, тому місто то мало по кругу дев'яносто кілометрів. Пророк доносить що було там більше як 120. 000 людей, котрі не вміли розрізнити між правицею і лівицею своєю. Відноситься то напевно до малих дітей, що підтверджує заключення, що вся людність того міста виносила від 600. 000 до 1. 000. 000 мешканців.

В Святому Письмі лев ужитий є яко символ влади. (*1 Мойсея 49: 9, 10*) Дикі леви представляють строгих, жорстоких і тиранських правителів. Такі правителі або політичні знаряддя ділають для самолюбних цілей на приказ впливової капіталістичної сили, а їх поступки покривають облудні провідники релігійні. Описуючи місто Ниневію і його правителя, говорить пророк: “А деж тепер леговище левів, де той простір широкий для молодих левів, де буяли

лев, левиця і її щенята, і ніхто їх не пугав? Де лев що грабив, щоб засичувати свої левенята — душив про свої левиці, той що повно було в берлозі його лупу, в леговищах його здобичі повно? ” — *Наума 2: 11, 12.*

В цих пророчих словах тут є описана банда жорстоких політичних правителів, котрі використовують людей, щоби самі — спільно зі своїми союзниками в диявольській організації — провадити розкішне життя. Надане то донесення пророка було записане з тою ціллю, щоби опізнаний був головний елемент даної частини сатанської організації. Це є доказ того, що згадана тут організація походить від диявола. — *Наума 2: 13.*

Цар хвалиться зі своєї політичної влади і своєї великої політичної організації, тому говорить: “хиваж князі мої не царі? скаже він собі”. (*Ісаія 10: 8*) Ниневія заражена була і зіпсута диявольською релігією. Маємо тут доказ того, що “блудниця” є диявольською організацією і що особливо відноситься до її релігійної частини, котрої диявол вживає, щоби відвернути людей від Бога і щоби провідників як і людей тримати на дорозі темряви і злоби. “Це — за безконечне блудництво, нетрібці принадній, вправній в чаруванні, що блудництвом своїм зводить народи, чарами своїми — племена”. — *Наума 3: 4.*

Диявол послуговується пустослів'ям політичних і фінансових великанів і правителів краю, відвертає їх від правдивої дороги і в той спосіб дістає народи під своє панування. В теперішньому часі багато є доказів того, що також

політики як і великі фінансисти тримають зв'язок зі спиритистами, медиумами і такою дорогою радяться з дияволом. Хотя політики Ниневії провідничили в своїй організації, то все ж таки і група торгівельна мала там значний вплив. Організація Ассирії, а особливо її столиця Ниневія, відома із-за своєї торгівлі і свого багатства. “О, розхапуйте срібло, розхапуйте золото! Ліку нема тут запасам усяких дорогих знарядів”. (*Наума 2: 9*) “Більш у тебе купців, ніж зір на небі, стало; тацясарана розсіється-розлетиться хутко”. (*Наум 3: 16*) Нехай читач порівнює з тим теперішню торгівельну-управляючу військову силу світа і нехай зважить, як вдало її пророк описав вже перед тим далеким часом.

Ассирія і її столиця була великою, сильно укріпленою військовою державою. “Князі [правителі або сильні урядники] твої, мов сарана, гетьмани — як рій мушки [польові маршалки або провідники військові]; як похолодне, ховаються в щілинах мурів, а зійде сонце, — вони розлетілись, і не будеш знати, де вони гніздились [сидять і будуть готові вирушити по приказу їх правителів]”. — *Наума 3: 17*.

Ассирійська армія, котра ставила свої намети перед Єрусалимом, налічувала 200. 000 вояків. Може їх було ще далеко більше; як освітлює пророцтво щонайменше 185. 000 з них вбито було через Господа одної ночі. Цар Ассирії піддав під сумнів Всемогутність Бога Єгови і пробував відвернути від Него навіть вибраний нарід Божий і вчинити його підлеглим сатані. (*Ісаія 36: 13—20*) Показує то з одної сторони

військову силу Ассирії, а з другої сторони, що ужита була через диявола.

Ассирія, а особливо її столиця Ниневія, котра представляє сатанську організацію, опанована була через політиків, висказувачів, мілітаристів і релігійних провідників; була кровожадною організацією, котра інших обкрадала, оббріхувала і ошукувала, а народ експлуатувала і гнобила: “Горе тобі, місто, повне крові й омани й убийства! що в тобі грабежам і кінця не видно! Ось, у тобі чути ляскання пут, гуркотання обертаючихся коліс, ржання коней, торохтіння підсакауючого воза”. — *Наума 3: 1, 2.*

Правителі Ниневії привели самар'ян до землі Ізраїльської. Було то товариство релігійних блудників, котрі поганьство диявольської релігії змішали з правдою Єгови. Господь виразно називає їх “ворогами” свого народу, котрі бажали прилучитися до народу Божого і котрі назвали себе іменем Господнім, одночасно однак практикували в ім'я Єгови диявольську релігію. “І прийшли до Зоробабеля і до голов над поколіннями та й сказали їм: Будемо й ми будувати з вами, бо, як ви, так і ми звертаємось до Бога вашого й приносимо Йому жертви від часів Асардана, Царя Сирийського, що перевів нас сюди”. (*Ездри 4: 2, 3*) Коли вибраний народ Божий відказувався примиритися з ними, тоді ці лицемірні святочники сталися завзятими ворогами ізраїльтян і переслідували їх. (*Ездри 4: 4, 7*) Ассирійські правителі привели тих чужоземців до Самарії, щоби той край знову залюднити, впровадити там диявольську релігію, і в той

спосіб відвернути своїх сусідів, жидів від їх Бога. — 2 Царів 17: 24, 29.

Оті три великі земні організації — Вавилон, Єгипет і Ассирія всі були сатанськими організаціями і показують його організацію з різних сторін. Вавилон є матір'ю, а Єгова представляє її в своїм Слові як ту “велику блудницю” і “матір'ю блудниць”. (*Одкриття 17: 1—5*). Диявольська організація породила всі ті інші організації, котрі до сьогоднішнього дня виступають з нападками на Єгову Бога, окриваючи ганьбою Його ім'я і переслідуючи Його помазанників. То є диявольська релігія, котра завела в блуд політичних володарів і промислових магнатів і спрямувала їх проти Єгови. Слово Боже показує, що політичні і фінансові сили, коли прийде назначений час, пробудяться, здобудуть дещо знання правди і тоді зненавидять стару “блудницю” і також відкриють все, що є облудне в тій безбожній організації. — *Одкриття 17: 1—7; Ісаія 10: 5, 6*.

Ассирія представляє особливо диявольську організацію в тім часі, коли політичні володарі панують над народами і об'єднуються зі своїми союзниками фінансового світу, і під їх керівництвом попирає і підтримує фальшиву релігію; і будуть робити то далі, аж упадок їх заведе в погибель. Єгипет, котрий також був організацією диявола, особливо шанує сильну торгівельну могутність, котра зі своєї сторони створює і утримує військову могутність, підчас коли одночасно політики і релігійні провідники співділають, щоби виконувати політику капіталістичної могутності. Вавилон виступає як

“матір” цілої тої безбожної системи і найперше в особливий спосіб представляє диявольську організацію; а всі, котрі стаються складовою частиною Вавилону, в результаті того отримують його ім'я і названі є Вавилоном.

Фальсифікування

Хто досліджує пророцтва, той переконається, що кожда частина Божої організації на стільки скільки можливо є сфальсифікована (підроблена) і імітована через сатану. Заміри сатани безперечно завжди були скеровані на то, щоби обчернити Єгову Бога, глумитися з Него, осміяти Його, оклеветати і знеславити Його ім'я перед усіма сотворіннями і всіх сотворінь відвернути від Всемогучого Бога. Порівняти цих дві противоположних одна одній силі буде тут дуже корисно.

Правдивий

Всевишній Бог: Він є Сотворителем, Отцем і “мужом” Сиону і є святим.

Сион: Представляє невісту, або організацію Божу; то є мати, невіста, котра породила щось святе і приємне Богу.

Насіння: Помазанець Божий, котрого головою є Ісус Христос Виконуючий заміри Божі.

Фальшивий

Сатана, фальшивий і імітуючий бог: Творець і отець Вавилону; муж старої “блудниці” і отець всіх злочинців.

Вавилон: Невіста, символ диявольської організації, матір сатанської організації; жінка, блудниця і “матір [організація] блудниць”.

Насіння: Помазані правителі сатани, то є такі люди, котрих він уповноважує і уживає до виконання видивого панування його безбожної організації, а між ними особливо релігійних провідників.

В першій великій пророцтві сказав Господь, Єгова Бог: “Ворогування [ненависть] положу між тобою (сатаною) і між жінкою [жінкою Божою і Його організацією] і між насінням твоїм [сатани] і між насінням її; воно розщавлюватиме тобі голову, ти ж упиватимешся йому в п'яту”. (1 Мойсея 3: 15) Пророцтво то мусить бути виповнене і знаходиться звичайно в стані виповнення; кульмінаційна точка поправді ще не прийшла, а належить до майбутності. Цих два насіння тепер є розвинуті, явні і ворогують між собою; про що і буде тут описано.

Друга ознака

“І явилась друга ознака на небі; і ось, змії великий, червоний як огонь, у котрого голов сім і десять рогів, а на головах його сім корон”. (Одкриття 12: 3) Друга велика ознака або чудо в приложеному тут тексті видиме є в той самий час яко велике чудо або ознака описані в

першому віршу тої голови. Першою ознакою або чудом є жінка, маюча породити “сина хлопятко”. Обидві ознаки уже давно перед тим існували; але одночасно обидві показалися тим, котрі пильнують як Ісус їм приказав. — *Маттея 24: 42.*

Ті дві великі ознаки або чуда можна розпізнати після отворення храму в небі, а іменно через тих, котрі є віддані Єгови і. мають привілей належати до кляси храму. Храм отворений був в 1918 році і від того часу правдиві послідовники Христа на землі розпізнавали ті чуда і ознаки. Перший обов'язок тих, котрі спостерігають ті ознаки полягає в тому, щоби звернути на то увагу своїм по вірі, а опісля щоби ознайомити з тими правдами тих, котрі мають бажання почути їх. Ознаки ті є переконуючим доказом присутности Господньої і початок Його Царства, а також існування ворогів, впираючихся силі Його Царства. Знання тих річей має найбільше значіння для тих, котрі бажають пізнати правду.

Много тих, котрі вважають себе за християн, не бажають побачити одну з тих великих ознак або чудес. Не бажають вони пізнати, що Єгова Бог має організацію; а також не бачуть що і диявол має організацію, і через то вважають, що не потрібно говорити щось про сатану, його організацію і його знаряддя, котрими він послуговується. З певністю сатані удалося уколисати таких і тому не спостерегли вони Божих замірів. Ісус предсказав, що власне тепер буде на землі така кляса так званих християн, і радить він їм, щоби намастили очі свої мастею

світла і правди, щоби могли бачити. (*Одкриття 3: 18*) Якщо не бажають то зробити, тоді з певністю не буде їм дозволено вступити до стану храму.

Такий літеплий стан серед тих, котрі визнають себе християнами буде існувати в останніх днях земних досвідчень храму Божого, є річчю ясною, тому що Ісус jako Великий Пророк Божий, то предсказав. Належить сподіватися, що обговорений тут предмет декотрим з тих сплячих буде помічним, щоби вони пробудилися і могли скористати з великих привілеїв, котрих Господь в теперішньому часі уділяє.

Для тих, котрі чувають і всеціло є віддані Господу, є тепер річчю вповні зрозумілою, що першою ознакою або чудом, описаним через Господа Ісуса в приложеному повисше тексті є організація Божа і що та ознака означає початок царювання Ісуса Христа. Дальше пізнати можна, що друге велике чудо або ознака є організацією диявола, котра уживає всієї своєї сили і об'являє всю свою злість, щоби знищити "насіння" організації Божої і стягнути дальшу ганьбу на ім'я Єгови.

Що сатана розпочав устанавлення своєї організації за часу Нимрода, то є вияснене через повисше приложені докази. Бог власне з тою ціллю повелів записати в своєму Слові донесення, котре відноситься до Вавилону, Єгипту і Ассирії, щоби в часі кінця світу, в котрім тепер живемо, допомогти усвідомити своєму народові про ті річі. (*посл. до Римлян 15: 4; 1 посл. до Коринтян 10: 11*) Надійшов значить

установлений час Божий до зрозуміння значіння донесень про три вище згадані могутні держави. Не можна з тим бути згідному, говорячи, що донесення про ті могутності нічим більше не є як історією, з котрою не маємо нічого спільного. Факт, що ознака та або чудо об'явлене є людям аж тепер, коли Господь будує Сион, доказує, що прийшов час, коли Бог хоче, щоби Його народ докладно досліджував історію минулих віків і зрозумів її значіння. Історія Вавилону, Єгипту і Ассирії в замірах Божих з певністю займає особливе місце, щоби уздібнити дослідника Слова Божого до пізнання цілої огидливої і злобної диявольської організації в часі і по появленню тої ознаки або чуда великого червоного змія.

Диявол якнайсильніше буде старатися щоб представити у фальшивім світлі то, що тут є сказано, тому що це відкриває його і його невластиве поступовання. Кожний здороводумачий чоловік повинен власне того сподіватися. Методи сатани завжди були ошукуючі і носили п'ятно брехні і обману. Зводить він людей і очернює всіх, котрі стараються чинити то, що є властиве; є він ворогом Бога і справедливості і нищить все, що могло би бути хвалою для імені Єгови.

Сатана буде докладати всіх зусиль представити далші докази так, щоби могли підняти людей до бунту проти їх урядів. Дорогою бунту або революції люди нічого не можуть досягнути, тому що мають вони, певна річ, зв'язані ноги і руки і є безсильні. Народ повністю знаходиться в неволі диявола і його організації.

Неможливим є для людей увільнити самих себе. Як ізраїльтяни знаходилися в Єгипті, так всі народи землі знаходяться в неволі диявольської організації. В назначеному часі і власним своїм способом Бог їх увільнить, так як то описує Слово Боже і як тут є представлено. Тільки для того звертається увагу на диявольську організацію, щоби люди з неї утекли, цілковито стали по стороні Господа Бога і через то отримали Його благословенства.

Великі маси роду людського знаходяться в неволі диявольської організації, вони не розуміють що їх робить невільниками. Безсумніву багато провідників чи правителів землі бажають, щоби відносини між людьми були якнайкраще установлені. Такі мужі прикладають також щирі старання, щоби запровадити кращі відносини в урядах і між людьми; но тепер прийшов час, коли люди і правителі мають бачити, що жодна сила за винятком сили Бога Всевишнього не може принести миру і благословенства. Важним тому є для нас пізнати і оцінити організацію Божу, а одночасно також пізнати силу і мерзотність сатанської організації.

Теперішні пануючі сили

Найсильніші народи світу спільно називають себе “Християнством”, представляючи що релігія їх є “релігією християнською”. Інші народи, котрі не визнають молитися до Бога і Христа, а котрі почитують бовванів, названі є “поганями”. Існують дві великі організації —

організація Божа і організація сатанська. До якої організації належать сьогодні народи світа? З певністю всі щирі і справедливо думаючі люди бажають собі властивої відповіді на то питання, тому що тут розходиться про судьбу всіх людей. Ніхто не мав би з того тривалої користи, будучи засліпленим поглядом правди. Через то розважимо деякі факти без пристрасті і щиро, а опісля відповімо на то питання згідно з правдою.

Релігія так званих “християнських” народів признана є за християнську. Чи вона по правді є нею? Бажаючи бути християнином, треба бути правдивим послідовником Ісуса Христа, пізнати Єгову Бога, Його поважати і бути Йому послушним. Яко християнин треба Слово Боже прийняти за правду, тому що Великий Пророк, Ісус Христос говорив, що Слово Боже є правда. (*Йоана 17: 17*) Більшість теперішніх релігійних провідників так званого “християнства” впирається однако правді з Біблії і перечать тому, що кров Ісуса Христа становить ціну викупу чоловіка з неволі гріха і смерті. Безпосередньою підставою християнства є лише велика жертва викупу Ісуса Христа. Нема для збавлення іншого посередника окрім Христа, як то Слово Боже ясно підкреслює. (*Діяння св. апостолів 4: 12*) Всі проповідники, котрі належать до новочасного напрямку перечать, що Бог сотворив чоловіка звершеним, що чоловік у випадку гріха упав і що жертва Ісуса була зложена на відкуплення чоловіка. Однако ті люди стверджують, що є християнами і провідниками християнської релігії.

Не може бути двох клас провідників в Божій організації, тому що Бог не спричиняє замішання. В християнстві однако є дві, а може навіть ще більше клас провідників, а іменно модерністи (так звані сторонники прогреса), також фундаменталісти (ортодокси), далше так звані послідовники християнської науки і інші. Фундаменталісти або ортодокси навчають, що чоловік має безсмертну душу, котра не може вмерти, а та душа по смерті подібно жие далше, а іменно є щасливою або терпить муки. То оперто є на брехні диявола, а Ісус назвав його отцем брехні. (7 *Мойсея* 3: 4; св. *Йоана* 8: 44) Кождий провідник фундаменталістів заперечує, що кров Ісуса була пролята, щоби кождий чоловік мав спосібність отримати життя; заперечує він далше через свою науку, що Бог кождому дасть спосібність до визволення і відновлення до життя на землі.

Ісус Христос, ім'я котрого "християнство" прийняло, повторив приказ свого Отця: "Не вбивай!" і рекомендував той приказ до вконання особливо всім правдивим християнам. Далше навчав Він, що чоловік, котрий ненавидить свого брата, є вбивцем. В часі війни майже всі без винятку духовні — модерністи і фундаменталісти — научали і голосили духа ненависти і підбурювали людей, щоби взаїмно убивали. В тій великій війні виступили проти себе два ворожі табори, а духовні "християнства" і чесні їх стада менше-більше рівномірно були поділені по обидвох сторонах; всі намовляли до нищення одне одного противної сторони. З певністю не може то бути дух Божої організації.

Ісус заборонив мати щось спільного з політикою світа. Не був Він зі світу, хоча був у світі. Побідив світ і сказав всім своїм ученикам, що і вони мусять побідити світ. (єв. Йоана 16: 33; 8: 23; 18: 36—38) Яко причину Він подав, що сатана є невидимим володарем або богом світа. (єв. Йоана 12: 31; 14: 30) Його вірні учні, уповноважені учителі і представники Божі, навчали послідовників Ісуса, щоби вони відлучилися від світа і посвятили себе до виконання повелінь по проголошенню правди відносно Царя і Його справедливого Царства. — 2 посл. до Коринтян 6: 17, 18; Якова 1: 27.

Дальше навчали вони, що той, котрий іменує себе бути послідовником Господа, а стається складовою частиною або приятелем світа, є чужоложником, тобто неприємцем Божим. (Яків 4: 4; 1 посл. Йоана 2: 15) Всі майже духовні і віроісповідання, однаково католицькі як і протестанські беруть участь в політиці світа і посилено стараються дістати під свій контроль політичні чинники держав названих “християнськими”. Всі ці духовні також були діяльні в інтересі світової війни. Такі поступки суперечать Божій організації.

Деякі можуть сказати: Чиж християнські церкви не були свого часу зорганізовані через Ісуса і Його апостолів і чи духовні не стоять ще тепер по стороні християнської церкви? Ісус і Його апостоли дійсно зорганізували християнські збори на землі, а ті зорганізовані групи пильнували також через певний час Христової науки. Церква або збір був в той час чистим, і апостол говорить про него як про чисту

невісту, приготовану Христові. (2 посл. до Коринтян 11: 2) Пізніше однак сатана і його видимі слуги обманули цей збір або організацію.

Це правда, що ізраїльтяни послуговувалися іменем Єгови, були Його завітуючим народом і погодилися чинити Його волю. Були вони пророчим народом в тім значінню, що представляли християнський Божий народ. Але сталися однак невірними і позбавив їх Бог своєї ласки і сталися вони невільниками Вавилону. То, що сталося з тим народом, було пророцтво і предсказувало, що статися має з провідниками організації названої “християнськими церквами”, і що по правді сталося.

Перед многими століттями зорганізований релігійний рух, названий “християнською релігією” перестав бути правдивою релігією, тому що провідники і “найчесніші стада” відступили від властивої дороги і сталися невільниками Вавилону, диявольської організації. Причиною була їх невірність поглядом Бога і Христа, сатана зміг через то обманути і зіпсути християнську організацію і з бігом часу йому вдалося заволодіти нею. Він засліпив людей відвернув їх від правди і дослідження Слова Божого. Від того часу та організація тільки з імені осталася християнською, з немногими добрими і щирими людьми і многими лицемірами в її середині.

Хтось інший може запитати: Чи релігія “християнства” не є одною з правдивих релігій? Хіба можливо заперечити, що релігія “християнства” тримається імені Ісуса Христа і імені Бога, публично взиває ім'я Бога і Христа і

публічно молитися до Бога? Відповідь є та, що спосіб сатани завжди є ошукуючий. Уже в давній людській історії склонив він людей до того, щоби в лицемірний спосіб прибирали ім'я Господнє, і то він від тоді це завжди чинив. (1 *Мойсея* 4: 26) Ізраїльтяни були народом вибраним, завідуючим з Богом і називалися від імені Господнього, лиш з приводу їх невірства сказав Бог до них: “Сей нарід устами тільки близиться до мене, і язиком тільки мене шанує, серце ж його (почитання, котре походить від серця) далеко відстоїть від мене”. (*Ісаїя* 29: 13) Апостол Павло в тім самім випадку пророкував якраз про теперішній час і сказав: “Це ж відай, що в послідні дні настануть времена люті (небезпечні). Будуть бо люди самолюбці,... що більш люблять розкоші, ніж Бога, мають образ благочестя, сили ж його відцурались”. (2 *посл. до Тимотея* 3: 1—5) Як люди за днів Еноха були лицемірами і називалися іменем Бога (7 *Мойсея* 4: 26), також як фарисеї і інші релігійні провідники жидів називалися іменем Божим, а однак були лицемірами (*єв. Маттея* 23: 12—35), також і описані повище релігійні провідники “християнства” є лицемірами так, як доказують, що є представниками Бога — тому що ім'я Христа беруть до своїх уст і називаються християнами, натомість словами своїми і способом свого поступовання ламають своє твердження, що служать Богу і наслідують Христа. В той спосіб та стара “блудниця”, “Вавилон” занечистила і зіпсувала так зване “зорганізоване християнство”. Сатана доконав

того ганебного чину через ошуство і ілюзію (оману), відвертаючи людей від Єгови.

Занім Господь прийшов до свого храму, много дослідників Слова Божого вірило і навчало, якобы католицька система була “Вавилоном” або “матір’ю блудниць”. В тім вони зробили помилку. Вавилон є сатанською організацією, котра породила всі інші безбожні організації. Вавилон яко блудниця і матір блудниць є тою організацією, котра зводить також інші організації до справи блудодіяння. Коли перший храм Божий відпав від Бога і внаслідок впливу сатани стався складовою частиною його організації, тоді та організація названа церквою або збором Божим приняла однаково ім’я “матері” як і отця. В часі свого відступлення католицька церква стала складовою частиною диявольської організації коли — подібно до церкви протестанської — (з многими суперечностями з правдою і діяльністю євангелії) подала руку організації сатани, примирилася з ним і через то винна стала в блудодіяння. Відносно провідників однаково католицької як і протестанської системи, — стали засліплені і через ошуство і ілюзію сатани зведені до чинення зла. Однаково в католицьких як і протестанських церковних системах завжди знаходились люди чесні і щирі; но не спішили вони однако іти в світлі Христовім і тому сатана засліпив їх поглядом правди. Много з них кличуть о визволення, тому що є “в’язнями” Вавилонської, диявольської системи, а Господь сказав, що в назначеному часі будуть визволені.

Багато духовних провідників “християнства” часто запроваджує політиків і фінансистів на свої амвони, щоби навчати людей, хоч ті знають, що ті духовні лише собі внушають, що є вчителями, але не мають жодного розуміння від Бога і Ісуса Христа і не мають жодної віри. Витають вони навіть на своїх амвонах жидівських равинів, вчителів індуїзму, буддизму, так званих вчителів християнської науки і багато інших, говорять людям, що можуть вірити в що їм подобається і можуть бути вибавлені через ту чи іншу релігію. Так як керівники церковні пробували іти дорогою суперечною з замірами Господніми, через то у всіх системах так званого “християнства” повстало замішання.

Вавилон, організація сатани, через свою диявольську релігію привела політиків і володарів світа до будинку так званої “християнської релігії” і запровадила практикування блудодіяння з іншими свідомо-поступаючими системами. (*Одкриття 18: 9*) Диявольська організація або Вавилон створила свої небезпечні рамена і прийняла мужів великого капіталу, експлуаторів і великих купців світа, запрошуючи їх щоби взяли участь в її беззаконних розкошах. Учинено їх найблагороднішими стада релігійних систем. (*Одкриття 18: 3; Єремія 25: 34*) Історія стародавнього Вавилону виразно предсказала про теперішній стан в так званому “християнстві”.

Новочасний Єгипет

Організація сатани є названа “світом”, тому що складається з часті видимої і невидимої і так, як народи і люди від віків знаходилися під пануванням сатани через те становлять складову часть світа. Для того вона є названа в Святім Письмі “злим світом”. Сатана є князем або богом того світа. (*єв. Йоана 14: 30; 2 посл. до Коринтян 4: 3, 4*) Бог повелів записати історію Єгипту яко пророцтво і в тім пророцтві предказані є відносини на землі в часі приходу Христа і Його Царства. Стародавній Єгипет представляв особливу правлячу торгівлю, а також складову військову частину новочасної організації сатани. Ісус Христос розп’ятий був у світі і тому місце Його розп’яття в Святому Письмі назване є Єгиптом. (*Откриття 11: 8*) То є дальший доказ, що Єгипет був сатанською організацією і що його організація дальше ще існує на землі.

Єгипет відомий із-за свого багатства і своєї військової могутності. Багатство світа ніколи ще не було таке велике як сьогодні, а іменно особливо у тих народів, котрі названі є іменем “християнства”. Є в “християнстві” много мільйонерів і міліардерів, але сотні мільйонів людей є бідними. Ці є пригноблені через ультрабагачів. Так само як пригноблені були бідні стародавнього Єгипту. Капіталістична могутність викликає війни, так як дають вони їй дальші можливості до надзвичайного помноження своїх матеріальних багатств. Всі великі комунікаційні підприємства, всі великі банки і

фінансові установи, всі великі будови в містах, а також вся земля орна, а також майже всі багатства світа є власністю і знаходяться під контролем великих торгівельних трестів “християнства”. Всі великі військові судна, підводні лодки, літаки, вибухові матеріали, гармати і інші військові матеріали знаходяться в руках і в посіданні урядових володарів “християнства”. Чи то великі матеріальні багатства і ті нищівні матеріали становлять складову частину організації Божої? Чи організація Єгови, Головою котрої є Ісус Христос, має якусь користь з такого озброєння і таких мордерчих знарядів? Вповні ясною є річ, що все те належить до сатанської організації, так що ніхто не повинен в тому сумніватися.

Сьогоднішні могутні капіталу прийняли так звану “християнську релігію”, а тому запевняють що в стані заплатити за то ціну викупу, а також сподіваються, що через то будуть захищені від страшних мук, котрі з приводу їх поступовань могли прийти на них. Через ошукующую релігію диявола купці світу розбагатіли і ведуть пишне життя. Добре вони заплатили за охорону і потіху, яку їм дає релігія, та скоро зближається час, коли пробудяться і пізнають, що є ошукані через організацію диявола. — названу Вавилоном, а особливо через релігійну частину тої організації.

Новочасна Ассирія

Старинна Ассирія була потужна політична організація, в котрій політичні правителі по правді стали на першому місці, в котрій однако

вдійсності правління виконувалося через могутніх фінансистів. Політичне правління вдійсності було замінним чинником торгівельної правлячої могутності. Створювано великі військові організації, котрі були вживані до перепровадження повелінь правителів. Диявольська релігія натомість була прикриттям для кровавих і жорстоких починань тої організації. Сталося то як говорить пророк: “Це — за безконечне блудництво нетрібці принадній, вправній в чаруванні, що блудництвом своїм зводить народи, чарами своїми — племена”. — *Наума 3: 4*.

“Християнство” є новочасною Ассирією і відповідає так точно стародавній Ассирії, що мусить бути певною річчю, що Бог для того казав написати історію про стародавню Ассирію, щоби через то пророчо предсказати теперішній стан на землі. Сьогодні політики народів також стоять на першому плані і хвастливо говорять про свої здібності до усунення тяжкого положення світа і запровадження задовільняючих відносин. Стоїть однак за тими могутніми політичними володарями великий капітал світа, котрий якраз достарчає средств для величезної військової машини за вимагаючою волею володарів.

Так як політичний і фінансовий чинник стародавньої Ассирії прийняв диявольську релігію свого часу, так і сьогодні релігійний чинник “християнства” ефективно попирає політичні і фінансові сили землі в їх світовій політиці. Католики, протестанти, жидівські равини і всі інші “признані” релігійні учителі восхваляють достоїнство сьогоднішніх пануючих володарів і

хваляться тим, що можуть установити мир на землі, а в людях мати добре взгляднення.

Стародавня Ассирія була кровавою організацією. Новочасній Ассирії — названій “християнством” — справедливо приписується більше кровавих справ, ніж якій-небудь епосі загальної історії. В світовій війні мільйони людей проливали свою кров і много дальших мільйонів сталися жертвою могутніх військових сил “християнства”.

Старовинна Ассирія повна була “брехні і здирства”. (*Наума 3: 1*) Десятилітній протяг часу, котрий наступив безпосередньо по світовій війні також ознаменовав ошукуючі і підступні махінації, котрі були намірені до експлуатування і обкрадання людей. Рільник є експлуатований і обкрадений через ошукуючі плани фінансового світа, а остальні дві пануючі групи піддержували ті несправедливі махінації. Тягарі від податків дуже зростали і багато людей втратило своє господарство з приводу цих нерозсудливих великих податків, якими обтяжувано їх власність. Державні урядники у многих місцях сталися панамі людей вмісто бути їх слугами. Великий капітал визначає політичних кандидатів і заставляє потім людей перепроводити поверхову (показову) форму виборів тих кандидатів і вибрати тих, котрих капітал собі бажає, щоби були вибрані. Відноситься то особливо до Америки. Великі фінансові інституції також контролюють запасами средств продуктів і одежі, котрих люди дуже потребують.

Матеріальне багатство ніколи ще не було так велике, як тепер за новочасного “християнства”, але багатство то знаходиться в руках немногих одиниць. Кожний народ від ніг до голови є озброєний гарматами, воєнними кораблями, повітряним флотом, вибуховими матеріалами і іншими сердствами до нищення людського життя.

Політичні володарі намірені встановити спокій і твердять, що через то їм удається занехати війни, а всеж таки одночасно кожний народ “християнства” робить більше чим коли-небудь воєнних приготувань. Притому політичний чинник є сильно попертий через чинник фінансовий і релігійний.

Релігійний чинник “християнства” твердить, що наслідуює Христа по правді, однак одночасно перечить Його поверненню і Його Царству і здержується дати послух Слову Божому. Духовні і провідники релігії є людьми пишними і зарозумілими, брехунами і фальшивими оскаржителями тих, котрі служать Богу, а також гордують всіма тими, котрі старанно стараються голосити людям від імені Бога правду. Тому ці релігійні провідники є групою диявольської організації, через то поперті є через інші пануючі чинники, котрі охочо послуговуються ними.

Апостол Павло написав пророцтво, котре власно тепер виповняється; говорить він: “Се ж відай, що в послідні дні настануть времена люті. Будуть бо люди самолюбці, срібллюбці, пишні, горді, хулители, родителям непокірні, невдячні, безбожні, нелюбовні, непримирливі,

осудливі, невдержливі, люті, вороги добра, зрадники, нападники, гордунники, що більш люблять розкоші, ніж Бога, мають образ благочестя, сили ж його відцурались. І ти від таких одвертайся”. — *2 посл. до Тимотея 3: 1—5.*

Вавилон, Єгипет і Ассирія представляли вони

ці три видимі чинники сатанської організації, а ті три пануючі чинники виступали також у всіх наступник світових державах. Медо-Персія, Греція і Рим наступали в поданім тут черговім порядку. Кожда з тих держав практикувала диявольську релігію. Релігія стародавнього Риму була поганською. З бігом часу сильніші політичні володарі прийняли “християнську релігію” і впровадили до тої релігійної організації много поганських церемоній. Рим стався великою військовою державою і його торгівля, політика і релігія працювали рука в руку для пригноблення людей.

Опісля появилася Британська імперія яко світова держава і також ці три чинники, торговельний, політичний і релігійний є пануючими групами, котрі становлять її уряд. Вона є могучою світовою торгівельною державою, а також жорстокою військовою силою, а релігійні провідники становлять складову частину того уряду. З певністю не можна би сказати, що котра-небудь з тих світових держав є частиною організації Божої. Так як є тільки дві великі організації, тому-то та імперія з konieczности мусить належати до організації сатани. То саме відноситься до Америки, де також ті три чинника сатанської організації панують над народами.

Світова війна витворила стан, котрий уможливив утворення восьмої світової держави, а іменно Лігу Народів, котра також як много інших різних подій теперішнього часу, предсказана є в пророцтвах. (*Ісаія 8: 9, 10; Одкровення 17: 9, 11*) Той зв'язок або пакт утворений був через політичний чинник, причому фінансові і військові чинники підтримали його, а релігійні провідники енергично його скріпили і залічили. Ці останні в 1919 році відверто засвідчили, що Ліга Народів становить Царство Боже на землі і займає його місце. Чиж можна вірно підтвердити, що Ліга Народів є якою-небудь частиною організації Божої? Якщо ні, тоді з певністю належить до сатанської організації.

Вороже відношення до Бога

В році 1914 Єгова посадив Ісуса Христа на Його престолі. В тому самому році вибухнула світова війна і в часі тої війни вийшла наяв ненависть цілого “християнства” по відношенню до всіх, котрі вірно служили Єгові Богу. Великий Пророк Божий предсказав той стан говорячи: “І зненавидять вас усі народи задля ім'я мого”. — *єв. Маттея 24: 9*.

Затягнуті в світову війну народи “християнства” в 1918 році показали в явний спосіб свою ненависть поглядом тих, котрі відстоювали притому, щоби служити Богу і проповідувати людям про Його наступаюче благословенне Царство. Тих покірних послідовників Господа віддавано під суд, переслідувано і невинно оскаржувано на підставі фальшивих свідчень і

кривоприсяжних зізнань. Багато кинуто до в'язниць, інших бито, а ще інших позбавлено життя. Кидано їх до військових в'язниць і по грубіянськи з ними обходилися, так як покірні просили о привілей, щоби могли служити Богу й голосити Його Слово правди і слухати Його приказу: не вбий. Ненависть така може походити тільки від диявола і його організації.

“Насіння сатани” і “насіння жени” в даному часі є вже відкриті і видимі, а Єгова сказав, що між ними буде ворожнеча і що насіння сатани ужалить в п'яту насіння жени. Христос є насінням жени, а Його останні вірні послідовники на землі є Його “ногами” разом з п'ятою. Дане перед тим довгим часом пророцтво почало виповнятися в 1918 році.

Іншим великим чудом або знаменом, котре по 1918 році показалося тим, що через ласку Божу могли зрозуміти річи небесні, є жорстока кровожадлива сатанська організація, котра готова була пожерти Царство Боже, представлене через народженого в той час “сина-хлоп'яти”. (*Одкриття 12: 1—4*) Всім є добре знане то, що духовні і провідники так званого “християнства” ненавидять і сильно переслідують і гноблять тих, котрі наполегливо стоять за то, щоби ознайомити людей, що Єгова є єдиним правдивим Богом, а Христос Царем і що Царство Його настало, що Єгова посадив Його на престолі і що вскорі установить справедливий уряд і знищить все зло. Диявол ненавидить вірних представителів Єгови і старається їх знищити; так само вони також є зненавиджені через духовних і релігійних провідників, тому

що вони чинять волю свого отця, котрого є дітьми або “насінням”. — *єв. Йоана 8: 42, 44.*

Сатана зробив так зване “християнство” складовою частиною Вавилону і для того ім'я Вавилон стосується до “християнства”, тому що воно належить до сатанської організації. Нещирі представники релігійної сатанської організації втягнули політичних і фінансових володарів землі до тої безбожної системи. Господь об'ясняє, що вони є зведені і предсказав, що в назначенім часі в певній мірі пізнають властивий стан річей і відлучаться від тої негідної релігійної системи.

Духовий стан

Перед світовою війною моральні стосунки на землі були досить невластиві, однако кождий признає, що від світової війни духове здеградування у багато разів побільшилося. Є велика корупція в урядах державних і комунальних, у безвстидний спосіб експлуатується народ, а преса є повна відомостей про злочин і тяжби. Навіть між молодими поступки дійшли до того, що родичам роблять багато клопоту. Багато щирих осіб прилучується до організацій маючих на цілі запобігти витворюванню і споживання одурманюючих напоїв, і сподіваються, що через то направлять моральний стан народу. Факти показують однако, що диявол використовує сотворіння через то положення, щоби ще більше повисити неморальний стан і розпусту.

Перед війною уважалося за невластиву річ коли мужчини курили і пили. Ну як бачимо

від часу світової війни курять і п'ють також жінки, іменно не раз більше ніж чоловіки і той звичай поширився навіть на молодіж в школах. Такі страхітливі випадки запроваджують багатьох чесних людей шукати запобігаючих засобів. Мусить бути певна причина того страшного стану. І дійсна причина є така, а Великий Пророк Божий подає її як слідує.

В 1914 році Єгова посадив свого Царя на Його престолі. (*Псалма 2: 6*) Потім повстала війна в небі, в котрій Ісус Христос і Його ангели воювали по одній стороні, а сатана і його ангели — по другій. Результат був такий, що сатана і його ангели скинуті були з неба. (*Одкриття 12: 7—9*) Пророцтво говорить далше, що небеса радувалися, тому що сатана скинутий був з неба і що в тім самім часі об'явлено було: “Тепер настало спасення і сила і царство Бога нашого, і власть Христа Його”. (*Одкриття 12: 10*) На то говорить пророк Божий: “Горе живучим на землі і на морі, бо зійшов диявол до вас, маючи великий гнів; знає бо, що короткий йому час”. (*Одкриття 12: 12*) Пророцтво показує тут, що диявол всю свою увагу скерував на справи земні. Через вираз “живучих на землі” належить розуміти тих, котрі керують справами землі, а у виконанню того пророцтва бачимо тепер велику безрадість і великий утиск між володарями і не можуть вони пізнати причину того стану річей. (*єв. Луки 21: 26*) “Море” символізує в тому пророцтві відвернуте від Бога людство, котрого положення з дня на день стає все гіршим. Повисші тексти подають причину того

великого духового здеградування минулих десяти років.

Докази ясно показують, що сатанська організація контролює справи земні. Великий Пророк Божий предсказав той стан, котрий дійсно настав. Маючи в думці старанно уложений план, сатана тепер підіймає розпучливі зусилля, щоби весь народ відвернути від Єгови Бога і знищити людство в стані зіпсуття. Знає він, що кінець є близький, а тому своїми розпучливими вчинками множить корупцію і розпусту.

Політики і фінансові магнати можуть пробувати поліпшити відносини; духовні можуть говорити про запровадження на землі ідеальних відносин; і всі разом можуть підписати мирові угоди і говорити, що устанавлять тривалий мир, але спільні їх зусилля однако не принесуть жодної користі. Жодна сила на землі не є в стані покращити невластиві відносини на землі. Сатанська організація панує, а руки людей є задіяні. Всередині церковних організацій і поза ними є мною щиродумаючих людей, котрі спільними силами хотіли допомогти направити теперішні обставини, тільки не можуть того зробити. Є всеж таки одне средство для ліку на те все, і є те средство єдине. Важною річчю є, щоби всім людям на землі була дана спосібність пізнати то средство.

Представити можливість набути такого знання, є власне ціллю цієї книжки. Найважливішою річчю є то, щоби люди пізнали причину того зла, занім властиво зможуть зрозуміти, як то зло можна усунути.

Якщо зрозуміємо з чого складається сатанська організація, якою жорстокою, нищівною, кривожодною, незвичайною і потужною вона є, на той час починаємо також пізнавати, що може вона бути знищена тільки через перевисшаючу її силу. Тоді зараз стає ясно, що жодна людська сила не могла би її поконати. Якщо даліше бачимо, що так звана “християнська релігія” або так зване “зорганізоване християнство” підтримує і попирає ту диявольську гноблячу сатанську систему, то можемо з того зробити висновок, що “зорганізоване християнство” не є релігією Божою і що через диявола стала вона збудована як складова частина його організації. Це пояснює, чому духовні і релігійні учителі теперішнього часу виступають з нападками на правду, розповсюджену через клас покірних слуг Єгови, або християн.

Ніколи перед тим не було так важно, щоб люди пізнали правду. Сатана якнайдужче старається перешкодити пізнанню правди через людей. Много володарів землі обманутих і осліплених є через сатану і тому люди є сліпі поглядом правди. Що має бути зроблено, щоби люди довідалися правди?

ГОЛОВА 7

Свідोцтво

ЄГОВА не перепроваджує своїх замірів в тайні, лиш їх об'являє. Вскорі уже по вигнанню чоловіка з Едену, створив сатана групу людей і склонив їх, щоби лицемірно назвалися іменем Господнім (*1 Мойсея 4: 26*) Щораз більше людей зсувалися на долину, на дорогу зла. Сатана спокусив також багато ангелів Божих до чинення зла, опущення свого первинного стану, прийняття людської постаті і хотіння дочок чоловічих. З приводу того зіпсуття постановив Бог знищити zdeгpадований рід. (*1 Мойсея 6: 7*) Перше чим те все виконати післав Він Ноя, щоб о тім видав свідоцтво. (*2 Петра 2: 5; 1 Петра 3: 20*) То, що Ной робив, було ділом пророчим, котре вказало на то, що станеться при кінці світа. Не може то підлягати найменшому сумніву, так як Ісус сам то об'яснив. — *єв. Маттея 24: 37.*

Коли Бог мав визволити свій народ з жорстокої руки володаря Єгипту, післав Він Мойсея і Арона, щоби дали свідоцтво володарю і народові про заміри Єгови (*2 Мойсея 3: 18; 4: 16; 5: 1, 4; гляди також 2 Мойсея 6: 12*) Напевно то, що тоді сталося через Мойсея і Арона, було ділом пророчим і предсказало подібні річі, котрі могли настати при кінці світа. (*1 посл. до Коринтян 10: 11*) Об'явлені

пророцтва відкривають дві великі ворогуючі між собою організації, а іменно організацію Божу і організацію сатани, між котрими проводилася війна в небі, а тепер буде проваджена ще більша війна, в котру будуть втягнуті всі народи землі. Належить сподіватися, що Єгова у назначеному часі дасть повеління об'явити про ту наближаючуся війну, і щоб у відповідний спосіб було дане свідоцтво про Його замір.

Спірне питання

Велике спірне питання, котре незадовго буде розв'язане через усі сотворіння, є: Хто є Всевишнім Богом? Питання те прийде і мусить прийти до остаточного розв'язання, так як Єгова то предсказав. Коли Нимрод під керівництвом сатани будував вежу Вавель, замірив він через то показати, що сатана рівний є Єгові Богу, а може навіть перевищує Його. Єгова зруйнував дану вежу і помішав мову людей, щоби бачили, що Він є Всевишнім Богом.

Коли фараон Єгипту став зарозумілим і гнобив вибраний народ Божий, тоді знову повстало спірне питання: Хто є Богом? Єгова об'явив тоді свою перевищуючу силу, щоби людям на їх власну користь представлено було перед очима Його ім'я і Його найвища влада і щоби показати Єгиптові, що Єгова є Богом. —
2 *Самуїла 7: 23.*

Коли цар Ассирії в зарозумілості своїй став перед містом Єрусалимом, тоді підніс він спірне питання: Хто є Всевишнім Богом? На то Єгова знищив війська Ассирійські, щоби показати

людям, що Він є тим Всевишнім. — *Ісаія 36: 18; 37: 36—38.*

В теперішньому часі народи об'єднаного “християнства” є піддані сатані-дияволу і кидають ганьбу на Єгови, підчас коли одночасно лицемірно видають себе за послідовників Христа. Велике спірне питання як бачимо знову є: Хто є Всевишнім Богом і кого маємо слухати? Єгова виразив то як свою волю, що те спірне питання має бути розв'язане, і то дуже скоро; поки то Бог учинить, хоче Він всім народам світа дати свідоцтво про свої заміри, щоби відновити у людей спосібність пізнання правди; щоб всі уста назавжди були замкнуті, і щоби ніхто не міг говорити, що спосібність така не була дана. Що така робота свідоцтва безпосередньо мусить випередити остаточне рішення того великого спірного питання, це доказують слідуючі слова Ісуса Христа, Великого Пророка Єгови: “І проповідуватиметься євангелія царства по всій вселенній на свідкування всім народам; і тоді прийде кінець”. — *єв. Маттея 24: 14.*

Правда, що Бог хоче, щоб таке свідоцтво було дане перед великим утиском, і це доказує, що Він бажає через то тим, котрі то свідоцтво чують, дати пересторогу, яко також і спосібність відлучитися від сатанської організації і шукати безпеки під потужною охоронною рукою Єгови. Напевно, що сатана зробить все, що є в його силі, щоби стримати володарів і народ від слухання того свідоцтва, і щоби тим самим затримати їх в своїй організації.

Хто буде свідчити?

Свідокство дане буває через свідків, котрі вказують на особливіші, що до певних з тим спірним питанням зв'язаних фактів. Хто буде тими свідками, що будуть свідчити про ім'я Єгови, Всевишнього Бога? Питання то можна розв'язати, стверджуючи, ким Бог давніше по-слуговувався до проголошення свого ім'я перед сотворіннями. Єгова кладе свого духа на людей, котрих висилає, щоби проповідували Його післаництво правди. Це значить, що ці є уповноважені говорити від Його імені. Наділяє їх силою, щоби могли бути діяльними яко Його свідки. Дух Його є Його невидимою, внаслідок неограниченої Його волі, діючою силою. (2 посл. Петра 1: 21) Ясно є, що Бог для того казав записати минулі свої події, щоби уможливити людям краще зрозуміти, що в будучині він замірив вчинити.

Коли Бог зробив Ізраїль своєю пророчою організацією, тоді покликав священників, щоби служили Його народові, і повелів помазати їх святим олієм, через що виразив, що мають уповноваження від Єгови і Його признання. Святий олій був образом святого духа Божого, котрим помазував тих, що в Його ім'я мають діяти. Між іншими обов'язками, котрі лежали на священниках того часу, мали вони також навчати людей закону Божого і усвідомити їх про Його постанови. (Малахія 2: 7) Через то священники тої організації пророчо проповідували подібну клясу, котра в часі, коли

побудований буде Сион, служити буде правдивій організації Божій.

Через свого пророка предсказав Бог прихід свого Могучого Сина, Ісуса Христа, Великого Пророка Єгови. Щодо роботи яку Христос мав виконати, писав пророк: “Дух Господа Бога (спочив) на мені, бо Господь помазав мене на те, щоб принести благу вість убогим; післав мене сціляти сокрушених серцем; вістити невольникам визвол на волю, а увязненим — відчинення темниці: проповідувати рік примирення Господнього й день пімсти Бога нашого, потішити всіх засумованих”. (*Ісаія 61: 1, 2*) Коли Ісус розпочав свою роботу на землі, тоді взяв Він книгу, поміщуючу то пророцтво, перечитав її перед слуханням інших і пристосував то пророцтво до себе.

“Дух Господень на мені, котрого ради намастив мене; благовістити вбогим післав мене, сціляти розбитих серцем, проповідувати полонянам визвіл і сліпим прозріння, випускати замучених на волю, проповідувати рік Господень приятний.... Почав же глаголити до них: Що сьогодні справдилось писання це в ушах ваших”. (*єв. Луки 4: 18, 19, 21*) Та обставина, що Ісус прочитавши в той час то пророцтво, опустил слова: “і день пімсти Бога нашого”, не є без значення.

Знав Він, що повернеться і що в часі Його повернення і при кінці світу, перед тим великим і страшним днем, об'явлена мусить бути “пімста Бога нашого”, а той висновок вповні підтверджений є також через пізніше освідчення, яке Ісус виповів своїм учням. (*єв. Маттея 24: 14, 21*)

Ісус перед Пилатом. *"Вірний і Правдивий Свідок"*

В часі від П'ятидесятниці до приходу Його до свого храму і до побудовання Сиону, члени Його тіла мали бути вибрані і зібрані до Нього. Останні ученики мали бути Його “ногами” і яко такі мали виповнити положені на них обов'язки згідно уділеним їм через помазання уповноваження. — *Ісаія 52: 7, 8.*

Через три і пів року давав Ісус людям і володарям свідоцтво про заміри Божі. Коли став перед Пилатом і відповідав на його питання яка є Його місія на землі і чи є Він Царем чи ні, сказав Ісус: “Я на це народивсь і на се прийшов у світ, щоб свідкувати правді. Кожен, хто від правди, слухає мого голосу”. (*єв. Луки 18: 37*) Через то доказав Він, що Його місія полягала в тім, щоб бути Великим Свідком або Пророком Божим, і що всі, котрі в дійсності є з правди, мусять слухати Його голосу і бути свідками Божими. — *єв. Луки 24: 48.*

Одним з титулів, наданих Ісусові через Єгови є “вірний і правдивий Свідок” (*Одкриття 3: 14*), а Святе Письмо навчає, що члени тіла Христового мусять бути подібні Йому. (*посл. до Римлян 8: 29*) Подібність та буквально полягає в тому, що Його члени вповні і цілковито мусять бути віддані Єгові і з радістю виконувати Його повеління. Це означає, що мусять бути свідками Єгови.

“Народ для імені Його”

Від Пятидесятниці до приходу Ісуса Христа до свого храму казав Єгова голосити євангелію, щоби вибрати з людей “народ для імені свого”.

Сатана, той хитрий ворог, вчасно почав протидіяти тому Божому замірові. Знаючи добре, що мусить робити при допомозі ошукання і обману подав він провідникам земної організації храму Божого думку, якими обов'язок храму полягав у наверненню світа і приготуванню його до другого приходу Ісуса Христа і що в тій цілі світ мусить бути оздоблений хвалою і красою. Сатана добре знав, що люди того не зможуть зробити і що такий напрям займе тільки їх увагу і скрие перед ними властиві заміри Божі.

Коли Рим прийняв ту нову релігію, називаючи її “християнською релігією”, тоді провідники її розпочали велику компанію, щоби змусити людей статися членами їх церкви. То значить, що сатана здобув панування над тою організацією і учинив її релігією своєї організації, а тим самим частиною Вавилону. Хто не піддався його впливові, відданий був на всякого роду жорстокі переслідування і мучення.

Властива ціль храму Божого вповні лишена була уваги щирих людей, а то було результатом пагубного впливу сатани. Так як фарисеї були сліпими провідниками людей, коли Ісус був на землі, так само духовні — прототипи фарисейські — сталися сліпими провідниками церковних людей, котрі внаслідок впливу сатани в подібний спосіб засліплені були поглядом правди.

Коли відносини в Римській церкві стали невиносимі, багато щирих людей відлучилося від неї створюючи так званий протестантизм.

Протестанти на жаль також скоро підпали під звідничий вплив сатани, виробили собі мильне розуміння про місію храму Божого і уважали, що обов'язком їх є повернути світ до протестантизму. Результатом того було багато кровавих війн між католицькими і протестанськими церковними організаціями, особливо в Європі. Обидві організації взяли явну участь в політиці світа і в дійсності сталися частию пануючих держав. Правда закрита була перед ними. То мильне поняття про обов'язок храму Божого панувало до повернення Господа і до початку установа основних правд.

Від 1878 року посувалося наперед відновлення правди для тих, котрі її шукали, а то пророчо представлено було через то, що вчинив Ілія. В тім періоді часу багато людей покинули католицькі і протестанські церковні організації і з радістю прийняли правду; притримувались вони однак ще декотрих давніх помилок. Пророк зображує ті помилки через “брудні шати”, котрі принесли з собою ті, що вийшли з Вавилону. Багато з тих, котрі прийшли до пізнання правди і відлучилися від католицьких і протестанських організацій, думали, що головною їхньою задачею було приготувати себе до неба і пристосовуючися до того будували вони своє життя. З тою ціллю постановили виробити собі солодкий і приємний характер і звернути також увагу інших на конечність чинення того самого. Ніхто не може того не признати, що думки їх були щирі.

Дійсно вони щиро вірили, що Господь вірним побідителям дасть часть в своєму Царстві і

мали рацію, вважаючи що в думках, словах і ділах мусять бути повністю чистими; випустили вони однак з уваги роботу, котра в першу чергу мусить бути виконана через послідовників Христа, підчас коли вони є на землі. Кождий християнин повинен провадити бездоганне життя і якнайкраще старатися робити то, що є властиве; лиш не є це все, що мусять робити. Ніхто через власні зусилля не міг статися таким добрим і досконалим, щоби був здібним до царювання з Христом в Його Царстві.

Стан, який випередити мусить вхід до того Царства, є милість і вірність поглядом Єгови Бога і Ісуса Христа. Милість така об'являється в радіснім виконанні приказів Божих. (єв. Йоана 14: 15, 21; 2 посл. Йоана 4: 17, 18; 5: 3) То значить, що несамолюбні побідителі є віддані Господу і Його роботі і що відказуються в спосіб безпосередній або посередній прилучитися до якої-небудь частини диявольської організації. Тим, котрі вірно в тім перебувають до кінця, даний буде вінець життя і місце з Ісусом Христом в Його Царстві Небеснім. Християнин не може бути вірним і правдивим, якщо занедбує прикази Єгови і їх не пильнує, а навпаки радістю його буде виконати ті прикази.

Єгова поступово об'являє значіння свого Слова. “Стежка праведних — це та зоря, що зорить рано вранці, і світить ясніше та ясніше аж до повного дня”. (Прип. Соломона 4: 18) У П'ятидесятницю, а значить в часі помазання їх духом святим, апостоли почали розуміти заміри Божі, а пізніше пізнали їх краще. Так само і нарід Божий поступово пізнавав правду,

котра була установлена; лиш по приході Господа до свого храму пізнання правди стає щораз краще і від того часу світло Слова Божого щораз все побільшається. Коли Ісус був на землі, обмежив Він свою службу голошення правди виключно до жидів. Через наступні три і пів року ученики Його навчали виключно жидів. Релігія жидів в наслідок невірності їх духовних і провідників сталася практикуванням поверхових форм. Багато з тих форм ученики Ісуса пильнували навіть ще якийсь час після П'ятидесятниці.

Деякі з тих щирих християн вважали, що чоловік не може бути вибавлений, хіба що буде обрізаний. Згідно завіту закон обрізання відносився тільки до жидів. Коштувало то багато часу, аж християни, котрі вийшли з темряви жидівства, то зрозуміли. У назначенім часі післяв Бог апостола Петра до Корнелія, поганина. Ці, котрі походили з поган, не мали нічого спільного з обрізанням. Та обставина що євангелія голошена стала до поган, котрі не були обрізані, викликала суперечку між многими християнами того часу.

Скликано тоді зібрання учеників Ісуса до Єрусалиму, щоби в'яснити те питання. Яків, один з учнів Господа, був провідником того зібрання. В процесі дискусії оповідав Петро, як Бог через нього проголосив євангелію до поган, і що звідтіля — якщо розходитьсь про Слово і заміри Божі — нема ніякої різниці між жидами і поганами. Опісля промовляли до зібраних Павло і Варнава і оповідали, які ознаки і чуда Бог через них робив між пога-

нами. Коли наступно Яків підтвердив той предмет, виповів він пророчі слова; узгоджуючи свої слова із словами пророка Амоса, сказав він:

“Симон оповів, як Бог перше зглянувся, щоб з поган прийняти людей в ім'я своє. З сим сходяться слова пророчі, яко ж писано: Після сього знов вернуся, і збудую намет Давидів, що впав, і руїни його збудую знов і поставлю його, щоб остальні з людей шукали Господа, і всі народи, на котрих призвано ім'я моє, глаголе Господь, що робить оце все”. (*Діяння св. апостолів 15: 14—17*) Через то сказав він, що Бог від самого початку замірив вибрати. народ “для свого імені”, а з часу, коли то буде зроблено, побудувати Сион і розпочати своє Царство (що є пророчо представлене через царювання Давида) в наслідок того благословенства царства дістануться в уділ всім народам землі.

Коли Господь прийшов удруге і направив до своїх послідовників основну правду, тоді вони довідалися, що обіцяним насінням Авраамовим є Ісус Христос, що Ісус Христос є Головою і що Його вірні послідовники є членами Його тіла, і що вони мусять мати віру як Авраам. Тоді ті, котрі мали віру Авраама, пізнали правду, покинули вони поверхові форми так званих “релігійних людей” і сталися слугами Божими.

Але навіть і не мали властивого виrozumіння вище приложених слів Якова, аж Господь прийшов до свого храму. їм за то не належиться ніяка догана, так як назначений час Божий, коли мали отримати то rozumіння прийшов

тільки по приході Господа до свого храму. Перед тим часом розуміли вони той текст в той спосіб, що вибрана із світа кляса має статися невістою Христа, і для того прийме Його ім'я. Не спостерегли вони, що тут розходиться про ім'я Єгови. Правдою є, що вірні послідовники Ісуса Христа, то є побідителі, будуть членами тіла Христового в славі, приймуть Його ім'я, стануться Його співнаслідниками і також названі будуть Його невістою. Не є то однако значіння повисше приложених слів Якова.

Ця заява його є пророцтвом, котре не могло бути скоріше зрозуміле, аж виповнилося або знаходилося в стані виповнення. Від часу створення храму члени кляси святині бачуть то, що Єгова Бог вибирає людей для імені свого і що той вибір мусить бути доконаний, поки благословенства реституції можуть сплинути на всі народи землі. Ясно є, що то оначає, що Бог тим вибраним визначив особливу роботу, котру мусять виконати, поки ще знаходяться на землі.

Сатанська організація опозорила ім'я Єгови. Відноситься то особливо до останнього часу. “Зорганізоване християнство” в дійсності є тільки поверховою релігією. Організація та приняла ім'я Христа і твердить, що є християнською, ділами своїми однако творить беззаконство в Ім'я Христа і Єгови і опозорює їх. Провідники і ті що мають знання Слова Божого приближаються до Бога устами своїми, але серця їх не є до Нього звернені. Послуговуються іменем Господнім, лиш без дійсного розуміння. Сатана використовував ту організацію і її поверхові

форми, щоби осміяти людей поглядом правди і відвернути від Бога. Але Бог об'являє свої заміри і в зрозумілий спосіб представляє людям перед очима своє ім'я. В тій цілі вибирає Він з посеред так званих "християн" народ, котрого вживає для свого імені, щоби через той народ дати свідоцтво про величність свого імені. Ім'я Його мусить бути об'явлене людям у властивий спосіб, так як єдиний спосіб щоб отримати життя, полягає в тому, щоб пізнали Його, яко правдивого Бога та кого післав еси Ісуса Христа, Котрого Бог післав у світ, яко Збавителя людей. (єв. Йоана 17: 3) Так Бог вибирає собі народ, помазує і уповноважнює його, щоб свідчив про Його ім'я перед світом.

Єгипет був сатанською організацією, а народ Божий в неволі і під контролем Єгипту, котрий є пророчим образом народів землі, котрі є в неволі сатани і його безбожної організації теперішнього часу. За ним Бог визволив ізраїльтян з неволі Єгипетської, Він покликав Мойсея, післав його разом з Ароном яко своє знаряддя і повелів Мойсееві проголосити фараонові слідуєче післаництво: "Так каже Господь, Бог Єврейський: Відпусти люди мої послужити мені. Сего бо разу нашлю всі муки мої на серце твоє, і дворян твоїх, і людей твоїх, щоб ти знав, що нема нікого як Я на всій землі. Нині бо простягти б тільки руку мою, щоб ударити й тебе й люди твої повітрям, так і зник би еси з землі. Та тільки про те щадив тебе, щоб на тобі показати потугу мою, і щоб ім'я моє проповідано по всій землі". — 2 *Мойсея* 9: 13—16.

*Мойсей перед фараоном
Мойсей свідчить фараонові про найвищу владу Єгови*

В очах людей здавалося, що фараон може робити що йому сподобається, щоб ставити опір Єгови. На виклик Мойсея відповів він: “Хто ж є Бог (Єгова), щоб я слухав Його голосу? ” З приводу того насмішливого виклику було потрібного річчю, щоб Єгова показав своє ім’я у властивому світлі, а іменно на добро людей.

Святе Письмо ознайомлює нас про всі обставини, яко предсказані річи, котрі будуть мати місце при кінці світа, коли справи людей і народів вступлять в велику кризу. Звичайно є на землі випадки, котрі ясно зображені через відносини, які колись панували в Єгипті. Ніколи перед тим в людській історії від часів фараона не було нічого, щоби краще відповідало пророчим подіям в Єгипті, а ніж теперішній стан річей. То, що Бог тоді учинив в Єгипті, коли об’явив своє ім’я, предсказувало спосіб, в який Він при кінці світу учинить собі ім’я перед всіма своїми сотворіннями.

Земля здається запам’ятала тепер про Єгову Бога. Щодо знаряддя сатани, котрі фальшиво видають себе за християн, з певністю справджуються сьогодні слідуєчі слова псалмопівця: “В него усе думка: нема Бога! ” (*Псальма 10: 4*) Плоди мудрості людської, уряди, влади і багатства тепер уже дозріли вповні. Хоч в так званих “християнських” храмах стільки є мнимої побожності, то все ж таки Думки тих людей, котрі становлять “зорганізоване християнство”, є далеко від Бога. Не тільки, що думки їх віддалені від Бога, але в ім’я Господа робиться много явних лицемірств, а то позорить Його ім’я і є невідкладною річчю, щоби Господь

знищив ті земні організації, так само як колись положив кінець світу в потопі. Народ не заслуговує на такі догани, як його провідники. Вони є тими, хто нищить землю, як Ісус про них говорить. (*Одкриття 11: 18*) А людям треба докорити за те, що не пізнали Єгови. Мали вони спосібність іти за науками Єгови, а не за науками того злодійника і післаних через него провідників, тільки заздрість і самолюбство запровадило людей, що забули про Бога.

Події Єгипту, предсказали події світа. В тодішньому часі розходилося про самий Єгипет, сьогодні натомість розходиться про цілий світ. Бідні люди придавлені є через сильних людей. Учителі релігії налякали багато людей жахом вічних мук, підчас коли у інших збудило таку відразу до релігії, що повністю відвернулися від Бога. Святе Письмо звертається до організації сатани, котра складається з релігійних, торговельних і політичних чинників, послуговуючись символом дикого звіра. Багато людей — чи то примусово чи добровільно — приняло “п’ятно звіра”, попираючи в думках, або також ділами диявольську організацію. Мільйони є таких людей, котрі закривають очі на лицимірне поступовання “зорганізованного християнства”. Багато інших мільйонів було їм піддане зі страху. Дотримуються вони, що є народом Господнім, та погоджуються повністю або частично з безбожним поступованням своїх провідників, тим самим доказують вони, що є тільки так званим народом Божим, а не Його правдивим народом.

Відносини, котрі тепер бачимо у світі, предсказав Бог через свого пророка. Відносно нашого

часу є написано: “Бо між людьми моїми знаходяться безбожні (духовні, котрі навчають, що представляють Бога, а в дійсності однако стягають ганьбу на Його ім’я): залягають, як птахоловці, припадають до землі, наставляють сіти, щоб ловити людей (не зважаючи на то, чи люди мають якусь віру в Бога чи ні, приваблюють вони їх до своєї організації). Мов клітка, повна птиць, так повно в їх домівках (організаціях) оманного заробітку; цим робом і поробились вони (духовні провідники і найважливіші з стада) великими й заможними. Потовстіли й погрубшали, а в лихому переступали всяку міру (дивляться через пальці на безбожні дії політиків, великих капіталістів і духовенства); не розбирають справ на суді (справедливо), ані справи сироти; самі упливають в добрі, а справедливому ділу вбогих не помагають на суді (народ потребує правди та не дають йому її, на потреби людей не звертають належної справедливої уваги; кормлять його політикою, так званим знанням і іншою поживою)”. В той спосіб описує Господь жалюгідний стан “зорованого християнства” теперішнього часу. Ніколи перед тим не робили такого блудодійства в ім’я Господнє. Бог повелів пророкові, щоби в слідуєчий спосіб писав далше: “Чи не покараю ж Я за таке, говорить Господь, і не помститься серце Моє на такому народові, як сей? Чудні й страшні речі діються в сій землі (в організованім християнстві): пророки (духовні) пророкують лож, а священники (духовні слуги в організації) за їх підмогою управляють, а (мнимий) люд мій любить се; Що ж ви

чинити мете, як настане тому кінець? ” —
Єремія 5: 26—31.

Бог засвідчив через свого пророка, що має замір навідати “зороване християнство” утиском, якого люди ніколи перед тим не знали. Не зробить Бог однако того, нім найперше достаточнo не попередить. Говорить Він, що свідoцтво буде голошене тут перед наближаючимся великим утиском.

До тої роботи мусить Бог мати знаряддя або особи, котрі є Його свідками. Робота та відповідає тому, що чинив Мойсей. Народ триманий є в несвідомості і є гноблений, але недовго Господь затримається. В теперішньому часі не збудив Бог однієї особи, котра би мала виконати Його повеління, але клас вірних послідовників Ісуса Христа, котрих називає своїм “слугою”. Християни, котрі становлять того “слугу”, є тими вірними і признаними, котрих Господь застав прийшовши до свого храму і поручив Він їм роботу голошення того свідoцтва; а навіть сам Бог дав їм то повеління.

Народ, котрий Єгова вибрав для свого імені, мусить складатися з тих, котрих уживав і надалі хоче уживати, щоб повідомити володарів і народ про свої заміри. По приході до свого храму, відбудовання його і покликання вірних до стану храму, Господь повчав їх, що мають до виконання певну роботу і що та робота становить свідoцтво про ім'я Єгови Бога і попередження про заміри Божі відносно безбожної організації, а також відносно Його народу.

Слуга Єгови

З того випливає, що ті, котрі були вибрані, щоби свідчити про ім'я Єгови, є слугами Всевишнього. Про “слугу” свого повелів Бог пророкові написати слідує: “Ось, слуга мій, що Я за руку держу його; вибраний мій, що його вподобала собі душа моя. Я положив духа мого на нього; він звістить народам суд справедливий”. — *Ісаія 41: 1*.

Згаданий через того пророка слуга є Ісус Христос, на котрого Господь зіслав свого духа, коли Ісус був охрещений в Йордані. “Христос” означає Помазанник і для того всі, котрі були прилучені до тіла Христового, отримали помазання духом святим і через то сталися частию Христа, частию слуги. (*посл. до Галат 3: 16, 27—29*) Коли Ісус прийшов до свого храму і розрахувався зі своїми слугами, знайшов Він між ними вірних, котрим виразив своє признание. Ці згадані є в пророцтві яко такі, котрі одіті є в ризи справедливості і обгорнуті в шати спасення. (*Ісаія 61: 10*) “Шати” ті знаменують їх яко “слугу” Всевишнього, підчас коли “ризид справедливості” показують їх яко признані слуги Господні.

Помазання духом святим є їх повелінням до виконання в ім'я Єгови певного діла. Бог назначує свого Великого слугу, Ісуса Христа до виконання того діла, а члени Його тіла мусять взяти участь в тій роботі, так як становлять часть “слуги”. Так само як Ісус засвідчив, що прийшов на світ, щоби дати свідоцтво правди, також помазані члени Його

тіла свідчити мусять про правду. Дані тим помазанникам повеління підтверджують той висновок. Уділене разом з тим повелінням уповноваження відноситься до всіх помазанників Господніх, котрі дісталися під ризи справедливості.

Завважмо то, що отримане через помазання повеління постановляє, щоби “слуга” заміс радісне післаництво тихим або тим, котрі приймають поучення, щоби зав’язав рани тих, котрі є сокрушеного серця, звістив невірникам визволення, а ув’язненим — отворення темниці; проповідувати рік примирення Господнього й день пімсти Бога нашого, потішив всіх засумованих. (*Ісаія 61: 1, 2*) Повеління то обширніше і з більшим ще натиском описане є в інших пророцтвах Господа. Тому що воно відноситься до цілої Церкви Христа, через то мусить прийти час, коли з повеління Христа дане буде свідоцтво про пімсту Божу. Напевно, що пімста Божа мусить бути повідомлена ворожій організації, а ціллю того свідоцтва є, щоби також володарі як і люди були навчені, щоби мали спосібність довідатися, що Єгова є Всевишнім Богом, і щоби мали можливість відлучитися від ворожої організації, поки прийде її знищення.

В 1914 році отримав Господь своє Царство і почав виконувати свою царську владу. Скинувши сатану з неба, прийшов Господь до свого храму і дав своїм вірним слугам повеління. Показують то Його слова в приповідях про срібло і таланти. Тій досвідченій до стану храму зарахованій клясі, довірив Господь свої справи Царства на землі. Великий Пророк сам говорив

про них: “Тим же й ви будьте готові; бо тієї години, як і не думаєте, Син чоловічий прийде. Який єсть вірний слуга й розумний, що поставив пан його над челяддю своєю, щоб роздавав їй харч у пору? Щасливий той слуга, котрого, прийшовши пан його, застане, що робить так. Істино глаголю вам: Що поставить його над усім добром своїм”. — *єв. Маттея 24: 44—47.*

Є то кляса слуг, котру Господь поставив над многими справами. (*єв. Маттея 25: 21*) Ту клясу вибрав Господь, яко “народ для ім’я свого”, а так як вони вибрані для імені Його, через то робота їх розуміється мусить бути свідоцтвом для імені Його. То є кляса, котру апостол Яків описав на зібранню в Єрусалимі. Пророцтво його виповняється в теперішнім часі.

Кляса вірних на землі, є вибрана як народ для імені Єгови, становить “ноги” Ісуса Христа, так як є останніми членами на землі. Їх обов’язком є бути особливими свідками Божими. То є згідно з тим, що є предсказано через слідуєче пророцтво: “Які ж гарні на горах ноги благовістника, що мир возвіщає, що вістить радість, проповідає спасенне, що говорить Сионові: Зацарював Бог твій!” — *Ісаія 52: 7.*

То є кляса, котра особливо дає свідоцтво про те, що нація або Царство народилося чи розпочалося, і що Бог почав панувати через Ісуса Христа. Члени Сиону тому говорять один до одного: “Бог твій царює!” Члени тої вірної кляси слуги є сторожами в Бога. Уважають вони на сповнення пророцтв і підчас коли чувають, довідуються волі Божої і оповідають один другому, що бачуть. Говорять про те також

іншим, котрі бажають того чути, а то точно погоджується з слідуючими словами пророка: “Загомонить голос сторожів твоїх — піднімуть голос, і всі разом радісно воскликнуть; бо своїми побачать очима, що Господь у Сион вертає”. (*Ісаія 52: 8*) Блискавиці Єгови над головою кляси храму освіщають її і кидають світло на Слово Боже, бачуть вони правду в точній гармонії з собою і спільно дають радісне свідощтво оповідаючи про хвалу Єгови і Його Царство.

Підтверджуючий доказ

Єгова дав запевняючі докази. То значить: свідощтво одного пророка підтверджує свідощтво другого пророка, а то зробив Бог для зміцнення віри свого народу. Яко дальший доказ управління і роботи своєї кляси слуги повелів Бог своєму пророкові написати слідуюче: “І станеться після сього, що на всякого зіллю мого духа, й будуть сини ваші й дочки ваші прокувати; старим людям у вас будуть сні од мене снитись, та й молоді в вас будуть видаива бачити. Ба й на раби й рабині Я того часу злиу духа мого”. — *Йоїль 2: 28, 29*.

Духом Єгови є Його невидима сила. Вилиття означає жертвуючий напій або фонтан. Бог кладе свого духа на сотворіння, щоби виконали Його заміри. Єгова нікому іншому не дає свого духа, як тільки тим, котрі бажають чинити Його волю і Йому є віддані. Пророцтво то показує вилиття духа Божого на клясу, котра має служити для особливої цілі. Виповнилося

то в меншій мірі у П'ятидесятницю, а вповні впевнилося по приході Господа до свого храму в 1918 році. Обговорюється тут доказ того, щоби виразніше ще можна було підтвердити, котрі то є слугами Божими, і щоби їх привілей і обов'язки виразно були пізнані.

Пророцтво вказує, що його виповнення припадає: по перше на час кінцевих досвідчень Ізраїля, а наступно при кінці земних досвідчень правдивого храму, котрий становить духового Ізраїля. Пророк говорить, що те перепровадження відноситься до часу “нім настане день Господень, великий і страшний”. (*Йоїль 2: 31*) Великий і страшний день прийшов на ізраїльтян від року 69 до 73 по Хр. Ісус предсказав великий і страшний день Господа Бога, котрий прийде в часі Його повернення і установа Царства і що власне перед тим днем мусить бути дане велике свідоцтво. — *Маттея 24: 14, 21.*

На П'ятидесятницю Петро і інші ученики отримали помазання духом святим. Було то перше вилиття святого духа. (*Діяння св. апостолів 2: 1—5*) Апостоли тоді не тільки були помазані святим духом, а також дана їм була особлива сила до видання свідоцтва на різних мовах, щоби всі разом могли то зрозуміти. Противники, котрі при тому були присутні, говорили про тих мужів, котрі розмовляли різними мовами, що вони “молодим вином повпивались”. Щоби щирі люди могли зрозуміти правду відповів Петро: “Сі бо не п'яні: як думаєте, бо третя година дня. А єсть се, що промовив пророк Йоїль”. — *Діяння св. апостолів 2: 15, 16.*

Перед П'ятидесятницею Бог освятив духом своїм дуже ограничене число людей. Ісус Христос був першим, котрий zostав сплджений і у відповідному часі помазаний святим духом. Пророцтво Йоїля звучало: “А потім зіллю духа мого на всяке тіло”. Слова “всяке тіло” мусять бути зрозумілими так, як їх коментував Петро, тобто на всі родини Дому тілесного Ізраїля, так як післаництво в той час ограничене було до жидів. При такій нагоді велике число людей увірило в Господа і отримало помазання святим духом як то пророк предсказав. (*Діяння св. апостолів 2: 38—41*) При тій нагоді Петро не тільки повторив пророцтво Йоїля, а також власні Його слова були пророчі. Говорив він: “І буде останнього дня, глаголе Бог, виллю Я духа мого на всяке тіло; й пророкуватимуть сини ваші і дочки ваші, і молодці ваші видіння бачитимуть, і старшим вашим сни снитимуться; і на слуг моїх і на служниць моїх виллю в ті дні духа мого, й пророкуватимуть. І дам чудеса вгорі на небі, і ознаки внизу на землі: кров і огонь і димову куряву. Сонце обернеться в темряву, і місяць у кров, перш ніж прийде день Господень великий і славний”. — *Діяння св. апостолів 2: 17—20*.

Слова апостола “в останні дні” установлюють час повного виповнення його пророцтва. “Останні дні” відносяться без сумніву до останніх днів старого світа або сатанської організації і до початку Христового царювання. (*2 посл. до Тимотея 3: 1—5*) Живемо тепер в “останніх днях” і повинні через то сподіватися повного виповнення пророцтва Йоїля.

По смерті апостолів прийшла темрява на земну організацію християнських зборів, а іменно в результаті впливу, який сатана робив на їх провідників. Господь первично заложив свій храм, яко “добірну виноградину”, потім однако храм перемінився в “дику виноградину” землі, так само як то пророк предсказав. (*Єремія 2: 21*) Наступно повелів Бог Петрові пророкувати, що прийдуть “часи охолоди” перед присутністю Господньою. (*Діяння св. апостолів 3: 20*) Ті “часи охолоди” також прийшли, а іменно розпочалися вони, при другій прсутності Господа. Представлені вони були особливо через роботу Ілії, котра зображала особливо діло храму Божого.

В повних утиску часах, в 1918 році, говорили правдиві послідовники Христа, що робота вибраних на землі уже закінчилася. В часі наступного року, декотрі правдиві послідовники Христа пізнали однако, що багато ще є роботи і підчас періоду часу від року 1919 до 1923 наступило велике пробудження між тими, котрі любили Господа. Проявлена через них старанність показує, що Господь вилив на них свого духа. Найбільше дане коли-небудь на землі свідоцтво для ім'я Єгови, дане було від 1922 року і робить дальші поступовання. То означає друге і повне виповнення пророцтва Йоїля.

В приповідях є написано: “Навіть в ті дні на слуг моїх і на служниць моїх вилию духа мого й пророкуватимуть”. (*Діяння св. апостолів 2: 18*) Перед 1922 роком євангелія переважно голошена була тільки через небагатьох

посвячених. Від того часу властиво всі помазанники були діяльними в даванні свідництва про заміри Божі, про установлення Його Царства, про Його пімсту, а також про благословення всім родам землі.

Проповідувати можна усно або в той спосіб, що післаництво правди кладеться до людських рук в друкованій формі. Роблять то молоді як і старші, мужчини і жінки, і робота та продовжується в дальшому протязі. Вираз “всяке тіло” відноситься до всіх посвячених і помазаних духом Божим мужчин і жінок, без погляду на стать і попереднє становище.

Здається то річ ясна, що ужитий в пророцтві вираз “молодці” пристосовується до молодих братів Ісуса Христа, без погляду на стать, так як в Христі Ісусі нема різниці що за особа. (*посл. до Галат 3: 28*) “Молодці” то є символічний вираз для зображення сильних, кріпких, діяльних і старанних в Господі і в Його службі, без погляду на вік. “Старці” символічно представляють обвислих мислителів, котрі байдужо відносяться до річей, котрі мусять бути зроблені і зістають зроблені. Тільки “молодці”, то є діяльні, можуть бачити видіння. Видіння означає ясне зрозуміння замірів Божих, а видячих і розумних старанне послушенство побуджує до радісної служби. “Як нікому, (Божу) об’являти правду, іде народ в розтеч”. (*Прип. Соломона 29: 18*) Правдиві християни мусять кормитися Словом Господнім і мусять його розуміти, щоби бути радісними і сильними, а значить молодими. — *Амос 8: 11—13.*

Хто знаходиться в стані храму і дотримує подане світло правди, як її Господь об'явив, той стається щораз сильнішим в Господі і в дальшому протязі радісно Йому служить. То є ті, котрих Господь особливо вживає до давання свідоцтва для Його імені. Господь вибрав їх яко народ для імені свого.

Про час виповнення того пророцтва є написано: “А опісля покажу знамення на небі й на землі: кров і огонь і стовпи диму. Сонце обернеться в темряву, а місяць — у кров перед тим, нім настане день Господень, великий і страшний”. — *Йоїль 2: 30, 31; Діяння св. апостолів 2: 19—20.*

Видимі факти показують, що пророцтво то виповняється від часу приходу Господа до свого храму в 1918 році. Від того часу об'явив Господь своєму народу ознаки або чуда на небі, тобто дав їм ясніший образ і краще розуміння діявольської організації і народження Царства Господнього.

Показав Він їм також, що сатана скинутий є з неба і що зроблені є приготування до останньої війни на землі. “Кров і огонь” представляють смерть і знищення. В протязі останніх небагатьох років була на землі велика смертність і страшне знищення матеріальних цінностей. “Дим” є ознакою знищення. Так зване “зороване християнство” знаходиться в великій розладі. Провідники його перемінили світлість євангелії в темряву, перечуть тому, що чоловік був сотворений звершеним, а потім соґрішив і що кров Ісуса Христа достарчила ціну викупу, і дальше відверто сполучуються

з диявольською організацією і називають Лігу Народів Царством Божим на землі. Робота їх руйнує віру в Бога. Приведений в пророцтві місяць є символом закону Божого і тому символічно представляє волю Божу. Закон той стався для людей символом смерті, що показано є через обернення місяця в кров.

Ті річи в останніх роках стали об'явлені тим, котрі мають розуміння замірів Божих. Пророк свідкує, що ті річи стануться перше “нім настане день Господень, великий і страшний”; тобто перед кінцевою війною і останнім утиском, про котрі Ісус говорив також у своєму пророцтві. (єв. *Маттея 24: 21*) Пророцтво то говорить, що одночасно з настанням тих подій Бог виліє духа свого на всяке тіло, на кожного, хто призиває ім'я Господнє. Фізичні факти показують, що пророцтво то знаходиться в стані повного виконання і через це знову є підтверджено, що ті є тими свідками, котрих Бог вибрав яко народ для свого імені.

Ілія і Елисей

Єгова дав дальший пророчий образ, щоби предсказати майбутні події, а також роботу, котра має бути виконана через послідовників Ісуса Христа. Ілія розпочав ту пророчу роботу. Елисей помазаний був на місце Ілії, щоби продовжувати і докінчити розпочату через Ілію роботу. Робота Ілії предсказала повище об'яснене діло відновлення основних правд для правдивих християн. (*1 Царів 19: 16*) Прийшов час, коли Бог мав забрати Ілію. “І взяв Ілія

*Розставання Ілїї і Єлисея
Пророко вказує на працю свідочтва Божого*

гуню свою згорнув її та й ударив по воді, й розступилась вода на обидва боки, так що вони обидва перейшли по суші. Як перейшли, промовив Ілія до Єлисея: Проси, що тобі вчинити, перш ніж буду взятий від тебе. Відказав Єлисей: Нехай би у мені було удвоє духа, що в тобі. І сказав той: Важкого просиш. Та коли бачити меш, як я буду взятий від тебе, так воно й станеться; коли ж не побачиш, то не станеться”. — *2 Царів 2: 8—10.*

Як Ілія так і Єлисей пророчо представляли на помазаний народ Божий, котрі по поверненню Господа виконують Його роботу. Ілія побуджений через духа Господнього до чинення тої роботи. Єлисей виразив бажання отримати подвійну міру духа Божого. Без сумніву було то пророцтво, котре предсказало, яка буде доля тих, котрі будуть виконувати роботу Єлисеєву храму Божого. Подвійне отримання духа залежне було від умови, що Єлисей побачить що Ілію забрано. Предсказано то пророчо, що ті, котрі спостерігають розділення і час розділення зображеної через Ілію і Єлисея роботи храму Божого, — отримують поживну міру духа Господнього.

Досвідчення Ілії предсказали діло відновлення основних правд, а також роботу видання свідоцтва про ім'я Єгови і Його заміри. Ілія докінчив поручену йому роботу, через що в образі вказав на то, що в назначеному часі закінчиться певний період роботи храму Божого, тільки не сама робота видання свідоцтва. Досвідчення Єлисея предсказують особливу роботу свідчення, котра має бути виконана через помазанників Божих; що їм дана буде “подвійна

міра” духа Господнього і що будуть повні захвату і старання при виданню свідоцтва в ім’я Єгови. Є то в повній згоді з пророцтвом Йоїля про вилиття святого духа.

Ілия і Єлисей згідно ходили разом, аж щось сталося, що їх розлучило, а то означало і предсказало кінець роботи Ілії помазанців Божих на землі. “Тим часом, як вони в такій розмові йшли далій, з’явилась несподівано поломяна колесниця з поломяними кіньми. Вони їх розлучили, й понесли Ілию в бурі на небо. Вбачаючи се, Єлисей закричав: Батеньку мій, батеньку! ой колеснице Ізрайлева і візнице його! Та не бачив його більш. І захопив одержу свою та й роздер надвоє. І підняв Іліїну гуню, що впала з його, й вернувсь та й став на березі Йордані”. (2 Царів 2: 11—13) Обидва пророки мусять представляти одну і ту саму класу помазанників, підчас коли розлучення їх показує кінець одної роботи і початок другої, котра має бути виконана в ім’я Господнє.

Які факти взяли місце яко виповнення того пророцтва? Від 1878 року до 1918 помазані люди Божі на землі під керівництвом Ісуса Христа присутнього Господа, виконували працю проголошення післаництва правди. Робота та показала, що дійсно посвячені були зібрані і сходилися, щоби досліджувати Святе Письмо, бути навченими, взаємно собі допомагати, потішатися і зміцнятися в найсвятішій вірі.

Віз огнистий і коні огнисті, згадані в пророцтві чітко представляють об’явлену в 1918 році воюючу і винищуючу організацію, підчас коли буря зображає великий утиск, котрий в

зв'язку з війною прийшов на людей. В 1918 році помазані свідки Божі по цілому “християнстві” були зненавиджені і переслідувані через військові організації і духовенство. В той час прийшов великий утиск на помазаний народ Божий, тому що був діяльний в даванні свідочтва для імені Єгови. В 1918 році уся робота помазанників Божих на світі була майже в повні завершена. Ілия був забраний через бурю, що предсказано, що зображена через нього робота буда докінчена; великий утиск, котрий в 1918 році прийшов на помазаний народ Божий, знаменує кінець зображеної через Ілию особливої роботи храму Божого.

Знаємо, що Ілия не був забраний до буквального неба або перед обличчя Єгови, тому що Ісус довго по забранню Ілії засвідчив: “Ніхто не вступив до неба”. (*єв. Йоана 3: 13*) Пророцтво скоріше говорить, що предсказане через роботу Ілії діло помазанників було закінчене і що то закінчення донесення було Богу в небі.

Помазанники Божі на землі потім були майже рік бездіяльними, а опісля вірний той народ зрозумів, що більшу роботу має виконати, до котрої зараз приступили. По 1919 році наділив Бог свій народ подвійною мірою свого духа і вислав своїх помазанників яко своїх свідків. Від того часу виконували вони в ім'я Господнє певну роботу, даючи на землі свідочтво про ім'я Боже і як ніколи перед тим з оказаною старанністю і повагою. То є дальший доказ того, що помазанники Божі мусять бути Його свідками і дати в теперішньому часі свідочтво на землі.

Свідки Єгови

Ісус Христос є тим Великим Свідком Божим, (єв. Йоана 18: 37) Свідком є той, хто дає свідоцтво. З того випливає, що свідки Божі, даючи свідоцтво про Його ім'я мусять бути вповні згідні з Ісусом Христом і бути членами Божої організації, котрої Головою є Ісус Христос. Кождий, хто належить до кляси храму і є частию Сиону, є помазанником Господнім і має уповноваження бути Його свідком. Пророк Божий ознайомлює: “А в храмі Його все

належне Йому виголошує хвалу”. (*Псальма 29: 9*) Факт, котрий говорить про хвалу Божу, доказує, хто є свідками Єгови. То свідчення пророка ясно вказує, що кождий, хто твердить, що є послідовником Христа, але занедбує або здержується свідчити про ім'я Господа Бога, не належить до кляси храму. Кляса храму займає місце в Сионі, а “Із Сиона звершеної краси засияв Бог”. (*Псальма 50: 2*) Бог вибрав з народів людей для свого імені і помазав їх, щоби говорили про Його ім'я. “Кожного, хто називається ім'ям моїм, кого Я сотворив на славу мені, кого зобразував і устроїв”. — *Ісаїа 43: 7*.

Бог покликав членів нового сотворіння на то, щоби виконували Його заміри, а часть їх роботи мусить бути виконана в часі їх перебування на землі. Від вірного виконання тої роботи залежить, чи буде хтось належати до кляси царської в небі, чи ні?

В результаті впливу, який диявол робив через свою організацію, особливо через її релігійний чинник, народ “християнства” був за-

сліплений поглядом правди. Прийшов час, коли з повеління Божого має бути дане свідоцтво для Його імені і для того говорить Бог через свого пророка: “Нехай зберуться всі народи разом, зйдуться всі племена до купи. Хто ж із між них проповів це наперед? нехай скажуть, що було од початку: нехай поставлять свідків від себе й докажуть, щоб, вислухавши, можна сказати: Це правда! (Ісаія 43: 9) Велике спірне питання, котре має бути розв’язане є: Хто є Всевишнім Богом?

Невірне духовенство є в релігійних справах усним знаряддям сатани. Воно дотримується, що говорить з авторитетом. Пророкує, сперечається зі словом Божим і говорить менше-більше, що дякувати старанням людей і людських організацій може бути і буде на землі запроваджений мир; що земля буде очищена, приоздоблена красою і хвалою, і зроблена відповідним місцем замешкання, а то все буде їх ділом, а також ділом їх союзників. Бог хоче, щоби вони тепер були досвідчені і пізнати чи є фальшивими чи правдивими пророками. Для того Він говорить: “Хто ж із між них проповів це наперед? Нехай (ті, що належать до організації сатани) наставлять свідків своїх і чи будуть оправдані (нехай докажуть, що можуть виконати ті річі, котрі обіцяють); або нехай слухають (правду) і скажуть: Це правда! ” — *Ісаія 43: 9.*

Наступно звертається Єгова Бог базпосередньо до своїх помазанників, котрі становлять клясу слуги і говорить до них: “А мої свідки, — говорить Господь — ви й слуга мій, що Я його

вибрав, щоб ви знали й вірили мені, та й зрозуміли, що це — Я: передо мною не було Бога, та й опісля не буде... Я прорік та й спас, так як заповів; а іншого не було в вас, проте ви свідки у мене, що Я — Бог, говорить Господь". (*Iсаія 43: 10, 12*) То остаточно доказує, що помазанники Божі на землі мусять свідчити і голосити, що Єгова є єдиним правдивим Богом і що прийшов час доказати той факт усім сотворінням і що то Він зробить через об'явлення своєї всемогучої сили.

Яко свідки Божі, помазанники, при виконанні своїх обов'язків особливо мусять вказати на то: що Єгова є єдиним правдивим і Всемогучим Богом і що сатана є архиворогом і імітатором правдивого Бога; що сатана має потужну видиму і невидиму організацію, котрої уживає для своєї цілі, щоби висміяти і знеславити ім'я Єгови і в такий спосіб відвернути людей від Нього; що сатана втягнув до своєї диявольської релігії провідників землі, і що склонив великих капіталістів світа, щоб сталися складовою частиною його релігійної системи; а також, що заміром Божим є знищити організацію сатани і принести народам землі мир, добробут і щастя; і що для людей нема іншої можливості здобути бажаних благословенств. Свідокство то мусить бути видане, а іменно не в спосіб мстливий, але тільки повного милості послушенство поглядом Єгови Бога, а також для усвідомлення людей, щоби пізнали властиву дорогу, і що служить для їх добра.

Опір

Належить сподіватися, що сатана робить все, що є в його силі, щоби знищити таке свідощтво для імені і замірів Єгови. Ісус пророкував, що сатана через свою організацію буде ставити великий опір правді і буде переслідувати тих, котрі будуть виступати в інтересах правди і про неї будуть свідчити; що вибрані зі світа свідки Божі будуть зненавиджені і переслідувані і будуть переходити многі горя. Ісус захистив своїх послідовників і сказав їм, що багато переходив тих напастей і переслідувань, але однако побідив світ і що вони яко Його слуги не можуть сподіватися на менше переслідування. — *єв. Йоана 15: 18—21; 16: 33.*

На то Ісус предсказав пророцтво, котре особливо відноситься до часу по появленні тих двох великих ознак або чудес на небі і до часу скинення сатани з неба на землю. (*Одкриття 12: 1—13*) В тім пророцтві предсказав Ісус, що організація сатани буде переслідувати членів Божої організації на землі, і тому виповів Він слідуючі слова: “І розлютився змій на жінку, і пійшов провадити війну з іншими насіння її, що хоронять заповіді Божі, і мають свідчення Ісуса Христа”. (*Одкриття 12: 17*) Тими словами Великий Пророк остаточно установив, котрі то будуть свідками Божими для кінцевого свідощтва на землі. Показує Він, що змій — диявольська організація є скажена і виступає до війни з останком “насіння”, дітьми Сиону. Останок є тою вірною клясою послідовників Христа, котрі становлять члени Його “ніг”.

Вони є вповні віддані Богу і з радістю виконують Його волю. Чому сатана так сильно злиться на них? А тому, що вони, як говорить Великий пророк Єгови “хоронять заповіді Божі, і мають свідчення Ісуса Христа”.

Свідоктво Ісуса Христа

Що то значить мати свідоктво Ісуса Христа? З певністю значить то, що члени останка мають свідоктво духа святого, і є синами Божими, тому що є в Христі. (*посл. до Римлян 8: 16, 17*) А також, що знаходяться під ризами справедливості і мають шати спасення, через що є виражено, що уподобалися Господу і що то їх знаменує яко членів Його організації. Але також слова Ісуса означають більше ніж то. Означають вони, що Єгова повелів останкові Сиону дати то свідоктво, котре поручено було Ісусу Христу. Єгова Бог зробив Ісуса Христа своїм Великим Пророком і наділив Його авторитетом і силою. Положив на Його обов'язок дбати про то, щоби на землі було дане свідоктво для імені Єгови. Коли Ісус прийшов до свого храму, коли признав свій останок вірним і прилучив його до Сиону, тоді поставив Він ту малу громаду “над усім добром своїм”, тобто над всіми своїми справами царства на землі, щоби їх пильнувала і стерегла. Означає то особливо, що Ісус вложив до рук останка великий привілей і обов'язок видачі свідоктва про ім'я Єгови. В той спосіб мають вони свідоктво Ісуса, котре Бог їм поручив. Посідаючи те “добро”, мусять вони також голосити

то свідоцтво. Бог приказав, що створена з останка кляса мусить бути Його свідками даючи свідоцтво перед володарями і людьми, і засвідчити їм, що Єгова є Всевишнім Богом, а також мусять звістити, що Слово Його вказує поглядом Його замірів на близьку майбутність. Через безстрашне виконання приказів Божих, доказують члени останка, що любов їх до Бога є досконала. (*1 посл. Йоана 4: 17, 18*) Не можуть вони допильнувати приказів Божих, хіба що чинять Його волю з радістю і дають свідоцтво Ісуса Христа. (*1 посл. Йоана 5: 3*) Для того говорить до них Єгова: “Ви є моїми свідками”.

Сатана виражає свою скаженність через свого змія або через свою пожираючу організацію на землі. Побуджує він своїх синів-невірне духовенство “зорованого християнства”, а ті підбурюють народ, щоб нападав на вірних свідків Божих. Випадок такий стався недавно в місті Соут Амбоу, Нью Джерсі, сатана побуджує в такому разі духовенство до оказання свого впливу на політичних володарів (це йому легко вдається, так як обидві групи являються членами його організації), щоби арештували і увязнювали вірних свідків Божих за то, що ті ходять від дому додому і несуть людям післаництво про ласкаве Боже правління, намірене визволити їх з під утиску і уділити їм бажаних благословеньств. Події того роду мали недавно місце в Бергенфільд, Єнглеуд, Нью Джерсі і в різних місцевостях штату Коннектікут, Георгія, Північна Кароліна, Пенсильванія і в інших місцевостях.

Сі вірні свідки Господині ходять від одної місцевості до другої і голосять євангелію, достарчаючи людям пояснення Святого Письма, а то роблять вони в неділю, так само як і в інші дні тижня. Роблять то тому, що Господь їм приказав. Вони з радістю виповняють волю Божу. Люблять людей і бажають їм звістити про благословенства Божі. Лицемірні духовні, котрі натомість виступають jako представники Бога і Христа, але провадять арешти тих вірних свідків Господніх під претензіями, що їх робота порушає приписи про недільний спокій. Роблять то помимо припису конституції Сполучених Штатів, гарантуючої кожному право визнавати віру яка йому сподобається. Згадується в тому місці про ті місцеві факти тому, що вони є доказами виповнення повисше поданого пророцтва Господа Ісуса.

Чи ті свідки Єгови є в силі звістити народам доброту Божу, роблячи кривду якій-небудь особі або якому-небудь правлінню? Напевно що ні! Чому ж тоді переслідувати їх через духовних і їх союзників? То ж ті, котрі переслідують є спонукані до того через отця їх організації, тобто сатану-диявола, а сатана провадить такі переслідування з приводу вірності тих свідків. Ті свідки Єгови є єдиними діяльними ворогами сатани, котрих тепер він має на землі. Всім він або засліпив розум або через настрашення змусив їх мовчати. Переслідувачі ті належить до насіння жени сатани, а іменно Вавилону, і ненавидять і переслідують насіння Сиону, як то Бог предсказав.

Чи останок настрашитися і перестане видавати свідокство для імені Єгови? Якщо хтось стає боягузом і перестає бути свідком, тоді перестає також належати до помазаного останка Божого. Правдиві члени Сиону, котрі становлять останок, не потребують страхатися. Їх робота голошення правди з певністю стягне на них зліть сатанської організації, але Бог говорить до них заохочуючи через свого пророка: “Я — Господь Бог твій, що бурить море, аж філі ревуть: Господь Саваот — ім’я моє. Я вложу слова мої в уста тобі, і тінню руки моєї закрию тебе, щоб ти знов устроїв небеса й зложив землю та сказав Сионові: Ти мій люд” — *Ісаія 51: 15, 16.*

“Рука” Єгови представляє Його силу. Останок є частию Сиону, він є свідком Бога. Єгова охороняє його через свою силу і говорить до нього: “Ти Мій люд”. Ті вірні свідки звернули свою любов до Єгови, і тому Бог говорить до останка: “Ти бо Господа Всевишнього, мою пристань, взяв собі за оселю. Так, не постигне тебе жадне нещастє, і жадне лихо не приблизиться до шатра твого:... Він любить мене, за те збавлю його; поставлю його на місці певному, він бо знає ім’я моє”. — *Псалма 91: 9, 10, 14.*

Радість Господа

Коли Ісус прийшов до храму і знайшов останок вірним, тоді сказав Він до тої кляси: “У малому був єси вірен, над многим поставлю тебе. Увійди в радости пана твого”. (*єв. Маттея 25: 21*) Що Ісус розумів через ті “радоці пана

твого”)? Властиве розуміння того додає послідовникам Ісуса вповання і радості. Коли Господь наш вступив до неба, казав Йому Бог сісти і бути бездіяльним, аж прийде відповідний час, щоби викинути ворога з неба і вчинити його підніжком ніг Його. (Псальма 110: 1) Через той довгий протяг часу, мусів Ісус приглядатися, як сатана безнастанно стягав ганьбу на ім'я Єгови. Поручення для оправдання великого імені Божого дано було Ісусу Христу і Бог повелів своєму пророкові предсказати час, коли Ісус розпічне то діло оправдання: “Жезло сили твоєї (уповноваження Ісуса Христа) пришло Господь із Сиона (своєї організації); царюй серед ворогів твоїх! ” (Псальма 110: 2) Безпосередньо потім розпочалася війна в небі і Ісус скинув звідти сатану.

Коли Ісус притупив до завдання оправдати ім'я свого Отця, було то Його великою радістю. Тепер Він приготується до остаточного оправдання імені свого Отця, що означає для Його велику радість і то власне є Його радістю, до котрої Він запрошує клясу останка. Пророк показує, що члени останка з великою радістю відкликуються добровільно, щоби почути Господа і прилучитися до Нього в тій роботі; вони яко народжені в Сионі, а повні сили молодії, сильні в Господі і з радістю приймають ту роботу видачі свідоцтва. (Псальма 110: 3) Ото причина, чому теперішній невеликий кількості мужчин і жінок на землі приносить таку велику радість ходити від дому додому і свідчити про ім'я Єгови. Останок увійшов в радощі Господа.

Жартівник і пам'ятник

Єгова повелів своєму пророкові написати про той час, коли через свідків своїх дасть особливе свідощтво у світі. Він постановив, що то стане "дня оного", котрий то період розпочався в 1914 році, а то об'явлене було останкові або свідкам Божим по приході Господа до своєї святині. Сьогодні (в році 1929) знаходимося в тім періоді часу, котрий названий є словами "дня оного". Пророк Божий написав: "В той час стане жартівник Господень посеред землі Єгипецької, й пам'ятник Господеві посеред границь його. І буде він знаменом і свідощтвом, що єгипецька земля під рукою в Господа Саваота; бо вони будуть покликати до Господа в тіснечі, а Він пішле їм спаса й оборонника, а сей їх вибавить". — *Ісаія 19: 19, 20.*

Через певний час дослідники Слова Божого застосували то пророцтво до "великої піраміди" в Єгипті, але відколи Господь прийшов до свого храму і блискавиці Божі освітлюють Його Слово, кляса храму може спостерігати, що пророцтво то в жодний спосіб не відноситься до тої маси каміння в Єгипті. Завважмо, що згадане пророцтво починається слідуючим свідченням: "Пророкуй проти: Єгипту бремя Єгипту". (*Ісаія 19: 1*) То пророцтво від Єгови є виповіджене відносно світа або сатанської організації символічно представленої через Єгипет, а також відносно положення зайнятого через Його помазанників у відносинах до тої організації. Яко дальший доказ, що Єгипет символічно представляє сатанську організацію,

сказав Єгова через іншого пророка: “Так говорить Господь Бог: Ось, *Я* на тебе, Фараоне, царю Єгипецький, ти, величезний крокодиле (диявол і його організація), що лежиш посеред твоєї ріки та й мовляєш: моя ріка, я сотворив її собі! ” (*Езекиїла 29: 3*) Так говорить Бог через свого пророка проти диявольської організації. Ясно є написано: “Знаємо (ми Божі помазаники), що ми від Бога, і ввесь світ у лихому (в сатані-дияволі) лежить”. — *1 посл. Йоана 5: 19*.

Було то в Єгипті (символ світа або диявольської організації), де Ісус Христос розпятий був. (*Одкриття 11: 8*) По ствердженню місця виповнення подає Єгова через свого пророка також час виповнення того пророцтва. Ісус Христос, Великий Священник Божий і головний урядник Його організації, в 1914 році розпочав війну проти диявольської організації і скинув по тім сатану з неба. Ісус Христос даліше виступає проти того злодіяльника аж вповні він буде знищений. Слова пророка, установлюючи той час, звучать: “Оце Господь (Єгова), усівши на легкій хмарі, йде на Єгипет. І затремтять перед ним ідоли єгипецькі й зание у грудях єгипецьке серце”. (*Ісаія 19: 1*) Ісус Христос ділає при тім яко Головний уповноважений Бога. Пророк Ісаія представляє Єгову, як іде на чолі своєї організації і як виступає проти організації диявола.

Пакт Ліги Народів в січні 1919 року одобрений через союз ради церковів, а опісля без обмеження піддержали його всі три чинники видимої організації сатани. Від того часу ви-

повняються пророчі слова Ісуса: “На землі переполох народів у заколоті. І омертвіють люди від страху та дождання того, що прийде на вселенну”. (єв. *Луки 21: 25, 26*) То є річчю загальною і добре знаною, що власне тепер пануючі чинники “християнських” народів огорнув великий страх, так що серце їм просто перестає битися. В той спосіб пророк точно вказує на теперішній час і говорить опісля, що в “оний день” в світі або Єгипті — то є в диявольській організації — має бути дане особливе свідoctbo.

Пророк говорить даліше “в цей час стане жертівник Господній посеред землі Єгипецької, й пам’ятник Господеві посеред границь його”. Пророцтво то в жодний спосіб не може відноситися до стародавнього жертівника і до стародавнього пам’ятника в буквальнім Єгипті, коли ж істотно то є річ неможлива, щоби якийсь предмет одночасно знаходився посередині землі і при її границі. Але останок народу Божого, Його свідки становлять жертівник і пам’ятник для Господа; вони є в світі, але не зі світа і є власне на границі злого світа, так як стоять на порозі світа Божого або Царства Божого. То значить, це є останок, пророчо предсказаний через той жертівник або пам’ятник.

Гebraйське слово переведене в пророцтві на “жертівник”, означає “місце жертвування” або “місце заклання”. Помазанники Господні прийняті є з Ісусом Христом, Головою храму, до завіту при жертві. Про них є написано: “Полічено нас як овечок на заріз”. (*посл. до Римлян 8: 36*) Даліше говорить пророк: “Згромадьте мені

святих моїх, котрі над жертвою склали заповіт зі мною”. (*Псальма 50: 5*) Всі посвячені представлені є яко “сини Левія”. Коли Господь прийшов до свого храму, ті “сини Левія” були очищені, щоби “приносили жертву Господеві в праведності”. (*Малахія 3: 3*) Той дар в справедливості є жертвою хвали, складеною Богу через свідоцтво для імені Його. (посл. до Жидів 13: 15) Ті тексти доказують, що останок Божий становить той жертівник посеред світа (Єгипту), будучи свідоцтвом для імені Єгови Бога.

Слова пророцтва: “Пам’ятник при границі його”, відноситься до тої самої кляси. Пам’ятник виставляється на свідоцтво. Говорячи про тих, котрих при своєму приході до свого храму знайде вірними, сказав Ісус Христос, Великий Пророк: “Хто побідить, зроблю його стовпом в храмі Бога мого”. (*Одкриття 3: 12*) Якщо хтось зроблений є стовпом в храмі Господнім, стається то головню з тою ціллю, щоби бути свідоцтвом для Бога, так як “в храмі Його все належне Йому оголошує хвалу Божу”. (*Псальма 29: 8* — *пер. попр.*) Члени кляси вірного останка, котрі становлять “ноги” Христа і є частиною вибраного “слуги” Єгови, є свідками Божими. Так як Ісус був в світі, але не був із світа, також і останок є в світі, але не із світа. (*єв. Йоана 17: 4*) Той останок або той “пам’ятник” стоїть якраз на лінії граничній між диявольським світом і Царством Божим і там дає він свідоцтво про ім’я Єгови. Вірні приближилися до часу, коли перейдуть границю і будуть знаходитися в Царстві. Яко кляса храму скла-

дають вони імені Єгови жертву хвали і яко пам'ятник дають вони свідоцтво про ім'я Його.

Дальше говорить пророк Божий: "І буде він знаменом і свідоцтвом, що Єгипецька земля під рукою в Господа Саваота; бо вони будуть покликати до Господа в тіснечі, а Він пошле їм спаса й оборонника, а сей їх вибавить". (Ісаія 19: 20) Народи землі терплять тепер внаслідок великого утиску з руки пануючих держав світа, а особливо з руки невидимого володаря сатани-диявола. Голосіння придавленого народу возноситься до Бога і згідно обітниці Бог пішле йому скоро свого Великого Пророка, Священника, Царя і Вибивителя, котрий звільнить його з того утиску і вибавить його. Тут перед тою подією, ті, котрі zostалися в світі (Єгипті) — останок мусить дати свідоцтво для імені Єгови. Тій клясі поручено є свідоцтво Ісуса Христа. Вони вибрані є яко свідки Божі; мають повеління дати свідоцтво і через ласку Божу вони то роблять і допильнують Його приказів.

Бог повелів, щоби дане було свідоцтво про Його ім'я, про Його заміри відносно ворога і про те, що вповні визволить народ і буде його благословити. Тому жоден чоловік на землі, котрий посвятився, щоби чинити волю Божу, не міг би по відношенню до Бога бути вірним і правдивим і не міг би в кінці отримати признання Господа, коли би занедбав або втягався пильнувати Божих приказів, а якщо їх хоче пильнувати, тоді мусить він тепер бути свідком Божим. Тому також у теперішньому часі певна громада людей кожного дня розпов-

сюджують післаництво в друкованій формі, щоби люди почули про Бога і Його заміри. Робота їх не має на цілі наvertати світ до якої-небудь релігії, ані також викликати колотнечі або суперечки; тільки має вона на цілі поінформувати володарів і людей згідно з приказом Божим. Прийшов час Божий, коли свідоцтво мусить бути видане — як виповнення пророцтва виголошеного через ангелів при народженню Ісуса Христа, що всім людям має бути несене післаництво великої радості. — *єв. Луки 2: 9, 10.*

Як довго?

Пророк Єгови сказав: “Ось я й діти, що дав мені Господь як дороговкази та прообрази в Ізраїлі від Господа сил, пробуваючого на Сион-горі!” (*Ісаїя 8: 18*) Підкреслене тут “Господа сил” завжди вживається тоді, якщо Єгова робить приготування до бою або вирушає до війни. Ніхто не живе в Сионі, поки Сион не є збудований. Пророцтво показує також, що Ісаїя і його діти були образами або знаменом на тих, котрі проповідували, що в часі коли побудований буде Сион, і Єгова озброїться до війни, буде на землі клас вірних слуг. Пророцтво то сповнилось, бо то припадає на час по 1918 році, по приході Господа до свого храму. Ісаїя повідомляє, що мав видіння, в котрому бачив Христа Царя, сидячого на престолі в храмі, а при ньому Його святі післанці. Припадає то на час, коли Господь зі своїми ангелами приходить до храму на суд. (*Малахія*

3: 1—3; *єв. Маттея 25: 31*) Ісаїя описує своє видиво і говорить: “І покликували вони один до одного: Свят, свят, свят Господь сил, вся земля повна слави Його! І промовив я: Горе мені! погибель моя! Я бо людина з нечистими устами, й живу між людьми з нечистими губами, — а це ж очі мої бачили Господа сил небесних!” (*Ісаїя 6: 3, 5*)

Так як Ісаїя був прообразом на духового Ізраїля, через то очевидним є, що слова його, що є він чоловіком з нечистими устами, мусять означати, що народ Божий занедбав видачу свідоцтва. Предсказана через пророка Ілію робота храму божого зупинилась в 1918 році, а в 1919 році розпочалася робота Єлисея. В між часі народ Божий на землі був бездіяльним і не видавав свідоцтва. Спричинено то було через огняний утиск війни. Але по 1919 році Церква розпочала енергійну акцію проголошування свідоцтва, що вказує на її виздоровлення з нечистого стану, про котрий говорив пророк, а слова його показують, як то мало статися: “На це прилетів до мене один серафим із жаріючим углем у руці, що взяв кліщами з жертівника; приторкнувся ним до моїх уст, і промовив: Приторкнулось оце до твоїх уст, і взята від тебе беззаконність твоя й з гріха твого ти очищений”. — *Ісаїя 6: 6, 7*.

Серафим в тім тексті представляє Божого післанця, а та обставина, що взяв горюче вугілля з жертівника і приторкнувся ним уст пророка, предсказала, що Господь очистить свій народ тим, що торкнеться його уст і пішле його, щоби давав свідоцтво для Його імені.

Огонь є символом очищаючого средства, а пророк засвідчив, що несправедливість і гріх буде усунутий через огонь. В кінці 1919 року народ пробудився і спостеріг, що був бездільним і що Господь мав багато праці для своїх вірних. Якраз то є предсказано в пророцтві і в слідуючий спосіб є описано через Ісаїю: “І почув я голос. Господень, що говорив: Кого б мені послати, й хто нам піде? І сказав я: Ось я, пошли мене!” — *Ісаїя 6: 8*.

В той спосіб предсказав пророк готовність народу Божого використати спосібність видачі свідоцтва. Фактом є, що з нагоди зібрання християн в Седар Пойнт, Огайо присутні на тім з'їзді спостерегли, що прийшов час до підприємства енергичної акції свідчення і так сталося. Пророк показує, що свідоцтво то не наверне світа, тільки послужить до особливої цілі, поінформувати людей про заміри Божі. Через то сказав Господь, як то предсказано є через пророка: “Іди й промов до тих людей: Слухатимете й не зрозумієте, і дивитиметесь очима, та не вбачатимете; бо запеклося серце в сього народу, й тяжко чують ушима, та й очі свої затулили, щоб не бачити очима, й не почути ушами; й не второпають серцем, та й не навернуться, щоб я їх оздоровив. — *Ісаїя 6: 9, 10*.

На то запитав пророк: “Докіль же сього, Господи?” свідоцтво то має видаватись? Через то предсказав він, що помазаний народ Єгови по приході Господа до свого храму розпічне роботу видачі свідоцтва і запитає, як довго робота та має продовжуватись. Господь сам

відповідає на то питання і повелів своєму пророкові написати: “Докіль не опустіють міста й не зостануть без осадників, а дома без людей, та докіль земля отта цілком не стане пустинею. І далеко займе Господь людей (в неволі), й пусто-глухо в землі стане”. — *Iсаія 6: 11, 12.*

Через ті слова пророка предсказав Бог, що Його волею є, щоби свідоцтво було видане, аж “міста” (організації сатани) через самого Господа будуть спустошені і поки Він далеко відсуне народ від тої безбожної організації. Свідоцтво звідтіля поступало наперед і багато людей відлучилося від так званого “зорованого християнства”, тому що багато з них пізнало що організація та не представляє Єгови Бога, але є організацією сатани.

Коли помазаний народ Божий зібраний був в Сионі і знаходився в стані храму, тоді пізнав він, що Бог “гнівався” на своїх людей, так як не доказали вони щирості в своїй роботі. Опісля вірні старанно почали пильнувати приказів Божих, за що їх Бог потішає, що доказують слідуючі слова Ісаїї: “І промовиш того дня: Славлю тебе, Господи! Ти гнівався на мене, але одвернув єси гнів Твій і потішив мене. Оце Бог — спаситель мій: я вповаю на його й не вбоюся: Господь бо — сила моя, й пісня моя — Господь; Він стався мені спасенням”. — *Iсаія 12: 1, 2.*

Води є символом правди Божої. Вірні помазанники, будучи послухні Його приказам, п'ють з глибини джерела правди і радуються. Бог дає їм ясний погляд до свого Слова і говорить до них: “І будете в radoцax черпати

воду (правду) з джерел спасення”. (*Ісаія 12: 3*) Хто радісно пильнує приказів Божих і є діяльним, щоб інших повідомити про Його заміри, той має ясне розуміння правди Божої. Черпати воду з джерела, значить, що ті шукають правди, що досліджують пророцтва Господні і пильно спостерігають факти, які мають місце в часі, коли ті пророцтва виповнюються.

Знову в тім пророцтві згадано є про “день оний”, котрий тепер прийшов; і на що повелів Бог своїм пророкам предсказати Його повеління для свого народу. Слова ті відносяться до всіх, котрі правдиво люблять Бога і котрі з охотою слухають Його прикази. Прикази Божі звучать: “І скажете тоді: Славіте Господа, призивайте ймя Його; розповідайте між народами про діла Його, напоминайте, що ім'я Його велике! Співайте Господові, бо він учинив велике, — нехай дізнаються про це по всій землі! Радуйся і веселися, осадничко Сионська, бо величний серед тебе Святий Ізраїлів!” — *Ісаія 12: 4—6*.

Пророцтва і їх виповнення доказують понад всякий сумнів, що Ісус Христос є тим Великим Свідком для Єгови Бога, і коли приходить до свого храму і обраховується зі своїми слугами, і тим, котрих знаходить вірними, доручає привілей і обов'язок давати на землі свідоцтво аж до повного повалення сатанської організації. Ті свідки мають повеління засвідкувати що Єгова є єдиним правдивим і Всевишнім Богом, а також що всі помазанники Господні на землі, котрі мають Його погляд, становлять дану клясу, котра має видати це свідоцтво. Волею Божою є то, щоб це свідоцтво тепер було

видане, а тому не зважаючи на всякий опір, воно буде видане. Благословенні є ті, котрі мають яку-небудь часть у видачі свідочтва володарям, а також народові, що Єгова є Богом і прийшов час запровадити Його Царство.

Многим людям трудно зрозуміти, чому певна громада християн безустанно ходить, говорячи про Господа і Його заміри. Ясно можна бачити, що вони не стараються навернути людей, або склонити їх, щоб прилучитися до якоїсь організації. Також з повною ясністю можна бачити, що не роблять тої роботи в грошових цілях. Для чого і з якою ціллю то робиться?

Голова 8

Розділення людей

ЄГОВА предсказав через свого пророка причину, чому Його свідки тепер мусять видати народам світа свідоцтво, що Він є Всемогучим Богом. Диявол і його знаряддя хотіли би вговорити людей, що потреба голошення, що Єгова є Богом, становить проявлення самолюбства і безсилля зі сторони Бога; самолюбство тому, що Він — як говорять — бажає собі хвали і любові від людей, а безсилля тому, що опасається, що всі сотворіння можуть від Нього відступити. Заключення такі є цілком лукаві і дійсно безбожні. Бог не може бути самолюбним, коли ж “Бог є любов’ю”, а це означає повний прояв несамолюбства. Ніколи Він нічого не робив із самолюбних побуджень, а завжди робив на добро своїх сотворінь. Його велика звершена любов доказана була в особливий спосіб, коли жертвував свого Олюбленого сина, щоб Він умер яко жертва і люди отримали вічне життя. Які ж правдиві є слова апостола, що Єгова в такий спосіб дав людям неоцінимий дарунок: “Дяка ж Богові за невимовний дар Його”. (2 посл. до Коринтян 9: 15) Опрокидає то назавжди твердження, що Бог з побудження самолюбства велить дати свідоцтво. Не може існувати, ані не може бути діяльним жодне правління без позволення Єгови, тому що Він є Сотворителем

неба і землі і всяка влада знаходиться в Його руках. А значить, є неможливо, щоб Бог три-вожився, що від Його щось могло бути забране. Всі ті докази вказують на то, що при оправданню свого імені ділає Він лише для добра своїх сотворінь.

Багато століть старався сатана внушити усім іншим сотворінням, що є він рівний Єгови Богу, і також з того приводу спонукував переступити найголовніше, а це об'явлені чоловікові заміри Божі. Через своє ошущство і фальшиве представлення стану речей удалося йому відвернути маси людей від Бога. Єгова не перешкодив спробі сатани вивисшити самого себе, але якщо б Єгова в певних часах не вмішався, тоді всі праведні люди на віки булиб знищені. Сатана ніколи не може дати людям життя і ніколи не буде в стані до того. Єгова Бог є джерелом вічного життя і Він сам тільки може дати своїм сотворінням вічне життя. Однако нав'язувати життя людям Він ніколи не буде. Приготовляє Він ласкавий дар життя і потім дає чоловікові здібність розуміння Його замірів, щоб мали спосібність прийняти або відкинути цей дар. “Життя є дарунком з ласки Божої через Ісуса Христа, Господа нашого”. — *посл. до Римлян 6: 23.*

Ніхто не може прийняти дару не довідавшись про дар і про того, хто його дає. Для того також чоловік, якщо захоче отримати вічне життя, мусить знати Бога і розуміти, що Він є тим ласкавим Дателем. Приходить час, коли Бог положить кінець ганебним махінаціям сатани, щоб чоловік не спотикався на перешко-

ди, але мав можливість отримати дарунок вічного життя. Бог сказав у своїм замірі знищити сатану і його безбожні діла, щоб всі охочі і послухні мали вічне життя в щасливих обставинах. Перед часом того знищення Бог має замір навчити людей, щоб їх потім усвідомити, що Він намірений зробити для їх добра. Бог нічого не робить в тайні і без попередження. Хоче Він, щоби Його заміри були проголошені людям і об'явить Він їм свою всемогучу силу. Ціль свідчення або навчання викласти через то можна в слідуєчий спосіб: Усвідомити людей через відкриття очей сліпим, і уможливити "в'язням" пізнати, що мають бути визволені, щоби всі могли пізнати єдину правдиву дорогу, котра веде до вічного, повного щастя життя. З тою ціллю є обов'язковою річчю об'яснити людям, з чого складається організація Божа, а з чого організація сатани, і чому взаємно відносяться ворожо.

Перед многими століттями повелів Бог своєму пророкові написати і сказати, що прийде час, коли Він буде навчати людей на землі, і що то діло виконане буде через Його "служу", котрого собі уподобав Єгова: "Ось, слуга мій, що Я за руку держу його; вибраний мій, що його вподобала собі душа моя. Я положив духа мого на него; він звістить народам суд справедливий". — *Ісаія 42: 1.*

З того пророцтва впливає, що в часі його виконання жити будуть сліпі люди, котрих очі мусять бути відкриті, і що у в'язницях знаходяться в'язні, котрим мусить бути дана можливість шукати звільнення. Пророцтво то му-

силь вивнитися, тому що написане було під впливом Єгови через Його вибраного пророка. Дослідник Слова Божого шукати буде видимих фактів, вказуючих на вивнення того пророцтва; а коли знайдуться в стані вивнення, зможе він тоді пізнати, котрі то є в'язні, а котрі сліпі.

В'язні

Виражена думка, що могила є тою “в'язницею” і що померші знаходяться у “в'язницях”—такий висновок з певністю є невластивий. Святе Письмо показує, що в'язні воздыхають і кличуть до Бога о поміч, і що Бог їх слухає. Умерші не воздыхають і не кличуть. Вони є без пам'яті, нічого не знають і чекають в могилі на призначений Богом час, коли Він їх збудить з гробів. (*кн. Екклезіаста 9: 5, 10; Псалма 115: 17*) В'язниця — це є місце, де тримають людей, ограничуючи їх особисту вільність. І так чоловік може бути триманий за ґратами або також в стані страху, через що користуватися свободою йому неможливо. “Страх чоловічий ставить собі сіло”. (*Прип. Соломона 29: 25*) Той, хто у вічу насильства перебуває в страсі є триманий в неволі, а значить є в'язнем так само як той, котрий тілесно знаходиться у в'язниці.

Понижче є приложенний доказ Святого Письма, котрий доказує, що згадані тут через пророка в'язниці є зорганізовані релігійні системи, а іменно особливо зорганізоване так зване “християнство”. Багато є общин, як католиць-

ких так і протестанських — символічно названих церквами — котрі вважають себе за християнські, але своїми поступками доказують, що є організаціями якими-будь, тільки не християнськими. Набожність в тих церквах у більшій часті є тільки церемоніями. Люди схиляють голови перед образами і практикують інші суперечні зі Словом Божим способи ідолопоклонства. Приближаються до Господа тільки устами своїми, але серце їх далеко стоїть від Нього. Вивисшають вони людей і практикують церемонії, котрі не тільки Господа не шанують, але навпаки покривають ганьбою Його ім'я. Богу тільки ті подобаються, котрі Йому служать в дусі і правді. (єв. Йоана 4: 23, 24) Церемонії в очах Божих є гидотою.

Ізраїльтяни практикували ідолопоклонство і церемонії, а упадок їх був пророчим і предсказав, в який спосіб духовий Ізраїль відпаде від Господа і попаде під вплив ідолопоклонства. Бог повелів, щоби не робити жодного різьбленого образу: “Не будете робити собі балванів, ні вирізувати образів, ні ставити стовпів, і каменів з образами не ставитимете в землі вашій, щоб перед ними бити поклони. Я Господь, Бог ваш.” — *3 Мойсея 26: 1.*

Практикуючі в “зorganizованім християнстві” церемонії з певністю порівняти можна з почитанням різьблених образів. (*Ісаїя 44: 9; 25: 13; 2 посл. до Тимотея 3: 1—5*) З того приводу “зorganizоване християнство” сталося частиною Вавилону або диявольської релігії так, як не має зовсім заміру шанувати ім'я Єгови, а лиш працює над розбудовою організації, котра

зневажає ім'я Боже і відвертає від Нього людей. Через то церковні системи є тими в'язницями.

Головним в'язничим наглядачем або начальником в'язниці є сам сатана, коли через ошукство здобув він владу над організацією, котра фальшиво названа є “християнською”. Общини тих церковних організацій мають по одному пастиру або сторожу, названим також священником. Священники ці самі називають себе пастирями або духовними стада. Кождий із них сподівається лише для себе одержати від своєї парафії. Через своє поступовання доказують вони, що не люблять Бога і Христа і Його Царство так, як є вони сторонниками і попірачами Ліги Народів, диявольного ідола. Також в інший спосіб беруть вони участь в політиці світа і на много більше інтересуються “справами цивільними” — як то називають — аніж проповідуванням замірів Бога і Його Царства. Відказуються слухати свідоцтво Слова Божого і є до того сліпими на ті явні діла Божі теперішнього часу. Не тільки відказуються вони самі давати послух правді, а також роблять, що тільки можуть, щоб стримати від послуху свою парафію. Такі духовні подібні є до фарисеїв, котрим Ісус сказав: “Горе вам, письменники та фарисеї, лицеміри! що зачиняєте царство небесне перед людьми; ви бо не входите, й тих, що входять, не пускаєте ввійти”. — *єв. Маттея 23: 13; єв. Луки 11: 52.*

Навчені Святого Письма, політики і передові одиниці в торгівлі співпрацювали рука в руку в народі Ізраїльським. В теперішнім часі політики і великі капіталісти знову попирають так

званих докторів теології. Не тільки вони є сліпими поглядом правди і відказуються її слухати, а також роблять все, що є в їх силах, тільки б запобігти, щоб їх парафіяни не почули про правду. Такі духовні і “чесні” їх стада є сліпими провідниками і як Ісус засвідчив впадуть до низу (*єв. Маттея 15: 14*) Бог у слідуючий спосіб предсказав стан і спосіб поступовання таких духовних названих “сторожами”: “Сторожі їх — сліпі всі й невіжі; всі вони пси німі, не можуть гавкати, мріють бурмотять, дрімаючи, люблять тільки спати. Се — пси, все голодуючі, наситу не знають; се — пастирі безглузді: всі позирають лиш на свою дорогу; кожний до останнього дбає про свою лиш користь”. — *Ісаія 56: 10, 11*.

Такі духовні є місцевими в'язничими сторожами. Правдоподібно в кожній так званій церкві або в організаціях різних віроісповідань, в кожній парафії є такі, котрі люблять Бога, котрі бажають Його пізнати і Його слухати. Але з приводу впливу духовенства і “найчесніших стада” не дозволено їм особисто досліджувати Біблію на своїх зібраннях в церквах і крім того знеохочують їх шукати собі знань в іншому місці. Вдійсності дуже небагато з тих організацій робить яке-небудь дослідження Святого Письма. Більша частина духовенства не згадує нічого про Біблію. Новочасне духовенство по суті заперечує, що Біблія є Словом Божим. Якщо звертати увагу тих духовних провідників на деякі книжки пояснюючі Біблію і представляючі докази Святого Письма щодо замірів Божих, тоді брешуть вони публічно в

острих словах і кажуть своїм парафіянам, щоб в те не вникали. Духовні провідники вважають, що є єдиними, котрі мають право пояснювати Святе Письмо. Результат є той, що народ в таких парафіях не має знання про правдиву науку Слова Божого.

Парафіяни бачать, що провідник або пастир голосить казання про світову політику, про так звану науку, про справи народні, але їм однако ніколи не дає покарму зі Слова Божого, котрий би посилив віру людей в Бога і Його заміри спасення. Якщо подана буде думка, щоб парафіяни пішли в інше місце, щоб почути правду, тоді духовенство так сильно воює і перестерігає їх, щоб не відлучалися від церкви, так як через то поповнять недобрий вчинок, що прирівнюється до знищення історії світа і що за то їх чекають вічні муки. “Велику громаду” людей доброї волі в такий спосіб страхом і силою тримають в церковних організаціях. Як то предсказав пророк, мають вони забобонний страх перед Богом, але страх той є “з переказів людських”. — *Ісаія 29: 13.*

Бог предсказав через свого пророка, що ці духовні або пастирі певного часу так далеко зайдуть, що не будуть пасти своїх парафіян, тільки самих себе і Бог виражає їм своє категоричне незадоволення. Бог повелів своєму пророкові предсказати той стан в слідуючий спосіб: “Сину чоловічий! пророкуй про пастирів Ізраїлевих, віщуй і промов до них: Так говорить Господь Бог: Горе пастирям Ізраїлевим, що пасуть самих себе! Чи не вівці ж бо пастирям пасти? Ви їли молоко й з’одягались у вовну

та заколювали вівці годовані, стада же не пасли. Слабих у стаді ви не покріплювали, й недужних не вигоювали; поранену не перевязували й розпуджених не привертали та й загублених не шукали, а правили ними жорстоко й насильно... За те, ви, пастирі, слухайте слово Господнє! Так говорить Господь Бог: Ось, Я встану на пастирів, і вимагати му вівці Мої з їх рук, і не дам їм пасти овець, та й не будуть уже більше пастирі самих себе пасти; Я повириваю в них із рота вівці Мої, щоб не були вже їм їдою. Так бо говорить Господь Бог: Самий Я відшукаю собі вівці мої та й буду їх дозирати”. — *Езекиїл 34: 2—4, 9—11.*

Добросовісні люди в тих церковних організаціях бачуть, що однак пастирі як і інші з отари не навчають парафіян ніякої правди. Якщо парафія сходиться, то особливо в тій цілі, щоб виставити на вид гарний наряд декотрих людей і прислухатися казанню, не маючому жодної єдності зі Словом Божим. Тому-то в церковних системах є голодні душі, будучи пригнічені з приводу відносин, які там бачуть. Бог предсказав той стан через свого пророка і вложив в уста властиво-думаючих людей тих парафій слідуючі слова: “Поможи нам Боже, спасителю наш, для слави імені твого; і спаси нас і прости нам гріхи наші задля імені твого! ” (*Псальма 79: 9*) Бачуть вони, що в таких парафіях ім’я Боже не є пошановане, і бачуть, що ті, котрі знаходяться поза тими парафіями — звичайно названі поганями — з відразою дивляться на ненадійних духовних, так як добре

знають, що багато з них є лицемірами і твердження їх, що служать Богу є обманом.

Слідуюче говорить пророк за тих щирих “в’язнів”: “Чому мали б казати народи (люди поза церковними системами): Де Бог їх? Нехай народи перед очима нашими дізнають пімсту за кров слуг твоїх пролиту! Нехай дійде до тебе стогнання невільника! По великості рамени твого сохрани дітей смерті! І верни в семеро у серце сусідам нашим наругу їх, котрою зневажали тебе, Господи! Ми ж, люди твої і стадо твого пасовиска, будем вічно прославляти тебе, звіщати хвалу твою з роду в рід”. — *Псальма 79: 10—13.*

То пророцтво показує, що в’язні ті знаходяться при життю, але однак є “приречені на смерть”, що остаточно оприділяє ким вони є. Всі, котрі посвятилися чинити волю Божу і котрі були прийняті в ім’я Ісуса, умерти мусять яко сотворіння людські і бути збуджені зі смерти, яко сотворіння духові, якщо взагалі мають жити. Тому-то є вони в результаті заключеного завіту тими, котрі “приречені є на смерть”. Хто в послушенстві поглядом приказів Господніх добровільно і радісно покидає світові релігійні системи (2 посл. до Коринтян 6: 16—18), той також мусить умерти, тільки не є він триманий в неволі. Ті завдяки покармові Слова Божого сталися сильними, вийшли з в’язниць і прийшли до Сиону. Багато з них були колись “в’язнями” Вавилону або опанованій через диявола системі, але звільнилися і зраділи. (*Псальма 126: 1—3*) Ці посвячені, котрі дальше осталися в системах різних віроіспо-

відань і там страхом і силою тримані є яко в'язні і є тими, котрі кличуть за допомогою. Слідуючо показує великий Пророк Божий, що вони становлять “велику громаду” тих, котрі мусять переходити час утиску і очистити свою одежу в крові Агнця; в той спосіб здобудуть признання Боже, опісля “Бог утре всяку сльозу з очей їх”. Не будуть вони з царської родини небесної, але будуть служити перед престолом Божим. — *Одкриття 7: 11—17; Захарія 14: 2.*

Фактом є, що в церковних організаціях, однако католицьких як і протестанських є сьогодні багато душ бажаючих правди, однако духовні або в'язничі дозорці роблять все, щоб не допустити того, аби ті в'язні довідалися правди. В своїм утиску кличуть ті в'язні до Бога: “Гляну правобіч мене, та й бачу: нема нікого, хто б пізнав мене; нема жадного при-тулку для мене, ніхто не дбає про душу мою. До тебе взиваю я, Господи, кажучи: ти моє прибіжище, моя доля в країні живих! Зглянеться на поклик мій, бо я вельми знемігся; спаси мене від гонителів моїх, вони бо надто сильні для мене. Виведи з темниці душу мою, да прославлю ім'я твоє! Праведні обступлять мене, коли явиш мені милість твою”. — *Псальма 142: 4—7.*

Бог сповіщає через свого пророка час, коли вислухає голосіння тих в'язнів і пішле поміч, а також показує слідуючо, що поміч та буде їм уділена по відбудованню Сиону. Той текст показує роботу, котра мусить бути виконана клясою храму, а то є одна з причин, чому свідоцтво мусить бути видане: “Коли Господь

відбудує Сион, явиться в славі своїй. Він прихилиться до молитви понижених, і молитвою їх не погордує. Буде це написано для будучих потомків; і нарід наново сотворений буде Господа хвалити. Він бо глянув з висоти святині своєї, Господь споглянув з неба на землю, щоб почути стогнання невільника, щоб розкувати дітей смерті". — *Псальма 102: 16—20.*

Якраз у відповідному часі дав Бог радіо, котре дозволяє людям бути в своїх домах і прислуховуватись до голошення правди, не зважаючи на опозицію в'язничних дозорців або духовних. Духовенство знає про те і з'єднується з великим капіталом, щоби контролювати радіом і щоби постільки можливо недозволити, щоб правда була голошена через радіо. Господь розпорядився також, щоб надрукована була велика кількість книжок і Його вірні свідки ходять від дому додому вручаючи їх в руки людей, щоб в'язні мали дещо покарму. Потім показує пророк, що Бог відчинить ворота в'язничні і що тим, котрі щиро шукають правди дасть спосібність почути її і пізнати Бога. "Буду хвалити Господа, поки життя мого, буду співати псальми Богові... що сотворив небо і землю, море і все, що в йому; що стереже вірність по віки; творить правосуддє пригнобленим, дає хліба голодним, Господь вязнів визволяє Господь сліпим очі вітворює, Господь пригноблених підносить, Господь любить праведних". — *Псальма 146: 2—8.*

Текст той показує, що посвячені в церковних організаціях, котрі хотіли зрозуміти Слово Боже, є голодні і придавлені і кличуть за

поміччю; що духовні є в'язничими дозорцями, котрі не уділяють їм помочі і про котрих Господь говорить: “Ось, Я встану на пастирів, і вимагати му вівці мої з їх рук, і не дам їм уже пасти овець, та й не будуть уже більше пастирі самих себе пасти”. — *Езекиїл 34: 10*.

Слідуючо показує Бог через свого пророка, що уділить в'язням помочі і дасть їм знання правди. Через свого пророка говорить Він до вірної кляси слуги, а іменно до тих, котрі становлять клас храму, і котрих настановив своїми свідками: “Я, Господь, покликав тебе на правду, й буду держати тебе за руку, й берегти тебе, й поставлю тебе у завіт народам, за світло невірним; щоб очі сліпим одчиняти; щоб виводити в'язнів із в'язниці, а сидячих у темряві — з темниці. Щоб в'язням сказати: Виходьте на волю, а тим, що у темряві: йдіте на світло. Пастимуться при дорогах; по всіх узгіррях будуть пасовища їх”. — *Ісаїя 42: 6, 7; 49: 9*.

Ото одна з причин, чому кляса храму мусить тепер видавати свідоцтво про правду Слова Божого; і робота та посувається тепер вперед, яко виповнення того пророцтва. Це причина, по котрій віруючі мужчини і жінки тепер ходять від дому додому і вручають в руки людей книжки по низьких цінах, пояснюючі Біблію. Це є спосіб голошення через них євангелії, тому що Бог так постановив. Дане через радіо, а також при помочі книжок і інших средств, свідоцтво є причиною, що люди стають розлучені або розділені. Воно склоняє чесних, добросовісних людей, бажаючих служити Богу до того, що вони покидають всяке лицемірство.

Щонайменше не заходить замір ані ціль прилучити когось до якоїсь організації, але свідоцтво видане служить, щоби відкрити людям очі і допомогти їм стати по стороні Бога Єгови. Бог повелів, щоб то свідоцтво було видано в'язням і тому свідки Його мусять це нести людям, інакше не можуть уподобатися Богу.

Народ

У світі міліони є щирих людей, котрі не становлять складової частини сатанської організації, котрі однако знаходяться під впливом і пануванням тої притисняючої організації. Не є вони притримувані в церковних в'язницях, але знаходяться поза ними. Бачуть лицемірство в церквах і тримаються подальше від них. Але всеж таки є вони сліпі поглядом правди, а сатана є тим, котрий їх вводить в заблудження. (*Ісаія 42: 7; 2 посл. до Коринтян 4: 3, 4*) Бог бажає, щоби ті люди отримали спосібність пізнати правду і щоб очі їх — то є їх розум — відкрилися і щоб стали вони по стороні Єгови і проти диявола. Єгова предсказав через свого пророка, що зробить все для тої праці, що належить. Предсказав Він через свого пророка, що учинить вічний завіт з Христом, своїм Олюбленим Сином і що інші будуть прийняті до того завіту; далі, що ті, котрі вірні будуть тому завіту, мають бути членами Його вибраної класи слуги. — *Ісаія 55: 1—3; 42: 1—6.*

Є зрозуміло то, що Бог повелів, щоб ці свідки виконували роботу на користь людей. Говорить Він через свого пророка: “Це Я дав

його свідком народам, проводарем і наставником народів”. (*Ісаія 55: 4*) Ті слова пророка першочергово відносяться до Ісуса Христа, котрий сказав, що на то прийшов у світ, щоб дати свідоцтво правди. Відносяться вони також до всіх, котрі є в Христі, що стосується тих, котрі є в храмі і для того належать до Сиону. Остальних членів Христа на землі називає Він своїми свідками для народів, що ясно підкреслює положений на них обов’язок. Під надзором Великого Свідка, Ісуса Христа, мають бути вони визначені “за провідників і за учителів народам”, що і сталося.

Останок становить “ноги” Великого Свідка, а значить належить до Сиону і знаходиться в храмі, а так як останок ще знаходиться на землі, через то стоїть якраз на границі Царства Божого. Свідки Божі є в Його сторожах і Бог говорить про них, що поставлені є вони на мурах Єрусалиму — символу організації Його на землі, і слідуючо говорить Він про них через свого пророка: “На мурах твоїх, Єрусалиме, я сторожу поставив, і не вмовкатиме вона ні в день, ні серед ночі. О ви, що пригадуєте Господа, — не вмовкайте!” — *Ісаія 62: 6*.

Останок до часу повного входу в Царство Боже мусить перебувати в даванні свідоцтва. Вхід той зображений є через “брами”, а Єгова говорить до кляси останка, до своїх свідків: “Йдіте ж, ходіте в ворота й дорогу народові рівняйте! Рівняйте, рівняйте дорогу, геть усе камінне з дороги счищайте, виставте знамено народам!” — *Ісаія 62: 10*.

Маючи лице своє скероване до Царства небесного, то вірні свідки вказують народам властиву дорогу. Приготовляють вони дорогу народам, об'ясняючи їм причину їх сліпоти і утиску, а також замір Божий увільнити їх від тягарів, і вказують їм дорогу до ніколи не кінчаючогося життя. Не є то праця по наверненню світа — про що духовенство говорило, що то може зробити, — але є згідно з наказами Божими робота, замірена навчити і усвідомити людей.

Ті вірні свідки прокладають дорогу народам, показують йому, що Бог приготував для чоловіка велику, широку і проложену дорогу, по котрій буде міг повернутися до Бога і отримати вічні благословенства. Дальше свідки мають повеління очистити дорогу від каміння, що є частиною їх праці приготування дороги народам. Сатана ворог, нагромадив через своє знаряддя, особливо через володарів багато каміння обіди на дорозі народів. Між тим камінням знаходяться брехні, якими Бог був відповідальний за все зло на світі, що малі діти забирає через смерть до себе, тому що хоче їх мати; що Бог спричиняє всі хвороби і терпіння людей на землі і врешті, що чоловік, котрий помирає, а не належить до церкви, на віки мучиться в огні і сірці.

Іншим великим каменем на дорозі народів є твердження духовенства, якими “теперішній злий світ” був Царством Божим на землі; що означає, що Бог має бути відповідальним за утиски і гноблення від пануванням народів. Народам мусить бути голошена правда, а імен-

но, що сатана-диявол є “богом віку сього”, а так зване “християнство” богохулить ім’я Боже, тому що (помимо свого нехристиянського поступовання) видає, що представляє Христа, олюбленого Сина Єгови. Народом мусить бути проголошено, що Єгова є єдиним правдивим і Всевишнім Богом і що Його дороги завжди є справедливі і прямі, так як Він є любов’ю.

Свідки мають повеління “підняти прапор для народів”. Той прапор є на високій щоглі, навкола котрого мають згромадитися люди, щоб через то пізнати по котрій стороні стоять. Прапор, котрий має бути піднятий для народів, є Божим прапором вибавлення і Царства справедливості. Люди мусять довідатися, що сатана є їх ворогом, а Єгова є правдивим і вічним приятелем чоловіка. То мусить бути виконане, щоб всі люди доброї волі мали спосібність стати по стороні Бога і Його прапору.

В послушенстві поглядом приказів Господа Бога, щодо піднесення прапора для народів, в день 5 серпня 1928 року зібралися в Детройті, Сполучених Державах громади, цілим серцем посвячених Богу Християн, котрі одногolosно прийняли слідуєче заявлення, а опісля його розповсюдили між народами світа:

ПУБЛИЧНЕ ЗАЯВЛЕННЯ ПРОТИ САТАНИ І ЗА ЄГОВОЮ

Зібрані на міжнародному з’їзді дослідники Святого Письма виражають настояще своє неулягаєче обурення проти сатани і заявляють, що повністю стоять по стороні Єгови сил. Дальше вказують вони з натиском на слідуєчі правди:

По перше: Зорганізовані в різні форми урядів і підлягаючі керівництву вищого невидомого володаря, народи землі становлять світ.

По друге: Єгова є єдино правдивим і Всевишнім Богом і джерелом всякої справедливої влади, є Він пічним Царем, Богом справедливості, мудрості, любові і сили і правдивим приятелем і другом всіх сотворінь.

По третє: Єгова уділив своєму синові Люциферові уповноваження, щоби був хоронитель чоловіка, але Люцифер стався невірним, збунтувався проти Бога, і склонив чоловіка до відступлення від справедливості. Від часу того бунту люцифер знаний є яко змій, вуж, сатана і диявол. Сатана-диявол є тим, котрий посіяв суперечки і незгоду між народами і він є відповідальний за всі крутарські війни, безбожні мордерства, тяжкі злочинства і всі інші згубні річі, котрі коли-небудь були поповнені. Єгова до сього часу не перешкоджував тому, що сатана перепроваджував свою владу і свій вплив на людей. В той спосіб сатана від многих століть був невидимим володарем світа і безперестанно знеславив ім'я Єгови, а людям і народам виробляв великі кривди.

По четверте: Єгова Бог обіцяв однако, що в назначеному часі положить кінець правлінню сатани і запровадить на землі справедливе царювання, щоби люди отримали спосібність вічно і щасливо жити, з тою ціллю помазав Він свого любого Сина Ісуса Христа, щоб Він стався Вибавителем і невидимим Володарем світа.

По п'яте: Прийшов назначений час Бога до виконання своїх обітниць і очищення своєї честі від усякого занечистення перед усіма сотворіннями. Ісус Христос обняв свій високий уряд яко виконавча влада Єгови і велике спірне питання, котре має бути полагожене, тепер є: Хто є Богом і хто має управляти народами світа?

По шосте: Так як сатана не хоче уступити зі свого безбожного панування над народами і людьми землі, через то Єгова сил через свого помазаного Виконавця своєї волі, Ісуса Христа, виступить до війни проти сатани і всієї його безбожної організації і від тоді нашим бойовим гаслом має бути: "Меч Єгови і Його Помазанця". Розпочинаючися незабаром війна Армагедогу допровадить до цілковитого знищення сатани і до повного повалення його безбожної організації, опісля Єгова запровадить на землі через Христа.

нового Володаря, справедливість, увільнить людей від зла і наділить всіх народів землі вічнотриваючими благословенствами.

По сьоме: Для того надійшов відповідний час, що всі, котрі люблять справедливість, повинні стати по стороні Єгови і зі всього серця бути Йому послухними і Йому служити, щоби скористати з неограничених благословенств, які Всевишній Бог для них має наготовлені.

Є люди, котрі думають що є посвячені Богу, а однак наполягають на то, щоб при голошенню правди нічого не говорити на сатанську організацію, а особливо на духовних яко представителів сатани. Мотивують вони то тим, що така мова проти організації сатани і проти духовенства викличе невдоволення і затримає розповсюдження правди. Такий висновок і таке поступовання звичайно подобається сатані; Єгова, однак це положення засуджує в своїм Слові. Як народ може довідатися про організацію Божу, коли йому про то не сказати? Коли свідки Божі не усвідомлять людей, хто тоді має це зробити? В який спосіб люди мають довідатися про великого ворога сатану і його безбожну терористичну організацію, коли свідки Божі того не будуть голосити? Так як згадане духовенство не є частиною Божої організації, а попирає політиків і фінансистів сього світа, через то стає воно по стороні диявола і поступовання його відвертають людей від Бога.. і Його справедливого уряду. Через то духовенство краде почасті думки, послух, покірність людей до Господа Бога.

Хто краде, той є злодієм. Но є більшим перступом обкрадати Єгову, відбирати людську віру до Нього, послух і покірність, а ніж

украсти гроші в людей. Духовенство обкрадає Бога тому, що забирає вірність, послух і покірність людей до Нього і через то є більше кари гідні. Якщо духовні навчають людей, якими Бог, не сотворив чоловіка звершеним і що чоловік не впав в наслідок гріха, що диявол не має нічого спільного з упадком чоловіка, що чоловік є сотворінням еволюції і може привести самого себе до бажаного стану, що кров Ісуса не була пролита, щоби набути чоловікові права до життя, що Бог, Ісус Христос і дух святий є одною і тою самою особою, і якщо занадто побільшають ганьбу і зневагу, заявляючи, що теперішні, через союз або договори з'єднані уряди світа є виразом Царства Божого, тоді в очах Божих допустилися на багато більшого злочину від вуличної крадіжки.

Якщо посвячений Богу чоловік твердить що йде слідами Ісуса і що пильнує приказів Божих, а бачить, як духовенство у повище описаний спосіб краде в Бога віру, послушенство і покірність людей, відвертає їх від Бога і перетягає на сторону диявола, і якщо тоді такий посвячений Богу чоловік занедбає або ухиляється перестерегти людей, тоді він є учасник в тому злочині; такі ненавидять науки Господньої і більше цінять ласку духовенства і їх союзників. Переживають вони, що можуть у людей втратити своє добре ім'я і своє довір'я і тому не є Господу належно послужні.

Бог сказав через свого пророка сьогоднішній стан, а також що декотрі люди вважаючи, що є правдивими послідовниками Господа, в дальшому протязі будуть лагідно

відноситися до тих духовних і їх союзників. Бог говорить про них: “Чого ти говориш про устами Мої, і носиш в устах твоїх завіт мій (ти, котрий вважаєш, що є сином і свідком Моїм)? Ти ж зненавидів докір, і кинув слова мої позад себе. Бачив ти злодія, то й радо приставав до його, і з перелюбниками ти накладав”. — *Псальма 50: 16—18*.

Ніхто не може бути вірним Богу і отримати Його признання, хто вступає в угоду з ворогами Божими. Якщо бажає мати признання в Бога, мусить він повністю стати по Його стороні. Вступаючи в угоду з сатаною і його організацією, особливо з духовенством, і буде говорити про них лагідно, знайде він більше признання у людей і в світі; якщо в такий спосіб подружиться зі світом, стає він ворогом Божим. (*посл. Якова 4: 4*) Якщо його страх від людей або застереження утрати опінії чи матеріального положення склонять до порозуміння з ворогом, тоді повинен він собі пригадати слова Господа, котрий говорить через свого пророка: “Бога сил небесних — Його, як святого, шануйте; Його одного вам боятись, перед Ним вам дрожати! Він один ваше освященне (місце охорони) — *Ісаія 8: 13, 14*.

Є то правда Єгови, котра розділила людей. Єгова велить її голосити, щоб дати людям спосібність зайняти властиве положення перед великою і страшною війною Бога Вседержителя. Всім людям доброї волі велить Бог тепер шукати покори і справедливості, щоб через то запевнив собі безпечне місце на час утиску, котрий незадовго прийде на світ. (*Софонія 2: 2, 3*) Го-

лошення правди через радіо, опублікування і розповсюдження книжок, а також особисті розмови з людьми є причиною, що маса людей відлучується від релігійних систем диявола, названих “зорганізованим християнством”, і утікає з них, як криси з тонучого корабля. Через то стають вони по стороні Єгови і на Нього вповають. Роблячи так вони мають надію, що переживають утиск і будуть належати до тих, на котрих найперше сплинуть благословеньства реституції і котрі, якщо остануться послухними, будуть жити і ніколи не помруть.

Діло розділення людей Божих показане є в пророцтві. Праця Ілії однако як і Єлисея була пророча: “І взяв Ілія гуню свою, згорнув її та й ударив по воді, й розтулилась вода на обидва боки”. (2 кн. Царів 2: 8) Гуня Ілії представляла післаництво правди, а його робота ударення по воді предвіщала роботу храму Божого від 1878 до 1918 року, в котрім то часі багато людей відлучилося від церковних систем, стаючи правдивими послідовниками Ісуса Христа. Потім Єлисей підніс гуню, коли спала з Ілії і ударив нею по воді, котра розділилася. (2 кн. Царів 2: 14) Через то предсказана була робота видачі свідоцтва через вибраних, котра розпочалася в 1919 році, а виникнення її згідно з волею Божою є розділення людей. При розділенню людей дана їм є спосібність вирішити чи хочять стати по стороні лицемірної релігії, чи признати Єгову за свого Бога.

Належить ясно зрозуміти, що дане через свідків Єгови свідоцтво не є особистою атакою на політиків, багачів чи духовних. Багато з

тих людей мають високі ідеали і сумніваються, підчас коли багато інших з них є недобросовісних і лицемірних, чи хто належить до одних або до других, не має різниці, оскільки мова йде про свідоцтво правди. Полягає то в найвищому інтересі всіх людей, щоб знали правду і по ній поступали. Свідоцтво, котре Бог велів доручити дане є в тій цілі, щоб люди пізнали правду.

Якщо сатана дійсно ошукав людей і впровадив їх в блуд, тоді з певністю всі добросовісні люди повинні старатись довідатися як то могло статися і як тому можна запобігти. Слово Боже дає їм удовіднюючі вияснення. Через особисті атаки на людей не можна досягнути нічого доброго; лиш багато доброго можна зробити через відкриття брехні, за котрою люди сліпо йшли. Якщо правда показує, що та релігія, котру люди визнавали є фальшива і лицемірна, відвертаюча людей від Єгови, тоді тим краще для них є, якнайскоріше довідатися правди. Бог предсказав через свого пророка, що диявол все зробить, щоб ошукати людей. Тепер прийшов час виставити під ганебний стовп сатану і проголосити правду.

Ісус Христос є Головою храму Божого і всі, котрі колись почали наслідувати Ісуса, вибрали початково властивий напрямок. Перед многими роками сатана поставив сіті на провідників християнської організації. Він внушив їм думку, якобы їх обов'язком є повернути світ і що в тій цілі мусять з'єднатися з політикою і фінансами і прилучити політиків і великих капіталістів до храму Божого, без погляду на то чи

вірять вони і в що вірять. Вони зробили світових політиків частиною храму, котрий визнають за Божу організацію, і в тім вони невластиво поступили як Ісус виразився. (єв. Йоана 18: 36; посл. Якова 4: 4) Політичні володарі і фінансисти несвідомо втягнуті були до церковних організацій, котрі впроваджували много фальшивих наук диявольської поганської релігії. Ще завжди її називають релігією християнською, коли вдійсності (подумаймо тільки про війну) є релігією диявольською.

Бог об'явив свій замір знищити диявольську організацію і велить Він, щоб то було проголошено. В Слові своїм Бог з натиском вказує на то, що політичним володарям і фінансистам відкриються очі, так що пізнають, що їх втягнуто до лицемірної знеславляючої Бога релігії, котра дійсно представляє диявола, після цього і ті відлучаться від тої сатанської організації. Тому то Бог велить, щоб свідоцтво було видане, щоб уряди були повідомлені і щоб люди бачили дійсну правду і пізнали властиву дорогу, котрою належить ходити. Християни, котрі видають то свідоцтво є правдивими приятелями людей, так як все що говорять їм є для їх добра. Підчас коли робота та буде виконана, Єгова Бог маєстатно виступить наперед, щоб знищити сатанську організацію, установити на землі справедливість і принести людям благословенства.

ГОЛОВА 9

День озброєння

ЄГОВА робить приготування до війни з ворогом. Нема уже тепер можливості відвернути ту війну. Бог сказав то через свого пророка, приказуючи, щоби кубок гніву Його був даний всім народам. Якщоб учителі “зорованованого християнства” трималися Слова Божого і дбали про то, щоб народ почув правду, тоді не потрібно тої великої війни проти так званого “християнства”. Але тепер та війна є неминуча! (*Єремія 23: 21, 22*) Бог пророчно сказав свою

постанову, коли повелів своему пророкові взяти кубок вина пересердя і дати його всім народам. “Так бо сказав мені Господь, Бог Ізраїлів: Возьми сього кубка з вином пересердя мого з руки моєї, і напій з його всі народи, що до них тебе посилаю. І випють вони, й будуть заточуватись, і стуманіють на вид меча, що пошлю на них. І взяв я кубка з руки Господньої та й напоїв із него всі народи, що до них посилав мене Господь. І всіх царів північних, чи близько чи далеко вони живуть одні з одними, — і всі царства на землі, та й царь Сесахський (Вавилонський) вип’є після них”. — *Єремія 25: 15—17, 26*.

“Кубок вина пересердя” є символом напою, котрий з повеління Єгови мають пити всі володарі землі. “Сесах” то одно із імен Вави-

лону і означає диявольську організацію і для того пророцтво то особливо відноситься до так званого “християнства” або до “зорованого християнства”. Відноситься воно звичайно до всіх релігій диявола; однак більша відповідальність лежить на тих, котрі мали подостатком спосібності бути краще усвідомленими. Підчас коли Бог з тим озброєнням поступає наперед, велить Він звістити свій замір народам. — *єв. Маттея 24: 14.*

Через свого пророка предсказав Єгова кінець часу поган і початок панування Христа і освідчив, що то знаменовано буде через світову війну, через скоро наступаючий по тім голод, хвороби, через гноблення народів, зібрання Жидів до Палестини і з'єднання організацій так званого “Християнства”. Доказані події будучі виповненням того пророцтва, почали брати місце від 1914 року. Між роком 1914 а 1918 Ісус Христос Великий Виконавець волі Єгови, скинув сатану з неба. Опісля почалося підготовлення до остаточної війни для знищення сатанської організації. Та безбожна організація тероризуюча народи землі, мусить бути знищена нім Ісус Христос правий Цар землі установе між народами землі справедливість. Сатана спрямовує тепер свою увагу на землю як то предсказав той Великий Пророк, “бачучи, що короткий час має”, через то озброюється до великої і остаточної війни. (*Одкриття 12: 12; 16: 14*) Про початок тої великої війни, чоловікові ще не було об'явлено; однак факт, що озброєння до неї знаходиться в дії, є доказом, що

події ті будуть мати місце в недалекій будучності.

Пророк Наум мав видіння відносно Ниневії, столиці Ассирії і розпочав своє пророцтво слідуючими словами: “Бремя Ниневії”. Вираз “бремя” означає предсказане знищення. Слідуюче потім пророцтво стосується дня озброєння Бога для вилиття своєї пімсти на ворога і говорить воно також подостатком про озброєння сатани. Ассирія була, як читач собі пригадує, диявольською організацією з політикою яко головним чинником, причому елемент політичний в зручний спосіб був попертий через сили торгівельні і релігійні. Факт, що пророцтво Наума звертається проти Ниневії, Ассирійської столиці, є дуже знаменуючий і вказує на то, що день озброєння є періодом часу, коли на чолі організації світа стоїть політика, поперта силою через великий капітал і релігію.

Положення теперішнього часу точно відповідає описові пророка. Великі політичні володарі якраз тепер підписують мирові угоди і договори, заключають союзи і повідомляють, що устанавлять у світі демократію і зроблять землю безпечним місцем проживання. Притому їх зручно попирають володарі капіталу і торгівлі, котрі також кричать про “мир”, а одночасно видають великі кошта на воєнні приготовання. Тим вони підтверджують, що воєнні озброєння є найкращим средством до уникнення війни, іншими словами, найбезпечнішим способом стримати двох чоловік від того, щоби взаємно не вбили один одного є той, щоб озброїти їх від ніг до голови.

Таким озброєнням воєнним і такому мировому рухові великі духовні і провідники релігії уділяють неограничене піддержання. При народах направлених до заключення міжнародної угоди, щоби запобігти війнам, релігійні провідники займають оборонні місця. Недавно тільки (в році 1929) велика політична влада повернула Римській церкві світову владу і в зв'язку з тим виплачено папі велику грошову суму, в чому з певністю співділав великий капітал. Все те доказує, що політичні володарі займають головне становище, будучи підтримані через великий капітал і релігійних провідників і що тих три чинника разом поспішно наближаються до певного великого кульмінаційного пункту. Всі ті факти показують, що пророцтво Наума виповнилося.

Видиво Наума може бути тепер зрозуміле і є зрозуміле через тих, котрі є посвячені Господу, так як виповнення того пророцтва розпочалося і даліше поступає наперед. Ім'я "Наум" означає "потішитель" і пророцтво Наума завіряє слова потіхи для народу Божого. Говорить воно помазанцям, що Єгова не є охочий до гніву, а вживає своєї великої сили, так що винного не мине кара і що перепровадить свої заміри в часі утиску, а також пам'ятає про тих, котрі на Його вповають. (*Наума 1: 1—7*) Ті слова є потіхою для тих, котрі перебувають в "тіні Всевишнього".

Опісля говорить Господь, що положить повний кінець безбожним і що лихо не повториться. (*Наума 1: 8—11*) Пророк показує, що особливо чинники ворожої організації сплетені

є яко терня і напоєні амбіцією і своїми планами, але однак Бог робить приготування, щоби жертві були вони як терня. Господь повідомляє опісля своїм вірним, що лихо їх уже скінчилося: “Поторошу ярмо його, що на тобі лежить і розірву окови твої”. Для дальшої заохоти свого народу, говорить Бог, що безбожні системи диявола мають бути знищені, і потім додає Він: “А коли зневажений будеш, гріб тобі приготую”. — *Наум 1: 10—14.*

Єгова називає свій нарід Юдою, так як Юда означає хвалення, а народ Єгови прославляє Його ім'я. В зв'язку з тим говорить Єгова для дальшої заохоти і потіхи свого народу: “Святкуй, Юдо, твої свята, спевняй обіти твої (знаходися в завіті при жертві, оставайся вірним твому завіту), бо вже не буде переходити по тобі безбожник: він вигиб до нащадку”. (*Наум 1: 15 перек. попр.*) Вірний останок є очищений, щоби члени його “приносили жертву Господеві в праведності”, хвалили ім'я Боже устами своїми і оказуючи повне послушеньство. (*Малахія 3: 1—3; посл. до Жидів 13: 15*) Вони цінують то, що знаходяться в завіті при жертві і з радістю виконують свою роботу. (*Псалма 50: 5, 14; 24: 4; посл. до Римлян 12: 1*) Знову доказується то, що в Святому Письмі є написано, служить на користь і для заохочення тих, котрі в останніх днях цілим серцем посвячуються Господу і поглядом Його є вірними.

Пророк показує опісля, що Єгова озброюється для облоги ворога і його твердинь. Факт, що Бог через свого пророка предсказав час, коли озброється до війни, доказує, що та війна

буде точитися. Існуючі тепер факти показують, що пророцтво те виконується і доказує, що та велика війна є дуже близька. Звертаючися до тих, котрі належать до Сиону і вважають на виконання пророцтва Божого, Господній пророк говорить: “Той, котрий ломить в куски, явився перед обличчя твоє”. То означає, що Ісус Христос, Великий виконавчий Урядник Єгови, є присутній і приготує облогу, що робить по скиненні сатани з неба: “Виступав оскаржуючий проти тебе (сатанської організації)”.

Інший пророк Божий описує сильного представителя Єгови Ісуса Христа, яко молот ломаючий жезло воєнне, котре розбиває ворожу організацію, а пророк виразно визначає Вавилон яко того ворога. (*Єремія 51: 20—24*) Пророк відноситься до того самого часу, говорячи про об'єднання людей в Лігу Народів: “Ворогуйте собі, народи, та тремтіть;... В'оружайтесь, та тремтіть... Складайте задуми, та вони в ніщо обернуться”. — *Ісаія 8: 9, 10*.

Пророк Наум продовжує далі, говорячи до помазанників Божих про приготування до облоги ворога: “Виглядай на допомогу, хорони замки твої, стережи шляху, збирай до купи потугу твою [об'єднуйся сильно]. Бо Господь [Єгова] відвернув пиху [інший перек. повертає величність] Якову (народу свого)”. (*Наум 2: 1, 2*) Бог оголошує, що прийшов Його час, коли в особливий спосіб покаже ласку своїм помазанникам і повелить їм вооружитися до облоги і мати добрі думки. До того часу вороги грабували помазанців Божих. Вороги вишукували

нарід Божий і нищили його первенців, від тоді і навіки Бог буде охороняти свій нарід вдень і вночі. — *Наум 2: 2; Ісаїя 27: 2, 3; Псалма 125: 1, 3.*

Опісля пророк Наум говорить: “Ось щити силачів його червоніють; в кармазині військо; колесниці огнем блищать в день битви його, а списи лісом філюються”. (Наум. 2: 3) Вірш той, а також слідуючий по нім текст того пророцтва зрозумілий до цього місця в той спосіб, що згадані тут колесниці не представляють спішного руху нашого часу. Підчас коли дійсні слова пророка влучно могли би описати новочасні средства поспішного руху, пророцтво то однак з певністю має глибше значіння. То значіння не могло бути зрозуміле, аж Господь прийшов до свого храму, побудував Сион і блискавиці заясніли, кидаючи світло на то пророцтво. Нім критикувати представлений доти коментарій, народ Божий повинен краще тішитися з яснішого світла, котре Господь у відповідному часі кидає на то пророцтво.

Освітлені через блискавиці Єгови слова тепер описують озброєння Всевишнього Бога до війни. Єгова робить облогу Ниневії, диявольської організації. Оснащує своїх силачів щитами, опісля Бог викликає ворога, щоби приготувався до облоги, так як виступає проти нього, щоби його знищити, і говорить: “Черпай же воду на весь час облягу; скріплюй замки в себе... Та там таки й пожере тебе огонь, посіче меч, й поїсть тебе, мов та гусень, хоч би намножився гусенню, нагромадив люда, як сарани”. — *Наум 3: 14, 15.*

Великим “силачем”, командуючим всіма військами Єгови, є Ісус Христос. Іншими Його “силачами” є ті, котрі яко члени Господа Ісуса Христа повністю і цілковито є віддані Господу Богу. Єгова звертається до Ісуса Христа, головнокомандуючого слідуючими словами: “Привяжи, лицарю, меча твого на поясниці, меча слави твоєї і величин твого. І в потузі твоїй йди щасливо задля правди і лагідості і справедливості; і навчить тебе страшного правиця твоя”. (*Псальма 45: 3. 4*) Про всіх членів Сиону Єгова говорить: “Я дав приказ тим, що їх вибрав; Я покликав сильних, щоб довершити гнів мій, радіючи славою, яку даю їм” — *Ісаія 13: 3; дивись також Захарія 10: 5*.

Щит відпирає і відбиває удари ворога. Єгова є щитом для членів Сиону. “Ти дав мені щит спасення твого”. (*Псальма 18: 35*) В часі війни Єгова є підпорою по правиці свого сильного представителя Ісуса Христа. (*Псальма 110: 5*) Апостол описує як вірні Господні в “оним дні” або в часі кінця озброюються до війни і згадує при тім про щит віри, котра гасить всі огнисті стріли лукавого. (*посл. Ефесян 6: 16*) Сильна віра помазанників в проляту кров Ісуса Христа і їх вірне перебування в завіті при жертві, до котрого були прийняті милосердям Божим, влучно представлені є через той червоний щит.

Також інший пророк дає відносний опис. Потужний Ісус Христос є описаний як повертається з війни і Йому є завдане питання: “Чом же одіж Твоя червона?” Він відповідає, що одіж його є замаргана ворожою кров’ю. (*Ісаія 63: 1—3*) “Лицарі є одіті в “кармазин”,

говорить Наум, а ті слова показують, що їх одіж сталася червоною. Представляє то їх як таких, котрі мають непохитну віру в проляту кров Ісуса Христа, Вибавителя і Визволителя, котрого слідами ходять з радістю. Так зване “зорганізоване християнство” не має віри в проляту кров Ісуса Христа, коли заперечують тому, що Його кров є средством до вибавлення. Тільки такі, котрі сміливо йдуть за Господом, представлені є через кармазинову одіж, і тим будуть дані шати вибавлення, коли Господь побудує Сион. — *Ісаія 61: 10*.

Пророк Божий говорить далше про тих вірних послідовників, що “оного дня” будуть вони дуже охочі, із радістю будуть слухати приказів Божих. (*Псальма 110: 3*) Члени Сиону є в ласці у Господа і про них є написано: “З Богом докажемо силу; і Він розтопче гнобителів наших”. (*Псальма 108: 13; 118: 16*)

Важною

річчю є завважити, що ті два пророцтва відносяться до “оного дня”, то є до дня вооруження Божого.

“Колесниці Його як факели іскряться в день спотикання (озброєння) його”. “Колесниці” ті представляють воєнні відділи організації Єгови. (*Езекіїл 1: 4—26*) Для об’яснення того пункту пригадаймо тут пережиття Єлисея в Дотаїмі. Цар хотів ув’язнити Єлисея, свого ворога. “Послав туди коні й колесниці й потужню купу військову. Пійшли вони в ночі та й обняли город”. Слуга Єлисея дуже настрашився бачучи велику ворожу силу, Єлисей однак навіть не затривожився. Сильно тримався свого щита віри. котрою Бог вивиспив його. а потім

сталося, що Господь показав, що на оборону Єлисея обложив гори навколо огнистими кіньми і колесницями. (2 Царів 6: 12—17) То повідомлення написано було на користь народу Божого. Тепер живемо в “оним дню”, коли Бог приготується до війни і коли ворог, організація змія, хотіла би схопити останок і знищити його, тому що він виконує проповідничу роботу представлену через працю Єлисея; Господь однак огородив останок огнистими колесницями. “Колесниць Божих є двадцять тисяч, стільки тисяч ангелів; то Господь між ними яко на Синаї в храмі перебуває”. — *Псальма 68: 18.*

На цілій землі знаходяться тепер малі воюючі групи останка Божої організації, котрі розвивають енергічну діяльність в службі Господній. Вони становлять відділи Божої організації і представлені є яко Його колесниці; блищать від відблиску палаючих блискавиць Єгови, котрі зсилає на них їх присутній Цар, будучи тепер в своєму храмі. Слова пророка не заключають в собі думки палаючого факела як то в подостатку є висказане через інші переклади того тексту, котрі тут приложені: “Колесниці блищать яко сталь в день вооруження його”. “Горять колесниці сталеві”. “Колесниці його яко горящі факели”. Колесниці Божі або відділи Його організації палають щиросердечністю до дому Божого; є освічені блискавицями Єгови і променями сходячого “сонця справедливості” післані військом Єгови.

“День спотикання” (інший перек. озброєння) є днем, котрий Бог учинив для dokonання свого

великого діла. (*Псалма 118: 24*) Слово “озброєння” ужите через пророка Наума в тім тексті на гебрайському язичу звучить кун. Цікавою річчю с взяти під увагу, в яким значінню слово то с ужите в пророцтві. Значить воно: “озброїти, удосконалити, сильно стати і укріпитися”. “Стежка праведних — це та зоря, що зорить рано вранці, і світить ясніше та ясніше аж до повного (досконалого — кун) дня”. (*Прим. Соломона 4: 18*) Це показує, що в день озброєння Єгови є початком звершеного дня”. Інші тексти, в котрих ужите є то саме гебрайське слово звучить: “Укріплена (кун) буде гора дому Господнього наверху гір”. (*Михей 4: 1*) “Бог укріпить (кун) його на віки”. — *Псалма 48: 8; 87: 5*.

Висновок з топ? є такий, що “день озброєння” мусить бути тим днем, коли в наслідок присутності голови Сиону в своєму храмі і в наслідок блискавиць Єгови відділи Його організації або колесниці починають отримувати світло звершеного дня. То є час, коли Господь кладе “камінь” перед членами кляси храму і коли на той камінь падає звершене світло. — *Захарів 3: 9*.

Без сумніву Єгова завжди є озброєний виступити проти свого ворога; “день озброєння” здається особливо щось має спільного з тим фактом, що Єгова приготавлиється на той день в тому смислі, що усвідомлює своїх людей, членів своєї організації, відносно часу приближаючоїся великої війни, а також їх скріплює, щоб виконали довірену їм задачу. Висилає Він свій останок, щоби голосив Його хвалу і спо-

вістив світу приближаючийся день Його пімсти; а підчас коли вірні то роблять, Бог їх просвіщає. Він їх хоронить і розміщує в своїй організації на властиві місця.

“Пагінці сильно трястися будуть”, що то значить в зв’язку з озброєнням Божим? Здається, що вибраний народ Божий порівняний тут є з пагінцями. Пророк предсказує потрясення духовим Ізраїлем і охорону тих, котрі знаходяться в тіні крил Всевишнього. Народ Його представлений є якими говорив: “Ми є зеленіючими пагінцями. Овоч твій у нас знайдений буде”. Продовжаючи пророк даліше говорить: “Хто такий мудрий, щоб це зрозуміти? Хто має розум, щоб це все збагнути? Бо праві дороги Господні, й праведні ходять ними, а беззаконники впадуть на них”. — *Осія 14: 7—10*.

По приході Господа до свого храму — в. 1918 році — розпочався суд дому Божого. (*1 Петра 4: 17*) Від того часу мало місце велике потрясення між посвяченими. Ті, котрі вибрали собі дорогу правди, були благословенні розумінням Божого Слова, підчас коли інші, котрі тільки твердять що є посвячені, були суджені. Це точно відповідає тому, що згідно слів апостола Павла мало статися перед знищенням сатанської організації і повним установленням Царства Божого на землі. — *посл. до Жидів 12: 27, 28*.

Інші переводчики виразили той текст у слідуєчий спосіб: “Колесниці блищать яко сталь в день озброєння його, списи кипарисові (або ялівцю) хитаються”. “А спис (держало) є в русі”. “Колесниці блищать зі сталі, а списи

Організація сатанська

(або держала з ялівцю) сильно дрибіжати будуть". Помазанники Божі порівняні є з списками або держаками. Приготовлений з дерева ялівцю, вигострений спис блищить, коли ним розмахують в сонячній світлі. Пророк Божий говорить про клас "слуги": "І зробив мене стрілою гострою". — *Ісаія 49: 2*.

Коли Господь прийшов до свого храму і коли розпочав суд, почалося велике потрясіння між посвяченими. Ті, котрі оказались вірними, впроваджені були в рух ніби вигострені стріли, маючи гаряче і щиросердечне бажання взяти участь у роботі видачі свідоцтва, котре від тоді поступає вперед. Це ще раз вказує на то, що Бог приготується в тій смислі, щоб скріпити свій народ на той великий і страшний день, і перед тою війною висилає своїх слугів, щоб проголосити ворогові і народам замір Божий щодо покарання і знищення ворожої організації. Пророк описує ту велику війну і приготування до неї, а деякі знаряддя Божі названі є "сияючими списками". (*Аввакум 3: 11*) Широко розповсюджені між народами землі є численні відділи, названі зборами, котрі є посвячені і віддані Господу, а значить становлять частку Його організації, і через то повністю вірно можуть бути названі членами Божої організації. Певне число між ними, подібні до приготуваного держака, завжди є готові до служби царської.

Надходяча війна не є війною людською, але "війна онного великого дня Бога Вседержителя". Бог не тримав цього в тайні і також тепер того не робить. Він велить своїм свідкам про-

голосити про цю війну, щоб навіть архиворог і всі, котрі належать до його організації, мали спосібність довідатись про заміри Божі. Сатана знає про те, що приближається до найбільшої війни, яку коли-небудь провадив від часу свого існування. Недавно він провадив війну з Ісусом Христом в небі, в котрій потерпів поразку і був скинутий з неба. Диявол має тепер “великий гнів, знає бо, що короткий йому час”, щоб йому озброїтись. — *Одкриття 12: 12.*

Озброєння ворога

Згідно звичного свого способу поступовання сатана з великим криком і зухвалістю приготується до війни, одночасно оставляючи людей в невідомості щодо своїх замірів. Ісус Христос, Великий Пророк Божий повелів апостолу Йоану написати слідуєче пророцтво: “І бачив я із рота змія, і з рота звіра, і з рота лжепророка три нечисті духи, подібні до жаб. Це бо духи бісовські, що роблять ознаки, що виходять на царів землі і цілої вселеної, зібрати їх на війну в день великий Бога Вседержителя”. — *Одкриття 16: 13, 14.*

Згадані тут нечисті духи є порівняні з жабами. Жаба надимається і наїжується, як хто знає що могла зробити і голосно скрегоче. Галас жаби-ропухи може навіть страху нагнати тому, хто не знає звідки той голос походить. Криками тих символічних жаб диявол лякає світ і спричиняє утиски. Змій в тому тексті представляє цілу сатанську організацію, підчас коли звір зображує її видиму часть, а фаль-

шивий пророк особливо представляє лицемірну релігію. В повному смислі слова хваляться і кричать всі ті чинники сатанської організації про ті річі, котрі виконують і ще будуть виконувати.

Вони говорять менше-більше так: “Земля належить нам, і ми облагодимо все згідно нашого бажання, коли то закінчимо, з певністю це сподобається чоловікові”. Через це виражають вони погляд диявола, котрий говорить: “Моя є ріка (люди) і я її сотворив для себе”. (Езекіїл 29: 3) Видима частина тої організації підписує мирові договори і сповіщає облесними словами: “Оголосимо, що ніхто не має права розпочинати війну, а тому не буде вже більше війни і народ може на те сполягати”.

Коли заключений в Парижі мирний договір предложено сенатові Сполучених Держав до ратифікації, головний поборник хизував перед Америкою ніби добре віддресерований кінь, котрий хоче щоби його бачили. Навіть був знятий фільм з його виступів, котрі в цілому краю показували людям. Одночасно воєнна організація наполягала на законодавчий орган народу, щоби той мирний договір затвердити, і ухвалити даліше будівництво воєнних устаткувань. Уживано політичного кнута до перепровадження замірів і плянів володарів: “Ось, у тобі чути ляскання пут”. — *Наум 3: 2*.

В кількох днях після одноголосного прийняття ратифікації Паризького мирного договору через сенат Сполучених Держав, законодавчий орган затвердив побудову далеко сильнішого флоту від того, який Америка коли-небудь

посідала, і ухвалила 275 млн. доларів на нові військові кораблі, а також даючи великі видатки на іншу військову зброю. Преса повідомила в день 13 лютого 1929 року, що того дня президент підписав проект побудови п'ятнадцяти новочасних військових кораблів, а в кількох хвилинах опісля цього уже приступлено до виконання цієї програми. Релігійне духовенство голосно піддержувало політичних і комерційних володарів говорячи менше-більше людям: "Не буде більше жодних воєн, коли ми поклялись не проводити війну. Одночасно, однак, мусимо бути на всякий випадок озброєні і будувати більше кораблів".

Простою народів з трудом віриться правдивості такого поступовання і таких запевнень. Побудова військових знарядів у всіх народах так званого "Християнства" в гігантських розмірах посувається вперед. Керівництво тримають політичні володарі, котрі видають законом передбачені розпорядження; магнати капіталу достарчують гроші, а духовенство витворює своїми словами побожну лицемірну заслону, при помочі котрої їх "отець" осліплює людей поглядом правди. Всі ті три групи, як говорить пророк, є подібні до жаб, а найголоснішою і найлицемірнішою з них є релігія фальшивого пророка.

Озброєння іде далі і сатана велить своїм представникам об'єднуватися спільно проти Бога і Його помазанників і говорить: "Розірвім пута і скиньмо з себе посторонки їх (управляймо світом згідно нашого власного бажання! Господь (Єгова), що сидить на небесах, сміється, і ругається над ними". — *Псалма 2: 2—4.*

Повертаючись до пророцтва Наума щодо озброєння, бачимо, що воно безумовно погоджується з приложением повисше пророцтвом з Одкриття. Єгова говорить через Наума: “Улицями котяться колесниці, гримлять майданами (взаємно будуть соперничати); блищать огнем вони, миготять блискавками”. — *Наум 2: 4*.

Колесниці згадані в тім віршу не є тими самими колесницями, котрі описані є в третьому віршу тої голови. Перші вищезгадані колесниці знаходяться поза містом або організацією диявола і приготовляються до війни з цією організацією. Натомість в четвертому віршу колесниці їздять в середині міста по вулицях або широких майданах і належать до міста або диявольської організації. Останні згадані колесниці становлять значить військову організацію і воєнний механізм сатани.

Слово “гриміти” ужите в четвертому віршу цього пророцтва, походить від грецького виразу галал, що означає “хвалитись” або “чванитись” і також переведене є “оказатися глухим”. Гремлячі по вулицях сатанської організації колесниці вказують на самохвальне, горде військове управління. Ті, котрі озброюються, надимаються і скрегочуть як жаби витворюючи великий галас, хваляться своєю могутністю і стараються зробити глибоке враження на людей через своє виступлення на вулицях, а також через повне публічне виставлення своїх сил. Для чого всі ті крики в газетах, для чого всі ті фільми про військове озброєння? Для чого при кожній народній урочистості є великі паради війська? Чому у кожному фільмі показано,

як політики і високі військові особи приготуються до війни? То є військові організації, а командири котрі гримлять по вулицях, бундують і роблять з себе глупців. Для чого всі, котрі озброюються до війни є показані в галереях мистецтва, в публічній пресі, в кіно-театрах, як вони великою повагою оточені є релігійниками? То завжди була високомірна пропаганда сатани; він осліпив притому активних людей і уживав їх яко свої маріонетки. В ошукуючий спосіб твердять вони якоби були християнами, а значить представляють християнство. Завважаймо, що вони не вихваляють Бога і Його Царя, але самих себе. Спішать сильно, щоб озброїтись, хваляться своєю могутністю, але в очах Божих однак є безумцями. А озброєння йде даліше!

Інший переклад виражає той текст в слідуєчих словах: “Скоро їздять по широких вулицях”. Чинять то, скоро розповсюджуючи хвальбу про свою могутність, а також свої обіцянки щодо забезпечення світа демократією. Інший переклад звучить “Їздять туди і назад по широких вулицях”. При помочі дипломатії вони стараються запобігти сутичкам і ошукуючи через то людей щодо правдивого стану річей. То завжди був спосіб поступовання сатани.

Пророк говорить даліше: “На видінню будуть як факели”. Слово переведена тут на “факели”, часто виражене є словом “лампа”, що піддає думку, що певні групи організації сатани або головні відділи стараються визвати враження, якоби були лампами освічуючими дорогу, по котрій люди мають ходити і яко

навіть булиб факелами свободи, котрі освічують дорогу, котра провадить до свободи і прогресу в господарюванні людей. Духовенство вживає амвон і радія, щоб виголосити красномовні промови до людей і вказати факел свободи, котрий підносять герої, щоб освітити дорогу ведучу людей до бажаного стану на землі. По правді, вони є сліпими провідниками і фальшивими пророками. Бог предсказав, що власне такі відносини настануть які сьогодні існують. “Бо такі лжеапостоли (проповідники і учителі), робітники лукаві, прикидаються апостолами Христовими (котрі твердять, що представляють Христа і тому іменуються ”зorganizованим християнством”). І не диво: сам бо сатана прикидається ангелом світла. Не велика ж річ, коли й слуги його (ті духовні) прикидаються слугами правди. Кінець їх буде по ділам їх”. — 2 посл. до Коринтян 11: 13—15.

Пророк говорить даліше: “Як блискавиці будуть миготіти”. Озброюються з великим поспіхом, так як сатана знає, “що короткий йому час” (*Одкриття 12: 12*), а володарі переходять утиски і безпорадність, бачучи, що приближається. — *єв. Луки 21: 25, 26*.

- Божий пророк повідомляє даліше: “Погукує на свої воєводи, — вони біжать, аж спотикаютьсяг підступають під мури міста, ось обляг готовий”. (*Наума 2: 5*) Слово “воєводи” у *Єремії 25: 34—36* є перекладно на “передові в отарі”. То є воєвода сатани або передові отари його релігійної організації, про котрих тут йде мова. Сатана представляє або почислює їх, складає список своїх головних представителів і міряє

силу своїх військ, а також своїх скрегочучих “жаб”. Люди ці належать до світа сатани, а тому він їх пильнує. — *єв. Йоана 15: 19.*

Хто виконує заміри сатани, той є його олюбленцем і такі хвалені є як його силачі. Це є один з підступних способів сатани, при допомогі котрого він відвертає людей від Єгови. Сатана представляє людям великих богатирів своєї організації. В релігійних організаціях, на політичних зібраннях, на з'їздах фінансового світа постійно звертається увагу людей на значіння визначних осіб і воєвод гідних пошани. Преса метрополії, будучи усним знаряддям сатанської організації, оголошує світовий звіт про мужність вищих офіцерів в часі війни, про потужність і заслуги великих капіталістів, про величність релігійного чинника і релігійних провідників. Одним словом, то є оперте на взаємності суспільне захоплення; преса, радіо, артисти і т. п. все співділає, щоб пошанувати імена людей, а то відвертає помисли людей від Єгови Бога.

Роблячи приготування до великої війни, покликає сатана своїх воєвод і передових з отари, а ті “воєводи” то є духовні і передові з отари, котрі в лицемірний спосіб представляються за християн і спішають слухати голосу свого містера сатани, власне так, як то предсказав Божий пророк; а біжучи “спотикаються на своїй дорозі”. Спотикаються об “Камінь”, об помазаного Царя Божого, згідно з предсказанням пророка. Біжать щоби обороняти світ або організацію сатани, і при цьому спотикаються і падають як то предсказав Ісус, Великий

Пророк. (єв. *Маттея 21: 44*) “І багацько таких буде, що спіткнуться, впадуть — розіб’ються, і запутаються в сіті й будуть зловлені”. (*Ісаія 8: 14, 15*) Біжать щоби допомогти при приготуваннях до атаки проти помазанників Божих, але падають: “Як здоганяли мене злюки, щоб пожерти тіло моє; напасники мої і вороги мої, — вони спіткнулись, і наклали головами”. — *Псалма 27: 2*.

Пророк говорить: “Поспішай до мурів”. Духовенство і передові з отари поспішно шукають средств і способів, котрими можна переслідувати і покарати знаних як останок членів народу Божого, котрий усердно старається розповсюдити між людьми правду Єгови. Забезпечуються поспішно в гарнізоні сатанської твердині, щоби знищити зненавиджений останок. Передові отари або “воєводи” остерігаються однак при тих приготуваннях явно виступити і боронити свої справи. Політика їх полягає в тому, щоб ніколи не вдаватися в публичну дискусію з тими, котрі представляють Бога, так як вона показала б людям їх лицемірство. “Воєводи Вавилону” (релігійна частина організації диявола) вихваляються і уживають пустих слів, а в тайні однак впливають на політичну владу, щоби переслідувала і гнобила свідків Божих до того дня, коли пічне точитися та велика війна. — *Єремія 51: 30*.

Сатана знає, що в скорім часі йому прийдеться воювати з Господом і тому приготується до війни. Спосіб його приготування є способом скритим. При допомозі голосних перехвалень, восхвалення чесноти людської, вик-

ликуванню взаємного страху між народами, він поспішно збирає всі народи для одного великого дня війни. Притому він, однак не усвідомлює відносно правдивого стану тих речей, котрі належать до його видимої організації. Сатана ненавидить останок Божий палаючою ненавистю. Він побуджує своїх воєвод і передових з отари, щоб постаралися про їх знищення. Безсумніву сатана впевнений, що в приближаючійся війні йому вдасться знищити ту “зненавиджену заразу”, а тепер старається їх переслідувати і гнобити.

Якщо Бог не охороняв останка, то сатана міг знищити його повністю. Пророк описує, як сатана і його організація озброюються до війни і говорить слідуючо: “Приготовлена є оборона”. Ті слова очевидно відносяться до охорони якою Бог оточує свій останок. Вжитий тут вираз “оборона” в наслідок іншого перекладу звучить: “прикриття” і є то прикриття або охорона для тих, котрі воюють з організацією сатани. Інший переклад подає той вираз слідуючо: “Прикриття облоги є приготовлено”. Єгова є обороною, а Його захист знаходиться “в охороні Всевишнього і в тіні Всемогучого”. “І закрий тебе покровом своїм, ти знайдеш притулок під крилами Його”. — *Псальма 91: 1—4*.

Єгова післав Йону, щоб пророкував проти столиці Ассирії. Пророцтво то було видане по викиненню Йони з черева кита на берег. Знищення міста відложено було до того дня, на котрий Господь приготувався. Від часу воскресення Ісуса, котре предказане було через звільнення Йони (єв. *Маттея 12: 40*), видане

було свідоцтво народам землі, і в особливий спосіб та робота видачі свідоцтва виконувалась від часу другого приходу Господа і воскресіння вірних членів тіла Христового. Від того часу покаялась частина з тих, котрі твердять, що є послідовниками Христа. Тепер видача свідоцтва майже є на викінченню. День озброєння майже минув. Наближається війна проти сатанської організації, котра в тім часі буде знищена. Так само як при упадку стародавнього Вавилону отворилися ворота, через котрі ввійшло військо і здобуло місто, так і за часу останньої війни, як говорить пророк: “Ріка одчиняє собі ворота (інший перек. є штурмом здобути), божниця (інший перек. дворець) розпадається”, і організація сатани мусить упасти. — *Наум 2: 6.*

День війни приближається. Прийшов день суду народів. Господь знаходиться в своєму храмі, щоб чинити суд: “Слухайте, всі народи, вважай земле, й уся її повня! Нехай буде Господь Бог свідком проти вас, Господь із святого храму свого”. — *Михей 1: 2.*

Світ мусить бути про те поінформований, так як Господь нічого не робить в тайні. Єгова повелів своєму пророкові виповісти: “Оповістіть це проміж народами, готуйтеся до війни, розбудіть завзяте в хоробрих; нехай виступають, підіймуться всі борці. Покуйте мечі з лемішів ваших, із серпів поробіте списи; безсилок нехай скаже: я сильний. Рушайте, народи, зійдіть на Йосафатову долину (символ місця і часу коли Єгова оголосить і виконає вирок); бо там я засяду, судити всі народи звідусюди! ” — *Йоїль 3: 9, 10, 12.*

Сатана провадить свою велику армію до війни, до “долини відплати”. Офіцери його йдуть з гримлящою віськовою музикою і повіваючими прапорами. В передніх рядах машерують царі, князі, президенти, губернатори і менші політичні чини; потім слідують судді і цілий штаб великих трибуналів справедливості; потім парламенти, законодавчі тіла і інші, котрі мають що-небудь до чинення з політичним механізмом світа. Тягнуть далше військові оркестри і повіваючі прапори, а опісля проходять магнати капіталу світа, правда не в великій кількості, але могутні. Далше оркестри і прапора показуються в поході, а потім слідують сильні папи, кардинали, біскупи, священники, рабіни, доктора теології і інші духовні, кождий у відповідних йому одежах, а в їх товпі є много впливової прислуги, котрі роблять церквам услуги, збирають взноси і т. п. З великою чванливістю, зарозумілістю, безвзглядністю і урочистою повагою займають особливі позиції в поході ті три великі пануючі групи сатанської організації. Зарозумілість видно на їх лицах, а самохвальство знаходиться на їх губах.

Наперед, все наперед, наперед машерує той довгий похід. З’являються власники і видавці великих часописів, котрі на своїх сторінках хвалять заслуги великої організації світа. Потім показуються видавці багатьох газет метрополії, впливаючих на публичну опінію мовою тих пануючих богатирів. Далше оркестри, потім зближаються колесниці і військові коні. Вони

не є складовою частиною пануючих груп, а тільки знарядом володарів.

Крок за кроком! Крок за кроком! Чи похід той ніколи не скінчиться? Всі народи мусять прийти так, як всі мусять зібратися, щоб випити з кубка гніву Божого, котрий Бог для них приготував, і жоден із них не може цього оминати. — *Єремія 25: 28.*

Більше ніж шістьдесят народів прикладають найбільші зусилля щоб приготуватися до війни. Певна уява про число тих душ, приготовлених до війни і становлячих знаряддя диявольської воєнної організації, дає нам нижче поміщене зведення. Воно подає стан діючої армії, зорганізованих і незорганізованих резервів і загальну збройну силу кожного особистого народу. Понижчі числа оголошені були 24 вересня 1928 року через віськовий департамент Сполучених Держав.

Держава	Діяльна армія	Зор- ганізовані резерви	Незор- ганізовані резерви	Загальні збройні сили
Албанія	13. 200		122. 800	136. 000
Австрія	43. 045		1. 002. 613	1045. 658
Бельгія	71. 495	500. 000	312. 280	883. 775
Болгарія	33. 000		750. 000	783. 000
Чехословаччина	150. 000	1489. 000	475. 000	2114. 000
Данія	9. 177	150. 000	394. 000	533. 177
Єстонія	17. 000	27. 000	127. 000	171. 000
Фінляндія	25. 500	235. 000	265. 000	525. 000
Франція	666. 945	5010. 000	600. 000	6. 276. 945
Німеччина	100. 500		8. 600. 000	8. 701. 000
Великобританія	212. 044	318. 579	6. 469. 377	7. 000. 000
Греція	79. 676	415. 000	400. 324	895. 000
Венгрія	71. 236		1. 267. 108	1. 388. 324

Ірландія	12. 950	13. 573	358. 477	385. 000
Італія	346. 990	2. 955. 246	2. 000. 000	5. 372. 236
Югославія	142. 000	1. 200. 000	850. 000	2. 190. 010
Латвія	19. 000	900. 000	21. 000	240. 000
Литва	21. 235	170. 000	108. 765	300. 000
Голандія	32. 126	341. 465	812. 000	1. 185. 591
Норвегія	30. 000	315. 000	105. 000	450. 000
Польща	242. 372	500. 000	2. 000. 000	2. 472. 372
Португалія	34. 957	372. 891	638. 496	1. 046. 344
Румунія	266. 500	750. 000	583. 500	1. 600. 000
Росія	658. 000	5. 245. 000	7. 877. 000	13. 960. 000
Іспанія	280. 700	1. 853. 503	885. 797	3. 000. 000
Швеція	10. 200	790. 375	254. 425	985. 000
Швейцарія	494	309. 636	323. 310	633. 440
Саудовська Аравія			1. 012. 500	1. 012. 500
Китай	1. 500. 000		14. 000. 000	15. 500. 000
Індія	163. 556	89. 096	2. 474. 348	3. 000. 000
Ірак	6. 045		212. 055	418. 130
Японія	210. 000	2. 038.	5. 092. 000	7. 340. 000
Турція	119. 500	250. 000	375. 000	474. 500
Абіссинія	50. 000	250. 000	146. 430	1. 446. 430
Египет і Судан	19. 806		3. 116. 471	3. 136. 300
Ліберія	3. 300	3. 500	100. 000	106. 800
Трансвааль	9. 545	94. 000	231. 455	265. 000
Аргентина	33. 790	310. 751	1. 156. 491	1. 901. 032
Болівія	8. 750	30. 000	80. 000	118. 750
Бразилія	46. 436	195. 821	899. 638	1. 141. 895
Канада	3. 496	60. 982	785. 522	850. 000
Чилі	46. 604	177. 000	435. 000	658. 604
Колумбія	9. 959	34. 960	250. 000	294. 919
Костаріка	318	37. 955	13. 205	50. 578
Куба	1. 157	2. 000	199. 862	214. 019
Еквадор	5. 814	25. 000	100. 000	130. 814
Гватемала	7. 794		125. 000	132. 794
Гаїті	3. 144	20. 000	200. 000	223. 144
Гондурас	2. 533	39. 375	22. 925	64. 553
Мексика	76. 243	12. 741	1. 111. 016	1. 200. 000
Нюфаундленд			50. 600	50. 600
Нікарагуа	1. 200		64. 638	65. 838
Парагвай	2. 722		55. 000	57. 722
Перу	14. 222	20. 000	80. 000	114. 222
Сальвадор	3. 927	215. 576		219. 505

Санто Домінго	2. 100	80. 000	107. 600
Сполучені			
Держави	134. 505		18. 500. 000
Уругвай	9. 300	149. 000	165. 300
Венесуела	7. 500	78. 500	86. 000
Австралія	1. 600	545. 400	600. 000
Нова Зеландія	533	177. 427	199. 999

З цього повідомлення видно, що вся вище подана збройна сила складається з 124. 192. 400 людей. Для такої кількості людей потрібно зробити певні віськові знаряддя, а іменно: зброю, гармати, шаблі, багнети, лафети, танки, боєприпаси, амуніцію, спеціальні сумки для військових, бомби і інші потрібні воякам знаряддя знищення. До того ще входять не згадані тут гігантський воєнний флот разом з миноносцями і багатьма підводними лодками. Далше входять ще багаточислені повітряні сили, котрі-літаючи в повітрі-опускають на людей смертоносні снаряди. Подумаймо також про трійливі гази, котрими у невеликій кількості можна знищити ціле місто за один день.

Все то вступає в долину “відплати”, і ця велика товпа не знає для чого вона туди машерує. Будь то посередньо, будь то безпосередньо, впливає то на великі маси людей, котрі самі собою не становлять складової частини тої організації. Між ними знаходяться шофера, робітники лікарень і управлінь, котрі забезпечують армію, лікарі, санітари, крім того великі маси людей, котрі в спосіб безпосередний приймають участь в цій справі виробляючи потрібні до життя товари і продукти, щоб можна забезпечити воєнну організацію. Очолує ту ви-

диму організацію сатана-диявол, її сильний бог, а по його боках ідуть горді, злі ангели, котрі його підтримують. Ці ангели є невидимими для людей; небагато людей має знання про них.

Помимо того гігантського об'єднання організованих сил є ще такі, котрі твердять, що є християнами, але однак насміхаються з того, що існує диявольська організація. Тоді задаємо питання: До кого належить описана тут організація? З певністю Богу її не потрібно. І коли вона виступає в ім'я Господа — то є лицемірство і в дійсності вона виконує волю сатани-диявола.

Видима частина Божої організації в дійсності є невелика числом і так незначна, що майже не заслуговує на увагу. Вона стоїть по другій стороні “долини відплати” під прапором Господа. Ці вірні, не носять військової зброї, лиш тільки “труби”, котрими прославляють ім'я Єгови. Видимі члени сатанської організації з погордою дивляться на ту малу і незначну горстку трубачів. Вони є єдиними видимими ворогами сатани і відказуються робити будь-які уступки, котрій-будь частині його організації. Вони лиш співають хвалу Єгові і проголошують Його заміри. Сатана підбурює певних духовних, щоб знищити ту малу горстку трубачів або співаків, тому що присутність їх і їх спів гніває високомірне духовенство. Та мала горстка нікому не робить кривди; політики не малиб жодного поводу до оскарження їх, колиб не були підбурені через духовних, а капіталісти є дуже заняті щоб звернути увагу на ту малу горстку; але політики і фінансисти мусять

виконати повеління їх союзників, тому що сатана є дуже злий на свідків Божих і старається їх знищити. (*Одкриття 12: 17*) Єгова повелів їм безустанно трубити, не давати собі перепочинку ні вдень ні вночі і не боятися, бо не спіткає їх ніяке зло, тому що Бог вложив слова свої до їх уст, щоб голосили і всім об'являли про те, що Він є Богом. — *Ісаія 62: 6; 51: 16; Псалма 91: 10.*

Могутня сила невидимої частини Божої організації не може бути зрозуміла, коли не є об'явлена. Знаємо, що Ісус говорив, що може для своєї оборони визвати двадцять легіонів ангелів. З цього бачимо, що ангели в такій великій силі становлять потужну частину Божої організації. Ісус Христос є їх Головною і Воєначальником, котрий командує військом, а над ними є Бог Всевишній. Могутність Його організації повністю можна буде пізнати по результатах війни. Велике спірне питання: Хто є Всевишнім Богом? раз і назавжди мусить бути вирішене. Прийшов день відплати, і ті, котрі мають точне знання Божого Слова і вірять в нього, є в стані ствердити словами пророків який буде результат.

ГОЛОВА 10

Війна

ЄГОВА розпочинає битву, так як то є Його війна — вираження Його справедливого гніву проти зібраних народів. (*Ісаія 34: 1, 2*) В пророчтві показаний є Виконавець волі Божої, котрий сидить на білому коні і судить в справедливості і воює. (*Одкриття 19: 11*) “Білий кінь” є символом справедливої війни, до розпочаття котрої Він приступає. Вінці і діадеми на Його голові показують, що є вивисшений до великої влади і авторитету.

У великій долині суду або відплати зібралися народи і стали в бойові шеренги, щоб там прийняти вирок Всевишнього. То є долина різні, тому що там має бути знищена сатанська організація. Єгова велів своєму пророкові передсказати слідуєчі слова проти ворожої організації: “Я розложив сіті на тебе, й ти спіймався, Вавилоне, й не думавши про те; тебе знайдено й схоплено, за те, що встав еси на Господа. Господь відчинив зброєву комору свою, і повиносив із неї знаряддя гніву свого, бо в Господа сил небесних є справа у землі Халдейській”. (*Єремія 50: 24, 25*) “Саме тоді, як вони (вином) розгорячаться, справлю їм бенкет, і впою та звеселю їх так, що поснуть сном вічним, і вже не прокинуться, говорить Господь. Поведу їх, як ягнята, на заріз, як барани вкупі з козлами.

О, як же впаде Сесах (Вавилон)! ”— *Єремія 51: 39—41.*

Єгова доказав, що кождий із Його пророків є правдивий, що легко можна зрозуміти, якщо кожде з тих пророцтв міряти згідно Божого правила, а іменно: По перше, кождий з пророків говорив від імені Єгови; по друге, кождий з них говорив у вірному послушенстві поглядом Єгови Бога і мав намір при тому направити людей до Бога і прославити Його ім'я; по третє, деяка частина предсказаних через кожного пророка речей уже виповнилася, а що ще не виповнилося то з певністю ще виповниться. Невиповнені ще частини пророцтв відносяться до великої битви або до війни Бога Всевишнього, обнімаючи всі народи землі. Ця війна буде спрямована проти сатани і його організації. Прорцтва мустяь бути признані яко правдиві, якщо дослідження проводиться згідно повищих Божих правил, а з них випливає, що велика війна Єгови ще повинна прийти і остався недовгий протяг часу до її початку.

Єгова виливає кубок або напитек гніву свого і змушує народи, щоб з нього пили, як говорить пророк. То є напитек смертельний, тому то так говорить Господь Саваот, Бог Ізраїльський: “Пийте й упийтесь, щоб аж вертали, та падайте, так, щоб не встали, бо направляю меча проти всіх живучих на землі, говорить Господь Саваот. ” (*Єремія 25: 27, 29*) Чому ж однако Господь Бог спричинить таке велике горе на всіх мешканців землі? Понище подана є причина того.

Причина

Чи може тому Єгова приступає до розв'язання тої великої війни, так як декотрі нечисленні люди сталися властителями незвичайно великих багатств? З певністю не є то причиною. Багатства матеріальні яко такі Господь не осуджує. Соломон був дуже багатий. (2 *Паралипоменон* 1: 12) Йосифат мав надмір добра. (2 *Паралипоменон* 17: 5) Езекія мав багатства дуже великі. (2 *Паралипоменон* 32: 27) Бог не відкинув ані одного з тих мужів з приводу їх багатства.

Чи може війна що наближається тому вибухне, що політичні володарі не управляли народами в звершеності? З певністю не тому. Хто-то мусів управляти, а ми знаємо що всі люди є незвершеними, через то ніхто не міг управляти звершено. Багато було в політиці щирх людей, котрі ретельно і з найбільшим зусиллям робили, що тільки могли. Багато багатців в політичних кругах уживало своїх средств до надання помочі іншим.

Чому то велике, загрожуюче нещастя має прийти на народи землі? Тому, що відвернено людей від Єгови Бога і заставлено їх служити дияволу, тому що святе ім'я Єгови вживалося в лицемірний спосіб. І через ту неправду, що відвернула від Нього людей на їх власну шкоду і скерувало їх на дорогу диявола і знищення. На кому лежить за такий стан вина і хто понесе найбільшу відповідальність за це?

Пам'ятаймо про те, що сатана найперше zorganizував Вавилон і запровадив релігію, спо-

нукуючи людей шанувати його власне ім'я і через це позорити святе ім'я Боже. Опісля сатана зорганізував Єгипет, як велику світову державу, висуваючи наперед торгівельних і військових чинників, накидаючи народам свою диявольську релігію; він тому те зробив, щоб стягнути на ім'я Єгови ганьбу. Потім зорганізував він Ассирію, висунувши наперед політиків, котрих попирали комерційні групи; і тій державі накинув він свою сатанську релігію і відвернув людей від Єгови Бога. Потім запроваджував він в кожній наступній державі свою диявольську релігію, стягаючи через лицемірство ганьбу на Боже ім'я і відвертаючи людей від Єгови.

Коли Християнство, котре колись створене було як чиста організація, почало розширятися, тоді сатана зорганізував велику політичну і комерційну силу і вплинув на них, щоб єдино тільки поверховно прийняли “християнську релігію”; таким чином він зробив із християнської організації диявольську релігію. То не значить, якби зіпсув правдивих християн, а тільки організацію, при чому учинив її своєю власною організацією і назвав її “християнською”. З цього ясно можна бачити, що Вавилон є організацією диявола і “матір'ю всіх блудниць”, котра зводила всіх правителів і всіх фінансистів, щоб чинили з нею блудодіяння, через що всі держави, котрі складаються з політичних, комерційних і релігійних чинників стягали ганьбу і образу на ім'я Єгови. Політичних володарів і великих фінансистів, котрі привлащували собі численні багатства, пошану і вищу владу, звабив

сатана в сіть своєї зіпсутої релігійної системи і з'єднав їх з Вавилоном.

Господь велів записати імена і історію перших трьох великих держав світа, щоб можна було пізнати при кінці світа, в який спосіб вони представляли сатану. Єгипет є одне з імен організації диявола, в котрій головне місце займають торгівельні і військові чинники; також Ассирія є одне з імен диявольської організації, а іменно представляє вона політичних володарів займаючих переднє місце; і Вавилон є ім'я організації диявола, через що є показана релігія, яко стояча в першому ряді. Всі вони разом становлять диявольську релігію і всі вони фінансові, військові, політичні і релігійні чинники з'єднані тепер в Лігу Народів, в мирові союзи, а також в міжнародний трибунал, в котрих підлість ворога осягнула найвищу висоту. Багато мешканців землі втягнуто до тої організації і вони є її послухними слугами. Політичні як і комерційні володарі є відповідальні перед Богом за все зло, котре поповнили, найбільше однак, гідні покарання і відповідальні перед Єговою є релігійні провідники і “найвизначні” з релігійних отар.

Бог виразно зазначив у своєму Слові, що народи Єгипту і Ассирії мають бути привернені і вибавлені. (*Ісаія 19: 20—23*) Слово Господнє дає запевнення, що Вавилон вповні має бути знищений і ніколи більше не повстане. Зорганізована через диявола і керована через його представників релігія свідомо була створена і проваджена в той спосіб, щоб говорити неправду Богу і зводити людей на дорогу смерті. На це

не має жодного оправдання і тому при остаточнім суді Вавилону не будуть взяті під увагу жодні пом'якшуючі обставини. Бог почислює через своїх пророків три причини, по котрих має намір запровадити на світ велике горе кінцевої війни: “Оце спустошить Господь землю, й вчинить її неплідною, змінить вигляд її й розсіє все, що живе на ній... Бо земля вся зледащіла під живучими на ній, вони бо переступили закони; змінили устави; зломали вічний заповіт”. — *Iсаія 24: 1, 5.*

Бог Єгова видав закон, правила і спосіб, по котрих вони повинні поступати. Він є тим Великим Життядателем і ніхто не може отримати вічне життя не пізнавши Бога і будучи не послухний Йому. Тому Він видав для добра чоловіка слідуючі заповіді: 1) “Нехай не буде в тебе богів інших перед моїм лицем”. (2 *Мойсея 20: 3*) 2) “Не робити меш собі ваяного кумира чи подобини того, що на небесах у горі, і того, що на землі внизу і того, що в водах і попід землею”. (*Вірш 4*) 3) “Щоб не припадав ниць перед ними і не служив їм”. — *Вірш 5.*

Кожний народ під сонцем визнавав якусь релігію, нарушаючи ті приписи. Зі всіх виступаючих проти закону Божого, котрі визнавали безумну релігію, “зорованізоване християнство” є найбільше гідне покарання, тому що та релігія завжди в лицемірний спосіб діяла в ім'я Єгови і Його Олюбленого Сина Ісуса Христа, яко через них створена. Лицемірство є гідотою в очах Божих. Більша кількість держав представлена в Лізі Народів практикують “християнську

релігію”, а то роблять вони в богохульний спосіб і самовпевнено заявляють, що Ліга Народів є Царством Христа на землі. Та диявольська релігія є тою “гідотою спустіння”. Ті, що по стороні католицької як і протестанської релігії також об’єднуються — якими в ім’я Христа — і стоять на святому місці, уважаючи що вони представляють Бога на землі. Папа твердить, що яко голова католицької релігійної системи є особливим намісником Христа і Його Царства, і навчає, що теперішні безбожні правительства світа є Христовим Царством. Однаково католицькі і протестантські релігії іменують себе іменем Христа, вони становлять так зване “зоровановане християнство”, котре попирає Лігу Народів і дотримується того, якими ціла та організація була видимим виразом Царства Божого на землі. Тому особливо вони переступають закони Господні, як про то говорив пророк. — *Маттея 24: 15.*

Яко дальша причина, чому Єгова Бог знищить цей світ є та, що “зломали (інший перек. змінили) заповіт”. Заповіт є приказом. Звернім увагу, що “заповіт” є подано в однині і тому потрібно розуміти як головну заповідь. На питання, яка є перша велика заповідь відповідав Ісус: “Люби Господа Бога твого всім серцем твоїм, і всею душею твоєю, і всею думкою твоєю. Це перва й велика заповідь”. — *Маттея 22: 37, 38.*

Кожда релігійна система світа, змінила ту велику заповідь. Особливо то відноситься до так званого “зорованованого християнства”. Воно змінило ту заповідь і склонило людей, щоб

віддавали пошану чоловіку, наприклад голові католицької гієрархії. Змінивши заповідь, навчали людей, щоб упали перед мертвими предметами і молилися до них. Нехай кождий щирий чоловік сам розсудить, чи духовенство і релігійні учителі “зорованого християнства” хоч в деякій мірі є посвячені Господу Богу чи ні: якщо ні, тоді змінили заповіді. Коли б любили Бога і вповні були Йому послушні, чинили б вони то, що Бог приказує, тобто навчали людей про Божий замір відкуплення через кров Ісуса Христа, Його Олюбленого Сина, і повідомили їх, що Царство Боже по установленню його на землі дасть спосібність всім людям, котрі є послушні заповідям Божим, отримати вічне життя.

Але навпаки духовенство заперечує донесенню Біблії про сотворення і упадок чоловіка, а також про його відкуплення через кров Ісуса Христа. Вони навчають богохульної і диявольської науки про так звану “святую трійцю”, в котрій Ісуса і духа святого рівняють з Єговою Богом; упускають нагоду оказати будь-яку милість для Бога і Ісуса Христа. Добровільно прилучилися до політики світа і беруть і ній активну участь. Лицемірно голосять народам, що тепер зоровані держави можуть запевнити мир, здоров'я і щастя, і зробити землю приємним місцем для життя. Вони свідомо поклоняються релігії, котра відвертає людей від Бога і наклонює їх до того, що скоріше вони ненавидять Господа, а ніж люблять. Духовенство навчає, якими Бог є великим мучителем, котрий для всіх, що не прилучаються до стада

їх релігійної системи і вірно в них не остаються, створив місце вічних мук. Коли б ці духовні любили Бога, тоді не навчалиб чогось подібного.

Яко третя причина війни, котра скоро розпочнеться є та, що люди зломали вічний завіт. Першим завітом, котрий згаданий в Біблії по трагедії в Едемі, є завіт, який Бог заключив з Ноем. Після потопу засвідчив Бог Ноею, що на утримання свого життя може він споживати всю поживу і в тій цілі навіть відібрати життя звірятам, але однак крові їх їсти йому не можна, так як в ній знаходиться життя. В той час Бог заключив з Ноем вічний завіт, котрий підкреслює святість людського життя. Бог сказав до Ноя: “Крові бо вашої, душ ваших, вимагатиму, на всякій животині метатимусь за неї і доповнятимуть душі людської від руки чоловіка, від руки брата його. Хто проллє кров людську, того кров теж проливатиме чоловік: бо в образ Божий сотворив Бог чоловіка”. — *1 Мойсея 9: 5, 6.*

Це є “вічний завіт”, на котрий вказує пророк, тому що Бог так його назвав. Одночасно обіцяв Бог, що ніколи вже не буде потопу, котрий винищив всі сотворіння землі; але найважливіша частина того завіту, як святість життя була особливо підкреслена. На знак завіту для чоловіка створив Бог райдугу на небі і сказав: “А буде райдуга моя в хмарі, і дивитимусь на її, щоб спогадати заповіт вічний між Богом і землею, і між усякою живою душею і всяким тілом, яке єсть на землі”. — *1 Мойсея 9: 16.*

Той завіт не може обмежуватися тільки до знищення світа через потоп, тому що колиб

Перша райдуга. *Знамення вічного заповіту з Богом*

Бог в тому випадку не витопив людей водним потопом, то міг би то зробити в інший спосіб і при тому дотримати свого завіту. Святе Письмо повідомляє, що найважливіша частина вічного завіту є заповідь що жоден чоловік не має права позбавити життя іншого чоловіка, за винятком що то робить ексекутивний чиновник уповноважений через Господа до знищення інших людей.

Підставою до того правила є закон життя. Єгова Бог є тим Великим Дателем життя, в наслідок чого жодній людині не дозволено безкарно позбавляти життя іншій людині. Людина не може дати життя і не має права забрати його. Коли Бог заключив з Ізраїльтянами завіт даючи їм закон, Він підкреслив знову важність життя, наказуючи їм: “Не будеш вбивати”. Бог є тим, котрий дає життя і Він єдино має право його забрати. (*Йова 1: 21*) Він може, однако уповноважити до того когось іншого, що так і робить. Наприклад, Бог так зробив, уповноважив свій Ізраїльський народ виступити проти ворогів. Право до виконання вироку Він довірив своєму Синові Ісусу Христу, котрий є Його Великим Уповноваженим і, котрий виконає вирок в недалекій страшній війні.

Всі народи без винятку зломали вічний завіт. Поправді можна сказати, що більшість зробили то несвідомо, але однако зробили. Ті, котрі виставляють себе за вчителів Божого закону і запевняють, що знають закон, зобов'язані голосити людям правду відносно того. Як людям відомо, духовенство посвящало війну і внушало людям, що його святим обов'язком є вбивати.

Нехай люди розсудять, чи духовенство мало уповноваження або право зайняти таке положення поглядом війни.

В часі світової війни з 1914 по 1918 рік, багато духовних будучи по стороні Німеччини і її союзників благословляли армію і заохочувало воїнів вбивати своїх одновірців. Великобританію і її союзників, духовенство країн також енергійно попірало, як на фронті, так і поза фронтом, де навчали молодих людей, що святим їх обов'язком є ненавидіти своїх співучасників і вбивати їх. Жоден духовник не мав сміливості де-будь на землі виступити публично і добросовісно заявити, що “організоване християнство” коли-небудь заняло не двохзначне становище по стороні Господа і напаминало не вбивати людей. Люди будуть суддями, коли довідаються про то, що всі народи, а особливо так зване “Християнство”, зломали вічний заповіт; а то одна з причин чому Бог допустить на народи землі велику війну, як справедливую кару. “Хто проліє кров чоловіка, через чоловіка, буде пролита його кров”. Людина, котра через своє висказання заохочує інших, щоби йшли на фронт і вбивали, так само є винна в злочині як ті, котрі вбивали. По тій причині Бог покарає народи, а особливо “Християнство” і говорить, що “чоловік Ісус Христос” є виконавцем тої кари Божої.

Єгова Бог предсказав, що збере народи на суд з тою ціллю, щоби виконати вирок (*Софонія 3: 8; Йоїль 3: 11—14*) В “долині відплати” серед описаного в попередніх розділах великого згромадження стоїть горде, жорстоке, зарозуміле і

із злим наміром духовенство. Це елегантне товариство носить звичайно довгі шати щоб відрізнитися від інших. Через свого пророка Бог сповіщає зібраним, що розпичне війну, і подає причину того. Звертаючись до духовенства і до релігійних провідників, а також до найвизначніших в отарі, Він говорить їм: Маєте вид побожності, але сили Його відцуралися; приближаєтесь до Нього устами своїми, але серця ваші далеко відстоять від Нього, а значить ви є лицемірами. — 2 посл. до Тимотея 3: 5; Ісаія 29: 13; єв. Маттея 23: 13—22.

Господь Ісус говорить всім тим лицемірам звертаючись особливо до них: “Змії, кодію гадюче, як утечети від суду пекольного?... щоб упала на вас уся кров праведна, пролита на землі від крові Авеля праведного до крові Захарії”. (єв. Маттея 23: 33, 36) Господь Єгова пригадує політичним і фінансовим володарям народів землі їх кроваві дії, котрі поповняли, нарушуючи вічні заповіді; а потім особливо Він звертається до духовенства або релігійних провідників і говорить до них: “Ба й на полах ув одежі твоїй видко кров безвинних бідолах, що не заставала їх на розбішацтві”. — Єремія 2: 34.

Невинна кров, про котру згадує це пророцтво, відноситься також до крові многих, котрих вбито, тому що вони вірно служили Єгові: “І бачив я, що жінка [Вавилон] п’яна від крові святих, і від крові свідків Ісусових; і я дивувався, бачивши її, дивом великим”. (Одкриття 17: 6) “І в ньому знайдена кров пророків і

святих, і всіх вбитих на землі”. — *Одкриття 18: 24.*

Єгова звертається до тої великої в “долині відплати” зібраної організації сатани — зображеної через Єгипет — і об’являє їй свій остаточний вирок: “Так говорить Господь Бог: Ось, Я на тебе, Фараоне, царю Єгипецький, ти величезний крокодиле, що лежиш посеред твоєї ріки та й мовляєш: Моя ріка, я сотворив її собі! Оце ж... витягну тебе з неї з твоєї ріки... І викину тебе в пустиню, тебе й усю рибу ріки твоєї... дикому звірю й піднебесному птаству оддам тебе на пожир... За те ж Я на тебе й на твої ріки, й зроблю Єгипет безлюддем, порожнім безлюддем”. — *Езекиїла 29: 3—5, 10.*

Дальше говорить Господь: “Оце Господь, увівши на легкій хмарі, йде на Єгипет. І затремтять перед ним ідоли Єгипетські й занис у грудях Єгипетське серце. Напушу Єгиптян на Єгиптян, брат на брата устане і друг проти друга, город проти города й царство на царство”. — *Ісаїя 19: 1, 2.*

Єгова об’являє останній суд диявольській організації, представлений через Ассирію і говорить: “Горе тобі, місто, повне крові й омани й убийства! що в тобі грабежам і кінця не видно! От же Я на тебе, говорить Господь Саваот. Закину на лице тобі подоли плаття твого, й покажу народам наготу твою й царствам твій сором... так, що всякий, хто тебе побачить, утече від тебе, й скаже: Збурена Ниневія! Хто пожалує тебе? Де знайти втішителя тобі?”. — *Наум 3: 1, 5, 7: Михей 5: 6.*

Ісус Великий Пророк, превселюдно називає сатану “душегубцем з почину”. Організація сатани взяла той самий напрямок. (Йоана 8: 42—44) Між всіма гордими, жорстокими, зарозумілими і із злим напрямом людьми, котрими наповнена була сатанська організація, завжди релігійні провідники займали передні місця. Свідчать про то картини в галереях мистецтва. Загальна історія показує, якими вони завжди були байдужими і жорстокими. Подумаймо наприклад про Яна Кальвіна, відомого духовника, котрий приговорив на смерть Серветуса, тому що той не погодився з ним, з його поглядами на Біблію. Кальвін підписав вирок смерті і повелів живцем спалити Серветуса на кострі. Багато є місць на землі, котрі свідчать про мучення мужчин і жінок, котрі через жорстокість релігійних провідників були спалені або в підступний спосіб повбивані.

Бог оголосив свій останній вирок на диявольську організацію і говорить: “Він (Вавилон) бо встав згорда проти Господа, проти Святого Ізрайлевого... Ось я — проти тебе, ти гордий, говорить Господь Саваот; прийшов бо день твій — час навідання твого. І спіткнеться гордовитий і впаде та й ніхто не підніме його; і розложу огонь у містах його, й пожере все кругом”. (Єремія 50: 29—32) Опісля промовляє Господь до сатанської організації, а особливо до самого диявола, слідуючими словами: “О, ти, що

живеш над великими водами, багатий на скарби! прийшов кінець твій, — міра захланності твоєї!.. Це я (став) проти тебе, ти (горда) горопагубна. говорить Господь. що вигублюєш і

заражуєш усю землю; Я простягну на тебе руку мою, й скину тебе зо скелі та й зроблю тебе горою, до нага обгорілою”. (*Єремія 51: 13, 25*) Щоби зрозуміти, що вирок той відноситься однаково до диявола як і до його організації, заявляє Бог через свого пророка: “І зроблю кінець Виліві в Вавилоні, і вирву з рота його, що він проглинув, і не будуть уже народи напливати до його, бо ж і мури Вавилонські впадуть”. — *Єремія 51: 44*.

Народи землі, а особливо ті, котрі входять в Лігу Народів, сьогодні називаються “християнством” або “християнами”; значить, називаються іменем Господнім. Через свого пророка Єгова звертається до всіх народів, з котрих складається видима частина сатанської організації і говорить, вказуючи особливо на “зорованізоване християнство”: “Ось бо, Я починаю насилати лиху годину на це місто, що на йому наречено моє ім'я, а ви б то zostались не покарані? Ні, кара не мине вас; бо направляю меча проти всіх живущих на землі, говорить Господь Саваот. Тим то вискажи їм всі слова сі й скажи: Господь загірмить з висоти й з пробутку святості своєї дасть голос свій почути; страшно загремить він на оселю свою; наче ті, що в тискарні грона топчуть, закричить Він на всіх живущих на землі. Гук війсьничий понесеться до кінців землі, бо Господь буде розправлятися із народами, буде судитись із усяким тілом, і подасть безбожних під меча, говорить Господь. Так бо говорить Господь Саваот: Злидні підуть від народу до народу, й велика буря здійсниться

з найдальших окраїн землі”. — *Єремія 25: 29—32.*

Звістивши свій вирок на зібраній в “долині відплати” диявольській організації Єгова розпичне битву. Він приказує, а Його могучий Виконавець Ісус Христос, командує наступом. “Рече він, і буйний вітер знявся, що високо підносить філі. Кидає ними під небо, провалює їх в безодню, в біді душа їх мліє. Мотаються, хилиються, як чоловік п’яний, поникла вся мудрість їх”. (*Псальма 107: 25—27*) Буйний вітер, або буря є символом великої війни. Велика битва Бога Вседержителя приближається до розв’язки.

Результат

Пророки Єгови описують хід війни і її результат. Так як ті пророки, як вже є доказано є правдивими Божими пророками, тому то дане через них свідоцтво безумовно виражає правду. Єгова є поміччю по правиці ведучого війну Олюбленого Сина, а про те говорить пророк: “Господь (Єгова) по правиці в тебе сокрушає царів в день гніву свого. Він зробить суд між народами, покривши землю трупом; розбивши голову, що над великою країною панує”. (*Псальма 110: 5, 6*) Єгова в такий спосіб об’явить свою силу так, що кождий побачить і довідається, що Він є Всевишнім Богом. Прийшов час, щоб вирішити спірне питання, і воно буде полагожене. “Хто встоїть перед невдоволенням Його? Хто здержить поломя гніву Його? Огнем розливається гнів Його; скелі розпадаються

перед Ним. Благ Господь, — захист у смутку, та й знає тих, що надіються на Його. Але Він потопньою водою розіб'є до підвалин Ниневію; і за ворогами Його поженеться темрява". (*Наум 1: 6—8*) "І стісню людей, що ходитимуть, ніби посліпли, за те що согрешили проти Господа; й помішається порозливана кров із них з порохом, і тіла їх лежатимуть гноєм. Ні срібло їх ні золото їх не зможе врятувати їх у день гніву Господнього; огонь ревливості Його поже-ре всю отту землю; бо пагубу, та й то неждану, довершить Він над усіма осадниками землі". — *Софонія 1: 17, 18*.

Ісус Христос, Великий Пророк засвідчив, що битва Бога Вседержителя буде найбільшим горем, яке коли-небудь було у світі і якого ніколи більше не буде. (*єв. Маттея 24: 21*) Пророк повідомляє, що ця: битва вповні знищить організацію диявола, а також всі його діла і всіх чинителів несправедливості, і говорить: "І будуть того часу побиті Господом від краю до краю землі; не будуть по них плакати, не будуть їх збирати ані ховати, гноєм лежатимуть верх землі". — *Єремія 25: 33*.

Пророк говорить також що то буде день розпуки і безнадійного ридання пастирів: "Ридайте, пастирі, голосіть й посипайте голови порохом, ви значніші в отарі; прийшла бо ваша година щоб вас поколено й порозпуджувано, й попадаєте, як дорога посудина". (*Єремія 25: 34*) Якщо цінна посудина падає і б'ється, тоді її власники з того приводу є нещасливі. Образ той в цьому пророцтві вдало показує спосіб упадку пастирів, котрі зводили людей.

Пророк дальше описує то горе, котре навідає диявольську організацію і говорить: “І не буде втечища пастирям ані притулку передним ув отарі. Ось-ось почується жалібний клич пастирів і плач між передовими в отарі, спустошить бо Господь їх пасовище. І спустошить палкий гнів Господень затишні оселі в них. Він, мов той лев, покинув свій пробуток, і земля їх обернулась у безлюдде від лютості пустошника й від палкого гніву його”. — *Єремія 25: 35—38*.

Диявольська організація, представлена через Вавилон, має впасти і бути знищена, як Говорить пророк: “Упав, упав Вавилон, велика (блудниця), і став домівкою бісам і сховиском всякому духові нечистому, і сховиском всякій птиці нечистій і огидній”. (*Одкриття 18: 2*) Вавилон від самого початку є організацією диявола і має лучність з нечистими духами. Текст той не перечить тому висновкові, а навпаки приведене тут пророцтво описує стан спустошення Вавилону по його упадку. Тут є показаний стан його по знищенні Господом.

В наслідок лукавства і обману сатани і його представників, добросовісні мужчини і жінки через довгий час тримані були в Вавилоні. Але по його упадку, ніхто в нім уже не буде мешкати, а станеться Вавилон мешканням нечистих птахів і звірят, і кождий буде його оминати. Інший пророк Єгови піддержує той висновок: “І буде Вавилон, окраса царств, гордощі в Халдеїв, поверне Бог у ніщо як Содом і Гомору. Там осадник не осяде з роду та й до роду; ні Араб шатра розложить, ні пастух там із стадом буде спочивати. Ні! звіре

пустинне буде його залягати, а доми наповняться пугачами; житимуть там струсі, косматі мавпи скакати, шакали витимуть у домівках їх, і гієни по розкішних замках”. (*Ісаія 13: 19—22*) “І зробиться Вавилон купою розвалищ, кублами шакалів, страховищем та сміховищем, без осадників”. (*Єремія 51: 57*) Значить, прийде цілковите знищення сатанської організації, котре докаже кожному сотворінню, що Єгова є Всемогучим Богом і що крім Нього нема іншого Бога.

Тискарня

Єгова послуговується удачними картинами для пояснення своїх рішень. В 63 голові *пророчої книги Ісаїї* є подана така картина. То, про що там є повідомлено, діється скоро після того великого Богом даного свідoctва, через того ж пророка Ісаїю в 62: 10. Пророк бачить у видінню когось, що повертається після знищення Едому і Босору, а одежа Його була замаргана кров’ю. Без сумніву в тому видінні таким способом є описаний той самий, котрий в іншому пророцтві, описаний є слідууючо; “А зодягнений Він в одежу, "закрашену кров’ю, а йм’я Його зоветься: Слово Боже”. — *Одкриття 19. 13*.

Для зрозуміння цього пророцтва потрібно найперше в зв’язку з тим об’яснити значіння певних поміщених в нім слів.

Ім’я “Едом” представляє то, що противиться Господу. (*Авдія 1*). Означає воно те саме, що “Ісав” і відноситься через це до організації

диявола, котрої найбільш відповідальним чинником є релігійна складова часть. Гнів Божий направлений особливо проти Едома. (*Ісаія 34: 5; Езекиїл 35: 15*) Едом відноситься до тої самої безбожної організації, котра описана є в *Одкриттю 19: 19, 20*.

Босор столиця Едому. А тому Босор представляє ядро або найголовнішу частину диявольської організації, а іменно керуючу групу. Складається вона з фінансів, політики і релігії, з котрих остання група є найбільше гідна покарання, тому що безпосередньо твердить, що представляє Бога. Тискарня є знаряддя — організація — котру Єгова уживає до топтання або здавлення овочу зіпсутої виноградини. “Виноградина землі” або вироджена виноградина (*Одкриття 14: 18, 19*) видає гроно — овоч землі. Земля представляє видиму для людей організацію диявола. Виноградина землі є протиположністю “правдивої виноградини” і становить передову частину сатанської організації.

Пророцтво починається діалогом. Перший промовець є пророк, а другий Ісус Христос, цей сильний перемагаючий твердиню сатани Представник Єгови. Перший промовець говорить: “Хто це йде з Едому, в червоній одежі з Босору, такий в своїй одежі, що виступає в повноті сили своєї? — Це Я (Христос, Виконавець вироку і Пророк Єгови), — той що в устах його справедливість, я, сильний до рятування”. То є сильний Вибавитель і Відкупитель пригнобленої людськості.

Перший промовець: “Чом же одіж твоя червона, а ризи твої — мов у того, що топтав виноград у тискарні?”

Другий промовець: “Я топтав виноград сам один, не було зміж народів нікого зо мною; і я потоптав їх у гніві мойому, давив їх у досаді моїй; кров їх бризгала на мої ризи, от я замаргав усю одіж мою. День бо пімсти мав я на умі, і настав рік визволу людей моїх. Я дивився, й не було помічника; дивувався, що не було кому піддержати мене; та мені допомгла рука моя, й досада моя — вона піддержала мене. І потоптав я ворогів в гніві мойому, розбив їх у досаді моїй, і полив землю їх кров’ю”. — *Ісаія 63: 3—6*.

Так як тискарня є знаряддям Єгови до здавлення виноградини землі, через то є тим самим організацією Божою, котра вживається до знищення сатанської організації. Великий Пророк, Ісус Христос є Головою тої організації і керує битвою. Згадує Він також про тискарню в слідуючій пророцтві: “І кинув ангел серп свій на землю, і зібрав виноград земний, і кинув у велику винотоку гніва Божого”. (*Одкриття 14: 19*) “І сам товче винотоку вина лютости і гніву Бога Вседержителя”. — *Одкриття 19: 15*.

Прийшов час, коли Великий Виконавець волі Божої розпічне своє діло знищення ворожої організації. Він говорить: “Бачив я, що не було помічника”. Діється це звичайно поки не розпічнеться дійсна битва. Це є дальший доказ, що “християнство” або “зорганізоване християнство” не стоїть по стороні Єгови, але по стороні диявола. Світова війна в 1914 році

повністю це підтвердила. Ломаючи вічний заповіт, релігійні чинники публічно рекомендували проливати людську кров в тій війні. Весною 1918 року провідники духовенства зібралися в Лондоні, у відповідному будинку “зорованого християнства” і видали маніфест, в котрім виразили своє переконання, що світова війна і наступаючі по ній події доказали, що настало Царство Боже. Християнське духовенство повністю відкинуло той маніфест, а в січні 1919 року “зороване християнство” явно заявило себе по стороні Ліги Народів і засвідчило, що зв'язок той є Царством Божим на землі. Великий Пророк Ісус Христос, говорить дальше: “Дивувався, що не було кому піддержати мене” при тій атаці на ворога. Тому-то Христос вирушає на війну, а повертаючись з неї, Він говорить: “Я топтав виноград сам один, не було зміж народів нікого зо мною”. Слова ті безумовно не відносяться а ні до ангелів ані до котрого-будь з членів тіла Христового, тому що ті члени є частию Христа. — *Псальма 69: 5.*

Більше того пророк показує, що члени тіла Христового будуть радісними і добровільними учасниками в день гніву Господнього. (*Псальма 110: 3; дивись також Одкриття 19: 14*) Слова Ісаїі безсумніву означають, що в тій битві ніхто з так званого “зорованого християнства” не стане по стороні Господа. Тільки ті, котрі належать до останка і тим самим є членами тіла Христового стоять по Його стороні; в ході Господньої битви вони співатимуть хвалу Єгови.

Велика битва скінчиться повним знищенням сатанської організації. Видима частина тої організації символічно представлена є через “звіра” і складається з політичного, комерційного і релігійного чинника, причому релігійний ще зображений є через “фальшивого пророка”. (*Одкриття 19: 19, 20*) Господь сам заявив, що диявол мусить бути кинутий в “пропасть”, щоб “не зводив більше народів”. (*Одкриття 20: 1, 3*)

В такий спосіб лукава сатанська організація назавжди закінчить своє існування і ніколи більше не повстане.

Участь членів вірного останка в тій великій битві полягає в тому, щоб співати хвалу імені Єгови. (*1 посл. Петра 2: 9, 10*) Через то виражають вони своє безуговорчне вповання на Бога і говорять з відвагою про Його велике ім'я і Його сильні діла. Роблять це тому, що люблять Його, а Він є для них дня оного “вінцем гордості”. То не є війна останка, тільки Єгови, а члени останка є Його свідками, щоб навчати людей землі про Бога і Його заміри. — *Ісаія 28: 5, 6; 1 посл. Йоана 4: 17, 18; 2 Паралипоменон 20: 15—22.*

Що в тій війні будуть знищені мільйони людей, це виразно впливає з слідуєчих слів пророка: “І будуть того часу побиті Господом від краю до краю землі; не будуть по них плакати, не будуть їх збирати ані ховати, гноєм лежати муть верх землі”. (*Єремія 25: 33*) Буде то найстрашніше горе, яке світ коли-будь переходив, і буде то останнє горе. (*єв. Маттея 24: 21, 22*) Слова пророка вказують однак на то, що багато переживе то горе і отримає спо-

сібність вступити на правильну дорогу і бути послухним до Господа і отримати життя: “Щасливий, хто про вбогих дбає! В день нещастя спасе його Господь. Господь заступить його і сохранив життя його; він буде на землі щасливий, і ти не віддаси його в руки ворогам зажерливим”. — *Псалма 41: 1, 2.*

Для дальшого заохочення міліонам людей живучим тепер на землі, котрі не належать до сатанської організації, тільки через неї є пригноблені, Господь радить їм, щоби шукали смирності і справедливості, занім розпічнеться та битва, щоб через це могли статися учасниками слідууючої обітниці: “Докідь не настигло ще те, що призначено,... Шукайте Господа, всі ви покірні в землі, що певните закони Його; шукайте справедливості; шукайте смирності; може хоч ви оцілієте в день гніву Господнього”. — *Софонія 2: 2, 3.*

То є найбільшої ваги річ, щоб людям тепер була проголошена правда. Привілей і обов'язок голошення правди є положений на останок Божий, на малу горстку тих, котрі є вірними і правдивими свідками Божими. Щоб всі, котрі дійсно люблять Бога, тепер “проповідували правду того, котрий їх покликав з темноти в дивне своє світло”. Щоб це робили незважаючи на найбільші перешкоди. Через проголошення замірів і діяльність Єгови, люди можуть тепер довідатися, яке значіння мають події теперішнього часу і що може служити до їх добра.

ГОЛОВА 11

Мир

ЄГОВА на все має свій установлений час. Через свого пророка говорить Він, що війна має свій час і спокій має свій час. (*Екклесіаста 3: 8*) В попередній голові є приведені докази наближення найбільшої війни, яку світ коли-будь бачив. Це є битва Бога Вседержителя, а коли вона перемине, тоді вже не буде жодного неприятеля, котрий би міг провадити війну. Єгова говорить через свого пророка про кінець всіх війнів і про вічний мир: “Прийдіть, гляньте на діла Господа... котрий усмирить війни аж до краю землі, ломить лука, торощить списи, палить огнем колесниці! ” (*Псальма 46: 8, 9*) “Тоді Я поторощу вози боєві в Єфраїма й боєві коні в Єрусалимі та й поломаний буде лук воєнний; він бо проповідатиме мир народам, і зацарює од моря до моря, від ріки та й до кінців землі”. (*Захарія 9: 10*) Зрозуміло, що не може панувати мир, поки існує організація сатани. Властивою ціллю великої війни Єгови є очищення землі через знищення диявольської організації. Тоді мир і справедливість немов ріка плисти буде до народів і будуть вони щасливими.

Сатана бачить, що зближається цілковитий кінець і тому виступає він з підробленими ділами, щоб через то ошукати людей і відвернути їх думки від Єгови. Таким чином це є

підроблена організація миру. З певністю сатана знає, що всі щирі люди бажають собі миру. Політики завжди хотіли зробити враження якби старалися виконати волю людей. Без сумніву, більшість політичних правителів, а навіть великі фінансисти дають мирові першенство перед війною. Але не знають вони ні Єгови, ні Його замірів, а тому вони легко є ошукані сатаною. Він є отцем брехні і так довго, як матиме владу над народами землі, не буде миру.

В день 27 серпня 1928 року представителі п'ятнадцяти найбільших народів світа з'їхалися в Париж і підписали договір званий "Загальний Пакт Відречення Війни". Також Японія, як і Сполучені Держави підписали в той час такий договір, на котрий пізніше виразили свою згоду двадцять чотири інші держави.

Духовні "зорованого християнства" самі потім представляли себе, щоби мати частъ в ратифікації того мирового договору. Вони запевняли людей, що той пакт є дійсний християнський союз. Через то замірили найти попертя для того договору у всіх так званих "християн" на землі. Союз Американських Церков вислав циркуляр датований з дня 11 листопада 1928 року, в котрім підтримав ратифікацію, того мирового договору через сенат Сполучених Держав. Між іншими виголошував той документ: "Зближається народження Господнє і Америка — а через Америку цілий світ — не може отримати кращого подарунка, ніж невідкладну, сердечну і одноголосну ратифікацію того великого інструменту через сенат! "

Інший документ, датований з дня 3 грудня 1928 року і висланий через Народний Комітет до запобігання війнам. Вашингтон Д. С. поміщує слідуєче пропозиції: “Радимо вислати грамоти до сенаторів і просити їх, щоб зробили той пакт нашим різдв’яним подарунком для цілого світа і без застережень його прийняли”.

Духовенство цілої Америка виголошувало з амвону багато казання в подібному смислі і поєднувало той мировий пакт з іменем Ісуса Христа, ніби цей згаданий договір знайшов призначення в Христа і Бога. То була добре приправлена принада, при допомозі котрої зловлено багато щирих людей і схилено їх до припущення, якими їх християнським обов’язком було вплинути на представників людей в сенаті Сполучених Держав, щоб опробували той мировий договір.

В день 15 січня 1929 року сенат оказався згідним з іншими “благородними” людьми “організованого християнства” і припав угоду що до ратифікації мирового договору. Два дні пізніше з’явився перед головою виконавчого тіла народу з чванливо прибраним лицем секретар і в присутності сенаторів, представників людей і інших, договір був одобрений; в тім часі працювали фотографічні апарати, щоб представити людям наглядну картину з тої урочистості. Багато облеєшено зітхнувши пішло додому і говорили: “Тепер уже більше не буде жодної війни”.

Багато сенаторів, котрі голосували за Прийняття договору, були однако іншої думки. Вони виразилися, що мають дуже мало надії на пакт,

як средство щоб запобігти війнам; вони доказали також брак свого вповання, що той згорток паперу буде в стані запобігти війнам, прийнявши кілька днів пізніше проект закону, котрий уможливив будову великого флоту, який Америка коли-небудь посідала, щоб вжити його на випадок війни.

Безперечно Єгова від самого початку знав про ті ошукуючі плани, котрих вживає сатана через свої слуги, а особливо через релігійний чинник, щоб запровадити людей в оману щодо тривалого миру: “Бо від наймолодшого та й до найстарішого дбають вони всі про наживу, й від пророка до священника — всі витворюють оману. Легко важать вони собі рани в людей Моїх і думають хутко позагоювати, говорячи: “Спасення! ” мир! а ніякого мира нема”. — *Єремія 6: 13, 14*

Кожний здороводумаючий чоловік добре знав, що підписаний народами і одобрений через сенат Сполучених Держав згорток паперу, не зможе запобігти війнам. Всі народи від найбільших до найменших керуються користолюбством і зажерливістю, так як кожний з них старається досягнути користь на шкоду інших. Пророк Божий виразно говорить, що проповідники, священники і провідники релігійних груп тої системи голосять неправду. Красномовними словами і набожним поглядом лиця кричать вони: мир! мир! дивіться, що ми вчинили для створення миру! А Господь говорить: “Не матимеш миру”.

Бог повелів знищити сатанську організацію і ніщо не здоліє це стримати. Що ті мирові

угоди є частиною звідничого і ошукуючого плану сатани, то впливає далше зі слів надхненого через Бога апостола, котрий написав, що прийде в день присутности Господньої, в котрім тепер живемо: "Бо самі ви добре знаєте, що день Господень, як злодій у ночі, так прийде. Бо, як говорити муть: "Упокій і безпечність", тоді несподівано настигне на них погибель, як муки на маючу в утробі і не втічуть вони. Ви ж, браттє, не в темряві, щоб той день як злодій, захопив вас. " — *1 посл. до Солунян 5: 2—4.*

Хто Богу дійсно є послушний, той має зрозуміти, і розуміє, в який спосіб прийде вічний мир і що прийде тільки по великій війні Бога Вседержителя, в котрій організація сатани повністю має бути знищена. Все те базікання, той галас і ті відбуваючіся конференції і з'їзди, всі ті висказування і ухвалення маніфестації, з певністю думають запровадити мир. Коли всі ці співпрацівники ворога, з'єднають свій голос і скажуть "мир і безпека!", тоді прийде на них несподіване знищення.

Далше Єгова предсказав через свого пророка, що збере народи землі і виляє на них свій гнів в тій великій нищівній війні, котра прийде на них в "долині відплати"; далше промовляє Він: "Тоді дам Я знов народам уста чисті, щоб вони призивали ймя Господнє й служили йому однодушно". (*Софонія 3: 8, 9*) Бог має замір установити мир, а іменно у свій власний спосіб; і з часом, коли Він установить мир, мир той буде вічним.

Для всіх думаючих людей повинно то бути ясным, що на землі не може бути дійсного миру, поки безаконність не буде цілковито знищена. Так довго, як панує несправедливість, завжди декотрі будуть мати користь коштом інших. Сильніші переживають слабших через певний час і падають; з часу, коли виступає сильніший за них. Неспокій, суперечки, утиски і мордерства панували всі віки між народами, так як сатана той лиходій царював над ними. Мусить прийти більший і сильніший від сатани, котрий в повній згоді з Всевишнім Богом і під Його керівництвом приступить до діяльності і радісно буде слухати приказів Божих. Тоді допровадить Він людей в мирі і справедливості до Бога. Єгова уже давно тому предсказав через свого пророка прихід того Могучого; а той, котрий установить для людей мир, мусить бути їх вибавителем.

Єгова розпорядився, щоб Його Олюблений Син, Льогос, покинув небесну славу, народився як чоловік, осягнув зрілого віку і поніс смерть, щоб через неї здобув ціну викупу за чоловіка, а опісля став великим Володарем світа і запровадив між людьми вічний мир. Коли Ісус народився в Вифлеємі — де по словах пророка мав народитися (*Михей 5: 2*) — оголосив Бог через свого сильного ангела з неба слідуюче пророцтво: “Ось, бо благовіщу вам радість велику, що буде всім людям. Бо народився вам сьогодні Спас, що єсть Христос Господь у городі Давидовому”. Безпосередньо після цієї вістки множество ангелів прилучилися до похвальної пісні, котра була почута людьми. Слова тої

похвальної пісні були пророчі, тому передсказували день, коли люди будуть жити в мирі і коли Єгова їм дасть мир через свого Олюбленого Сина, котрий в той час народився в городі Давидовім. Ангели співали: “Слава на вишинах Богу, а на землі впокій, між людьми благоволенне”. — *єв. Луки 2: 10—14.*

То велике пророцтво мусить виповнитися і воно візьме своє місце в кінці великої битви Бога Вседержителя. Бог буде воювати за мир, (після чого мир на віки запанує на землі), а то зробить Він через свого Олюбленого Сина. Мир, ніби шати світла покриють землю, а в людях буде тривале благоволення. В інший спосіб неможливо установити мир. Люди, котрі бажають випередити Єгову, і через свою самовідданість установити мир, є гидотою в очах Божих.

Незадовго перед народженням дитяти Ісуса, повелів Бог передсказати Його народження, а також працю, котру Він опісля виконає. Через багато століть, люди знаходилися в темряві так, як “князь темряви” запровадив їх на бездоріжжя. (*посл. до Ефесян 2: 2; 6: 12*) З Вифлеєму прийшов великий Спаситель світа і в назначеному часі просвітить Бог всіх людей. (*єв. Йоана 1: 9*) Пророк Божий говорив про майбутність і передсказав, що опісля має відбутися. Тепер бачимо, що це пророцтво часткове виповнилось і ще далше виповняється. Бог вивисшив свого Царя на Його престолі, дав Йому всяку силу і всяку владу і великий день миру тепер вже приблизився. Це пророк передсказав перед давнім часом, що через По-

мазанника Божого має прийти для всіх людей світло, мир і благословенство. “Люд, що в темряві блукає, уздрить світло велике; живучим в країні тіні смертної, світло засияє... Бо хлоп’ятко народилось нам — син даний нам; власть на раменах Його, а дадуть ім’я йому: Дивний, Порадник, Бог кріпкий, Отець будучого віку, Князь мира. Царству його й миру його не буде границь; на Давидовім престолі й царстві він сяде, щоб утвердити й укріпити його судом справедливим від тепер по віки. Ревнива любов Господа Саваота це вчинить”. — *Iсаія 9: 2, 6, 7.*

Ісус Христос є правдивим і справедливим Царем землі і буде правити по справедливості. Люди назовуть Його “Дивний”, “Порадник”, так як Він провадить їх на правдиву дорогу. Він є тим Могучим, котрому Єгова дав всяку силу в небі і на землі і тому то є “Богом сильним”. Є “Отцем вічності” так як через Него Єгова дає людям вічне життя яко ласкавий дар. (*посл. до Римлян 6: 23*) Є “Князем миру”, а спокій, котрий Він принесе на землю буде існувати вічно. — *Наум 1: 9.*

В наслідок самолюбства і великого зла, котре сатана їм завдавав, люди навчилися взаємно воювати один проти одного. Коли запанує по цілій землі Правительство Христа, всі люди пізнають правду; назавжди перестануть вчитися воювати і перероблять воєнні знаряддя на мирні для обробітку землі, щоб зробити її квітучим садом. — *Iсаія 2: 2—4; Михея 4: 1—4.*

Чому народи продовжують своє шаленне озброєння, запевняючи однак, що з війною в них все покінчено? Чому люди “придумують

порожні речі”, докладаючи свою надію на чоловіка і його здібності щодо устанавлення на землі вічного миру? Пророк Божий завдав те сьогоднішнє, так актуальне і важне питання і дав також на нього відповідь. Пророча відповідь є та, що провідники видимої сатанської організації спільно радяться проти Бога і Його Помазаного Царя. (*Псалма 2: 1, 2*) Не хочуть вони признати Єгова, як Єдиного, Правдивого і Всевишнього Бога. Вони гордяться тим, якщо цього дотримають, то можуть довести то до кінця при допоміг мирних договорів, конференцій і союзів: “В гордості каже безбожник: Бог не буде слідити; в него усе думка: нема Бога!” (*Псалма 10: 4*) Тому то Ісус Христос, великий Виконавець вироку Божого, знищить ворожу організацію і усуне чинителів беззаконня, щоб на землі повністю було устанавлено мир і справедливість. — *Псалма 2: 9*.

Велике бажання людей і народів землі на-вернутися до миру і згоди, щоб без страху могли жити один з одним. Через найвищого Виконавця своєї волі сповнить Єгова це бажання людей: “Тихі ж люди займуть землю, і будуть радуватись повним супокоем”. (*Псалма 37: 11*) “В дні його зацвіте праведник, і буде достаток спокою, аж поки місяця не стане”. — *Псалма 72: 7; Ісаія 32: 17, 18*.

Єгиптяни і Ассирійці

Єгова особливо називає Єгиптян і Ассирійців, а також благословенства, які в часі справедливого правительства Христа, Князя миру,

на них будуть розповсюджені. Вавилонові же Бог не дає такої обітниці. В цьому мусить бути певна причина. Люди, котрі загарбали великі матеріальні багатства, створювали гігантські воєнні знаряддя і військові організації, не мали першочергового заміру, щоб через це знеславити святе ім'я Боже. Вони були в своїх серцях байдужними і жорстокими і керувалися при цьому самолюбством і амбітним прагненням до влади і слави. Їх обманула релігійна складова частина диявольської організації і осліпила їх відносно Всемогучого Бога Єгови. Святе Письмо показує, що їх сліпота буде усунута і вони пізнають правдивого Бога, після чого серця їх пом'якшаться. Багато з тих людей звертається до Бога, довідавшись, що Він не є тим Богом, котрого їм, як карикатуру представляло духовенство.

Політичні правителі світа, пророчо представлені через організацію і той спосіб в який поступала Ассирія, керувалися в своїх поступках самолюбством. Їх самолюбним бажанням було шукати влади і слави серед людей і до цього способу поступовання вони були побуджені, їх звабила диявольська релігія, котру вони визнавали і сталися членами тих релігійних організацій, так як їм здавалося, що то послужить їх самолюбству. Вони прилучилися до так званої церкви з того самого приводу, з якого наприклад приступається до якоїто ложі. Рахували на голоси виборців тих кіл. Вони стали засліпленими відносно правди через диявольську релігію і тих, котрі її практикують. Коли ті політичні правителі довідаються, що так зване "Християнство" практикує лицемірну дияволь-

ську релігію, і коли дещо довідаються про правдивого Бога і будуть звільнені від своєї сліпоти, тоді без сумніву багато з них з великою радістю будуть служити Богу Єгови.

Але диявольська релігія — особливо представлена через диявольську організацію, названа “Вавилоном” — завжди стягала зневагу на святе ім’я Єгови. З тою ціллю і була організована та релігія, щоб оклеветати ім’я Єгови і відвернути від Нього людей. У великій війні, котра скоро розпочнеться, та диявольська релігія разом зі всіма, котрі її підтримають і свідомо нею управляють має згинуті і ніколи більше не повстати, тому що всі творящі беззаконня мають зникнути з лиця землі.

Дух Єгипту, земної організації диявола, в котрій переважала влада капіталу і мілітаризму стремиться до військової покори і жорстокого правління. Чоловік інстинктивно комусь покланяється. Єдино — правдиво поклонятися потрібно лише Богу Єгови. Але диявольська релігія направляла людей до ідолопоклонства і до співвідношення із злими духами, через що засліпила людей відносно правди. Коли Бог увільнив Ізраїльський нарід з Єгипту Він промовив: “І над усяким богом Єгипетським сотворю суд, Я Господь”. (2 *Мойсея* 12: 12) Говорячи через свого пророка про велику війну Бога Вседержителя, Він промовив: “І знемощіє дух Єгипту в йому, й оберну в ніщо раду його, — й стануть вони шукати помочі в ідолів, у чарівників, у закленателів мертвих та ворожбитів”. — *Ісаія* 19: 3.

По зломанню духа військової влади людей, котрі вповали на ту могутність, шукати будуть ради і повеління у ворожбитів і злих духів, котрі їх запровадять у безвихідний стан. Дійшовши до кінця своєї мудрості, вони будуть кликати до Бога, як і написано: “Тоді до Господа вони у своїй тісноті взивають, і він виводить їх з біди їх. Він перемиляє хуртовину на тишину, і філі втихомирились”. — *Псалма 107: 28, 29.*

Пророк Єгови предсказав про велике свідоцтво, котре в “сей день” має бути видано, щоб люди пізнали Єгову; а перед тим пророк говорить, що Єгова вислухає коли будуть вивати в тісноті. “Тоді пішле їм Вибавителя і Царя і вибавить їх”. Опісля додає пророк: “І відкриє себе Господь Єгиптові; й тоді впізнають Єгиптяни Господа, й приноситимуть жертви й дари, й складатимуть обітниці перед Господом і будуть їх додержувати. І хоч скарає коли Господь Єгипет, то скарає, але й оздоровить; вони навернуться до Господа, а Він вислухає й вилічить їх”. (*Ісаія 19: 20—22*) Це доказує, що люди для свого власного добра звернуться до Єгови Бога і отримають благословення.

То, що сказано є про Єгипет, відноситься також до Ассирії, то єсть до тих людей, котрі становлять земну організацію сатани, в котрій перший голос мають політичні володарі. Пановання миру, котре Єгова запровадить і котре буде виконуватись через Його Олюбленого Сина, Ісуса Христа, Князя миру, відкриє людям дорогу навернення до Бога. Єгова Бог предсказав будову тої проложеної дороги і стежки, по-

велівши своєму пророкові написати: “І постане там дорога, а та дорога назветься дорогою святою; не ходити ме шляхом тим ні один нечистий — він їм одним буде служити; хто ходитиме тим шляхом, той не зблукається, хоча б і як був недоумний”. (*Ісаія 35: 8*) Ті слова пророка описують в прекрасний спосіб, як Бог відчиняє проложену дорогу і людям показує, що дорога повернення до Нього полягає у тому, щоб були Йому повністю послухні, і що ніхто їм в тому не зможе перешкодити, коли ж “лева (жодних жорстоких політичних володарів) там не буде, ні звір хижий (кровожадна, безчуття військова влада) на його не ступить; ні, він там не знайдеться; ходити ним будуть — самі лиш спасені”. — *Ісаія 35: 9*.

Христос Великий Вибавитель, достарчив ціну викупу за всіх і всі будуть мати спосібність навернутися через Нього до гармонії з Творцем. “Вернуться визволені Господом; із радісними піснями прибудуть на Сион; і радість буде вічна над головою в їх; радощі й веселощі знайдуть вони, а смуток і воздыхання від них віддаляться”. — *Ісаія 35: 10*.

Пам’ятаймо про те, що Єгипет представляє зорганізоване земне правління з торгівельними і військовими чинниками на першому місці, а також, що Ассирія представляє зорганізовану земну владу, в котрій управляють політики, і що одинаково ті володарі як і народи є. зведені сатаною і відвернені від Бога через диявольську релігію. А тепер зважмо слідуючі слова пророка Божого: “І стане тоді широкий шлях між Єгиптом та Ассириєю, й приходить ме Ассирій в Єгипет, а Єгиптій в Ассирию, і Єгиптії разом

з Ассиріями служитимуть Господеві”. — *Ісаія 19: 23.*

В той час Ассирійці підуть до Єгипту, не з тою ціллю, щоб там панувати і робити крик, а Єгиптяни підуть до Ассирії не із-за здобичі воєнної, а панувати буде повна згода між всіма, котрі зйдуться щоб хвалити Єгову в душі і правді, і будуть вони служити Богу і взаємно собі допомагати.

Дорога з Єгипту до Ассирії звичайно мусить проходити через Ханаан, а та обставина пророчо доказує, що люди і народи отримують свої благословенства тою самою дорогою як Ізраїльтяни, а іменно через Христа, Князя миру: “Тоді буде Ізраїль третім із Єгиптом і Ассирією й настане в землі благословення, а благословитиме її Господь сил ось так. Благословен нарід Мій — Єгиптії, та й діло рук Моїх — Ассирійці, й держава Моя — Ізраїль”. — *Ісаія 19: 24, 25.*

Єгова Бог предсказав, що для всіх, котрі відречуться повністю диявольської релігії, а звернуться до Господа Бога і будуть Йому служити, таким відкриє дорогу щоб їх прийняти і наділить їх благословенством вічного життя. На людях світа, особливо на політичних володарях і великих фінансистах, а також на організаторах воєнних сил тяжить велика відповідальність внаслідок їх несправедливих діл. Беззаконня їх повстало внаслідок того, що піддалися під вплив фальшивій диявольській релігії. Коли Князь миру з ласки Божої дасть тим людям властиве розуміння, тоді вони — хоч багато з них було великими лиходіями — отримують спосібність зкористати з благосло-

венств вічного життя. Відносно таких говорить Бог через свого пророка: “Коли ж безбожник навертається од безбожності своєї, що її коїв, та чинить суд і правду, то він навертає свою душу до життя. Він нарозумився і відвернувся од усіх своїх ледачих учинків; тим і зостанеться живим, не вмере”. (Езекиїл 18: 27, 28) В той спосіб покаже Бог милосердя і доброту кожному, хто покаже вірний і послухний перед Богом стан серця.

Якщо б політики і великі фінансисти навчилися правди і якщо б послуговувалися своєю владою і своїм впливом на хвалу Єгови і якщо б спрямували людей до Бога, тоді через це зробили б багато добра. Але книжники і священники кожної зорганізованої релігії зводили їх на неправдиву дорогу, тому то релігійні провідники очолюють зорганізовану релігію сатани. З певністю Єгова добре знає, як багато людей були запроваджені на бездоріжжя через лицемірних учителів зорганізованої релігії і всеж таки Він в своєму милосерддю відкриває їм дорогу до пізнання правди і повернення до Нього. Тому то сьогодні найважливішою річчю є говорити людям правду відносно Господа Бога.

Провідники зорганізованої релігії стараються недопустити проголошення правди; роблять це тому, що знаходяться під впливом сатани. При помочі обману і брехні, вговорюють політичних і комерційних володарів, що голосителі правди є ворогами доброго уряду і тому стараються знищити працю голошення правди. Але опір їх є безсильний. Бог почав давати людям правду і жодна сила не зможе це стримати.

Голосителі правди слова Божого не бажають собі, а також не стараються вплинути на когось, щоб прилучився до якоїсь організації або якогось товариства. Єдиною їх ціллю є усвідомити людей про Бога ЄГОВУ і Його заміри відносно благословення для людей. Єгова поведить тим, котрі Його люблять, щоби були Його свідками. Також звіщає Він тепер правду, щоб знята була маска лицемірства з так званого (ін. словами політичного) “зорганізованого “християнства”, а також з інших диявольських релігій, щоб люди довідалися правди і приготувалися до прийняття благословеньств, котрих Бог хоче уділити, всім котрі Його люблять і слухають, і котрими Він в часі панування Князя миру буде обдаровувати тих, котрі Йому послухні і шанують Його ім’я.

Цар Давид вигнав ворогів Ізраїля з Палестини, через що пророчо відобразив, як Христос усуне із світа ворожу організацію. Царювання Соломона, котре настало опісля Давида знане було з приводу величності, мудрості і миру чим відділялося його правительство. Через це зображено є у повноті миру і благословеньств правительства Христа, котрий є більший від Соломона. Ісус Христос, великий Пророк, сам засвідчив про те, що Він і Його високопоставлене правительство є більше від Соломона і його панування. Ісус предсказав, що в часі Його царювання воскреснуть люди Єгипту і Ассирії, а лицемірні релігійні провідники будуть знищені. — *єв. Луки 11: 31, 32.*

Про Соломона є написано: “І звеличив Господь Соломона перед очима усього Ізраїля,

й дав йому славу царства, якої не мав передніше ні один цар в Ізраїлі”. (*1 Паралипоменон* 29: 25) Ім’я Соломон означає “мирний”. Так само як правління Соломона відзначилося миром, мудрістю, багатством і зверхністю, також царювання Христа, Князя миру в більшій ще мірі відзначить миром, мудрістю, добробутом і зверхністю.

Єгова повелів своєму пророкові записати про те, що прийде на організацію Божу, котрою Головою є Ісус Христос: “Так бо говорить Господь: рікою направлю до його мир, а заливним потоком — багатства й славу народів, — а все вам на осолоду, мов би вас на руках ношена, на колінах голублено”. — *Ісаія* 66: 12.

Коли люди зачнуть пізнавати Бога, Його справедливість і мир, тоді будуть шукати Його організацію названу Сионом: “Про дорогу до Сиону питатимуть, а обернувши туди лиця, будуть казати: Йдіть і прилягніте до Господа завітом (умовою) вічним, що вже не забудеться.” (*Єремія* 50: 5) Послушні стануть дітьми Христа, тому що отримають благословенства життя через Христа, Князя Миру.

Щоби люди позбулися своєї щирої думки, ніби так зване “зорганізоване “християнство” може принести йому поміч, мир і добробут. Щоби люди звільнилися від сатанської організації і стали по стороні Єгови і оказали Йому послух і покірність. Пророк предсказує що в “цьому часі” це настане: “Послухаю, що Господь Бог скаже; обявить бо він мир народові своєму і вгодникам своїм, щоб тільки вони не вернулись до нерозуму свого! Справді, близьке спасення його для тих, що бояться його, щоб

слава його була на землі нашій. Пророк Божий говорить, коли правління Князя миру повністю буде діяльним, то ті, котрі люблять справедливість, будуть говорити слідує: "Стрінулись ласка і правда; справедливість і мир поцілувались. Зійде правда на землі, а справедливість буде дивитись з неба. І пішли Господь добро, і земля наша видасть плід свій. Буде йти справедливість поперед него, і ставити стопи його на праву дорогу". — *Псалма 85: 8—13.*

Тепер настав відповідний час Божий, коли люди мають довідатися правди. Правду голосять невелике число людей, вони є Християнами, котрі посвятилися Єгови Богу і слухають Його приказів, так як прийшов на то назначений час. "Зорганізоване "християнство" старається недопустити проголошення правди, тому що організація та знаходиться під контролею сатани. Правда мусить бути виголошена і буде проголошена, щоб люди довідалися, що Єгова є єдиним правдивим Богом і що Ісус Христос є Князем Миру, Спасителем людей і праведним Володарем землі. Бог відкриває і об'являє свої пророцтва для добра людей. А світло Його тепер світить на них щоденно з потужнішою силою.

Христос, праведний Цар землі, прийняв своє правительство. Коли велика війна Бога Вседержителя перейде, люди будуть просвідчені і суджені: "Тоді запанує в степу правда, й правосуд буде пробувати на врожайнім полі. І ділом правди буде мир, а правосуд зродить — спокій й безпеку вівки. Тоді народ Мій житиме в пробутку мира і в осадах безпечних та в спокійних займищах щасливих". — *Ісаія 32: 16—18.*

ГОЛОВА 12

Його ім'я

ІМ'Я Єгови є найважливішим питанням, котре має бути полагодижене через усі сотворіння. Небагато полагодило те питання за себе, стаючи непохитно по стороні Єгови, шануючи і прославляючи Його ім'я. Всі, котрі бажають отримати вічне життя, мусять зробити те саме. Єгова говорить через свого пророка про своїх помазанників, котрим хоче дати Божу природу і найвище становище в своїй організації: “Він любить мене, за те збавлю його; поставлю його на місці певному, він бо знає ім'я моє”. (*Псальма 91: 14*) Під час, коли ті помазанники зближаються до часу, коли їх надія виповниться, говорять вони слідуючі слова, вложені їм до уст через пророка: “В той день буде в землі Юдинійцяпісня сьпіватись (через ”землю Юдину” є зображений стан тих, котрі без застережень шанують і прославляють ім'я Єгови): Місто (організацію) кріпке в нас; він спасенне дав нам замість мурів і валів. Відчиняйте ворота, нехай ввійде народ праведний, що любить правду”. (*Ісаія 26: 1, 2*) Ті самі помазанники звертаються до Єгови Бога і говорять устами пророка: “Путь праведного рівна; ти вирівнюєш стежку праведному”. —*Ісаія 26: 7, 8.*

Панує взаємна любов між Єговою і помазанниками Його організації. Вони вели боротьбу із всіма перешкодами і тріумфували в справедливості, і будуть свідками упадку ворожої організації. Покликуючись на це, говорить пророк Єгови: “В той час покарає Господь (Єгова) мечем своїм (своїм сильним Виконавцем вироку) тяжким, великим, потужним левиятана, що просто мчить, як і левиятана, що в’ється, і уб’є потвору морську (між неспокійними стихіями світа). В той день заспівайте про його— про любий виноградник (про Сион, благословенної організації Божої). Я, Господь, бережу його, щохвилини напоюю його, в ночі і в день стережу його, щоб хто не вломився в него”. (*Ісаія 27: 1—3*) Таким способом говорить пророк про тих, котрі вибрані є для імені Єгови і проповідують Його справедливість об’яснюючи про Його ім’я. — *Діяння св. апостолів 15: 14; 1 посл. Петра 2: 9, 10; Ісаія 12: 4.*

Ті, котрі надіються на Єгову і на Його замір спасення через кров Його Олюбленого Сина, котрі повністю посвятили Йому своє життя і побідили світ, радуються і говорять: “Душа наша спаслась, як пташина із сільця птахоловця; сільце розірвалось, і ми спаслися. Поміч наша в імені Господа, що сотворив небо і землю”. (*Псальма 124: 7, 8*) Оцінюючи великі привілеї, що знають Його ім’я, говорять вони: “Господи, ім’я твоє вічне; Господи, пам’ять твоя з роду в рід”. — *Псальма 135: 13.*

Якщо Єгова Бог дає якомусь сотворінню ім’я, тоді те ім’я має певне значіння. Якщо однак Єгова сам об’являється своїм ім’ям, тоді

те ім'я має більш глибоке значіння для Його сотворінь. Якщо Єгова об'являється іменем Бог, то це Його підкреслює як Сотворителя неба і землі і всіх добрих речей, а також як Життядателя всіх, котрі Йому послухні. Коли об'являється іменем Єгова, тоді те ім'я відноситься до Його замірів відносно Його сотворінь. Об'являється Він також іменем Бог Всемогучий, котре означає, що Його сила є неограничена і що ніхто не може Йому протистати. Якщо об'являється ім'ям Господь Саваоф, тоді то підкреслює Всемогучого Бога війни, котрий нищить всіх, котрі не хочуть відступити від свого беззаконства. Коли Ісус прийшов на землю, об'явився Єгова як Отець Небесний нового сотворіння, що означає що є джерелом життя всіх тих, котрі вічно живуть в небесних дворах. Бог об'являється також ім'ям Всевишній, це означає, що є над усім і завжди Його побуджує любов і що управляє всесвітом в справедливості. Хто розуміє ті правди, той починає оцінювати велику важність слідуючих слів Ісуса: "Це ж життя вічне в тому, щоб знали Тебе, єдиного справдешного Бога, та кого післав еси, Ісуса Христа". — *єв. Йоана 17: 3.*

Допущення зла

Багато століть панує зло у світі. Сатана є автором всякого зла і творцем будь-якого беззаконства. Він створив свою сильну організацію, напоїв землю людською кров'ю, викликав оргію преступності і безбожності і втягував

ангелів і людей у пропасть горя і нещастя. Всемогучий Бог, як то показує Його ім'я перевищає сатану і міг би давно вже його знищити і всіх роблячих несправедливість. Чому це Він не зробив? Не нищить злочинців і не перешкоджає творити беззаконня. Бог допустив існування зла. Яка є причина того?

Часто дається відповідь, що люди мали пізнати невідповідність гріха через досвідчення, а ангели через спостереження. Така відповідь не може бути повністю обґрунтованою відносно допущення зла. Вираз: “Як щоб гріх стався надто грішним через заповідь” згадується тільки раз в Біблії. Апостол говорить тут про відношення Жидів до завіту закону, а іменно менше-більше чотири тисячі років після того коли люди почали вмирати і діяння зла взяло початок.

Це правда, що чоловік через досвідчення навчається тому, що зло провадить до терпіння і смерті; також, котрі зі всіх сил старалися поступати властиво також терпіли і помирали. Велика частина з тих, котрі померли, закінчила своє життя в дитячому віці, тоді вони ще не мали досить розуму, щоб пізнати чинення чи наслідки гріха і тому з того також нічого не могли навчитися. Опісля дуже багато померли як діти, (якщо говорити про їх розум) хоч і були дозрілі віком, вони також нічого не навчилися з досвідчення. Коли ті будуть збуджені зі смерті і отримають знання про Бога і якщо декотрі в той час не будуть послухні, тоді такі будуть знищені, і зі своїх досвідчень не будуть мати жодної користи. А що відноситься

до ангелів, то багато з них переходило досвідчення з гріхом, а однак нема ні одного тексту, котрий міг доказати, що получили яку-то користь з тих досвідчень або спостережень.

Очевидно це є правда, що ті сотворіння, котрі згідно свого повного послуху поглядом Бога отримають вічне життя, навчаться, що чинення зла провадить до смерті. То однак, здається, це не буде достаточною причиною допущення до такого великого зіпсуття, яке сатана витворив під час минулих віків. Мусить бути більш важлива причина. Більш важливою причиною допущення зла, котра також погоджується зі Святим Письмом і через нього є підтримана здається буде слідуєча: Єгова Бог хотів у відповідному часі об'явити всім своїм розумним сотворінням свою всемогучу силу, свою безумовну справедливість, свою звершену мудрість і своє повне несамолюбство і через то всім, котрі проявляють до Його любов і котрі затримують свою непорочність, дати повну спосібність через віру і вповання на Бога отримати благословеньство вічного життя. Його слово і Його ім'я — це велика спірна проблема, а їх оправдання мусить бути найголовнішою причиною допущення зла.

Бунт Люцифера в той час скоро підніс спірне питання: Хто є Всемогучим і Всевишнім Богом? Слово і ім'я Єгови було втягнуто в те спірне питання. Бог сотворив чоловіка звершеним і остеріг його, що смерть буде карою за переступ Його повеління. Люцифер назначений був -зверхником над чоловіком і відразу виставив свою власну мудрість і силу як рівну мудрості і силі

Єгови. Люцифер упевнив себе, що він є досить мудрим і сильним, щоб запобігти смерті чоловіка, і якщо Бог в противному разі умертвить чоловіка, тоді об'явить свою незвершену мудрість; так як виконання кари смерті докаже, що Бог є нездібним сотворити чоловіка, котрий може затримати свою справедливість поглядом Бога. Повідомлення Святого Письма про Йова є сильним доказом на попертя того висновку.

Певна річ, що Бог відразу міг умертвити Адама і Люцифера і сотворити іншого звершеного чоловіка; міг поставити в Едені інше духове сотворіння, як зверхника над чоловіком і наново розпочати залюднення землі. Якщоб Він це зробив, тоді міг лише показати свою возвишену силу і справедливість. Інші сотворіння в Його царстві могли зробити висновок, що неуспіх з чоловіком є доказом, що мудрість Сотворителя є незвершеною. І могла похитнутися підстава до звершеної віри і не порушного довір'я. Не булоб тоді спосібності доказати, що Бог поглядом чоловіка є однаково справедливим як і тим, котрі Його оправдають. Крім цього не могло бути жодної спосібності, щоб доказати цілковиту несамолюбність Єгови, щоб сотворіння могли бачити, що Бог є любов'ю.

Свою власну мудрість і силу сатана визиваючи противопоставив мудрості і силі Єгови. По своїм бунті сатана позбувся всякої справедливості і любові і тому не міг міряться з Єговою щодо справедливості і любові. Він думав, що зможе підірвати довір'я сотворінь до Єгови, якщо йому удасться переконати, що

мудрість і сила Єгови не перевищає його мудрості і сили, і що ті сотворіння з часом коли розхитане буде їх довір'я до Бога, відпадуть від Єгови. Незаперечні факти показують, що сатана більшу частину людей переконав, що Бог не є недосягнутим в силі, а також що не посідає повної мудрості. Також диявол переконав більшу частину людей, що Бог є несправедливий і без любови. Він переконав про те багато ангелів і звів їх, щоб вступили на його беззаконну дорогу. Сатана, послуговався різними способами, щоби добитись своєї цілі. Він склонив багато людей, щоб повірили в першу брехню, а іменно — що чоловік має безсмертну душу і тому не може померти. Через це представив він Бога як неправдомовця і як незвершеного щодо мудрості і сили. Сатана склонив багатьох щоб повірили ніби Бог приготував місце мук, де вічно мучить великі маси людей. Цим сатана хотів доказати, що Бог є несправедливим і не чуйним і дійсно багато людей тим переконав.

Після бунту, Бог міг в котрім-небудь часі знищити сатану і всі його діла, а також всі інші беззаконні сотворіння. Факт, що цього не зробив, це не є доказом, що при будь-якому погляді Він є відповідальний за світове зло. Бог жодним способом не є відповідальний за будь-які мучення, терпіння, хвороби, нещасні випадки і смерть, котрі прийшли на людей. Ті річі звичайно є наслідками гріха або переступлення закону Божого. Бог допустив зло і беззаконня в тім змислі, що не перешкоджав цьому. Але все ж таки це не доказує, що в

назначеному часі Він не зробить кінця злу, а також в найменшій мірі це не доказує ніби Бог тільки на хвилину був згідний на зло. Противно, Слово Його говорить, що Він ненавидить зло і чинителів несправедливості. (*Псальма 5: 5; 45: 8; Прип. Соломона 6: 16—19*) Слово Його доказує ясно і виразно, що Бог у назначеному часі знищить всіх що творили зло і беззаконня. — *Псальма 145: 20; Наум 1: 9.*

Велика жертва викупу чоловіка Ісуса Христа не має відношення з питанням що до часу допущення зла. Велика жертва викупу є повної любови Божим повелінням для вибавлення і реституції людей. Жертва викупу після її представлення в небі як жертва гріху могла бути пристосована для реституції чоловіка в цей же час як і пізніше; зло все ж таки панує даліше до сьогоднішнього дня. Від часу принесення жертви викупу яко жертви гріха, вибрав Бог свою Церкву, котра є тілом Христовим. Час панування зла не обов'язково залежний був від вибору Церкви Божої, а противно Церква вибрана була помимо зла. Бог зробив слідує: Позволив сатані іти беззаконною дорогою; а коли прийде назначений час, тоді знищить Бог у повній справедливості диявола і його безбожних представителів. Поступовання сатани завжди було викликом для Єгови. Відносно Йова сказав сатана до Бога: “Випробуй його терпінням, тоді побачиш, чи не буде тобі злорічити”. Бог дозволив сатані простягнути свою руку проти Йова і випробувати його. Йов однако став непорушно у своїх терпіннях і доказав своє довір'я до Бога.

Сатана знає, що Бог сказав, що сотворив землю для чоловіка, котрий має панувати над землею. Також він знає, що Бог постановив наповнити землю звершеними людьми і це залежало від повного послуху чоловіка. (Ісаія 45: 12, 18; 1 Мойсея 1: 28; 2: 17) Менше-більше сатана сказав до Бога слідуюче: “Не можеш поставити на землі чоловіка, котрий би заховав свою справедливість і котрий би міг при допомозі твоєї правди отримати благословенства вічного життя на землі”. Сатана кинув виклик на Слово Єгови. Бог однако засвідчив: “Так і слово моє, що виходить із уст у мене, — до мене не вертається впорожні, але чинить те, що мені вгодно, й довершує те, чого Я послав його”. (Ісаія 55: 11) Таким способом відносно Слова Божого повстало спірне питання, а з яким наслідком? Виражаючи іншими словами, можна сказати, що Бог так відповів сатані: “Можеш робити щонайгірше, а Я однако тобі докажу, що Слово моє — правда”.

Його Слово

Вірний слуга і пророк Єгови написав: “Буду поклонятися перед святим храмом Твоїм і хвалити ім'я Твоє задля милості і правди Твоєї; Ти бо над усе возвеличив Слово Твоє і ім'я Твоє”. (Псальма 138: 2 — згідно перек. попр.) Зараз на початку всіх досвідчень чоловіка дав Бог своє Слово, що виведе “насіння”, котре має знищити сатану і його діла. Бог непорушно дотримає свого Слова. Він покликав Авраама і дав йому обітницю, що буде дане “насіння”,

через котре мають бути вибавлені і благословенні всі покоління землі. Єгова дав Мойсееві своє Слово, що підніме представленого через Мойсея Великого Пророка, котрий має статися Спасителем людства. Потім Бог посилав своїх пророків, котрим дав своє Слово, а вони вірно його проголошували і пророкували, що прийде на землю чоловік, котрий буде Богу вірним і з приводу своєї вірності буде переходити великі переслідування; що візьме на себе гріхи людей і потерпить ганебну смерть, але не з приводу своїх власних поступовань; що воскресне з мертвих, вознесеться на небо, через свою смерть достарчить ціну викупу за чоловіка і відкриє дорогу чоловіку до життя. — *1 Мойсея 22: 17, 18; 5 Мойсея 18: 15—18; Осія 13: 14; Михей 5: 2; Псальма 16: 10; Ісаія 53: 1—12; 55: 1—4.*

Ті пророцтва виповнилися на Ісусі Христі, Олюбленім Сині Божім. — *єв. Йоана 3: 16; єв. Маттея 20: 28; єв. Йоана 10: 10; 1 посл. до Тимотея 2: 3—6.*

Якщо сказати, що Бог допустив зло, щоб чоловік через досвідчення пізнав надзвичайну велику гріховність гріха, то це означає, що чинення зла було за згодою Єгови. Якщо то так було за Його згодою, тоді зробило би Бога співвідповідальним за все зло на світі. Але це ніяк не може бути правдою, тому що Богу не подобається беззаконня і нічого злого в Ньому нема. (*Псальма 5: 5*) Він ненавидить зло і під жодним поглядом не може на це погодитися.

Апостол Павло не говорить, ніби Бог допустив зло, щоб чоловік через досвідчення пізнав надзвичайно велику гріховність гріха. Він го-

ворить скоріше про закон і заповіді Божі. (*посл. до Римлян 7: 7—13*) Бог дав Ізраїлеві закон і заповіді. Найважливіша суть закону поміщена в слідуючих словах: “Нехай не буде в тебе богів інших перед моїм лицем. Не робитимеш собі ваяного кумира чи подобини того, що на небесах у горі, і того, що на землі внизу, і того, що в водах і попід землею”. — *2 Мойсея 20: 3, 4.*

Ісус сказав, що найважливіша заповідь є слідуюча: “Люби Господа Бога твого всім серцем твоїм, і всею душею твоєю, і всею думкою твоєю. Це перва й велика заповідь”. — *єв. Маттея 22: 37, 38.*

Закон і заповіді Божі об’явили, як великими грішниками є ті люди, котрі ділять свою відданість між Богом і дияволом. Жиди були зобов’язані слухати закону і заповідей Божих, так як погодилися то виповняти. В тім не були вони вірними і з приводу їх невірності відкинув їх Бог. Розсуджування апостола Павла показує, що без закону не пізнали б зла гріха, однако закон і заповіді Божі об’являють, як безумовно лукавими є ті грішники, котрі заявляють, що знають волю Божу, однако в противенстві до цього поступають.

Бог хотів пояснити, що ніхто Йому не подобається, хто ділить свою відданість між Ним і дияволом, так як Єгова є єдиним правдивим Богом. Хто любить Єгову Бога всім серцем своїм, всіма своїми думками і всіма своїми силами, той безкорисно є відданий Йому. Через апостола Павла є установлене правило, котре повідомляє, що ті тільки подобаються

Господу Богу, котрі Його безкорисно люблять і з радістю Йому служать. Правило це означає, що у назначеному часі, кождий чоловік мусить прийти до пізнання правди і отримати спосібність стати по одній або по другій стороні, тобто по стороні Єгови або проти Його.

Не годиться говорити, що Бог навмисно допустив зло і дав на то свою згоду, щоб міг виконати свій замір спасення людства через жертву свого Олюбленого Сина. Звершена мудрість Єгови позволяє Йому вирішити будь-які питання які можуть появитися, а коли через непослух чоловіка гріх прийшов на світ, тоді Божа мудрість давала можливість вжити заходів до цієї обставини.

Подані через Святе Письмо факти є слідуючі: Адам був звершеним чоловіком і отримав остереження, що переступ закону каратиметься смертю. Люцифер піддав це сумніву сказавши: “Якщо порушите Божий закон, то смертю не помрете”. Адам був самолюбним і не мав любови до свого Творця, тому послідував за порадою сатани і це зробив свідомо. Сатана подумав про себе: Коли Бог умертвить Адама, то Він цим самим покаже незвершеність своєї мудрості і свою неспосібність сотворити людину, яка б додержала свою вірність. Якщо Він його не умертвить, то покаже, що слова Його неправдиві.

Отже, через це Слово Боже було поставлене під сумнів. Слово і ім'я Боже і їх оправдання є важливіші, ніж науки, які Божі сотворіння могли приймати шляхом досвіду.

Святе Письмо свідчить, що Єгова мав відношення до дій сатани, який збунтувався, запроваджуючи зло у діло, Слово і ім'я Боже поставив під сумнів. Бог подумав собі: сатана поставив Моє Слово і ім'я під сумнів заставив робити неприємні для Мене річі. Мій Син любить мене і охоче виконає мою волю, через Нього Я буду сприяти викуплення людства. Він повинен стати чоловіком і отримати нагоду пожертвувати себе, щоб положити ціну викупу, за людство.

Точно так і сталося. Це була Божа любов, яка Ним керувала і Його мудрість здійснила створену ціну викупної жертви. Бог знав, що Ісус мав воскреснути з мертвих; і це Він зробив. Всі люди успадкували в наслідок Адамового гріха смерть. (*Римлянам 5: 12*) Підтверджуючи свою любов, Бог дав свого Олюбленого Сина в жертву, щоб Він помер і щоб всі, які в Нього повірять, могли жити вічно. (*єо. Йоана 3: 16*) У назначений час повинні всі люди одержати знання про це ласкаве діло Єгови, щоб всі через Христа мали нагоду бути послухними Господу, прийняти ласкавий подарунок життя і стати до життя оправданими. — *посл. Римлянам 5: 18; 6: 23.*

Століття до того, як Ісус прийшов на землю, Бог дав своє Слово, що Ісус прийде і наперед предсказав про Його діяльність. Бог це слово дотримав і його возвеличував. Це безумовно свідчить, що Бог знав спочатку, що Він людям пішле на землю Ісуса, Котрий протягом свого назначеного часу і при любих умовах непохитно додержить свою вірність. Цим хотів Бог дока-

зати і фактично це доказав, що Його Слово було правдиве і вірне; і через те Він рішив доказати спірне питання сатани повністю на користь святості імені свого. Бог це допустив щоб сатана йшов до крайності у своїх змаганнях порушити вірність Ісуса до Нього, спокушуючи Його подібно Адаму. Адам у цей час спокуси був звершеною людиною, а також Ісус будучи людиною, був у цьому випадку звершеним. Один відповідав точно іншому. В іншому випадку Ісус не міг би стати жертвою викупу за Адама. Адам не дотримав своєї вірності, а допустився порушення, не маючи за це ніякого прощення. Проте Ісус, затримав свою вірність і Єгова зробив Його Спасителем світу і підняв Його на найвище становище у цілій вселенній. Єгова цим самим доказав правдивість свого Слова, свою переважаючу силу, а також, що Він справедливий і оправдає тих, які вірять у Його покладену ціну для спасення. Крім цього Він доказав, що Його мудрість є звершена у любові Його нема границь. Хто на Єгову покладається, той знає, що Бог доказав, що Його Слово є правдиве, і що підняте сатаною спірне питання відносно цього Слова вирішено на користь Єгови і Його вічну славу. Єгова говорив спочатку через своїх пророків, а потім, коли Він післав Ісуса, свого великого Пророка, Він велів через Нього сповіщати своє Слово правди, і Його вість підтверджена свідченням пророків, які перед Ним його дали. (посл. до Жидів 1: 1, 2) З того часу Бог вибрав громаду з чоловіків і жінок, які добровільно посвятилися Богові і були прийняті в Його угоду жертви з

Ісусом Христом, що зробило їх мішенню великого переслідування з боку сатани і його представників.

З покликаних деякі відпали до сатани, але необхідне число затримали свою вірність, допильнували чистоту Слова і святість імені Божого, а тому користувались довір'ям і захистом Єгови. Ці вірні говорять зараз радісно: “Заспівайте Йому (Єгови) нову пісню!... Бо праве слово Господнє (Єгови), і всі діла Його вірні”. (*Псальма 33: 3, 4*) “Засихає трава, в'яне квітка, слово же Бога нашого триває по всі віки”. — *Ісаія 40: 8*.

На землі від Авеля до пророка Йоана була мала кількість людей, які стали слугами і пророками Єгови, котрим Він довіряв своє Слово. Ці люди переходили всі можливі переслідування сатани і його представників на землі, але серед всіх переслідувань вони затримали непорочність і вірність до Бога. Вони вірили Його Слово і незаперечно довіряли Йому. Ці люди будуть видимими правителями Господа на землі, в той час, коли Ісус Христос буде невидимо управляти і благословляти людей. (*посл. до Жидів 11: 1—40; Псальма 45: 16; Ісаія 32: 1*) Цим самим Бог стверджує: Возносить знову своє Слово і вирішує спірне питання, що до Нього відноситься на свою користь, честь і славу.

Його ім'я

Ім'я Єгови знеславлювалось сатаною з початку. Сатана спонукував людей насміхатися і глузувати над іменем Господа. (*1 Мойсея 4: 26,*

англ. перекл.) Сатана організував Вавилон, Єгипет, Ассирію і багато інших держав світу, накинув на них свою диявольську фальшиву релігію і послуговувався нею для того, щоб позорити ім'я Єгови. Вся організована релігія сьогодні відкрито або скрито насміхається над іменем Єгови. Пророк Господній писав: “Блажен народ, Богом котрого є Єгова”. (Псалма 33: 12) Але де сьогодні є на землі народ, котрого Бог є Єгова; і який народ є Господу Богу цілком відданий і затримує свою невинність і непорочність до Його? Хай народ сам відповість. Відповідь мусить бути, що нема такого народу. Релігія, політика і комерція зв'язані між собою, щоб управляти народами під сонцем; вони мають сатану — диявола за свого бога, хоч іменуються іменем Господа. — 2 посл. до Коринтян 4: 3, 4; єв. Йоана 14: 30.

В минулі часи Бог возвеличив своє Слово більше, ніж своє ім'я, але тепер настав Його час прославити своє ім'я так як і своє Слово. Його ім'я так як і Його слово зараз в Сионі, Його організації, високо є піднесене. (Псалма 102: 16; 132: 13) На землі тепер знаходиться останок Божих помазанників Господа, і Він дав їм свою честь, свідчити про своє Слово і ім'я. Цих Бог вибрав як “народ для свого імені”. (Діяння св. апостолів 15: 14) До таких говорить Єгова: “Я вложу слова мої в уста тобі, і тінню руки моєї закрию тебе, щоб ти знов устроїв небеса й заложив землю та сказав Сионові: Ти мій люд”. — *Ісаія 51: 16.*

Прийшов час, щоб назавжди було полагодожене те велике спірне питання: Хто є Богом?

Єгова дозволив лиходієві через всі століття виконувати свої безбожні діла. В певних часах Бог вивисив однако своє ім'я на користь тих, котрі мають любов до Його. (2 *Самуїла* 7: 23; *Ісаїя* 37: 1—36) В теперішньому часі люди, котрі твердять, що є християнами і учителями християнської релігії, перечуть Слову Божому відносно сотворення, непослуху і упадку чоловіка, а також щодо відкуплення чоловіка Христовою кров'ю; а заперечуючи цьому, стягають зневагу на ім'я Єгови. Навчають догмів знеславлюючи Його ім'я і відверто заявляють себе по стороні сатанської організації. Їх спосіб ділання є зневагою для Господа і насмішкою з Нього. “Як Янній та Ямврій противились Мойсейові, так само й ці противляться правді”, тому що сатана є їх богом. Єгова говорить про них: “Та не поступлять вони далі; безумство бо їх явлене буде всім, як і тих було”. (2 *посл. до Тимотея* 3: 8, 9) Існує границя відносно чинення зла, і тої границі досягнув сатана і його слуги. Зв'язане із Всемогучим іменем спірне питання має тепер бути назавжди полагоджене. Хто однако є Всемогучим Богом?

Єгова говорить: “Я Господь; це ім'я моє, і не поступлюся славою моєю кому іншому”. (*Ісаїя* 42: 8) Єгова об'являє тепер засліпленим людям свою безмірну силу, мудрість, справедливість і любов. Він призиває, щоб збиралися всі народи, і покликуює свідків диявола, щоб оправдали свій спосіб ділання, а також признали правду, що Він є єдиним правдивим Богом. Опісля звертається Він до свого вірного останка, говорячи: “А мої свідки, — ви... що це Я:

передо мною не було Бога, та й опісля не буде". — *Ісаія 43: 8—12*.

Велике спірне питання скоро буде полагоджено, а Єгова свідкує, що полагодить його через знищення сатани і його безбожної організації. Перед тою великою і страшною битвою, велить Бог своїм вірним свідкам, щоб повідомили всім людям землі, що Він має намір положити кінець всякому злу. Єгова збирає народи землі на суд. (*Йоїль 3: 14*) Народи тепер є зібрані. Єгова звіщає їм свій вирок і опісля вилле на них свій справедливий гнів, а також знищить сатану і його організацію. (*Софонія 3: 8*) Оце кінець допущенню зла.

Замість знищити сатану відразу на початку, Бог дозволив йому йти своєю безбожною дорогою і робити все, що було в його силі, щоб виступити з нападками проти Бога. Між часом Бог схоронив своє Слово і своє ім'я між тими, котрі щиро бажали пізнати справедливість і відповідно поступати; тих Він охоронив перед ворожими атаками. А коли сатана зробить все, що лежить в його силі, щоб піддати сумніву Всевишність, силу, мудрість, справедливість і любов Єгови, тоді в тій великій битві положений буде кінець його безбожним ділам на землі. Єгова через це докаже, що Його сила безмежна, що Він є Богом Всевишнім, Віковичним і Всемогучим і що крім Нього нема іншого. Таким способом назавжди закриє Він уста всім сотворінням, так що ніхто не зможе сказати, що існує ще хтось рівний Єгові. Це є найрезультативніший спосіб, щоб доказати всім сотворінням, що є тільки один Всемогучий Бог.

Єгова усуває сліпоту людей, щоб Його пізнали і довідалися, що нема іншої дороги, щоб отримати вічне життя, крім тої, котру Єгова приготував, і що та дорога провадить через жертву Ісуса, Його Олюбленого Сина. Таким способом відкриває Єгова дорогу до повної віри і вповання на Нього, щоб всі сотворіння довідалися, що Він є Всемогучим Богом і має звершену мудрість і справедливість, і зробив все, щоб чоловік був оправданий і це є любов'ю або звершеним вираженням несамолюбства.

Всі сотворіння довідаються тоді, що сатана є ворогом Божим і кожного сотворіння, котре бажає поступати по правді, і що він є відповідальним за все зло і зіпсуття у світі. У минулому часі повелів Бог своєму пророкові написати про нього: “А тепер ти попав в пекло, — в глибіню преісподню. Хто тепер тебе бачить, придивляється зблизька: Чи це ж той — мовляв — що хитав землею, та трусив царствами? Що в пустиню обернув світ його міста побузив, полонянам не давав вертатись в домівку? Всі царі в народів, всі спочивають, кожен в честі у своїй домівці; Ти ж покинутий за гробовищем, як пуста галузка, мов одежа вбитих, мечем посічених, що їх вкидають у вапняні ями, — ти мов те падло, що його топчуть, не будеш із цими в могилі; ти бо спустошив землю твою, вбивав народ твій: о, по віки не спогадається рід лиходіїв!” (*Ісаія 14: 15—20*) “Всі, що знали тебе між народами, здивуються над тобою; ти станешся страховищем і зникнеш по всі віки”. — *Езекиїла 28: 19*.

Люди довідаються, що Єгова є єдиним правдивим Богом, їх вірним і Всемогучим Приятелем. Він говорить до них через свого пророка: “Обернітесь же до Мене, й прийміть спасення, всі краї землі, бо ж Я — Бог, а іншого нема. Сам собою Я клянуся: — а з уст моїх виходить тільки слово справедливе; слово незмінне, — що передо мною пригинатись буде всяке коліно, та що на моє ім'я будуть присягатись усі язики”. — *Ісаія 45: 22, 23.*

Дальше предсказав той самий пророк, що люди скажуть, коли пізнають правду: “І скажуть того дня: Ось Він наш Бог! на Його ми вповали, й Він спас нас! Ось Він, Господь, на Його ми вповали, то й радуватись і веселитись мемо спасенням Його! ”. (*Ісаія 25: 9*) “І царюватиме Господь над усією землею”. — *Захарія 14: 9.*

Пророк описує, як ті, котрі пізнали Бога і мають повну віру і надію на Нього, воскликнуть: “Господи! Ти Бог мій; буду Тебе прославляти, буду хвалити ім'я Твоє; Ти бо вчинив речі дивні; задуми давні сповнились; — так! ” (*Ісаія 25: 1—4*) Таким способом люди виражають свою повагу до Всевишнього, звершеної мудрості, безумовної справедливості і безмежної любові Всемогучого Бога.

Дальшим доказом того, що оправдання Слова і імені Божого є головною причиною допущення зла і звільнення від нього людей, є слідуєчі слова пророка: “Тим же то скажи домові Ізрайлевому: Так говорить Господь Бог: Не задля вас Я це вчиню, доме Ізраїля, а задля святого імені мого, що ви знеславили перед

тими народами, куда поприходили. І освячу велике ім'я моє, знеславлене між народами, що посеред них ви знеславили його, й зрозуміють народи, що Я — Господь, говорить Господь Бог, як явлю себе святим перед очима в них". — *Езекиїл 36: 22, 23.*

Сатана був причиною, що Ізраїль стався невірним Богу, і він є безбожний бунтівник і відповідальний за все зло між всіма іншими людьми і народами землі. Ізраїльтяни були вибраним народом Божим і тому були Йому дорогими. Якщо навіть їх не звільнить з погляду на них самих, а тільки з погляду на своє ім'я, тоді це значить, що Господь допустив зло на світ не єдино для того, щоб показати своїм сотворінням надзвичайну велику катастрофу від гріху, але ще з більш важнішої причини — щоб навіки вивисшити своє святе ім'я перед сотворіннями. Коли це візьме місце, тоді всі, котрі люблять справедливість прилучаться до слів пророка і скажуть: "Воздайте Господеві, ви, синове можних [ін. перекл. сини Божі], воздайте Господеві хвалу і силу! Воздайте Господеві хвалу імені Його; поклонітесь Господеві у пишній святині!" — *Псальма 29: 1, 2.*

То є ім'я Єгови, котре вірний останок послідовників Христа возвеличує і прославляє тепер на землі. (*Ісаїя 12: 4—6*) І буде то ім'я Єгови, Всемогучого Бога, котре люди на віки будуть шанувати, коли пізнають Його і Його любов. Пророк Божий предсказав похвальну пісню, котра вийде з уст людей, коли в мирі будуть жити в Його Царстві: "Воскликніть Господеві, всі на землі! Співайте славу імені

Його, звеличіть хвалу Його! Кажіть Богові: як страшні діла Твої! Задля великої сили Твоїї піддаються Тобі вороги Твої, піддобруючись. Ціла земля поклониться Тобі, і співати ме псалми; вона співатиме імені Твому”. — *Псальма 66: 1—4.*

Оці дні Ісуса в теперішньому часі є найбільше благословенним часом, щоб жити на землі. Благословенним привілеєм тих, котрі є вповні посвячені Господу Богу, є тепер бути свідком для імені Єгови, Всевишнього Бога. Дальше це велике пророцтво виповняється тепер, а іменно: “Дух [Єгова Той Великий Дух і Його Олюблений Син, походить з того самого Духа — 2 посл. до Коринтян 3: 17] і невіста [котра хвалить в храмі Божому — Псальма 20: 9] глаголють: Прийди! і хто чує, нехай каже: Прийди! Хто жадний, нехай прийде, а хто хоче, нехай приймає воду життя даром”. (*Одкриття 22: 17*) Щоб всі люди на землі, котрі люблять справедливість, прийшли і стали по стороні Єгови! Щоб всі, котрі мають любов до Бога розказали іншим про Нього і про Його чудові діла! “Прославляйте Господа, призивайте ім'я Його, звіщайте між народами діла Його! Співайте Йому, похвальні пісні співайте Йому, про всі чудесні творива Його думайте-гадайте! Хвалітесь ім'ям Його святим! Нехай радується серце тих, що шукають Господа! ” — *Псальма 105: 1—3.*

АРФА БОЖА

Написана через суддю Й. Ф. Рутерфорда об'яснює ті десять основних наук Святого Письма в такий простий і доступний спосіб, що мільйони читачів цінять ту книжку, крім Біблії, як найкращу на світі. — Автор дав їй назву “Арфа Божа”, тому що вона представляє прекрасну і цілковиту гармонію різних наук Святого Письма і в той спосіб видає приємну мелодію, котра потішить серце кожного чоловіка шукаючого правди; це є істинна арфа!

Стиль цієї книжки зовсім не є церковний; його простота і ясність є підкріплююча.

ВИЗВОЛЕННЯ

Написав суддя Й. Ф. Рутерфорд
То є прекрасна книжка, виразний
опис чудового заміру Сотворителя,
щоб дати чоловікові вічне життя і
щастя на землі. Вона показує, як від
віків панувала на землі сатанська
організація, котра є відповідальна за
будь-яке незнання, за утиски і неща-
стя людей.

Але також перед ними лежить
прекрасна майбутність, котра принесе
людям радість, добробут, вільність,
мир, життя і визволення від хворіб,
терпінь і смерті. “Визволення” — це
книжка написана в простім, виразнім
стилю, вільнім від всякого теологіч-
ного крутарства. Через це мільйон
екземплярів розповсюджено уже в
першому році по її виданню.

СОТВОРЕННЯ

Написав суддя Й. Ф. Рутерфорд
Розсудливе обговорення одного з
найцінніших предметів Святого
Письма викликало так великий попит
на ту книжку, що перевершила всі
наші до тих часів рекорди. В перших
чотирьох місяцях розповсюджено
900. 000 екземплярів.

Ця книжка може потішити кож-
дого думаючого чоловіка. Особливо по
давнішній частині і много століть
обговорені питання об'ясняє автор в
спосіб так переконуючий і розсудли-
вий, що читач приймає і дивується,
чому ті річі не були вже давно
об'явлені.

ПРАВИТЕЛЬСТВО

Написав суддя Й. Ф. Рутерфорд
Найбільше переконуючий доказ і
аргумент який коли-небудь був напи-
саний щодо доброго правительства.

Якщо бажаєш довідатися про пра-
вительство, котре запевнить людям
життя, добробут і щастя, тоді книжка
ця буде радістю для твого серця.

Висновки оперті є на непомильнім
Слові Божім.

ЖИТТЯ

Є власне тим, чого бажаєш!
Чому не турбуєшся про нього!

Правда, що багато цього пробувало, та всі зазнали невдачі і померли. Мусить однако бути на це розсудливе об'яснення. Якщоб ми тільки могли зрозуміти “чому”, тоді можливо нам вдалося віднайти правдиве джерело життя і його досягнути. Суддя Рутерфорд в своїм новім творі, тобто “Життя” об'яснює і дає нам непомильний доказ із Слова Сотворителя, що Єгова приготував для чоловіка можливість отримати вічне життя на землі, а також, що земля має бути перемінена в рай. Напевно і ти бажаєш довідатися більше подрібно про ту найважливішу на цілім світі річ.